

Josip Pečarić
MARIJAČIĆ I THOMPSON U MOJIM ZAPISIMA

JOSIP PEČARIĆ

**MARIJAČIĆ I
THOMPSON U MOJIM
ZAPISIMA**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	11
-------------------	-----------

M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008.	16
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	16
IVICA MARIJAČIĆ: TAJNA KAMPANJE PROTIV THOMPSONA	32

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.	39
«SVI HRVATI SU USTAŠE»	39

HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.	62
„JUČER GLEDAM SLIKU NARODA, BACA CVIJEĆE PO HEROJIMA	62

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012...84	84
JOSIPOVIĆEVA LJUBAV PREMA MILOŠEVIĆEVIM ZEČEVIMA	84
PROVOĐENJE VELIKOSRPSKOG MEMORANDUMA 2: PRALJKU STIGL OVRHA OD POLA MILIJUNA KUNA89 ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.	95
LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU	97
PRILOG:: IVICA MARIJAČIĆ, ŽIVOT SA CRVENIM KMERIMA NA VLASTI DOISTA ZNADE BITI TRAGIKOMIČAN?	106

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	106
SRPSKO-HRVATSKA HRVATSKA	106

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017	112
KOMENTAR ODGOVORA GĐE DUNJE GAUPP	112

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	123
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	123
NEMAMO TUĐMANIZAM VEĆ AGRESIVNI JUGOSRPSKI FAŠIZAM	132

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	141
BRANITELJI DODJELJUJU THOMPSONU VELIKU ZLATNU PLAKETU.....	141
IVICA MARIJAČIĆ: ŠTO JE TAJNA NJEGOVA SVIJETA?	145
NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!	151
IVICA MARIJAČIĆ, NIKAKVU POUKU VLAST NIJE IZVUKLA IZ PRALJKOVA SLUČAJA	153

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	156
JOSIP PEČARIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU “ZA DOM SPREMNI”	156
PRILOG: REPORTAŽA S PREDSTAVLJANJA KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA 163	
PREDSTAVLJANJE KNJIGE U ĐAKOVU 178	
PREDSTAVLJANJE KNJIGE “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U VARAŽDINU	183
PISMO PREDSEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA	187

VEČERAS BUJICA O ZABRANI PJEVANJA THOMPSONU - SIMBOLU BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE	194
SVE ŠTO VRIJEDI IDENTIFICIRA SE I S THOMPSONOM I S PRALJKOM	197

J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018. 202 JOSIP PEČARIĆ, PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI1 ...	202
--	-----

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.	208
JOSIP PEČARIĆ, NOVO PREDSTAVLJANJE KNJIGA O GENERALU PRALJKU U ZNAKU DETUĐMANIZIRANOG HDZ-A: GOVOR NA PREDSTAVLJANJU	208

PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	213
PREDSJEDNICA: ‘ZA DOM SPREMNI’ TREBA RAZLIKOVATI OD ‘ZA DOM SPREMNI’	213
IVICA MARIJAČIĆ, PETERO JAHAČA VELIKOSRPSKE APOKALIPSE U HRVATSKOJ	219

JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	227
NOVO PISMO PREDSJEDNICI	227
LJEVIČARI SU VUČIĆEV GOVOR DOŽIVJELI KAO UKOR ŠTO NISU POSTIGLI ZADANI CILJ OKO ZDS	233

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	240
POZIVI RUSKOM ZNANSTVENIKU	240
SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA	248

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	265
NAJVEĆI REVIZIONIST IM JE TUĐMAN!	265

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.	270
UVODNI TEKST: PISMO DR. SC. MATU ARTUKOVIĆU	270
BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	275
AKADEMIK PEČARIĆ: 'HRVATSKA VLAST PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA VUČIĆA TREBA UVESTI 'DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA"	275
PREDSJEDNIK USTAVNOGA SUDA I PUPOVČEVA ŽENA	282
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	286
JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU (3.), .	286
MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	290
IVICA MARIJAČIĆ, HRVATSKO PRAVOSUĐE I MUP	290
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	294
ZAVRŠNI TEKST: 1000. BROJ „HRVATSKOG TJEDNIKA“	294
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	304
THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT, 2. (TEKST IVICE MARIJAČIĆA)	304
JOSIP PEČARIĆ, MOJI PRIJATELJI STANKO I MARKO	309
OVO JE HRVATSKA, A ONI SU ANTI HRVATSKA ...	330
ZVONIMIR HODAK, IMAO SAM ZANIMLJIV PRIJEDLOG ZA TUĐMANA I ŠUŠKA: REKLI SU MI DA POKUŠAM SAM	332

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ	
THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	338
MARIJAČIĆ: AKO JUGOSRPSKI NAKOT NA HTV-U BEZ POSLJEDICA MEDALJU RUKOMETASA NAZOVE PROKLETOM, ONDA JE TO ZNAK PONORA U KOJI JE PLENKOVIĆ STRMOGLAVIO HRVATSKU!	338
ZVONIMIR HODAK, AKO NE ZNATE ŠTO JE BILO: NOVA GENERACIJA JE POKAZALA DA JE PROŠLO VRIJEME PARTIZANA	340
MARIJAČIĆ: ZA SVE NJIH THOMPSON JE NEDOSTIŽNA GALAKSIJA!	348
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	349
.....	

UVOD

Svaka nova Thompsonova pjesma izaziva veliku radost svih onih koji vole Hrvatsku i hrvatski narod. Mnogi pojedinci su svaki na svoj način dali svoj doprinos Thompsonovoj pobjedi.

O poznatom odvjetniku Marka Perkovića Thompsona je koja knjiga: J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/karacic.pdf>

U veličanstvenoj pobjedi pojedinca protiv državnog aparata on je odigrao veliku ulogu jer je pobijedio u svim protuhrvatskim sudski mprocesima protiv Thompsona i ZDS.

U Uvodu te knjige sam napisao sljedeće:

Poslije 25 godina stalnih napada na Marka Perkovića Thompsona došli smo do toga da je mnogima jasno koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio da je Thompson najvažniji živući Hrvat jer njegovi veličanstveni uspjesi nisu samo zbog glazbe. On je sam više učinio za očuvanje ponosa hrvatskog naroda od svih političara koji su uglavnom radili suprotno. (...)

Naime poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. glavni udar na RH i Domovinski rat je bio pozdrav ZDS. Tom srpskom projektu pridružili su se svi u RH koji su bili protiv samostalne države ili su u tome vidjela osobni interes. Još za vrijeme Domovinskog rata fašistički agresori i njihovi sponzori iz svijeta govorili su o Tuđmanovoj ustaškoj državi, a o braniteljima kao o ustašama. Prvi udar u tom pravcu bio je na kunu. Ali tada je bio živ Utemeljitelj RH pa je taj udar neslavno propao, Kao što je propala i cijeli ratni dio fašističke agresije na RH. Da svjetski moćnici koji nisu željeli Hrvatsku neće stati jasno su pokazali na pogrebu HRVATSKOG predsjednika kada mu nisu došli. Očito je bilo da će iskoristiti sva svoja sredstva da na vlast dođu oni koji će ostvariti njihove želje. I od tada sve vlasti u RH to i rade.

Zapravo uz Thompsona se posebno ističu vrhunski sportaši koji su velikim uspjesima na svjetsko razini itekako doprinijeli očuvanju

ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda. Još 1998. to su učinili vatreni u vrijeme kada je Utemeljitelj hrvatske države Franjo Tuđman bio teško bolestan.

Naravno puno je drugih domoljubnih Hrvata podržavalo i pomagalo Thompsona u tome.

Početak ovog stoljeća obilježen je napadima na Domovinski rat i suđenjem hrvatskim generalima zato što su branili svoju domovinu i pobijedili fašističkog agresora. Uz njih na udaru je odmah bio i Thompson. On i rukometaši su bili napadnuti još 2003. kada su svjetskim prvacima zabranili da im Thompson pjeva na dočeku u Zagrebu. Političari koje su stranke dovodili na vlast mislili su da je takav uspjeh važniji od uspjeha sjajnih pojedinaca koji su svoje uspjehe mogli zahvaliti ponajviše sebi samima. I tada i kasnije uspjehe sportaši su uglavnom slavili uz Thompsona.

Prva velika hajka na Thompsona je bila 2008. Zato sam i nedavno objavio knjigu koja počinje velikom reportažom iz Čavoglava iz te godine:

J. Pečarić, Prof. dr. sc. don Josip Čorić!, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/josipcoric.pdf>

Čavoglave je osnova i knjige:

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal

dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

Ta knjiga je i tiskana;

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020., str. 272.

A kao što će se vidjeti i u ovoj knjizi te godine je tiskana i knjiga o Thompsonu u suautorstvu s Matom Kovačevićem o kome sam objavio i knjigu:

J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>

A i dr. Sc. Damiru Pešordi objavio sam knjigu:

J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>

A tada još nije bio glavni udar na ZDS već izravno povezivanja hrvatskog branitelja i velikog domoljubnog pjevača s NDH. Već samo činjenica o tolikim knjigama do tada govore koliki je veliki udar na slugansku vlast bila proslava pobjede u Čavoglavama.

Poslije Memoranduma SANU shvatili su da im je napad na ZDS lakše 'braniti' jer posredno a ne izravno povezuju Domovinski rat i RH s NDH, tj. s lažima koje su godinama stvarali poslije Drugog svjetskom ratu.

Thompson im je sjajno odgovorio svojim proslavama Dana pobjede u Čavoglavama, koje su Hrvatima bile značajnije od onih koje je vlast organizirala u Kninu.

O toj stalnoj hajci na njega je i knjiga: J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

Već slijedeće godine se pokazalo da je to vrijeme kada je glavni napad usmjeren na ZDS. Napadnut je veliki nogometaš i veliki domoljub Josip Šimunić. Akademik Stanko Popović i ja smo reagirali *Otvorenim pismom HOO-u, HNS-u, i drugim športskim savezima u RH* koje je prošlo nezapaženo.

Zato su 2015. godine pozvali Thompsona u Knin, tako zaustavili Čavoglave, a samog Thompsona optužili zato što je pjevao – kao i uvijek – legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata „Bojna Čavoglave“, Peticiju ZDS i novu hajku koja je zapravo otpočela prvo napadom na Josipa Šimunića:

J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362. Uspješno odstranjivanje Šimunića iz Vatrenih ohrabrilo ih je u pokušaju s konačnim obračunom s Thompsonom te 2015. godine.

Odgovorili smo Peticijom ZDS i knjigom:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. Pp.406.

Ta hajka je praktično trajala sve do današnjih dana samo se proširivala napadima na HOS, domoljubne pjesme itd.

Koliko je ogromno ludilo bilo pokazuje da su prva četvorica potpisnika Peticije ZDS bili dva akademika (Stanko Popović i ja) i dva biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić).

Akademik Stanko Popović je jedan od hrvatskih znanstvenika koji je redovito, kao ja, bio na listama najutjecajnijih svjetskih znanstvenika napisao sam knjigu:

J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020. <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>

O dvojici biskupa su i moje knjige:

J. Pečarić, Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić, Zagreb, 2019. str. 398.

J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>

J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.

J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 224.

Ali peti potpisnik je bio Tuđmanov suradnik i ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u devedesetim godinama i to im ništa nije značilo. Otud i knjiga:

J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>

HOS je izravno napadnut već slijede godine i napad je nastavljen svih ovih godina:

J. Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017. Str. 346.

J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. Str. 312

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, IX. Bojna „Rafael Vitez Boban“, Zagreb, 2022., str. 349.

J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Branitelji su 2017. Pokušali zaustaviti napade na Thompsona pa je Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) u suradnji s drugim Udrugama proizašlim iz Domovinskog rata dala priznanje – „Veliku Zlatnu plaketu“ – Marku Perkoviću Thompsonu:

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409. Bezuspješno naravno jer Thompson je samo dio napada bolje rečeno napada ga se zato što je i sam branitelj:

J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

Od 2018. i velikih uspjeha Vatrenih ali posebno zbog Thompsona na meti su i Modrić, Dalić...:

J. Pečarić, Dalić i Modrić u mojim knjigama, dragovoljac.com, 2023: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DalicModric.pdf>

J. Pečarić, Hrvatski velikani Dalić, Modrić i Lovren, Zagreb, 2023., str. 418.

I onda Hrvati su dočekali povratak Marka Perkovića Thompsona:

J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/thompson.pdf>

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf>

J. Pečarić, Hodočasnik / Marko Perković Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/Thompson-hodocasnik.pdf>
(...)

*

U obrani Hrvatske u tim sramotnim napadima na RH sudjelovali su i mnogi državotvorni novinari. Međutim treba izdvojiti Ivicu Marijačića, glavnog urednika *Hrvatskog tjednika* pa je ova knjiga sastavljena od tekstova u mojim knjigama u kojima se on spominje.

Akademik Josip Pečarić:

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U
OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA –
BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ,
FORTUNA, ZAGREB, 2008.**

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI
KONCERATA MARKA PERKOVIĆA
THOMPSONA**

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić
Akademik Ivan Aralica
Davor Aras, prof.
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik¹
Olga Asić, domaćica
Akademik Smiljko Ašperger
Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj
Mile Balen, književnik
Ivan Balić, ekonomist
Katica Balog, politologinja novinarka
Dalibor Barić, konobar
Akademik Slaven Barišić
Prof. dr. sc. Borna Bebek
Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Vladimir Benić, dirigent
Nikola Bičanić, mr.sc
Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine
Nikola Bilić, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine
Akademik Rafo Bogišić
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira
Joso Brkljačić, trgovac
Nada Brkljačić, službenica
Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora u mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

¹ Od svega srca potpisujem potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Pravi neprijatelji Hrvatske su hrvatske jugoslavenčine. Valjda će se ovaj narod opametiti i to shvatiti. A jednom mora i to biti. Hvala Ti na obavijesti i trudu jer znam da sigurno Ti ovo uporno vodiš. Ja malo nešto radim na području udžbenika. I to je važan front.

Željko Crnolatac, umirovljenik
 General Miljenko Crnjac
 Zdravko Curkan, umirovljenik
 Vinko Cuzzi, županijski sudac
 Joško Čelan, novinar i publicist
 Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
 Jozo Čikeš, predsjednik Pasionske baštine
 Tomislav Čolak, prof.
 Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
 Prof. dr. sc. don Josip Čorić²
 Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
 Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica

² I u intervjuu prof. Čorića u «Slobodnoj Dalmaciji» od 27. rujna 2008. bilo je riječi o Thompsonu:

BRANITELJ THOMPSONA

- A jeste li čitali komentare da ste vi svećenik desničar jer, citiram, stalno javno zagovarate lik i djelo Marka Perkovića Thompsona i njegov veliki navijač!?

- Nisam navijač nego - Thompsonov branitelj! Branim ga od suludih napada zločestih ljudi, kao što bih branio svakoga drugog nevinoga U svoje vrijeme sam to činio, pod rizikom gubitka slobode, braneći Vicu Vukova Thompsonovu glazbu ne slušam često, ali ne dam na nj, on naprosto nije kriv Zamjeraju mu onaj stih. na ljutu ranu ljutu travu! Da je to ustaški stih!? A meni je čaća govorio kako je njegov pradjed znao reći na ljutu ranu ljutu travu! Puno, puno godina prije nego što se Ante Pavelić začeo To su obične budalaštine Sad ću malo karikirati, ali zar se ne može reći neću jesti kruh, jer bi me mogao tko optužiti zbog ustaštva. Kruh je, naime, jeo i Ante Pavelić!.

- Moram priznati: ovu vašu usporedbu baš i ne razumijem! Ali Thompsonu zamjeraju zbog ustaških kapu na njegovim koncertima... •

- To su još veće budalaštine Onoj maloj što je kupila ustašku kapu i nosila je na Thompsonovu koncertu, ja, don Josip Čorić. dao bih dvije po ušima. skinuo joj je i rekao. "Ajde kući, šta ti imaš s ustašama, šta ti znaš o njima, kome su oni donijeli sreće!? Hrvatskoj sigurno nisu!" Ali., što Thompson ima s njima!?! Zar će on skakati s pozornice i gledati tko u publici ima kakvu kapu!? To je posao nekoga drugoga, policije! Nije on kriv što mu na koncerte dolaze budaletine s ustaškim kapama. I gotovo!

Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo, predsjednik Association for Croatian Studies/ACS
Prof. Ikica Čuvalo
Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
Mate Ćavar, umirovljenik
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
Prim.dr.sc Egidio Ćepulić, dr. med.
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj³
Prof. dr. sc. Ante Ćorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac partizanske spomenice 1941.
Mira Ćurić, novinar
Vlado Dadić, prof.dr.sc.
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.⁴
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Ivan Devčić, mornar
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog
Tomislav Dragaš, tapetar
Mate Drmić, prof.
Branka Dundović, umirovljenik
Vladimir Dundović, umirovljenik

³ Dragi Josipe, eto još jednom odgovaram da i mene staviš u to časno društvo potpisnika...

Prijateljski,
fra Šito

⁴ Debelićev tekst o Thompsonu dan je u prvom poglavlju.

Dr. sc. Tomislav Dragun⁵
Anđelka Dražić, njegovateljica
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja⁶
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim.dr.Josip Dujella, spec.patolog
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Josip Dukovac, dipl.ek
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl.ing
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr.sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja

⁵ Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro očituju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

⁶ Za Hrvatsku sam u kojoj nema Straha od riječi ni od djela. Za Hrvatsku u kojoj su sve pjesme prošle i sve ljubavi dobrodošle!!!"Kroz zvonke pjesme Marka Perkovića Thompsona svi se učimo voljeti svoju Domovinu i opredjeljujemo se samo za Istinu!

Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom
Milan Grospić, dr. veterine
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof.dr. Petar Gugić
Rajka Gugić, pravnica
Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u Domovinskom ratu – Zadar»
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.⁷
Mate Herman, ugostitelj
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hobljaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Srećko Ilić, odvjetnik
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Lovro Ivin, prof. povijesti
Kornelija Ivos, službenica
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Jakov Jelić dr.sc.

⁷ Pridružujem se svojim potpisom u prosvjedu protiv napada (...) na pjevača Marka Perkovića. Još jednom ponavljam da je sva ta halabuka uvod u likvidaciju, ubojstvo Marka Perkovića. Treba on sam uzeti 24-satno osiguranje.

Vinka Jelić, prof.

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik Političkog zatvorenika

Josip Jović, kolumnist i publicist

Juraj Jug, umirovljenik

Zdenka Jug, umirovljenik

Prof. dr. sc. Vlado Jukić

Marko Jurić, novinar

Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne

Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu

Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc.

Dr. sc. Hrvoje Kačić

Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije

Pajo Kanjižaj, književnik

Prof. dr. sc. Ivan Karlić⁸

Akademik Andrija Kaštelan

Prof. dr. sc. Vladimir Katović

Pavao Slavko Keserović, dip. ing.⁹

Dr. Dragan Klarić, liječnik

Jakov Klarić, dipl. oec.

Prof. dr. sc. Stanislav Kliment

⁸ Hvala Vam da ste mi i ovom prigodom poslali ovaj dopis! Sa velikim zadovoljstvom pridružujem se Vama i ostaloj gospodi u izrazu potpore gospodinu Marku Perkoviću – Thompsonu. Radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.

Poštovani gospodine akademije,

Slažem se s Vama da previše šute i oni koji bi baš morali dizati svoj glas; dakako da bi nam bilo zasigurno drugačije da smo glasniji i složniji. Ipak, i noćas sam još jednom razaslao e-poštu na 20-ak adresa svojih kolega, zamolivši da reagiraju što prije. Neki su vjerojatno na godišnjem odmoru, no jedan dio već noćas i jutros mi je odgovorio i podupro inicijativu; vjerujem da su i Vama poslali svoj pristanak da ih se uvrsti na popis ...

⁹ Molim Te ubaci me u listu Protivnika Zabrane Domoljublja (nisam znao kako da se prijavim). Mislim da me dobro poznas' - tako da me možeš uvijek uvrstiti u liste domoljubnog smisla i za to imaš moju punu punomoć'.

Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić¹⁰
Ljerka Koren, službenik-lektor
Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago¹¹
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart

¹⁰ Naravno da potpisujem, punim imenom, prezimenom i titulom: prof. dr. sc. Ivan Kordić!

I moram Ti reći da sam pomalo deprimiran. Nevjerojatno je da nam trenutačna, posttudinovska politika veleizdajnika i pljačkaša Hrvatske želi određivati i što smijemo, a što ne smijemo pjevati.

Ovo je gore nego poslije Hrvatskog proljeća! Samo ne hapse, dakle, ne zlostavljaju tijelo, ali ubijaju dušu. Uvijek sam posjedovao kršćanski optimizam, ali se sada pomalo bojim da ni on nema šanse. Ne znam zašto o Thompsonu šuti službena Crkva. A progon Thompsona progon je Vjere, Ljubavi i Domovine. A to je gore nego "antidiskriminacijski" (zapravo diskriminacijski) zakon.

¹¹ Podupirem umjetničke, dostojanstvene i profesionalne koncerte M.P. Thompsona, kao i njegove pjesme i pjevanje puno vjere i zdrava rodoljublja.

časna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane¹²
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar
Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić¹³
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim.dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,¹⁴
Vladimir Marić, odvjetnik

¹² Veliki Markane kako ga od milja svi zovemo. Hvala Bogu da sa svojom ljubavi za naše svetinje: Boga, domovinu, obitelj! Rodoljubima dižeš duh a onoma koji ne vrijede i trebaju da su našim redovima!

¹³ **Je li Istra Hrvatska?**

Prilikom izglasavanja Zakona o sprječavanju diskriminacije u Hrvatskoj saborski zastupnik Kajin je glasovao za taj zakon. Neposredno nakon toga on traži da se vrši diskriminacija prema Thompsonu i da mu se zabrani koncert u Istri. Je li Istra Hrvatska?

¹⁴ Bio sam na putu u Kanadi. Pokopali smo mog brata Ljubu koji je pobjegao preko granice još 1953. godine, i pokazao komunističkim zločincima da oni nisu gospodari cijelog svijeta.

Molim vas uvrstite i moje ime u vaš popis podupiratelja Marka Perkovića Thompsona. Ovom listom podupiratelja treba bombardirati sve novine i tv postaje svaki dan! I oni to moraju objaviti po svojoj službenoj dužnosti o informiranju. Siguran sam da se lista otvori hrvatskom narodu da bi ju potpisali velika većina, a ne samo jedna četvrtina, koliko ih je glasovalo na predsjedničkim izborima!

Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.
Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl.iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica
Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava (HČSP)
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl.iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. sc. Josip Mužić

Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr.sci
Marija Papković, dipl.iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl.iur
August Pavičić, farmer
Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing. Berislav Pavlović, Predsjednik Društva M. Hrvatske, Vancouver, Canada
Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Slavko Pecirep, liječnik¹⁵
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Zvonimir Penović, književnik
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac

¹⁵ Puna potpora Marku Perkoviću Thompsonu. Ne ćemo dozvoliti da niti jedan pjevač ili umjetnik, a pogotovu domoljub završi u ignoranciji jednoumlja kao što se dogodilo vrsnom pjevaču Vici Vukovu. Znamo tko je Kajin, znamo tko je Mesić, živio Thompson.

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik
Domagoj Ante Petrić, novinar
dipl.ing Zlatko Pintarić
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško¹⁶
Nada Pomper, književnica
Stjepan Pomper, slikar
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist¹⁷

¹⁶ Javljam se s molbom da me uvrstite na popis osoba koje prosvjeduju zbog zabrane održavanja koncerta hrvatskom branitelju i sigurno trenutno najpopularnijem pjevaču, osobito pjevaču hrvatskih domoljubnih i religioznih pjesama - Marku Perkoviću Thomsonu. Vrijednosti o kojima pjeva i koje svojim nastupima promovira su vrijednosti na kojima počiva i na kojima je stvarana stoljećima hrvatska kultura i sreća je što u ovoj kulturnoj pustoši i anarhiji Thomson postoji.

Ujedno Vas molim da me redovno obavještavate o akcijama koje poduzimate. Mislim da bi trebali prosvjedovati protiv mnogih poteza hrvatske vlade, a osobito predsjednika, koji to ustvari i nije. Svakako bi trebalo prosvjedovati protiv privatizacije Brijuna osobe koja je podržavala srpsku agresiju na Hrvatsku - Šerbedžija - kao i koncerata svih takvih, npr. Lepe Brene.

Molim Vas, možda možete saznati koliko stipendista Titovog fonda radi na visokim i odgovornim položajima, na Sveučilištu, u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj?

¹⁷ Mnogo cijenjeni akademiče Pečariću,

Uvelike cijeneći i Vaš vjersko-patriotski idealizam i taj isti idealizam Marka Perkovića Thompsona, pridružujem se i ja Vašoj plemenitoj akciji podupiranja toga našega najpopularnijega pjevača. U njemu nam progone i ono malo preživjelih herojskih branitelja naše vječne Hrvatske, dok slave i zaštićuju one koji u vrijeme Titove Strahovlade poklaše skoro cijeli moj naraštaj. Ovome svome POKLANOM naraštaju posvetio sam cijeli svoj život i uvijek mu ostajem vjeran.

Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.¹⁸
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Gordana Primižić, prof. u m.
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Dipl. ing. Franjo Radošević, predsjednik internacionalnog
savjetodavnog poduzeća
Mr. sc. Jakov Radović, paleontolog
Ozana Ramljak, profesor
Toni Ramljak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i
Zagrebačke županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, eur.ing
Marko Roša, dipl.ek
Nedjeljka Roša, dipl.ek
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.¹⁹

J. Ivan Prcela, Urednik-autor OPERATION SLAUGHTERHOUSE i
HRVATSKOG HOLOKAUSTA

¹⁸ Dižem svoj glas za Marka Perkovića Thompsona.

¹⁹ Iz ovog u narodu hrvatskom svepodržavajućeg članka, akademika Pečarića, istinitog, pravednog i odlučnog - treba proizaći i pitanje: "Kada će Javno tužilaštvo pokrenuti postupak protiv hrvatskog sabornika Damira Kajina, jer je, mišljenja sam, teško povrijedio regule zakona o izazivanju međunacionalne mržnje povrijedivši sve stanovnike glavnog grada svih Hrvata Zagreba, jer da se u njemu može vikati o ubijanjima nekog etnosa, a u Umagu ne!? Nasuprot tome, ne suprostaviti se najavama da u Istri mogu pjevati Bajaga i/ili Brena, proširuje uvredu i na većinsko hrvatsko istarsko stanovništvo, a što razotkriva lik i djelo tog, izgleda, vrlo pokvarenog čovjeka.

general-bojnik Željko Sačić
Martin Sagner, glumac
Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šufllay»
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Višnja Serdar, umirovljenik
Vlatko Serdar, umirovljenik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner²⁰
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²¹
Stjepan Sraka, dr.stom.
Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava
Morskih orgulja u Zadru
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
Ivan Strižić, književnik
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ivka Šaban, dipl.ing
Josip Šaban, mr.sc
Matilda Šaban, nastavnik u miru
Milan Šaban, nastavnik u miru
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik

Takvi su se nekada bojali Vice Vukova i pjesme "To je tvoja zemlja... tu sagradi dom...!" - takvi isti se danas u slobodnoj Domovini boje Marka Perkovića i pjesme "Lijepa li si...!" Na taj sramotni i uvredljivi čin šute mnogi novinari i mnogi mediji, a da li će i pravna država u neovisnoj i slobodnoj Republici Hrvatskoj!? Pitanje je sad?

Do tada potpisujemo i dalje!

²⁰ Oprostite, nisam razumijela način na koji se šalje podpora. To sve nije bitno. Glavno da je moje ime tamo skupa s imenima onih koji još uvijek vjeruju u slobodnu, čvrstu hrvatsku domovinu. Puno Vam hvala na svemu što radite u tom smislu.

²¹ Čestitam na inicijativi. Potpisujem. Ja bi dodao neka se policija pobrine da pronađe one najvjerojatnije provokatore koji na koncertima izvikuju "Ubij Srbina". I to je izgovor Mesiću da kritizira organizaciju takvih koncerata.

Tamara Šarić, domaćica
Tomislav Šarić, ribar
Petar Šarinić, primarijus dr.med
Ivan Šarolić, književnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Stjepan Šešelj, književnik
Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Renato Šintić, profesor u mirovini
Božo Škorić, dipl.ing
Kristina Škorić, umirovljeni prof.
Mr. Ljubomir Škrinjar
Branko Šoštar, ing
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Dr.sc Dragutin Taboršak
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čížek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra
Damir Tučkar, dipl.ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor

Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac
Dr. sc. Ante Vukasović
Grozdana Vukić, domaćica
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Tomislav Vukić, mornar
Antun Vuković, umirovljenik
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Fra Pavao Žmire, prof.dr.sc
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

IVICA MARIJAČIĆ

TAJNA KAMPANJE PROTIV THOMPSONA

Ranko Ostojić nagovorio i pomogao inspektoru Josipu Gašparcu sastaviti kaznenu prijavu protiv Thompsona

U kafiću nasuprot policijskoj postaji u Petrinjskoj ulici Gašparac se sastao s Ostojićem, a nakon toga se pohvalio pred drugima da mu je ovaj SDP-ovac pomogao da napiše kaznenu prijavu protiv Thompsona

Jedna jedina slika jednog jedinog mladića, „pronađenog” u masi od 120.000 ljudi na koncertu kruži svim medijima i nitko ne može otkriti tko je on. Nije li riječ o provokatoru plaćenom da odigra svoju ulogu u prljavoj režiji

Zagrebački policijski inspektor Josip Gašparac lukavo je iskoristio koncert Marka Perkovića Thompsona, održan 30. svibnja na zagrebačkom središnjem trgu u organizaciji braniteljskih udruga kako bi od sebe napravio žrtvu odmazde nadređenih mu policijskih šefova. Gašparac je znao da je počinio više prekršaja u svom policijskom djelovanju zbog kojih bi mnogi drugi policajci davno završili na ulici, znao je da je odgovornima u PU zagrebačkoj prekipjelo, znao je da mu slijedi suspenzija, a kad je već ona neizbježna, onda je pokušao poraz pretvoriti u pobjedu. Podnio je kaznenu prijavu protiv pjevača Marka Perkovića Thompsona u kojoj ga tereti za dvije kvalifikacije: izazivanje rasne i nacionalne diskriminacije i za nanošenje štete ugledu RH. Kada su nadređeni u PU zagrebačkoj vidjeli da je prijava samovoljna i neutemeljena i to mu predbacili, on je na radnom kolegiju poslao šefa u „p... materinu”, prevrnuo sjedalice, što je zapravo bila kulminacija njegova višegodišnjega nediscipliniranoga ponašanja, poslije čega je uslijedila suspenzija. Uz ostalo, Gašparac je koristio službeno policijsko vozilo u privatne svrhe, točnije išao je na svadbu u njemu, zagubio je službeni policijski pištolj i nije ga vratio itd. Spašavajući svoju izgubljenu radnu poziciju, on je u Thompsonu

našao sredstvo koje, osim što će mu osigurati pet minuta medijske slave u RH. daje nadu da će zaustaviti proces suspenzije.

Gašparac se glasno hvalio da mu je Ostojić suflirao

Dana 2. lipnja ove godine, a to je vrlo bitno u cijeloj prošlotjednoj i još uvijek aktualnoj trakavici, sjedio je u kafiću u blizini policijske postaje u Petrinjskoj. točnije u lokalu nasuprot policijskoj postaji, u društvu s SDP-ovim saborskim zastupnikom Rankom Ostojićem. Visoki izvor iz Policijske uprave zagrebačke, ali i ljudi iz Thompsonova kruga, potvrdili su nam da su njih dvojica razgovarali o činu koji je uslijedio, dakle 0 Gašparčevu podnošenju kaznene prijave protiv Marka Perkovića Thompsona. Kao što smo i očekivali, sam Ostojić demantira daje pomogao u sastavljanju prijave, ali ne demantira da se sastao s Gašparcem toga dana. No, naši izvori potvrđuju da je Ostojić ohrabrio Gašparca u tome, još mu i suflirao kako da ju najbolje sroči. Kasnije je Ostojić, koji se i inače vida s vremena na vrijeme s Gašparcem, otišao, a policijski je inspektor već bio u društvu s jednim mladićem i s dvjema djevojkama. Tu se je Gašparac glasno hvalio da mu je Ostojić pomogao u sastavljanju prijave i da upravo ide predati prijavu protiv popularnoga glazbenika. Njegov razgovor je bio toliko glasan da je društvo za susjednim stolom i bez posebnoga napora moglo čuti čime se zapravo hvali. Bio je to početak očito smišljenoga plana i više aktera, plana u kojemu je svatko imao svoju ulogu, ali i svatko je htio izvući određenu korist. Gašparac je podnoseći prijavu spašavao sebe, Ranko Ostojić, kao oporbeni. SDP-ov političar, htio je napakostiti HDZ-ovoj vlasti i policiji pod nadzorom te vlasti, a svjetonazorski i ideološki mu je nepodnošljivo da domoljubni pjevač Časkom na trgu okupi 120.000 ljudi, istaknuti predstavnik židovske zajednice u RH Slavko Goldstein, kojemu je Gašparac ispričao svoj slučaj, objavljuje tekst u 'Jutarnjem listu' i u toj priči nalazi, valjda, nekakve potvrde za svoja stalna upozoravanja na fašističke simbole u RH.

Pitanja koja smo postavili gospodinu Ranku Ostojiću:

Jesu li Istinite tvrdnje da ste pomogli inspektoru Gašparcu oko prijave protiv Marka Perkovića Thompsona? Jeste li se sastali s njim

u kafiću u Petrinjskoj prije nego što je odlučio podnijeti kaznenu prijavu protiv pjevača? Poznajete li inspektora Gašparca?

Ranko OSTOJIĆ, SDP-ov saborski zastupnik:
Zašto bih ja trebao pomagati iskusnom policajcu?

Neistinite su tvrdnje koje navodite u Vašim pitanjima. Kako je uobičajeno da u Vašem listu konstruirate, izmišljate i objavljujete laži kad sam ja u pitanju, nadam se da ćete, za razliku od inače, ovaj put iznenaditi čitatelje i napisati istinu. Ne znam zašto bih ja trebao pomagati iskusnom policijskom službeniku oko podnošenja prijave, a nije mi poznato da je gospodin Gašparac to igdje izjavio. Sve u svemu još jedan loš pokušaj "Hrvatskog lista" da me "uvuče u priču s kojom nemam veze."

Nakon toga, po već uhodanom scenariju, za izjave se pitaju Vesna Pusić i Milorad Pupovac za koje se zna kakov stav imaju prema Marku Perkoviću Thompsonu i normalnim manifestacijama hrvatskoga domoljublja (premda je Vesna Pusić u predizbornoj kampanji puštalala Thompsonove pjesme). Afera je, dakle, stvorena, a začinio ju je naravno EPH-'Jutarnji list', koji je preuzeo ulogu nekadašnjeg 'Komunista' te ultimativno zatražio, na naslovnici, odlazak, odnosno smjenu ministra unutarnjih poslova Berislava Rončevića i ravnatelja policije Marijana Benka. Oni više nisu pitali je li se inspektor Gašparac teško ogriješio u kodeks i pravila svoje službe, za njih je on postao žrtva odmazde nadređenih zato što je podnio kaznenu prijavu protu omraženoga im pjevača Marka Perkovića Thompsona. Bila je to dakle vješto režirana urota protiv pjevača, s ciljem da mu se zabrane nastupi u inozemstvu i Hrvatskoj, ali i s puno višim ciljem da se Hrvatska prikaže kao fašistička i kaotična zemlja kojoj zato ne treba nikada dati mira.

Nitko ne zna identitet mladića s ustaškom kapom

Naravno, početak nije u kaznenoj prijavi Josipa Gašparca protiv pjevača. Počelo je sa spomenutim koncertom na Trgu Josipa Jelačića koji je prošao u najboljem redu i bez ikakvih izgleda, do te mjere civiliziranom da je i SDP-ovac Ljubo Jurčić nakon njega rekao da je

ponosan na naš narod. Međutim, scenaristi nisu mirovali. U masi od 120.000 ljudi pronašli su jednog jedinog mladića koji je imao na glavi kapu sa stiliziranim slovom 'U'. Ta jedna i ista slika s tim jednim jedinim mladićem od tada pa sve do danas kruži hrvatskim medijima i ona je. militantnim i ekstremnim ljevičarskim medijima, krucijalni dokaz o 'ustašovanju' na Thompsonovim koncertima. Tko je taj mladac, do danas nije poznato. U cilju njegove identifikacije, MUP je poslao istu sliku svim policijskim upravama da pokušaju na terenu otkriti identitet mladića. Organizatori ga te večeri nisu vidjeli, redan također, kao ni brojni predstavnici hraniteljskih udruga, a još manje članovi Thompsonov a glazbenog tima. kao što nitko od navedenih nije čuo da je masa vikala 'Ubij Srbina', a što su čuli neki mediji. Uostalom, mladić je po svim spoznajama, snimljen nešto poslije 19 sati. točnije oko 19.15 nakon što je zapaljeno nekoliko baklji. Sam koncert počeo je oko 21.30 sati i za vrijeme njegova trajanja nitko nije vidio ni ustaške simbole niti čuo neprimjerene povike okupljenih. Optuživati, dakle. Marka Perkovića Thompsona zbog toga što se jedan jedini mladić dva sata prije koncerta pojavio s ustaškom kapom, izvan je svake pameti i ukazuje zapravo na činjenicu da određeni politički krugovi u Hrvatskoj naprosto ne podnose domoljubno masovno okupljanje. odnosno da im, kao što kaže dr. Jurčić, više od samoga Thompsona smetaju hrvatske zastave.

Ti su krugovi svim silama pokušali spriječiti koncert na Trgu u povodu Dana branitelja grada Zagreba. Koncert su orale zagrebačke braniteljske udruge, zagrebački. SDP-ov gradonačelnik Milan Bandić udovoljio je njihovu zahtjevu i nije se protivio koncertu. To je, dakako, bilo previše mrziteljima Marka Perkovića Thompsona pa su počeli javno prozivati predsjednika SDP-a Zorana Milanovića zbog ponašanje njegova čovjeka, Milana Bandića. Milanović je doista nazvao Bandića i između redaka mu zamjerio na dovođenju Thompsona na trg, no Bandić je rekao da on ne organizira koncert nego braniteljske udruge pa neka se obrati. ako želi, njima. Dakle, zagrebački gradonačelnik nije pokleknuo pod pritiscima.

Sam Ranko Ostojić, nesporno Milanovićev najpouzdaniji Čovjek u stranci, nije se mogao s time pomiriti. Zato je i inicirao inspektora Gašparca da napiše skandalozni kaznenu prijavu protiv Marka Perkovića Thompsona. Poznato je da su Milanović i Ostojić nositelji

jedne, a Bandić, Jurčić neki nositelji druge, hrvatske frakcije Socijaldemokratske partije. Izazivanjem ovoga umjetnoga skandala. Ostojić je htio nanijeti štetu i Thompsonu i Bandiću.

Na koncu, uz silnu medijsku zaštitu, ali i potporu određenih političara. Gašparac piše dugo pismo predsjedniku RH Stjepanu Mesiću. predsjedniku Vlade RH Ivi Sanaderu, traži za sebe zaštitu, i dakako preskače sve bitne činjenice koje su ga dovele do suspenzije. Militantni ljevičari traže glave ministra i ravnatelja policije i lažno predstavljaju Gašparca kao vrsnoga i odgovornoga profesionalca.

Tako rade novinari provokatori iz EPH

Glasila EPH, posebice Jutarnji list i Slobodna Dalmacija, preuzela su ulogu nekadašnjeg 'Komunista' umislivši da oni određuju razliku između dobra i zla te proizvode događaje na temelju kojih bi sudili i smjenjivali one kuji im se iz političkih razloga ne sviđaju. Njihovi novinari i fotoreporter i glume fašiste kako bi mladiće i djevojke na koncertima naveli na isticanje ustaških simbole, a onda ih snimili. Bivša novinarka EPH na slici, na Thompsonovu koncertu, fašistički pozdravlja

Policajac Josip Gašparac službenim je vozilom išao na svadbu, izgubio je službeni pištolj, nadređenog poslao u „p... materinu“, prevrtao sjedalice i počinio niz prekršaja pa mu je suspenzija bila logična posljedica. Znajući što slijedi, želio se predstaviti kao žrtva pa je lukavo podnio kaznenu prijavu protiv Thompsona ne bi li se politikantskim način izvukao iz svoje situacije i naišao na zaštitu, koga drugog nego Milorada Pupovca i Vesne Pusić

Što ga više napadaju, narod sve više hrli Thompsonu

Policija bezuspješno traži mladića sa slike, s ustaškom kapom, a navodno će uskoro i putem oglasa javno tražiti informacije o njemu. Teško da će ga pronaći jer je po svemu sudeći i taj momak odigrao namijenjenu mu ulogu, poput Gašparca, Ostojića, Goldsteina i EPH

glasila. Hrvatska nije velika i nema mnogo stanovnika da se ne bi mogao otkriti. No što ako je on doista poslani provokator. Na Thompsonovim koncertima bilo je i dosad provokatora. Novinari i fotoreporter EPH glasila također se u nekim situacija uključuju u dogovoreni scenarij. Dolaze do točno određenih mladića, snimaju ih. a prije toga sami posežu za fašističkim pozdravom i simbolikom kako bi mladi ljudi nasjeli, prihvatili i bili snimljeni. Još pamtimo slučaj novinark EPH od prije pet ili šest godina na Thompsonovu koncertu u inozemstvu koja je fašistički pozdravljala, ne znajući da je upala u zamku i da je i sama bila snimljena. Njezinu fotografiju objavljujemo, s napomenom da ona danas nije zaposlena u toj medijskoj kući, EPH-u, koja vodi sustavnu kampanju ne samo protiv Thompsona, nego i protiv hrvatskih branitelja i vodećih zapovjednika, protiv Domovinskog rata, a u konačnici i protiv Hrvatske.

Slučaj će se još provlačiti kroz medije. Ovoga tjedna reagirat će braniteljske udruge iz Zagreba koje su organizirale koncert. No s druge strane ne će prestajati pritisak nekih manjih nevladinih udruga i onih koji su sebe pretenciozno nazvali antifašistima na sve strukture vlasti da se koncerti ovoga pjevača zabrane.

Prokazivanje pjevača nastavit će se i u inozemstvu. Posebno će aktivan u tom smjeru biti tzv. Margelov institut, jedna od židovskih nevladinih organizacija, čiji je možda čak i jedini član mladi trgovac Alen Budaj, plaćen da „lovi“ fašističke manifestacije i pojedince u RH. Svojim nastupima nastoji ostaviti dojam da govori u ime cijele židovske zajednice u RH, ali su se nedavno neka druge židovska udruženja ili od njegovih lažnih ocjena. Budaj nije vjerodostojan kritičar, malo mu tko vjeruje i drže ga nesuvislim mladcem koji pod svaku cijenu želi do novca. Zato se Gašparac njemu nije ni obratio, nego Slavku Goldsteinu koji uživa određeni ugled i nije posve isključiv čovjek. Što ga više napadaju i smišljaju planove za njegovu eliminaciju iz javnoga života, Marko Perković Thompson je sve popularniji. Nakon lanijskih maksimirskih 60.000 posjetitelja, ovaj put je s lakoćom doveo 120.000 ljudi u središte Zagrebu. Stječe se dojam da bi sada okupio i dva puta više okupio kada bi prostorne mogućnosti to dopuštale. U inat svima koji ga prozivaju, narod u sve većem broju hrli na njegove koncerte. Jer teško je uvjeriti mase da je netko monstrum, fašist i ustaša, ili da potiče na takve pojave, ako se sva

raskoš argumentacije svodi na jednog, uvijek istog, mladića, po svemu sudeći plaćenoga provokatora, s ustaškom kapom na glavi.

Mesić bi rado zatvorio mladića, ali što s komunistima iz Kumrovca?

Osim toga, i u slučaju da nije provokator, dakle da je taj pojedinac doista Thompsonov obožavatelj, teško ga je procesuirati i zatvoriti pored činjenice da je samo desetak dana prije u Kumrovcu čak 10.000 ljudi slavilo neke druge simbole neke druge totalitarne ideologije koja se je u krvi raspala početkom 90-ih godina. Naše zakonodavstvo podrazumijeva procesuiranja svih totalitarističkih ideologija, ne samo fašističke. nego i komunističke, a i EU. na koju se tako rado pozivamo, zatražila je od Hrvatske procesuiranje komunističkih zločina i zločinaca.

To je dovelo aktualnoga hrvatskoga predsjednika Stjepana Mesića u logički neizdrživu poziciju. S jedne je strane vatreni i nekritični zagovaratelj EU-a i Europe bez granica, a s druge strane već godinama rehabilitira komunizam i pjeva „Po šumama i gorama“ te sprječava bilo kakav pokušaj da se kazneno gone partizani i komunisti za koje postoje indicije da su odgovorni za masovne zločine. On bi primjenjivao „pravnu državu“. ali samo na antikomuniste, nacionaliste i pristaše domoljubne misli ili domoljubne glazbe. Umislivši da on određuje razliku i/među dobra i zla, nezamislivo mu je da Thompsonu vjeruje 120.000 ljudi na jednom okupljanju, a njemu i njegovim bljezgarijama ne vjeruje više, možda, čak ni njegova žena Milka.

Uhodani scenarij kampanje protiv Marka Perkovića Thompsona

Najprije se na koncertu pronade jedan mladić, vrlo vjerojatno poslani provokator, s ustaškom kapom, nakon toga inspektor Josip Gašparac u suradnji s Rankom Ostojićem napiše kaznenu prijavu. Slavko Goldstein priču o Gašpar-cu obznani preko EPH glasila, a onda se za Izjavu pitaju Milorad Pupovac i Vesna Pusić.

J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.

«SVI HRVATI SU USTAŠE»

1. PROIZVODNJA USTAŠA U DANJAŠNJOJ HRVATSKOJ

Milan Ivkošić u svojoj «Tjednoj inventuri» u «Večernjem listu» za ponedjeljak 20. 10. 2008 piše:

Je li Vlatko Marković nasjeo internetu?

Sanader je napao predsjednika HNS-a Markovića koji je nedavno rekao da je poklič "Za dom spremni" iz opere "Zrinski". Na blogu "Tulumarka" naišao sam na citat iz libreto od oko 50 stihova u kojima na nekoliko mjesta ima "Za dom spremni". Pronašao sam originalni libreto opere i usporedbom ustanovio da je blogger nekoliko stihova krivotvorio i umetnuo sporni poklič. Možda je i Marković nasjeo tom blogu, a vjerojatno je blogeru i bila namjera nekoga "navući". Budući da mu je uvod u tu krivotvorinu rasistički, nakane su mu provokatorske. Ta podvala na internetu odgovara stilu vremena, stilu Mesića, Sanadera, Goldsteina, Latina... Kad treba skrenuti pozornost s nepodnošljivog kriminala, korupcije, sve većeg socijalnog raslojavanja, sve većeg siromaštva, crkvenog licemjerja, općeg materijalnog i moralnog nazadovanja i sramotne kolonijalne pokornosti Hrvatske – ustaštvo je spasonosna tema!

Doista, bilo bi i krajnje neobično da Sanader, koji je doktorirao povijest književnost i koji je bivši intendant HNK Split ne zna libreto opere «Zrinski». Međutim, bit Markovićeve izjave je u tome da se radi o starome hrvatskom pozdravu²², dakle ne o pozdravu koji je svojstven

²² Na portalu HKV-a dan je slijedeći komentar poklika «Za dom spremni»:

samo za NDH. Markovićeva tvrdnja odnosila se na Thompsonovu pjesmu «Bojna Čavoglave», dakle kultnu pjesmu iz Domovinskog rata, koja počinje s tim pozdravom. Takvi napadi na Thompsona su samo izraz stare priče o vladanju Hrvatskom. Cijela priča stane u jednu izreku: «Svi Hrvati su ustaše». Razlika je jedino u tome što je nekada ona služila za očuvanje Jugoslavije, a danas za očuvanje vlasti u Hrvatskoj.

2. HRVATI USTAŠE I OČUVANJE JUGOSLAVIJE

Još kao student u Beogradu zapazio sam da se svaka rasprava s kolegama završava s tim njihovim «najsnažnijim» argumentom. Zato sam ubrzo takve rasprave počinjao tvrdnjom kako sam ja ustaša. Usljedila bi uvjeravanja mojih kolega kako ja to nisam. Tako bi im glavni «argument» bio eliminiran, pa se onda moglo raspravljati i s argumentima.

Slično je bilo kada sam 1987. došao u Zagreb. Shvatio sam da je taj «argument» i tu najsnažniji. Zato sam znao u društvu izjaviti kako sam ja ustaša. Nastupila bi konsternacija, a ja bih nastavio: «Znate, ja sam živio u Beogradu, a tamo vam Hrvate dijele na ustaše i srpske slugе. A ja vam ne volim biti sluga!» Poslije toga bi i sugovornici rekli da i oni ne vole biti slugе.

Tijekom Domovinskog rata vidjelo se da oni koji su voljeli biti slugе, baš i ne vole neovisnu Hrvatsku. S druge strane bilo je puno onih – kojima je «U» doista bilo drago, koji su se uz većinu naroda stavili u obranu Hrvatske. Agresori su stalno i govorili da se bore protiv ustaša, bez obzira radilo se o regularnoj Hrvatskoj vojsci ili onima koji su na sebe stavljali slovo «U». Njima je neovisnost Hrvatske bila istovjetna ustaštvu.

«U dvotjedniku koji izlazi u New Yorku, djelomično i na engleskom jeziku, u broju 91, od 21 listopada o.g. ima jedan izvrstan članak kojeg je pisao mladi Hrvat izvandomovinc, rođen u USA, u kome je dana njegova analiza o uzrocima i posljedicama staro-hrvatskog bojnog pokliča, koga su izvikivali još davne 1526. godine na Mohačkom polju u bitci protiv nadmoćne vojske Sultana Sulejmana Veličanstvenog.

Bilo je pokušaja da se takvo poistovjećivanje napravi i od strane nekih u Hrvatskoj. Tako je Slavko Glodstein, i ne samo on, takvu tvrdnji iznosio prigodom uvođenja kune. Naravno, tada je predsjednik bio Otac hrvatske države Franjo Tuđman pa to nije moglo «proći». Kuna je i danas tu, a nisu prolazili ni napadi na one koji su se borili za slobodnu Hrvatsku.

Tek krajem Tuđmanova života takvi napadi mogli su imati uspjeha. Jedan od njih je i neusvajanje Izvješća saborske komisije o žrtvama rata i poraća. Inicijator te kampanje bio je član te komisije Slavko Goldstein. Tu se vidi veličina Predsjednika. Čovjeka koji je zbog kune htio izjednačiti ovu Hrvatsku s NDH stavio je u tu komisiju. Naravno, ovaj je to iskoristio za lažne tvrdnje o radu te komisije. Itekako im je bilo važno zaustaviti rad komisije koja bi objektivno sagledala cijelu tu problematiku. Naime, glavna karika u držanju pokornosti Hrvata bio je mit o Jasenovcu. A laž o Jasenovcu kao konkllogoru je bila najjača karika u borbi za očuvanje Jugoslavije. I danas se povlači paralela: Jasenovac – Križni put hrvatskog naroda. Međutim, dok smo svjedoci da se kosti ubijenih s Križnog puta iskopavaju praktično svakog dana, takvih nalaza za Jasenovac nikada nije bilo. Nije da tadašnja vlast nije pokušala pronaći takve ostatke, ali sva iskopavanja dala su manje brojke od – recimo – samo onog kada je slučajno kod Teznog kod Maribora – u prvi mah iskopano nekih 1180 kostura. A da i ne spomenemo da su pronašli i neka veća grobišta za koja su hrvatski istraživači, kao na primjer pokojna hrvatska pravednica Ljubica Štefan, pokazali da se radi o hrvatskim žrtvama s Križnog puta. Materijalnih dokaza nije bilo pa je tadašnjim vlastima jedino ostalo praviti popise. Kao, rodbina navodnih žrtava znala je gdje su nastradali članovi njihovih obitelji tijekom rada. Površna raščlamba tih popisa ukazuje na niz netočnosti. Neka su imena izmišljena, neki su doista stradali, čak ne i kao posljedica rata itd. Ali autori popisa su znali kako je teško provjeriti sva imena. A mnogo brže je dodati nova imena i to rade do dana današnjega.

Tehnologija vladanja Hrvatskom u komunističkoj Jugoslaviji bila je jednostavna:

Ako si za neovisnu Hrvatsku – onda si ustaša, a kroz 45 godina postojanja te države njihovi povjesničari mogli su od ustaša napraviti nešto najgore što postoji. To je znalo dovesti i do apsurdnih situacija,

pa su i jednom Miloševiću, kada nisu bili zadovoljniji učincima njegove politike, vikali: «Slobo – ustaša».

Ali istinu i sami pokazuju time što su im i hrvatski branitelji u Domovinskom ratu – ustaše. Jednostavno – to najgore što postoji – jeste željeti neovisnu hrvatsku državu. Više puta sam isticao: kada su nama živim svjedocima veličanstvenoga Domovinskog rata uspjeli toliko blata nabaciti na nj, dakle poslije rata u kojemu smo izvojevali veličanstvenu pobjedu, možemo zamisliti koliko su laži mogli izmisliti i sprovesti u djelo tijekom 45 godina i poslije rata u kome su bili pobjednici!

Primjetimo da je i dr. sc. Franjo Tuđman svojevremeno stradao jer je bio prvi koji je dimnuo u mit o Jasenovcu. Danas postoje istraživanja o tom logoru koji ruše ustaljene predodžbe. Posebno bih ukazao na knjigu «Jasenovac – Brojke» mr. sc. Mladena Ivezića u kojoj se polazi od partizanskih izvješća. Na tom tragu je i najnovija knjiga: V. Mrkoci, V. Horvat, «Ogoljela laž logora Jasenovac», Zagreb, 2008.

U slijedećem poglavlju dan je predgovor koji sam napisao za tu knjigu.

3. SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC

Godišnjica proboja zatočenika iz koncentracijskog logora Jasenovac obilježena je i ove godine. "Građanke i građani, gospode i gospodo, drugarice i drugovi", započeo je svoj govor predsjednik RH Stjepan Mesić. "Mi ne zaboravljamo", rekao je, te dodao kako se treba snažno boriti protiv zaborava. Potom je ispričao događaj kojem je prisustvovao bivši predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower koji je zatražio da se zločin koji se događa snimi jer "će se jednog dana naći neki gad koji će reći da je sve to izmišljeno. I danas ima gadova koji će reći da je sve ovo bilo izmišljeno", upozorio je Mesić. "Mi želimo svijet u kojem se ljudi neće razlikovati, a kamoli stavljati u podređen položaj samo zato što su druge vjere, nacije ili boje kože", rekao je Mesić.

Je li Mesić razumio ono o čemu je govorio Eisenhower? «Snimiti zločin koji se događa» istovjetno je ISTINI o tom zločinu. Misli li Mesić da je Eisenhower govorio jedno a mislio drugo, tj. da je govorio

o «istini» koju diktiraju moćnici. Jasenovac je doista idealno mjesto da govori o «istini». Pa već naslov knjige Vladimira Mrkocija *Ogoljena laž logora Jasenovac* ukazuje na to. Tko stoji iza «laži logora Jasenovac» Mrkoci konstatira u poglavlju: *Političko oružje par excellence* riječima (str. 11):

«Mit o Jasenovcu je oružje dvostrukog karaktera: njime su se služili Srbi protiv Hrvata u Jugoslaviji, ali i hrvatski komunisti protiv opozicije u Hrvatskoj.»

Tko su ti Mesićevi «gadovi»? Ne vjerujem da u Hrvatskoj može biti više ljudi koji tvrde da je sve u svezi s Jasenovcem izmišljeno. Ne toliko da bi bili vrijedni spomena. Ali ima puno onih koji ukazuju na laži o logoru Jasenovac. I to boli Mesića. Njemu su gadovi ti koji govore istinu! Pa znamo da je Mesić simbol čovjeka koji je sposoban na stranom sudu lažno svjedočiti protiv svoga naroda. Pa i svojom interpretacijom Eisenhowera on samo brani svoju ulogu lažnog svjedoka na sudu koji svoje (a time i Mesićevo) pravo lice pokazuje svakim danom sve više i više. Osvrnimo se samo na najnoviji proces protiv generala Gotovine, Markača i Čermaka. O tome piše Ivica Marijačić u «Hrvatskom listu» od 17. travnja 2008.:

«Obrana generala Gotovine maestralno je pripremila obranu i navela na kraju svjedoke da praktički priznaju da lažu. Loše uvježbane lekcije i montaže u velikosrpskoj kuhinji Veritasa i od strane srpskih obavještajnih službi padaju u vodu pod naletom dokumenata i činjenica. Takve velikosrpske podvale možda mogu proći na nekom hrvatskom sudu, ali ne i pred Mišetićem i Kehoeom u Haagu gdje svjedoci tužiteljstva na kraju više koriste obrani.»

Posebno istaknimo slučaj koji je najjednostavniji odgovor na pitanje broja žrtava u Jasenovcu:

«Svjedokinja, bivša medicinska sestra kninske bolnice, Mira Grubor tvrdila u Haagu da je kninska bolnica 5. 8. 1995. zaprimila 120 tijela, a onda je puštena izjava liječnika, Srbina, snimljena istog dana, s tom istom medicinskom sestrom u društvu, gdje kaže da je u bolnicu dovezeno sedam tijela.»

Dozvolimo ipak da je Eisenhower govorio o istini. Doista, oni koji se koriste lažima jesu gadovi. Ali ovdje ipak moramo razlikovati dvije vrste gadova. Srbi su koristili laži po onom Ćosićevom: «Laž je

Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti». Koristili su laži da bi pomogli svom narodu. Hrvatski komunisti, povjesničari i svi drugi o kojima govori Mrkoci u svojoj knjizi koristili su je protiv svojega naroda. Zato su oni mnogo veći gadovi.

Naravno u pravu je Marijačić i kada kaže kako je «*stvar laganja pred sudom od strane tužiteljevih svjedoka, a mahom je riječ o Srbima, jedina dosad potvrđena činjenica. Srpski svjedoci dolaze u Haag na ovo Suđenje i besramno lažu, najvjerojatnije zbog goleme mržnje prema Hrvatskoj i njezinim generalima i zbog želje da generali dobiju što težu presudu*. Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga i kada izravno laže (Haag) i kada se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao *političko oružje par excellence*, kako reče Mrkoci.

Čitajući ovu knjigu vidjet ćemo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s «glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu» to jest s 'Izvještajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača': Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izvještaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambe odnosi se na Miletićevu knjigu *Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tikane 1985.*

Raščlambom laži svjedoka u Izvješću i Miletićevoj knjizi Mrkoci ukazuje na žalosnu činjenicu koja pokazuje kako su u «lažima o logoru Jasenovac» sudjelovali i mnogi drug (str. 35-36)i:

«*Sasvim razumljivo, ako su ova svjedočanstva klevete i laži — onda su i svjedoci lašci, nisu vjerodostojni, uopće im se ne može vjerovati (...)* Međutim, sve tvrdnje tih nevjerodostojnih svjedoka, makar i najapsurdnije, kad se odnose na ustaše uzimaju se kao potpuno vjerodostojne. Isti oni koji su svjedoke odbacivali kao nevjerodostojne u pogledu Židova i Cigana, te iste svjedoke smatrali su apsolutno pouzdanima u njihovim iskazima o ustašama.»

Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjujući ove dokumente - da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu izvršno poslužili i navodi iz knjige Milka Rifferra *Grad mrtvih* napisana 1945., a tiskana 1946. Ne čudi što je takva knjiga kritizirana i povučena iz prodaje.

Na str. 44-45 Mrkoci konstatira:

Nakon 2000 stranica Miletićeve knjige, i nakon kritičke analize izjava i dokumenata u njoj, moglo bi se reći da se dobila jasnija i realnija slika Jasenovca — ali još uvijek daleko od slike koja bi se dobila kad bi bili poznati i ostali dokumenti koji su još uvijek skriveni.

Najteže doba logora bilo je prvo — VIII. 1941. do 11.1942., doba formiranja logora, doba Bročića i Krapja i preseljenja u Ciglanu. Vrlo teški uvjeti života, težak rad, slaba hrana, zima i kiša. Zbog svih tih uvjeta, zbog bolesti i napora i smrtnost je vrlo velika. U drugo doba — 11.1942. do V. 1945., kad su sagrađene stambene barake i uspostavljena organizacija logora i proizvodnja, položaj zatvorenika se donekle popravio.

Glavni uzrok smrtnosti u logoru bili su teški uvjeti života, slaba hrana, loši uvjeti stanovanja, zima, fizička iscrpljenost i bolesti — i to naročito u prvo doba. Zatim epidemije, u doba epidemije umrlo je u jednom mjesecu preko 1800 ljudi.

Represalije strijeljanjem vrše se zbog bijega zatočenika, naročito nakon ubojstva stražara — strijeljaju se sunarodnjaci bjegunaca. U prvo vrijeme odmazde nad zatočenicima i nakon napada na širem području logora — tako nakon napada u Gradini, mjestu Jasenovac, Ustici — strijeljane su skupine zatočenika.

Za usporedbu neka posluže neki podatci iz Lepoglave: 1945. pokušaj bijega 95 zatvorenika — većina na razne načine likvidirana, 1946. u travnju ubijen 1 zatvorenik, u svibnju ubijeno 7, u travnju ubijeno 5 zatvorenika i 2 bjegunca, u srpnju ubijen 1, u studenom ubijena 3, ranjena 2 zatvorenika, do 5. srpnja 1948. ubijeno još 36 zatvorenika; 5. kolovoza ubijena 4 bjegunca i 10 zatvorenika (Politički zatvorenik br. 7/79). I sve se to događalo u doba mira.

Za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza. Budući da je logor imao važnu proizvodnu funkciju i kapacitet 3000 zatočenika, svako masovno pogubljenje utjecalo bi na proizvodnju. Nema dokaza niti za masovno ubijanje civilnih osoba, žena, djece i staraca, dovedenih u Jasenovac nakon vojnih akcija na pobunjenim dijelovima zemlje (Kozara, Kordun). Svi su oni iz Jasenovaca odvedeni — ili raditi u Njemačku ili naseljeni u drugim dijelovima zemlje.»

Naravno, Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabraja sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava koliko je iskopano žrtava «Križnog puta» slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava.

Mrkoci posebno ukazuje na bilježnicu Zemaljske komisije koja je otkrivena «sasma slučajno» 1998. u Hrvatskom državnom arhivu.

Inače, danas je u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća. A to je brojka koja treba i dalje omogućavati "dokazivanje" genocidnosti hrvatskog naroda, jer se kao što Slavko Goldstein to kaže u *Globusu* od 10. siječnja 2003., može govoriti o "strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi". Tu njihovu brojku nazivam velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića. Zašto? Dr. Vjekoslav Perica (*Sloboda Dalmacija*, 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića. U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu "rezervnoga" broja za "dokazivanje" navodne genocidnosti hrvatskog naroda.

U ovoj knjizi Mrkoci nas upozorava kako je Žerjavić prvo govorio o 85.000 žrtava, a potom je smanjio na 80.000, što Goldsteini uzimaju kao donju granicu mogućeg broja žrtava. A Žerjavić je objašnjavao razlog što su njegove procjene veće od nekih drugih (str. 49): «Da bi spriječio prigovore uzimao sam najveći mogući broj žrtava.» Inače, Ivan Strižić je u svojoj knjizi *Žrtvoslov Šunjskog kotara* pokazao kako su popisi u koje je Žerjavić imao najviše povjerenja – oni iz Karlovca – lažni. Naime, slično onome o čemu govori današnja TV emisija Istraga kako je na popisu navodnih srpskih žrtava u Domovinskom ratu mnogo onih koji su umrli ili se međusobno poubijali, takvi su i ovi popisi žrtava Drugog svjetskog rata koje je Žerjavić koristio.

Zato nas ne iznenađuje kada Mrkoci kaže (str. 51):

«Pa i razlika u usporedbi žrtava po godinama, između Žerjavićeve procjene i bilježnice Zem. komisije je neshvatljiva. Za 1941. Žerjavićeva je procjena 5 puta veća, 1942. — 4 puta, 1943. — 50 puta, 1944. — 2 puta, 1945. — 3 puta, a ukupan zbroj je 4 puta veći.

Budući da bilježnica obuhvaća samo SRH. a Žerjavićeva procjena za cijelu NDH, ako bi se sve cifre povećale za 100%, što je pretjerano, još uvijek bi Žerjavićeva procjena bila 2 puta više. Ovakvo stanje u znanosti je nezamislivo u bilo kojoj, pa i u komunističkoj nauci. Vjerojatno bi i kod Pol Potovih "naučnika" izazvalo nelagodu.»

A odmah potom Mrkocijev zaključak pogađa u sam bit cijeloga problema broja žrtava Jasenovca:

«Sve to vrlo uvjerljivo dokazuje da se nijednoj procjeni komunističke nauke u pogledu žrtava ne može vjerovati — sve su lažne, sve su tendenciozne. Pa i ovoj bilježnici Zem. komisije ne može se potpuno vjerovati. I ona je djelo komunističkih stručnjaka i stoga, mora se ponoviti, jedino je sigurno da je točan broj žrtava niži od najniže službene komunističke procjene!»

Inače kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su – vjerujem – danas u Washingtonu. O tome ovih dana piše i dr. Ružica Čavar predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj u svom pismu Tihomiru Dujmoviću:

«Ja se osobno vrlo dobro sjećam jedne emisije na TV-u o Jasenovcu, iz vremena 1971. godine, gdje se govorilo o broju žrtava. Prikazane su sve evidencijske knjige iz logora, one velike bilježnice sa tamnim tvrdim koricama. Vidio se cijeli visoki stupac tih knjiga - bilježnica, a rečeno je da je u njima upisan po imenu i prezimenu i ostalim generalijama svaki pridošli logoraš, svaki otpušteni, svaki umrli ili prijekim sudom osuđeni na smrt, te čak dobiveni paketi, posjete itd. Točno se sjećam da je bilo rečeno kako je za cijelo razdoblje djelovanja logora kroz njega prošlo 18.000 i nešto osoba, a ipak nisu svi smrtno stradali ni ubijeni. Pitam, a već sam o tome i pisala, gdje su danas te evidencijske knjige?»

Naravno, nitko ih ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više «političko oružje par excellence» kako reče Mrkoci.

3. HRVATI-USTAŠE I VLADANJE HRVATSKOM

Dolaskom Račanove vlasti učinjen je najvažniji korak u stvaranju ovakve Hrvatske koju imamo – izvršena je kriminalizacija

Domovinskoga rata i svih branitelja. Oni koji su donijeli slobodu svome narodu, umjesto da budu slavljani – ponižavaju se na sve moguće načine.

I dok su ljudi poput mr. Ivezića ili prof. Mrkocija praktično onemogućeni u iznošenju svojih spoznaja, tj. učinjeno je sve da one ne budu dostupne svim građanima RH, dotle je mimo izbora za profesora povijesti 20. stoljeća na Zagrebačkom Filozofskom fakultetu postavljen dr. sc. Ivo Goldstein, dakle jedan od «pronalazača» velikosrpske brojke Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

Karakteristika današnjeg vremena je da se svako malo pokreću prave hajke na sve što ima veze s NDH ili se može takva veza izmisliti (slanje provokatora «ustaša» na skupove, montiranje fotografija s «ustašama» i sl.). Poslije kriminalizacije branitelja i Domovinskog rata treba ponovno uvjeriti Hrvate da su ustaše samo zato što su željeli i žele neovisnu državu. Takvim histeričnim hajkama provocira se poznata «hrvatska šutnja», a onda oni koji takve histerije nameću mogu mirno vladati.

Kao rezultat takvih histerija postiže se i mir onih koji su još živi a koji su sudjelovali u stvaranju lažnih slika i negativnih mitova o Jasenovcu i o ustašama.

Činjenica je da takvih histerija nije bilo za vrijeme Račanove vlasti. Jednostavno, nije ih ni moglo biti dokle god su branitelji imali ugled kakav su imali, i kakav je normalno da imaju. Vjerojatno sama Račanova vlast i nije bila podobna da, kao nasljednici onih koji su pobili na stotine tisuća Hrvata, ponovno vladaju pomoću tvrdnje «Svi Hrvati su ustaše». Kao što je Sanader morao biti onaj koji će uhapsiti Gotovinu, tako je njegova vlast morala i mora omogućiti i ovo.

I doista. Sjetimo se hajke zbog spomen ploče velikom hrvatskom književniku Mili Budaku. Idealno za Sanadera da zaustavi takve hajke. Naime, kao što je povjesničaru Tuđmanu bilo jednostavno to učiniti kada je u pitanju bila valuta, tako smo tada imali predsjednika vlade povjesničara književnosti. Tada je reagiralo četiristotinjak hrvatskih biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, umjetnika i drugih građana poznatim Apelom. Tražili su obnovu političkih procesa, a proces Mili Budaku je upravo bio takav da je tako nešto bilo normalno učiniti. Naime, od pokretanja procesa do izvršenja

smrtne kazne nije prošlo ni 24 sata. Umjesto toga Sanader naređuje nasilno skidanje ploče velikom književniku!

Ali ne staje sve na tome - za potpisnike Apela uvodi se i nova «moralno-politička podobnost». O čemu se radi najbolje je vidjeti iz pisma koje je Vladi uputilo pedesetak biskupa, akademika, sveučilišnih profesora i umjetnika.

Pismo hrvatskih intelektualaca Vladi RH

Izražavamo veliko čuđenje i nevjericu što je hrvatska Vlada iz saborske procedure povukla prijedlog o imenovanju uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju, zbog primjedbe jednoga ideološki ostrašćenog zastupnika iz redova oporbe da je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku i da stoga ne može biti članom spomenutog Odbora.

Je li tim činom hrvatska Vlada neizravno poslala poruku javnosti kako nitko od potpisnika Apela o Mili Budaku, opet: deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku, dakle više stotina uglednih znanstvenika, profesora, javnih radnika, akademika, biskupa ne može biti u javnoj ili društvenoj funkciji? Ili, s obzirom da se radi o Odboru za etiku, hrvatska Vlada misli da su etični politički procesi u kojima od pokretanja postupka do izvršenja smrtne kazne prođe manje od 24 sata?

U spomenutom apelu predlaže se obnova procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarnih vlasti, pa tako i procesa protiv Mile Budaka.

Je li za Vladu zahtjev za obnovom svih komunističkih i drugih totalitarnih političkih procesa i sudskom rehabilitacijom nevinih žrtava humani i etički stav ili nije? Napominjemo kako takav zahtjev ne pretpostavlja svrstavanje uz bilo koga, kako je to saborskim zastupnicima podvalio nekadašnji ministar znanosti te aktualni zastupnik Gvozden Flego u svojoj saborskoj inicijativi glede imenovanja Milana Kruheka.

Umjesto odgovora mjerodavnih na takav jedan demokratski apel, koji je u međuvremenu osnažila Rezolucija vijeća Europe o osudi komunističkih zločina i Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u

Hrvatskoj od 1945. do 1990. (donio je Hrvatski sabor 2006.), uslijedila je hajka, za kakvu smo mislili da je za nama. Suočavamo li se to mi s nečim što smo mislili da je, kao i totalitarizam, za nama, samo još u perfidnijim oblicima?

U Zagrebu, 4. lipnja 2008.

Pismo je bilo prešućeno u medijima, a Vlada nije imala potrebu osvrnuti se na njega! Markovića je bar Sanader komentirao, dok svi ovi biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici to i ne zaslužuju, zar ne. A u normalnoj državi, poslije ovakvoga skandala ne bi trebao nitko od članova te komisije ostati u njoj! Pa zar oni podržavaju politička suđenja?

Vratimo se Domovinskom ratu i činjenici kako je u njemu agresija na Hrvatsku izvršena pod znakom petokrake i kokarde. «U» se nije moglo naći među agresorima, već na strani onih koji su branili Domovinu. Ali danas u Hrvatskoj agresorsko znakovlje je dobrodošlo, čak se i predsjednik države diči s «petokrakom», a «U» se proganja. Koliko je to postalo smiješno pokazao je koncert Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu. Naime, među sto trideset tisuća ljudi novinari su pronašli jednoga s tim znakom. Umjesto da one koje od toga prave problem pošalju psihijatrima, država se mjesecima tresla zbog toga jednoga znaka među 130000 ljudi. Vjerovali ili ne. I Sanader se proslavio izjavom da takav Thompsonov koncert šteti Hrvatskoj, pa otud i ona njegova «polemika» s Markovicem.

Naravno, opet su reagirali biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici (njih osamdesetak):

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsonu,

Nadamo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prljavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i prigrupa podmetanja koja su se razbuknula poslije

Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

HTV opet nije smatrala potrebnim spomenuti ovo pismo u svojim emisijama.

Usljedile su zabrane Thompsonovih koncerata. Novo pismo hrvatskih intelektualaca potpisalo je preko 300 javnih osoba:

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da "nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi". S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Opet šutnja na HTV-u. A u isto vrijeme su tzv. lijevi intelektualci uputili pismo partiskom šefu Milanoviću i o tome je bilo danima riječi u njihovim emisijama!

Prof. dr. Slobodan Lang i akademik Josip Pečarić, inicijatori pisma hrvatskoj javnosti, tada su poslali slijedeće pismo:

Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava

G, zastupniče, Predsjedniče Odbora za Ljudska Prava Sabora republike Hrvatske

I. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske - branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno došli su mladi, da se sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i oni uključiti izgradnjom sebe da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlade i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progovorili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.

2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filmova, i fotografija stradanja i junaštva.

3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje ...

4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtijevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljude vjere, znanja i misli da nam se pridruže.

2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode govora i pjesme, neistinitog prikazivanja

domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

1.. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.

2. Napali su i Predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole!? Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ljudska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu nije Srebrenica dosta?

7. Talijanski fašisti su ocrnali Poreč, a vlast to nije ni primijetila?!

II. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Prikazali smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desecima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu! Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali bi Hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

III. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane dio totalitarnih režima iza nas su i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti - neprijatelji Hrvatske. Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujete ljude. G. zastupniče, Predsjedniče Odbora za Ljudska Prava Sabora republike Hrvatske,

1. Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.

2. Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženosti ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj

3. Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje. Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo sa našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.

Pismo nije prenijela čak ni HINA. A da ne spomenemo da autori nisu dobili nikakav odgovor!

Ali hajka na Thompsona je nastavljena tamo gdje je svojevremeno i počela - u inozemstvu. Tako mu je zabranjen i koncert u Hamburgu. Ovaj put su hrvatski intelektualci djelovali drugačije. Pismo koje je sugerirano na portalu Hrvati amac, a koje je prenijeto i na portalu Hrvatskog kulturnog vijeća potpisivali su pojedini hrvatski akademičari i sami slali Sveučilistu u Hamburgu. To sam učinio i ja:

Mi Hrvatski akademičari protestiramo protiv svrstavanja hrvatskog domoljuba Marka Perkovića - Thompsona u naciste. To je protu hrvatska propaganda onih, koji ne priznaju Republiku Hrvatsku i žele oživjeti komunističku Jugoslaviju. Njemačka je bila među prvima koji su priznali Hrvatsku neovisnost. Zašto to sveučilište nije zatražilo tekst svih pjesama i tada odlučilo radi li se o fašizmu ili naci(onali)зму ili samo domoljubnim pjesmama.

Baš ovakove nepravедne presude, kao ova Sveučilista u Hamburgu čine potrebnim potvrđivati domoljublje, koje nema veze s nacizmom. Nevjerojatno je da Njemačko sveučilište osuđuje jednog pjevača za nacizam, kad je to bila osobina njemačkog režima za vrijeme WWII i ranije, čiji su sinovi na žalost u tragično velikom broju dali živote za tu ideologiju.

Thompson se nije još niti rodio, ali želja za hrvatsku nezavisnost je uvijek živjela i nije imala nikakve veze s nacizmom ili fašizmom. Čudno je da jedno sveučilište ne može razlikovati ljubav i ponos za domovinu od nekakovog nacizma, koji nije nikada niti bio hrvatski.

*Hrvatski akademičari*²³

²³ Dr. Wolfgang Düchting
Universität Hamburg
Präsidialverwaltung
Referat 22: Online-Dienste
Edmund-Siemers-Allee 1
D-20146 Hamburg
Telefon: +49-(0)40-42838-4315
Telefax: +49-(0)40-42838-6398
E-Mail: _online-dienste@uni-hamburg.de
(mailto:online-dienste@uni-hamburg.de)

Wir - die kroatischen Akademiker protestieren stark gegen Anordnung den kroatischen Patrioten und Freiwilligen Marko Perkovic Thompson unter die Nazisten (Nazis) einzuordnen.

Das ist eine starke antikroatische Propaganda derjenigen, die Republik Kroatien nicht anerkennen und die das kommunistische Jugoslawien wieder beleben möchten.

Deutschland war einer der Staaten, das als einer der ersten in der Welt die kroatische Selbständigkeit anerkannt hat.

Warum diese Universität die Texte aller Lieder von Herrn Marko Perkovic Thompson nicht angefordert hatte? Danach hätte sie entscheiden können, ob es sich um Faschismus oder Nationalismus handelte oder nur um die patriotischen Heimatlieder? Gerade solche ungerechte Beurteilungen, wie diese der Universität in Hamburg, spornt uns an, dass wir unsere Heimatliebe bestätigen, da sie überhaupt keine Verbindungen mit dem Nazismus hat.

Josip Pečarić

Permanent full professor at University of Zagreb (Croatia)

Foreign professor at GC University (Lahore , Pakistan)

Full member of Croatian Academy of Science and Arts

Active member of The New York Academy of science

Member of editorial boards:

Journal of Mathematical Inequalities (Editor in Chief and Founder)

Mathematical Inequalities & Applications (Editor in Chief and Founder)

Operators and Matrices (Editor in Chief and Founder)

Advances in Differential Equations and Control Processes

Advanced in Nonlinear Analysis and Applications (ANAA)

Asian-European Journal of Mathematics

Didactica Mathematica (Cluj-Napoca, Romania)

International Journal of Applied Mathematics

Journal of Computational Analysis and Applications

Journal of Inequalities in Pure & Applied Mathematics

Journal of Function Spaces and Applications

Nonlinear Functional Analysis and Applications

Octagon Math. Magazine (Brasov),

Es ist unglaublich, dass die deutsche Universität einen Sänger für den scheinbaren Nazismus verurteilt, und zugleich war der Nazismus eine Besonderheit des deutschen Dritten Reiches zur Zeit des Zweiten Weltkrieges, aber auch früher.

Leider sind viele deutsche Söhne für diese Ideologie in tragisch grosser Zahl ihre Leben geopfert haben.

Marko Perkovic Thompson war zu dieser Zeit noch gar nicht geboren, aber der Wunsch für die kroatische Selbstständigkeit hat immer bestanden, und er hatte keine Verbindungen mit dem Nazismus oder Faschismus.

Es ist wirklich merkwürdig, dass eine deutsche Universität nicht imstande ist, Liebe und Stolz für die Heimat von einer nazistischen Bewegung, die niemals in Kroatien Fuss gefasst hatte, zu unterscheiden.

Kroatische Akademiker

Panamerican Mathematical Journal
Tamsui Oxford Journal of Mathematical Science
Glasnik Matematički (advisory board)
Banach Journal of Mathematical Analysis (BJMA) (advisory board)

Naravno, mi i ne očekujemo odgovor od njih.

Međutim ovdje je važno istaknuti kako se krenulo na napade na Thompsona. O tome piše Slobodan Lang i svoj tekst *Thompson i Woodstock* počinje ovako:

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima antisemitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE o antisemitizmu održanoj u Španjolskoj 2005. su sudjelovali i uglednici poput Andrewa Bakera iz Američkog židovskog kongresa i prof. Gerta Weisskirchena, člana Njemačkoga parlamenta i predstavnika OSCE-a protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova gospođi Grabar-Kitarović iznio «uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata hrvatske rock zvijezde Thompsona». Ona je obećala pozvati prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao 3. rujna 2007. «ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj». U njemačkom se veleposlanstvu sastao s Ivom i Slavkom Goldsteinom, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (državni tajnik), Radovanom Fuchsom (pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (državni tajnik) i Filipom Dragovićem (pomoćnik ministra), a u Ministarstvu vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović («stara» Židovska zajednica).

(...)

Odakle tolika panika kada se među 130 000 ljudi pojavi jedan sa slovom «U» na kapi? Je li ikada u povijesti zabilježeno takvo sramotno ponašanje vlasti neke neovisne države? Otud podrška zabranama nastupa pjevača za koje smo vjerovali da su za nama. Zašto se onda čudimo da neki tamo Slovenac govori o Hrvatima kao o stoci i dobije 19 posto glasova na predsjedničkim izborima.

Ali kako reče Ivkošić, vlastima to dobro dođe da bi vladali, a nekima i da se izbore za očuvanje svojih životnih djela u dokazivanju kako su svi Hrvati ustaše. Naravno to «ustaše» znači sliku o ustašama koju su oni kroz godine svoje (komunističke) vladavine uspjele nametnuti. Zato i danas govore kako ustaše nisu Hrvati. Njima su valjda Hrvati samo one dobre srpske slugе s početka ovog teksta. A takvi nisu doista ni ustaše, a ni hrvatski branitelji iz Domovinskoga rata.

4. ZAVRŠNI POTEZ

U «Hrvatskom listu» od 28. kolovoza 2008. veliki hrvatski književnik Ivan Aralica na pitanje:

Dotakli smo se i pjevača M. P. Thompsona. Smatrate li da je današnja država u moralnom i demokratskom smislu izobličena s obzirom da smo dospjeli u vrijeme zabrana. Njemu ne daju pjevati kao nekad Vici Vukovu?

odgovara:

Između progona Thompsona, a to jest progon, i progona bilo kojeg pjevača ili intelektualca u vrijeme komunizma nema nikakve razlike. Progoni ga se zbog nacionalizma. U komunizmu je 95 posto političkih progona bilo zbog iste stvari. Dakle zbog pjevanja pjesama, knjiga i sl. Sada se to ponovno javlja. Doduše, kada se očitava taj slučaj do kraja, može se pronaći i nešto novo. Svi oni, osobito Mesić i oni koji ga slijede i savjetuju, mislili su da će kroz ovih desetak godina proganjanja nacije i vjere, postavljanja pitanja vjeronauka, dakle da će istisnuti i rodoljublje i vjeru. I kad nema pjesme, kad nema manifestacije, oni imaju dojam da su to i učinili, da su uspjeli jer vladaju dobrim dijelom medija i javnog mnijenja. Međutim, kad Thompson dođe na trg i skupi onoliku masu ljudi, oni vide da je njihov trud uzaludan, vide da vjera i nacija žive. Da su malo pametniji, mogli bi zaključiti sljedeće:

vjeru i naciju nisu mogli istisnuti ni zatvori ni progoni za 50 godina komunističke represije, pa kako će ih istisnuti u slobodnoj zemlji bez komunističkog sustava, kako će ih uništiti njihove riječi preko televizije. Druga stvar ili druga novina je slijedeća: oni su do krajnje mjere frustrirani. Mesić nikad nije uspio okupiti veći skup, on uvijek govori skupinama od nekoliko desetaka ljudi. Nakon izgređa u vojarni u Splitu, on ima strah pred masom. Da su ga tamo drukčije dočekivali i njemu pljeskali, onda bi i on drukčije reagirao. Ali on to nije doživio, čak ni u izornoj promidžbi ne može to doživjeti.

Da, tako narod misli. To pokazuje masovnim odlaskom na Thompsonove koncerte. Dapače, poslije nedavne utakmice Hrvatska-Andora gledateljstvo je poručilo što misle o tome što se ustaštvo Hrvatima imputira sa svih strana, a ponajviše čak i od vlastite političke elite, kako je dobro zapaženo na portalu HKV-a, tako što je cijeli stadio uzvikivao «Za dom spremni». Reakcija, analogna onoj mojoj kada sam sam sebe Srbima predstavljao kao ustašu. Istina, reakcija koju sam očekivao još kada je na sve ljubitelje Thompsonove i uopće domoljubne glazbe podignuta neviđena hajka zbog jedne kape sa slovom «U» među 130000 ljudi.

Ali, koliko to znači vlastima? Njima je važno da osiguraju jedino da na izborima taj isti narod bira «manje zlo». Što će reći ili današnju poziciju ili opoziciju. I jednima i drugima parola «Svi su Hrvati ustaše» dobro dolazi da ih taj isti narod bira.

Ostaje još samo završni korak u ostvarenju toga cilja. Još samo Katolička crkva treba prihvatiti takvo stanje stvari. A to opet jedino može postići Sanader. Sve za to je učinjeno.

Podlogu su pripremili Goldsteini i oni oko njih. Velikosrpsku brojku Goldsteinovih i Draže Mihailovića prihvatila je Sanaderova vlada. Nikada kao u vrijeme Sanaderove vlasti hrvatski intelektualci se nisu tako omalovažavali. Dok se njihova pisma ignoriraju i proglašavaju se «moralno-politički nepodobnima», a radi se o nizu biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, znanstvenika, umjetnika itd., dotle se danima razglaba hoće li Goldstein ići na Bleiburg ili ne. Otac Goldstein (možda) ima završenu srednju školu. Sigurno će napisati knjigu i o Bleiburgu. Znamo kako to obično izgleda, prihvatit će sve što su hrvatski znanstvenici pronašli, ali će zaključak upućivati

na genocidnost hrvatskog naroda. Sin jeste sveučilišni profesor. Ali njegove kolege su ustanovile da on u svojim radovima izmišlja. A koliko puta su tek to učinili mnogi hrvatski pisci? Ali, to i jeste idealna osoba za hrvatsku povijest koja će odgovarati svemu samo ne istini. Hrvatski povjesničari poput Ivezića i Mrkocija, moći će (možda) i dalje u vlastitoj nakladi i malim nakladama pisati istinitu povijest.

Dakle, Sanader jer na djelu. I doista pogledajmo što o tome piše Zvonimir Despot («Večernji list», 24. 10. 2008.):

Ivo Sanader u Hrvatskom saboru, kad je naveo kako bi za to da se prevlada hrvatska bliska prošlost bilo poželjno da politički i vjerski vođe ove zemlje odaju počast žrtvama i u Jasenovcu i u Bleiburgu. Ali potpalio ih je u pozitivnom smislu i svima zapravo odaslao pravu političku, dalekovidnu pljusk (..)

Što Sanader želi poručiti? To da je svaka žrtva uvijek žrtva te da svi mi danas, u 21. stoljeću, imamo civilizacijski dug prema svim žrtvama i stradalnicima koje ne smijemo mjeriti prema nečijim uskogrudnim, ideološkim i politikantskim potrebama. Isto tako, zločin je uvijek zločin i kao takav treba ga osuditi, kao i to da nitko ne može biti kažnjen bez nepristranog suđenja. Niti se jedan zločin može opravdavati drugim zločinom. Jasenovac i Bleiburg ne mogu se izjednačiti, ali ocjene tih događaja treba prepustiti povjesničarima. Društvo se s time mora suočiti, a pojedinci u tome moraju prednjačiti.

Naši antifasisti sigurno se neće odazvati jer ih koči ideološka zadrtost. Ali vrh Katoličke crkve o tome bi i te kako trebao promisliti i učiniti taj simboličan korak unatoč nekim razumnim protuargumentima, a ne da sve ostane samo na požeškom biskupu u jasenovačkoj crkvi. Crkvu su nekad krasili vizionari koji su pokretali društvo, pa bi tako i biskupi danas trebali biti iznad ostataka komunista. Nemojmo zaboraviti predsjednika Stipu Mesića koji traži nemoguće argumente kako ne bi otišao u Bleiburg. On se očito ne može izdići iznad svojih skučenih povijesnih okvira, što bi kao predsjednik svih građana trebao i morao. Sanader je pokazao da se može, kao i Račan i Milanović. Tko je sljedeći?

Sanader je uhapsio generale, srušio spomenik velikom hrvatskom književniku, podržavao priglupе napade na Thompsona i učinio sve što treba (a što nije smjela prethodna vlast) za vraćanje priče o «svim Hrvatima ustašama». Ostalo mu je još jedino natjerati Katoličku crkvu

da poistovjeti Jasenovac, dakle ono što vidimo u knjizi profesora Mrkocija i Križne putove. Bit će interesantno vidjeti hoće li uspjeti ostvariti i tu zadaću.

U knjizi: «Informacijski rat protiv 'oluje' – Rasprave o doktrini informacijskog rata, scenaristima haških optužnica i hrvatskoj samobitnosti», Zagreb, 2008. str. 171-194.

„Portal HKV-a“, 23. 02. 2009., 25. 02. 2009 i 02. 03. 2009.

HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.

„JUČER GLEDAM SLIKU NARODA, BACA CVIJEĆE PO HEROJIMA...”

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim, a posebno gđu Ankicu Tuđman i obitelj Tuđman.

Za razliku od drugih sudionika ne mogu se zahvaliti organizatorima na pozivu za sudjelovanje na ovom Okruglom stolu. Naime, spadam među one ljude koje bi mogli definirati kao razočarane optimiste. A takvi su najopasniji za uspjeh onih stavova koje inače zastupaju. Zato sam prestao javno nastupati. Bolje se sam maknuti nego da me vi maknete s govornice, zar ne? Međutim postoje neki „zločesti dečki” kojima ne mogu ništa odbiti. Oni, zapravo žele da me vi maknete s govornice.

Prvi od njih je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji me je pozvao na ovaj okrugli stol. Drugi je Mate Kovačević koji je tražio da sakupim sve svoje tekstove o Sudu u Haagu. Tako će knjiga *Rasizam Suda u Haagu* biti promovirana početkom lipnja.

Ovaj Okrugli stol se naziva *Pamćenje i suverenost*. Čini mi se da već sam naslov prve sekcije mog izlaganja puno govori o toj temi.

1. ZA „DVA DANA” OD „NARODA NADE” DO NARODA BEZ PONOSA I DOSTOJANSTVA

Ivica Marijačić u *Hrvatskom listu* od 5. svibnja 2011. kaže:

Velika prijevara i velika izdaja ostat će dugo mračna mrlja na savjesti svih onih koji su to dopustili. Je li narod svjestan jedne desetogodišnje izdajničke politike, je li se pokajao što je birao i održavao izdajnike na vlasti, je li taj narod svjestan i vlastite odgovornosti u tome smislu. Tko zna, ...

Zapravo, kao da je Marijačić pogodio smisao moga predavanja čiji je naslov samo polovina jedne strofe pjesme Marka Perkovića Thompsona *Kletva kralja Zvonimira*:

*Jučer gledam sliku naroda
baca cvijeće po herojima
a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škode*

Zapravo je nevjerojatan fenomen takve promjene u jednom narodu, kako Thompson to simbolički kaže, u dva dana: Od najponosnijih ljudi do onih koje se može gaziti kako god hoćeš i koji na izborima biraju one koji to svima omogućavaju a i sami ih gaze. Od onih koji se ponose svojim herojima, do onih koji najbolje među sobom prodaju za Judine škode onima koji će im suditi tako da do kraja zgaze i posljednju trunku ponosa u njima samima.

Možemo li uopće reći da smo ljudi ako nemamo ponosa? Je li moguće da je najveća zasluga *jedinoga* hrvatskog predsjednika akademika Franje Tuđman što je od Hrvata načinio ljude? Pa dok je trajalo – trajalo je!

Još 1996. g. pisao sam²⁴:

Da, očito je kako su hrvatski standardi mnogo viši od standarda europskih zemalja. Pa nama su ipak važniji ljudi nego ljudska prava. Nama je problem što je u Rusiji pobijeno onoliko mnogo ljudi, a ne ima li negdje ili nema smrtne kazne. Mi smatramo da se treba pridržavati svojih odluka i primjenjivati ih ravnopravno na sve. A ne, recimo, donositi silne rezolucije o tome da se ne će priznati rezultati etničkog čišćenja, a onda prisiliti žrtve da to moraju učiniti. Naravno, u BiH. U Hrvatskoj je nešto sasvim drugo. Tamo se samovoljni odlazak Srba iz Hrvatske proglašava – etničkim čišćenjem.

²⁴ J. Pečarić, Jesu li važniji ljudi ili ljudska prava? Dom i Svijet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br 118, Večernji list (inozemno izdanje), 22. srpnja 1996.

Ponosan, kakvi smo tada skoro svi bili, završio sam taj tekst riječima:

Dolazi vrijeme kada će, kao kod nas Hrvata, ljudi biti u prvom planu. I na to nas upozorava Sveti Otac. Kada srednjoeuropske vrijednosti postanu ideal imat ćemo drugačiju Europu i svijet. A to će biti tim prije što to shvate i sve srednjoeuropske zemlje. To će biti kad npr. Njemačka shvati kako ne treba klečeći čekati da uđe u Vijeće sigurnosti UN-a, nego se treba okrenuti Srednjoj Europi. Treba pomoći u sprječavanju povratka ideologiziranih društava na ovim prostorima i tako da primjer cijelom svijetu. Jedino takva jedinstvena Europa i jest moguća. Nikakva drugačija. Europa u kojoj će ljudi biti važniji od ljudskih prava. Europa u kojoj će ljudska prava biti nešto što proizlazi samo po sebi iz ljubavi prema ljudima.

Nisam samo ja tako mislio. Više puta sam upozoravao kako je bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, rekao²⁵ da se divi Hrvatima jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti? Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kačunko:

Evo što sam ja doživio u Lurdu na tome vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznavao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: „Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe...” Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: „Da, da, mi zajedno...” ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: „Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe...” itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako

²⁵ Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.

duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga, sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješču pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.

I Svetom ocu Ivanu Pavlu II. mi smo bili narod nade. To nam je i sam poručio kada je za svoj stoti posjet izabrao baš posjet narodu nade. A prva poruka, ona u Dubrovniku, bila mu je ona o slobodi.

A kao narod nade sigurno nismo dragi svjetskim moćnicima.

Njima svakako ne odgovara svijet kakav bi želio naš Papa, sada već blaženik!

Zato sam još 1992. godine u Australiji upozoravao tamošnje Hrvate da će svjetski moćnici, vidjevši da nisu uspjeli kroz velikosrpsku agresiju na Hrvatsku, preći na ono što je uvijek prolazilo kod našeg naroda: zavadi pa vladaj!

A pet godina kasnije govorio sam²⁶:

Da, što znači to – rat je gotov. Kakav rat? Oružani jest gotov, ali u tom ratu znaš tko ti je neprijatelj. A danas je na djelu hladni, „prljavi“ rat protiv Hrvatske. Jer upravo je to ono o čemu govori i Davor Stier. Rat u kome ne znaš s koje strane i tko će te napasti. Sada je potrebna sva hrvatska pamet za obranu hrvatske države. I jedinstvo. Pa najnoviji događaji u BiH su pokazali koliko je zaista prljav rat koji je uperen protiv hrvatskog naroda. Ono što nisu Srbi i Muslimani postigli u ratu međunarodna zajednica im pokušava ostvariti „izbornim

²⁶ J. Pečarić, **O (ne)jedinstvu Hrvata u Australiji**, Dom i Svijet, Informativni prilog za iseljenike Večernjeg lista, 22. rujna 1997.

inženjeringom", i tako uništiti opstojnost Hrvata u BiH. U stvari, ta vrsta rata protiv Hrvatske i hrvatstva traje sve vrijeme.

Da se mnogo toga nije promijenilo s priznanjem Hrvatske u njihovu politici moglo se najbolje uočiti u Australiji te iste 1992. Sjeća li se još tko priče o Predsjednikovu avionu? Ona se prije mogla čuti u Australiji, nego u Hrvatskoj. Tamo su prije nego u Hrvatskoj počele priče o Predsjednikovoj kući. Sve sam lopovluk do lopovluka. Odmah se vidjelo i čemu te priče. Sve manje i manje novaca se skupljalo za pomoć Hrvatskoj. Mnogima je to bio i dobar izgovor da ne sudjeluju u prikupljanju pomoći za Hrvatsku. Ali na veliku žalost svih koji su vodili i vode dan danas specijalni rat protiv Hrvatske – nisu uspjeli spriječiti ni „Oluju“, ni „Maestral“, ni „Hrvatsko ljeto“. Dapače, nisu znali sami razriješiti to što su zakuhali u BiH pa su to morali učiniti hrvatski vitežovi! A Australija je članica Commonwealtha! Jasno je da Englezi imaju itekako puno mogućnosti u „svojoj“ državi laganije i jednostavnije raditi na razbijanju jedinstva među Hrvatima, nego što oni i njima slični to mogu u Hrvatskoj. Poznato je kako je UDBA imala mnogo svojih suradnika i među Hrvatima, a bila je itekako povezana s odgovarajućim organizacijama u zemljama koje su bile, i još uvijek jesu, protiv Hrvatske! Oni i danas djeluju i u Australiji i u Hrvatskoj. I dok se u Hrvatskoj zna što radi na primjer Soros, u Australiji su mogućnosti otkrivanja takvog subverzivnog djelovanja među našim ljudima mnogo teže. Pogrešno je takav utjecaj pripisivati samo žutom tisku u Hrvatskoj. Pa i mnoge od tih tiskovina su izravno plaćene od istih nalogodavaca i provode njihove interese!

A na predavanju „Sramotni sud u Haagu“ u Dubrovniku, 7. studenog 2002.:

Zato je pravo pitanje je li hrvatska vlada tijekom Domovinskog rata ili bar u vrijeme stvaranja Suda u Hagu mogla reći svjetskim moćnicima istinu. A to je da su oni suodgovorni u velikosrpskoj agresiji i genocidu na hrvatski narod. Pače, Srbi i njihova agresija vjerojatno su bili samo oružje u njihovim rukama u borbi za njihovo čedo – Jugoslaviju, a ta njihova borba traje do dana današnjeg. Oni nisu odustali od toga i kada je velikosrpski agresor poražen.

I danas, poslije presude generalima u Haagu, očito je da su svjetski moćnici, dakle oni koji nisu željeli i još uvijek je ne žele, u svemu uspjeli. Teže nego što su očekivali – ali uspjeli su! Uspjeli su toliko da nam se s pravom svi smiju i rugaju. (Zar zapravo nisu ruganje ”pohvale” bivšeg američkog veleposlanika u Republici Hrvatskoj Petera W. Galbraitha što smo jedina zemlja u svijetu koja je izručila generale pobjedničke vojske da im se sudi.)

2. KAKO JE TO MOGUĆE?

Tehnologija koju su u tome koristili svjetski moćnici odavno je poznata. Opisao ju je Sun Tzu²⁷. U nizu svojih članaka, pa i na ovim okruglim stolovima, upozoravao sam na njegove riječi:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu niti u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

A ljudi koje je Sun Tzu opisao kao najniže i najodvratnije ima u Hrvatskoj mnogo. Na to su nas upozoravali i Šenoa, i Matoš, i Šegedin i Tuđman (Šenoa – tvrdeći da Hrvati znaju biti samo sluge, i Matoš – tvrdeći da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali narodi Europe zajedno. Šegedin je bio šokiran činjenicom da među Hrvatima ima tako mnogo pojedinaca koji strasno mrze svoj narod, a Tuđman govoreći o 20 posto onih koji ne vole Hrvatsku).

Međutim, izdajica ima svugdje, ali Hrvati im prepuštaju cijelu zemlju i sebe same na milost i nemilost. Među takvima biraju i predsjednike države. Zato sam i konstatirao da je akademik Franjo Tuđman JEDINI hrvatski predsjednik. Imamo još dva predsjednika RH, ali za njih se nipošto ne može koristiti pridjev „hrvatski”! Zato sam prilikom javnih

²⁷ *Umijeće ratovanja* je djelo koje je, prije dobrih dvije tisuće godina, sastavio tajanstveni kineski ratnik-filozof, Sun Tzu. To je u svijetu još i danas najprestižnija i najutjecajnija knjiga o strategiji.

nastupa volio reći kako su Englezi ukinuli smrtnu kaznu za sve zločine osim za zločin veleizdaje. A Hrvati takve biraju za predsjednike. Barem dva puta!

Zapravo, još sam te daleke 1992. godine upozoravao na nešto slično naše ljude u Australiji. Već na prvom susretu s nekim našim istaknutim ljudima u Melbourneu upozorio sam ih, kroz šalu, na nas – Hrvate iz domovine:

Znate, svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže. I sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. Onda odem pred ogledalo i pljunem u njega.

Takvih mojih nastupa sjeća se i gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga, koji piše u *Vjesniku* od 22. veljače 1994. god.:

Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti „ideojugoslavenčića“ koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgčnih Hrvata strpljivo je skriven negdje u malom mozgu.

Nekoliko godina kasnije upozoravao sam ih kroz tzv. „*Sindrom zoološkog vrta*“ (prilikom gostovanja na hrvatskim radioprogramima u Melbourneu, Adelaidu, Sydneyu):

Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam „sindromom zoološkog vrta“. Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega nije sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali, ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vijeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji).

A kroz pozive za povratak u domovinu vidljiva je moja bojazan da Hrvati u domovini ne će sačuvati domovinu:

U borbi za sutrašnju Hrvatsku vaš udio kroz vaš povratak od iznimne je važnosti. Povratkom vas, dakle ljudi neopterećenih „sindromom zoološkog vrta”, i vašeg kapitala, sudbina Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: VRAĆAJTE SE!

Međutim, čini se da je prva hvalevrijedna raščlamba o podjeli koja postoji u hrvatskom narodu, a zbog koje je moguće sve ovo što nam se događa, dana nedavno u tekstu akademika Pavla Pavličića.²⁸

3. JUŽNA I SJEVERNA HRVATSKA

O tekstu akademika Pavličića piše Domagoj Barić²⁹:

Vijenčev tekstopisac najprije napominje da se hrvatski jug i sjever razlikuju u shvaćanju sebe, ali i svoga odnosa prema velikome svijetu. Pavličić potom zaključuje da se južna Hrvatska „sama sebi sviđa”, dok sjeverna u to „baš nije sigurna”, ‘Južna je Hrvatska svagda spremna da se sa svijetom mjeri i uspoređuje, pa često i da zaključi kako je od toga svijeta bolja’, piše on, dok je ‘na sjeveru posve suprotno: polazi se od pretpostavke da je svijet bolji od nas, a ako nije baš, da je veći i jači, pa da zato moramo paziti da mu ugodimo i još više da mu ne idemo na živce’ (možda bismo, s obzirom na raspoloživu

²⁸ P. Pavličić, *Klapa i bend*, Vijenac Matice hrvatske, 2. prosinca 2010.

²⁹ D. Barić, Dalmatinci bolji Hrvati od Purgera? – Jedan mogući odgovor na poticaj akademika Pavla Pavličića i Josipa Pečarića, Hrvatski list, 6. siječnja 2011.

izbornu i drugu empiriju, mogli rabiti i dvojstvo sjeverozapad-jugoistok?)

I tu je već Pavličić s ponašanja u (popularnoj) kulturi prešao na kulturu, društvo i povijest u cjelini. ‘Južni je svjetonazor – da pojednostavimo stvari – aktivan, dok je sjevernjački pasivan’, kaže on. Dok južni Hrvati prihvaćaju takav ‘aktivan stav’, sjeverni Hrvati sebe i svoju zemlju ne shvaćaju ‘kao subjekt, nego kao objekt’.

Iz toga, kaže dalje, proizlazi i međusobno nerazumijevanje i čuđenje. ‘Samopouzdanim južnjacima izgleda sjevernjačka rezerviranost kao mekušstvo i kukavičluk’, piše Pavličić. ‘Rezerviranim sjevernjacima izgleda južnjačko samopouzdanje kao bahatost. Ne treba govoriti da je i jedno i drugo krivo’. Iako, dakle, autor i sam upozorava na opasnost od pojednostavljivanja, on se na kraju jasno opredjeljuje.

‘A ipak kad bi se moralo birati, ja bih uvijek izabrao južnjački stav’, zaključuje Pavličić, pisac koji je uvijek politiku tek potihom ‘puštao u svoju butigu’, ne ostavljajući pri tom nikad dvojbi o kakvoj je politici riječ. ‘Ne samo zato što je (takav stav) dostojanstveniji i produktivniji, nego i zato što je u manjini: sjevernjaka ima više nego južnjaka, a i glavni grad nalazi se na sjeveru, pa cijela država pati od sjevernjačkih slabosti. A meni se čini da ovoj zemlji najviše nedostaje upravo samopouzdanje, upravo volja da se bude subjekt, a ne objekt.

(...)

Istina, uvijek je – i u proteklome desetljeću hrvatskoga novoga podčinjavanja – bilo onih koji su, kao i Pavličić, rado priznavali: vi ste bolji Hrvati od nas. Tako je, recimo, akademik dr. Josip Pečarić, veliki hrvatski matematičar, 17. prosinca 2003. godine usred tog Zagreba od čijeg sjevernjaštva, prema Pavličiću, ‘pati cijela država’, na promociji svoje knjige ‘Hercegovac iz Boke’ sebe proglasio Hercegovcem, iako je porijeklom Bokelj. ‘Volim Hrvatsku kao Hercegovci’, uzviknuo je, ‘jer više od toga nije moguće’.

Doista sam često pisao o Hercegovcima, pa otud i knjiga koju spominje Domagoj Barić. Međutim, još prije mene o Hercegovcima

je knjigu napisao Joško Čelan. O toj knjizi govorio sam na predstavljanju u Zagrebu³⁰.

Iz tog teksta izdvojit ću što je o Hercegovcima rekao veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak³¹:

A kad ste već spomenuli nedavni Finkielkrautov intervju u Hrvatskom obzoru, moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije o bijelim čarapama i vicevima, a sada dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih LorgERICA, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, luđaka, nadaleko zaudarajućih komunjara; ne čuvajte se bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina u Zagrebu, Splitu i Rijeci – nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi, i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju.

Zar se ove riječi akademika Novaka najbolje ne ocrtavaju na generalu Slobodanu Praljku, koji je u Haagu u obrani hrvatske države učinio više nego sve hrvatske vlasti od 2000. naovamo? Prijetili su mu Sudom u Haagu još od 1995. godine. U kolovozu 2001. tijekom boravka u Australiji pročitao sam da mu ponovno prijete. Tada sam na tribini u Sydneyu rekao sljedeće³²:

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozoravao na tu

³⁰ J. Pečarić, Hrvati u BiH i stranka / Kako-nam-je-bilo-dobro-pod-Srbima, Riječ na predstavljanju knjige Joška Čelana "Oklevetani narod" s predgovorom "Hercegovci žrtve apartheida" u izdanju ZIRAL-a iz Mostara, Hrvatsko slovo od 22. prosinca 2000. Također: Nezavisna Država Hrvatska, Prosinac 2000.

³¹ Hrvatsko slovo, 13. rujna 1996.

³² Spremnost, hrvatski tjednik, 28. kolovoza 2001.

prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gorem položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu „Za hrvatsku Hrvatsku” u Zagrebu promovirao uz prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman. Dok je bio živ nisu smjeli osuditi ni generala Blaškića, a kamo li Tuđmana. Pričali su svašta protiv njega i ovdje na australskoj TV. Tako su kolege upitale moju kćer o tome. Rekla mi je: „Ma koga oni optužuju. Naš Predsjednik je napisao više knjiga nego što su vaši političari u životu i pročitali.” Tako će i generala Praljka danas optuživati oni koji mu nisu dostojni ni noge ljubiti. Ali u bordelu i rade samo takvi, zar ne?

General Praljak je napisao prvi predgovor mojoj knjizi „Sramotni sud u Haagu” (Zagreb, 2001.), a i vodio je samo predstavljanje knjige 31. siječnja u Zagrebu. Tada sam rekao:

Umjesto da se general boji optužbi za navodne zločine jer uviđa kako je to sudstvo kojemu istina ništa ne znači, pa se nevine ljude osuđuje na drakonske kazne, tužitelji i suci boje se suočiti s generalom jer znaju koliko će ispasti glupi i smiješni.

Skupili su hrabrost tek 2004.

Domagoj Barić nam u svom tekstu poručuje:

„Južni Hrvati su možda bolji od sjevernih, ali, na žalost, ne previše!“ Da bi potvrdio svoju tezu Barić navodi niz pojedinaca – južnih Hrvata, koji po svome djelovanju ne spadaju u južne Hrvate kako ih opisuje Pavličić. Zapravo ni ja, a vjerujem ni kolega Pavličić, nismo u našim stavovima mislili drugačije tj. kako se ono što govorimo odnosi na sve pripadnike onih dijelova našeg naroda o kojima smo afirmativno govorili. To je vidljivo i iz upozorenja koja sam davao australskim Hrvatima. Zapravo, uvijek se takav govor odnosi na nešto što bi mogli nazvati kritičnom masom u nekom kolektivitetu.

Raščlambu akademika Pavličića zapravo sam doživio kao sjajnu podjelu koja postoji u našem narodu. Čitajući ono što je govorio o

Južnim Hrvatima izgledalo mi je doista kao da opisuje kako sam doživljavam sebe. Pri tome nisam uopće posumnjao da on isto misli i o sebi samom. U kriznim vremenima osobine koje imaju „južni Hrvati” su takve da se – iako manjina – nametnu „sjevernim Hrvatima”. U miru je obrnuto. To zapravo opisuje Pavličić! Zato je moguće da danas u Hrvatskoj svugdje dominiraju oni koje je Sun Tzu opisao kao najniže i najodvratnije.

4. DVA PREDSJEDNIKA RH I PITANJE RATNOG ZLOČINA

Vjerojatno je za Sud u Haagu dovoljno samo reći što za njega misli predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. On je 4. svibnja 2011. na tribina HKV-a *Nasilje nad Hrvatskom*, komentirajući presudu hrvatskim generalima, ustvrdio da taj sud ne treba ni nazivati sudom.

S obzirom da je sudac Alphonse Orie praktično prepisao optužnicu glavnih haaških tužitelja Carle del Ponte i njezina nasljednika Sergea Brammertza, osvrnut ćemo se na nedavnu Brammertzovu izjavu. M. Barišić u *Vjesniku* od 22. travnja 2011. piše:

...Svoje mišljenje o toj operaciji ovih je dana izrekao i glavni haaški tužitelj Serge Brammertz gostujući na konferenciji „Izazovi međunarodnih kaznenih istraga“, održanoj 20. travnja u Londonu, u organizaciji britanskoga Kraljevskog instituta za međunarodne odnose i Udruga za UN. „Oluja je bila legitimna akcija oslobađanja okupiranog područja“, jasno je kazao Brammertz koji je svoj istup počeo objašnjenjem o tome što je prethodilo toj hrvatskoj vojnoj operaciji.

Riječ je o hrvatskom teritoriju koji je nekoliko godina bio okupiran od lokalnih Srba potpomognutih Srbijom i Jugoslavenskom armijom, poručio je glavni haaški tužitelj dajući tako, za razliku od suca Alphonsea Oriea koji se time nije bavio u presudi, povijesni kontekst koji je prethodio toj hrvatskoj operaciji.

Brammertz je, očekivano, na spomenutom skupu ponovio i glavne teze tužiteljstva o udruženom zločinačkom pothvatu i

zločinima za koje su hrvatski generali optuženi. Naglasio je i kako činjenica da je „Oluja“ bila oslobodilačka operacija ne znači „da se u njezinu okviru mogu činiti zločini.“ Ponovio je i kako presuda hrvatskim generalima nije presuda protiv hrvatskoga naroda ili hrvatske države, nego protiv pojedinaca.

Jasno je da se konferencija na kojoj je mogao sudjelovati jedan Brammertz i jedino mogla održati u Velikoj Britaniji. Tamo ga sigurno nitko nije poučio onome što kaže profesor Horvatić:

„Onaj tko tvrdi da je u presudi Haaškoga suda 'Oluja' proglašena legitimnom, a da je riječ o pojedinačnoj odgovornosti, upada u *contradictio in adiecto*“, rekao je, dodavši kako „sintagma *zajednički zločinački pothvat* nema podlogu u međunarodnom pravu, nego konstrukciju koja ga je pretvorila u presudi u politički *pamflet*. Presuda je, kako napominje, „u suprotnosti i sa statutom suda koji govori o individualnoj odgovornosti.“

Horvatić je ismijao tvrdnju „kolega“ iz Haaga kako nisu sudili Hrvatskoj, a osudili su cijeli državni i vojni vrh – i žive i mrtve! Vidimo kako Brammertz spominje nekakve zločine za koje su generali optuženi (zgodna konstrukcija jer ih se ne optužuje za zločine koje su počinili). Čak i ne spominje ratni zločin. Je li ga u Londonu netko upozorio ili je sam naučio ono na što već godinama upozorava umirovljeni sudac Ustavnog suda Milan Vuković:

Ratni zločin se definira u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (PROTOKOL I. i PROTOKOL II.).

Odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

„Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!“

Zapravo, sucima u Haagu, koji su dobili zadaću od svjetskih moćnika da osude Hrvatsku, jedino je ostala činjenica da je u tako velikoj

operaciji, a pogotovo poslije nje, moralo biti i zločina poslije svih zvjerstava koje su okupatori počinili.

Na to su računali od samog početka. Zato u Statut Suda u Haagu nisu stavili zločin protiv mira, tj. zločin agresije iako je Opća skupština Ujedinjenih naroda usvojila i objavila Deklaraciju o definiciji pojma 'agresija', broj 3.314, od 14. prosinca 1974.

Zašto? Zbog jednostavnog razloga što bi onda za ratni zločin mogli optužiti samo agresora. Ovako su mogli raditi što su htjeli i što je rezultiralo da se danas za Sud u Haagu, kako reče profesor Horvatić, ne može uopće reći da je sud!

Kako je dr. Milan Vuković još 1995. godine upozorio na to, tj. da treba praviti razliku između ratnog zločina (koji čine agresori) i zločina u ratu (onih koji prekorače samoobranu) imamo stalne napade na njega od strane onih koje je Sun Tzu opisao kao najniže i najodvratnije ljude, odnosno pripadnika „vučjeg čopora“ kako ih je nazvao admiral Davor Domazet Lošo.³³

Naravno, kako se od takovih jedino može očekivati oni nikada ne kažu što je doista Vuković rekao nego prvo lažno prikažu njegovu izjavu pa onda napadaju tu navodnu Vukovićevu izjavu. Kako se taj postupak ponavlja kroz svih ovih 16 godina to pokazuje kako su oni koji vuku konce na lutkama u Haagu sve vrijeme znali da je to jedina stvar na koju bi se na kraju mogli uhvatiti.

Zato i ovdje ponovimo što je dr. Vuković kao sudac Ustavnog suda napisao u svom Izdvojenom mišljenju u predmetu Banimir Glavaš (*Narodne novine* 20/07 od 19. veljače 2007.):

Smatram potrebnim istaknuti da je temeljni ratni zločin po međunarodnom pravu ZLOČIN AGRESIJE (Rimski Statut, Londonski Statut iz 1945., Kodeks protiv mira i sigurnosti čovječanstva, usvojen od Komisije za međunarodno pravo OUN 1996., Rezolucija br. 3314 Opće skupštine OUN od 14. prosinca 1974.). U svakom slučaju je trebalo imati u vidu odredbe Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. (PROTOKOL I. i PROTOKOL II.) kojima se

³³ O najnovijem takvom napadu vidjeti tekst M. Vukovića: *Idiotska teza Nacionalova novinara Zorana Ferića: Hrvatski list*, 5. svibnja 2011.

„ratni zločin“ definira ili određuje, ispunjenjem uvjeta: da postoji međunarodni „oružani sukob u kojem se narodi bore protiv kolonijalne dominacije i strane okupacije i protiv rasističkih režima, koristeći se pravom naroda na samoopredjeljenje, potvrđenim Poveljom Ujedinjenih naroda i Deklaracijom o principima međunarodnog prava“. Protokol II. nešto detaljnije razrađuje te temeljne postavke.

Daljnji uvjet za postojanje kaznenog djela ratnog zločina jesu „kvalificirani oblici nasilja“, opisani u članku 3a-d, Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, od 12. kolovoza 1949. godine.

Međunarodno pravo, u pravilu, ne poznaje ratni zločin kod onoga koji se brani, jer obrambeni rat koji se vodi u granicama napadnute države nije, u međunarodnom pravu, kvalificiran kao agresivni rat i nije ratni zločin, što jasno proizlazi iz odredbi članka 3. stavka 1. Protokola II., gdje se kaže:

(citira dio koji smo gore naveli)!

Nesporno je da je na Hrvatsku izvršena agresija Srbije, Crne Gore, Jugoslavenske Armije s oružanom pobunom dijela srpskog pučanstva u Republici Hrvatskoj. Tu činjenicu nedvojbeno registrira i utvrđuje Deklaracija o Domovinskom ratu od 13. listopada 2000. (*Narodne novine* broj 102/2000.).

U takvom ponašanju onih koje je Sun Tzu opisao kao najniže i najodvratnije ljude, odnosno pripadnike „vučjeg čopora“, treba ponovno podsjetiti i na uloge dva predsjednika RH.

Što se tiče Stjepana Mesića ovih dana je napisano jako puno o njegovoj veleizdaji. Zato ću ovdje podsjetiti samo na taj dio oko pitanja ratnog zločina i zločina u ratu. Ili kako je o tome Stjepan Mesić lažno svjedočio u Haagu³⁴:

Tvrdim da je svatko sposoban počiniti zločine. Nema nacije, ili pripadnika nacije koji su izuzeti iz te mogućnosti. Samo Milan Vuković, sudac Vrhovnog suda Hrvatske, tvrdi da Hrvat ne može počiniti zločin. Mislim da je ta izjava

³⁴ Predmet IT-95-14.A, Svjedočenje S. Mesića, 16. – 19. 3. 1998.

indikativna za Vrhovni sud, njegovog čelnika i psihozu u Hrvatskoj.

Interesantno je da se danas napada Mesić, a ne napada drugi Predsjednik RH Ivo Josipović. Naravno, on brani Mesića i haašku presudu, kako kaže dr. Zdravko Tomac „možda i zato što se i on boji odgovornosti jer je on pisao Račanu i Mesiću prijedlog rezolucije kojima se na milost i nemilost operacija *Oluja* ostavlja haaškome istražitelju”³⁵. Sjetimo se da je Josipović sveučilišni profesor na Pravnom fakultetu koji nas je sve ovo vrijeme učio da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost iako pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju! Čestitao je Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.

U Uvodu knjige *Responsibility for war crimes: Croatian perspective – selected issues* / Ivo Josipović, ed. – Zagreb, Pravni fakultet, 2005. – (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu Monographiae Facultatis iuridicae Zagrabienensis), Josipović kaže:

Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja...

Zapravo, očito je njegovo stalno izjednačivanje zločina agresora i branitelja suprotno međunarodnom pravu. To je išlo tako daleko da je za potrebe takvog izjednačivanja napisao i knjigu *RATNI ZLOČINI – Priručnik za praćenje suđenja*, Osijek, 2007.

U njoj se može vidjeti i ovo:

- POJAM AGRESIJE SE U TOJ KNJIZI OD 123 str. NI JEDNOM NE SPOMINJE
- Zločin protiv mira – 3 puta

³⁵ Dr. Zdravko Tomac, Krivokletnik Mesić na čelu zločinačkog pothvata protiv Hrvatske!, “Hrvatski list”, 5. svibnja 2011.

- Od poznatih dokumenata iz međunarodnog prava (koje spominje dr. Vuković u svom Izdvojenom mišljenju u predmetu Branimir Glavaš) ovaj sveučilišni profesor u knjizi spominje Rimski Statut, a Londonski Statut iz 1945. – ne spominje.
- Josipović ne spominje ni Kodeks protiv mira i sigurnosti čovječanstva, što ga je prihvatila Komisije za međunarodno pravo OUN 1996.
- Ne spominje ni Rezoluciju br. 3314 Opće skupštine OUN od 14. prosinca 1974.
- Dopunski protokol uz Ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. (PROTOKOL I. i PROTOKOL II.) – spominje ali ne i dio koji je važan za obranu hrvatskih generala i same RH. Ponovimo taj dio:

Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!

Naravno, to i ne čudi kada znamo da Josipović kao ne razumije razliku između agresije i obrane, između ratnog zločina i zločina u miru.

To je tako očito i iz priče kada je „na kavi“ primio mladu hrvatsku književnicu Ivanu Simić Bodrožić. Kao dijete je 1991. g. izbjegla iz Vukovara, otac joj je nestao:

„Od nekih komšija koje su se noć nakon „oslobođenja“ tamo zatekle, čuli smo da je posljednji put viđen na Ovčari, a vjerujte, tko god se tamo zatekao, nije završio dobro.“

Evo, iz njenog pera, kako je to izgledalo kod Josipovića:

– Kako je bilo u Vukovaru s predsjednikom Tadićem? – pitam, to me stvarno zanima, a i tih sam dana silom prilika bila izvan zemlje.

– Ooo, sjajno je bilo! – odgovara Josipović oduševljeno.

– A što je s tim dokumentima koje je donio? Moj otac je, naime, nestao na Ovčari pa me baš zanima...

– A s tim? Pa ne znam, nisam ja to gledao. Točka.

– Aha. Točka.

(Kasnije se ispostavilo da je riječ o rendgenskim snimcima i povijestima bolesti pacijenata vukovarske bolnice iz '89., '90. Valjda za slučaj, ako je netko od tih pacijenata još živ, pa mu na sljedećoj kontroli zatreba. Inače, postoji divna fotografija primopredaje tog paketa važnog sadržaja. Zbilja povijesni trenutak.)

– Ali, on je pokazao baš pravu volju. Naravno, bilo je tu nekih, eto, kako da kažem, kojima se to nije svidjelo, ali, znate kako je to... – kaže Josipović.

– Dobro, ljudi možda misle da prije formalne isprike još neki preduvjeti trebaju postojati. Ipak, to je prvi dolazak u Vukovar, pitanje nestalih, recimo... A i vezanje posjeta Paulin Dvoru i Vukovaru, nije to baš isto.

Ovdje samo želim napomenuti da sam to rekla jedino iz razloga što je napad na Vukovar bio dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulin Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj.

– Kako to mislite? – trgne se Josipović. – Tamo su divljački ubijeni civili!

– Znam da jesu, i žao mi je, samo... Prekine me i nastavi sad već grmjeti.

– A znate li vi kako su ih ubijali?

– Ne – gotovo postiđeno kažem.

– Stavljali su ih u burad i onda kotrljali niz neko brdo... – objasni. Ovdje ću vas poštediti detalja koje sam morala slušati, a kad je s tim završio, nastavio je dalje.

– Ili zamislite da ste vi obitelj Zec – kaže predsjednik meni.

– Da vas netko tako odvede usred noći, i ta djeca, pa to je strašno!

(Riječ je o srpskoj obitelji mučenički ubijenoj usred rata, u Zagrebu).

Kimam glavom i zamišljam, i zaista, to je užasno i strašno, ali ne znam zašto bih to sada zamišljala jer mojoj obitelji u ratu

se dogodilo sve što se moglo, osim što nisu ubijeni baš svi članovi. I ponovno kažem:

– Žao mi je.

Kad pokušam reći bilo što drugo osim toga, predsjednik me prekine. Više ga baš i ne slušam, više mislim o tome koja sam ja budala. Povremeno se priberem i onda ga vidim kako mi pokazuje press-clippinge o sebi, nezadovoljan veličinom članka koji su dnevne novine posvetile njemu i njegovim povijesnim izjavama, u odnosu na veličinu članka koji su posvetile branitelju iz Vukovara koji je izjavio kako Tadić mora osuditi režim i od njega se ograditi.

Naravno, mlada književnica nije mogla ni pomisliti da Predsjedniku njene države nije ni najmanje stalo do njenog oca. Na njeno: „***Moj otac je, naime, nestao na Ovčari pa me baš zanima...***”: **NI RIJEČI!**

Zapravo, malo kasnije, rekao joj je nešto kao:

„Što mi tu cmizdrite kad Vam nije pobijena cijela obitelj.“

Da, zašto bi njega zanimala sudbina njena oca. Pa on je Hrvat.

Mlada je, pa je povjerovala da on samo ne razumije ponajbolje o čemu se radi pa mu je htjela objasniti **kako je napad na Vukovar bio dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulinim Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj.**

Zapravo, pravo pitanje je kolika je Josipovićevo uloga u pisanju same presude. Sjećate li se kako je na završetku suđenja kada je svima bilo očito koliko su isprazne haaške optužnice u srazu s obranama hrvatskih generala Josipović izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Zapravo se nameće dojam kako i on misli kako je Hrvatska agresor i da su stoga i hrvatski ratnici izvršili ratni zločin. Možda kao pravnik Josipović i nije izravno pisao optužnicu, ali je ona pisana kao da jeste. A ako i nije, jedno je sigurno: danas svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj (oprostite mi ne mogu izgovoriti hrvatski mediji) o presudama u Haagu, tom zločinu prema generalima i cijelom hrvatskom narodu, samo ponavljaju Josipovićevo:

„ZLOČINI SU SE DOGODILI I ZA TO NETKO MORA ODGOVARATI!“

Treba li reći da misle na zločine koje su učinili ili navodno učinili Hrvati!

Ili kako je to lijepo pokazao Josipović mladoj književnici Ivani Simić Bodrožić. Razgovor je počeo njegovim pitanjem:

„I, recite, koji je vaš problem?“

Kada je doznao da joj je otac nestao tamo na nekoj Ovčari, lijepo joj je objasnio da to ne može biti problem. Pa, pobogu, otac joj nije Srbin. Da, na koga je mislio **Marko Perković Thompson** *kada u istoj pjesmi kaže:*

*Prodali su naše snove Judini sinovi
suho zlato bacili u blato
buđenje je bilo tako lijepo, možda prekasno
i nevinom krvlju plaćeno
Ej, umorna zemljo izmučena
ima li još tko umrijeti za te*

*Prodali su naše snove Judini sinovi
suho zlato bacili u blato
pred vratima tuđim opet za pravdu molimo
težak sada križ mi nosimo*

*Ej, umorna zemljo izmučena
ima li još tko umrijeti za te*

Ili da se narugamo na način na koji je to nedavno učinio bivši američki veleposlanik u Hrvatskoj Peter Galbraith.

Kineski filozof Sun Tzu nije ni sanjao da će njegovo djelo tek danas dobiti svoju ispravnu interpretaciju. On je govorio o najnižim i najodvratnijim ljudima kao o nečem lošem. Ali mi znamo da su takvi ljudi nešto najbolje moguće, zar ne? A oni koji su najistaknutiji ispred svih takvih u svijetu sigurno su oni najniži i najodvratniji u Hrvatskoj. Pa tko se drugi može pohvaliti time da je jedini u povijesti, u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, izručio generale pobjedničke vojske da im sude i pri tome odigrao najznačajniju ulogu u njihovoj osudi!

5. UMJESTO ZAKLJUČKA

Ali, činjenica je da su i zbog takvih svojih „zasluga” i Mesić i Josipović birani za predsjednike RH.

Zato ću završiti ovaj tekst nastavljajući s citiranjem Ivice Marijačića s početka ovog teksta:

...ali sada u Splitu žele osuđenom Gotovini dati ulicu ili trg, baš kao što su, podsjeća Nenad Ivanković autor knjige „Što smo mu učinili”, i Atenjani nakon osude na smrt podigli spomenik Sokratu, a njegove tužitelje prognali. Gotovina i Markač su živi. Strašan će biti njihov susret s nezahvalnom Hrvatskom kojoj su dali slobodu, a ona njima robiju, još strašniji sa svim ovim manjim ili većim izdajnicima. Ako su imalo ljudi, oni to u moralnom smislu ne bi smjeli preživjeti. Franz Kafka i njegov Jozef K. pomažu nam da pronademo nešto utješno: slava će nadživjeti Antu Gotovinu, sramota će nadživjeti Stjepana Mesića, Ivicu Račana i Ivu Sanadera kao i sve njihove stereotipne podanike.

Nadajmo se da će biti barem tako. Istina, Hrvate je nešto malo uznemirila presuda u Haagu, ali brzo su to zaboravili. (Zapravo, trajalo je to i doslovno – DVA DANA.) Dapače, i dalje im je najpopularnija osoba predsjednik Josipović.

S druge strane, Ivice Marijačić je nepravedan prema njemu kada ga nije stavio rame uz rame s Mesićem, Račanom i Sanaderom, jer je on vjerojatno u presudi hrvatskim generalima odigrao ključnu ulogu. Podsjetimo se:

1. Od 1995. godine imamo stalne napade na one koji prave razliku između agresora i žrtve, tj, na one koje prave razliku između ratnog zločina i zločina u ratu.
2. Stručnjak za pitanje ratnog zločina s Pravnog fakulteta u Zagrebu jest prof. dr. sc. Ivo Josipović, koji je ovakve poglede na kraju elaborirao u knjizi RATNI ZLOČINI – Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007., skrivajući od hrvatske javnosti sve ono što je u međunarodnom pravu u suprotnosti s željenim postavkama.

3. Josipović je autor Deklaracije o predaji nadležnosti Haaškome tužiteljstvu za Oluju i Bljesak. Time je napisana i optužnica i presuda generalima.
4. Suprotno pravnim normama, tvrdio je da generali trebaju otići na Sud dokazati nevinost.
5. Čestita Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.
6. Na završetku suđenja Josipović je izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Kada to kaže na završetku suđenja nevinima – jasno je da želi njihovu osudu. Danas se svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj drže tog naputka!

Da, ostaje nam samo nadati se da će slava nadživjeti Antu Gotovinu, sramota će nadživjeti Stjepana Mesića, Ivicu Račana, Ivu Sanadera i Ivu Josipovića kao i sve njihove stereotipne podanike.

Okrugli stol: Pamćenje i suvremenost

Portal HKV-a, 13. svibnja 2011. i 18. svibnja 2011.

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

JOSIPOVIĆEVA LJUBAV PREMA MILOŠEVIĆEVIM ZEČEVIMA

Robert Horvat u tekstu *Srbijanskim ludostima nikad kraja: Isus Krist je bio Srbin!*, HRSvijet, 5. 2. 2012. komentira srpske bedastoće tj. izjave srbijanskih “sedih glava” koje tvrde kako je Blažena Djeвица Marija bila etnička Srbijanka, a da je sam Isus Krist, po majci bio Srbin.

Horvat o tome daje i navode iz moje knjige *U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski*, Zagreb 2004. str. 254.

A zapravo, neobično je da naši ljudi ne znaju za takvu “srpsku povijest”. Pitam se jesu li to uopće znali o čemu pišu neki naši novinari kada su uspoređivali naš zahtjev vlastima Republike Hrvatske (REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!) s “nebeskim narodom”.

Mi navodimo što o nama Hrvatima misle neki stranci, a nekim našim kolumnistima to je istovjetno s ovakvim srpskim “znanstvenim” spoznajama. Samo neki čudni Hrvati mogu riječi našega velikog Pape Ivana Pavla II. o Hrvatima kao “narodu nade” dovoditi u svezu s Srbima kao “nebeskom narodu”, zar ne?

Podudarnosti Josipovićeve i Tadićeve politike

Izjednačivanje činjenice da se jedan malobrojan narod suprotstavio mnogim velikim silama i uspio stvoriti svoju državu s ovakvom “poviješću” doista je smiješno. Zato sam na Portalu HRSvijet to komentirao ovako:

...razmišlja s malo logike znao bi da bi za takvu usporedbu morao naći nekog stranca koji tako govori o Srbima. Pošto to ne čini, evo ja ću mu ponuditi jedan takav primjer: Mario Borghezio, talijanski zastupnik u Europskom parlamentu je, ne tako davno, izjavio kako je Mladić za njega domoljub; da su Srbi u BiH mogli

zaustaviti napredovanje islama u Europi, ali su, na žalost, bili spriječeni.

Zapravo, nema stvarne razlike između izjednačivanja veličanstvene pobjede “naroda nade” i “nebeskog naroda” s tzv. izjednačivanjem krivnje u Domovinskom ratu. Više od deset godina uporno pišem da se ne radi o “izjednačivanju”, nego o “izvrtanju” krivnje. Vidim da o tome piše i Ivica Marijačić u najnovijem broju *Hrvatskog lista* (2. veljače 2012.):

Nasilna simetrija u krivnji za ono što se dogodilo 90-ih nešto je najgore što se moglo Hrvatskoj dogoditi. To izjednačavanje krivnje, nasuprot svim činjenicama, traje dulje od deset godina i nastavi li se s ovakvim intenzitetom i s ovakvih visokih političkih razina u Hrvatskoj, jednom će prijeći u završnu fazu u kojoj će povijest biti posve izvrnuta naglavačke te će agresori i službeno biti proglašeni žrtvama, a žrtve agresorima.

U svom tekstu Marijačić govori o onoj ulozi predsjednika Republike Hrvatske o kojoj sam govorio u nizu tekstova:

Josipovićeve politika savršeno se podudara s interesima agresorske Srbije i njegova prijatelja Borisa Tadića kojemu nužno treba ekvidistanca krivnje za ratove iz 90-ih kako bi svoju zemlju oslobodio teških grijeha i bez priznanja krivnje, i bez kajanja, i bez traženja oprost, a bez plaćanja odštete.

Ono što hrvatski pisci ne koriste dovoljno u opisivanju rada onih čije se djelovanje *podudara s interesima nebeskog naroda* jest poruga. Istina, oni samo provode zahtjeve svjetskih moćnika i za to su bogato nagrađeni (čak i predsjedničkim foteljama), ali tim prije im se treba rugati. Ona boli, ma koliko god bili plaćeni za svoja (ne)djela.

Thompson kao Goldsteinova “pretnja” Srbima

Često sam je koristio u svojim tekstovima i doista učinak zna biti razoran. Posebno mi je draga moja priča “Dobri čovek Sloba” o navodnoj podjeli BiH između do zuba naoružanog Miloševića i razoružanog Tuđmana u Karađorđevu. Dobar čovek Sloba daje Franji pola Bosne.

A sve što nam se događa sjajno je za ruganje. Npr. Josipovićev savjetnik za kulturu Slavko Goldstein. Goldsteinov najznačajniji doprinos hrvatskoj kulturi jest izuzetno dostignuće kada je uspio

nametnuti hrvatskoj javnosti tvrdnju kako je dokaz da Hrvatska ide u fašizam to što je na Thompsonovom koncertu u Zagrebu među 130 000 nazočnih bio i jedan s ustaškom kapom. Poslije toga krenula je prava histerija na Thompsona. Tko je u povijesti kulture izazvao takvu histeriju s tako idiotskom tvrdnjom? Dakle, čovjek je doista zaslužio svoje savjetničko mjesto mnogo više od bilo koga drugoga, zar ne?

Zato sam u Beču, prigodom predstavljanja knjige koju smo sastavili Mate Kovačević i ja sugerirao našim ljudima da pokažu razumijevanje kada Srbi traže zabrane Thompsonovih koncerata. Evo kako sam to objašnjavao profesoru Tomcu u našem razgovoru u ono nekadašnjoj njegovoj TV emisiji:

Zato sam rekao našima:

Iskažite Srbima sućut i kažite da Vi razumijete njihov strah. Jer doista to je "Bojna Čavoglave"! Kad su je slušali sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se dan-danas boje kad čuju tu pjesmu, pa je normalno da pišu proteste. Nije normalno kad to rade ovi iz Hrvatske. Novinari! Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da sad imate situaciju da danas vani samo jugoslaveni iz Hrvatske i Srbi protestiraju protiv Thompsona. Ma ovi jugoslaveni, Vi znate jednu moju pitalicu o njima?

Tomac: Ne, recite.

Pečarić: Znate li koja je razlika između Jugoslavena i četnika? Pa četnik je pošten i četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Tomac: Aha, dobro (hahahaha).

Pečarić: Prema tome, mene ne čudi...

Tomac: Nisam znao za to! Duhovito je. Duhovito!

Pečarić: Vama i jest duhovito jer mislite isto kao i ja. Njima nije! "Feral Tribune" je to svojevremeno tri-četiri puta, kad bi ja to negdje napisao, stavljao u onu njihovu rubriku "Greatest Shits".

Josipovićeva ljubav prema Miloševićevim zečevima

Nevjerojatno je kako ni Vukovar naši pisci ne znaju iskoristiti u istu svrhu. Eto, svi državotvorni Hrvati šokirani su činjenicom da je prigodom, citirat ću Marijačića: *Josipovićeva i Tadićevo susreta u Vukovaru prilikom kojega je* (Josipović, op. J. P.) *pristao da tragedija Vukovara koji su razorili i ubili Srbi bude izjednačena s incidentom Hrvatske vojske nad Srbima u jednom selu.*

Josipović vjerojatno misli da je to izjednačivanje nešto jako pametno pa to zna i ponavljati. Zgodno je uvijek uz takve usporedbe navesti jednu drugu usporedbu.

Onu Slobodana Miloševića tjedan dana nakon “Oluje” (dokument koji još uvijek nije dostavljen obrani hrvatskih generala):

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Kad usporedite Josipovićevu i Miloševićevu tvrdnju, zar vam ne dođe upitati se: Tko od te dvojice više voli Hrvate?

S druge strane, ne možemo zaboraviti da je ipak službeno Milošević bio srpski predsjednik i “ozbiljno” porazmisli o njegovim riječima. One naime opravdavaju Haašku presudu. Istina je da su general Gotovina i Hrvatska vojska spriječili genocid u Bihaću, koji bi prema američkom vojnom atašeu bio razmjera onih iz Drugoga svjetskog rata. Ali, je li to strašnije od činjenice da se pritom od Srpske vojske napravili zečevi? Zar nije plemenitije ono što su željeli Srbi – pobiti ljude, umjesto praviti od njih zečeve?

Zar u tom smislu ne treba razumjeti ponašanje Josipovića i mnogih drugih hrvatskih jugoslava? Oni su svjesni tog hrvatskog “zločina” i normalno je da pokušavaju izjednačiti krivice – jer to koristi nama, zar ne?

Zar nije zato neobično što se u Hrvatskoj čude onolikim izljevima mržnje u Srbiji prilikom rukometnog prvenstva? Pa kako ti naši pisci ne razumiju da je mržnja Srba sasvim prirodna? Jer, kako ne mrziti one koji su od njih napravili zečeve, zar ne?

Dakle, doista je naša Hrvatska idealan poligon za komediografe. Mogućnosti su im beskrajne.

Kako je Benjamin Tolić ismijao stavove NATO-a

Međutim, meni je najdraži pravi spektakl koji je svojevremeno priredio Benjamin Tolić (*Priznajem, Hrvat sam!*, Zagreb 2005.):

Još na početku velikosrpske agresije na BiH, dakle 1993. godine, organiziran je u Hamburgu okrugli stol o BiH. Sudjelovali su predstavnici tamošnjeg Instituta za mirovna istraživanja, veleposlanstva BiH, jedan Nijemac stožerni general ispred NATO-a, a ispred Hrvatskog veleposlanstva ministar savjetnik Benjamin Tolić. Bilo je oko 200 slušatelja. Na samom početku Tolić je rekao da on ne bi trebao sudjelovati na tome okruglom stolu jer on nije stručnjak za ratna pitanja pa će nazočni ismijati njegova gledišta. Obećali su da ne će. Stožerni general je iznio stavove NATO-a. Srbi su po njima vojnički narod, a u BiH se može voditi partizanski način ratovanja, pa ako bi se uključio NATO, rat bi trajao godinu dana, a bilo bi potrebno 500 tisuća NATO-vih vojnika. General je nabrojio golemo naoružanje koje bi im za to trebalo. Tada je riječ dobio g. Tolić i on je rekao da se ne slaže s procjenama iz NATO-a. Zatim je rekao kako on smatra da NATO-u treba najmanje milijun vojnika, a i sve brojeve o potrebnom naoružanju je udvostručio: *Uz sve to, NATO-u bi trebalo najmanje četiri godine da bi pobijedio Srbe*, zaključio je Tolić. Dvoranom se razlijegao podrugljiv smijeh, na što je Tolić demonstrativno htio napustiti okrugli stol rekavši: *Pa zar nisam upozorio da će se smijati mojim tvrdnjama*. Ispričali su se, a onda je on nastavio:

Postoji i drugo rješenje. Treba pola od oružja koje bi bilo potrebno NATO-vim vojnicima podijeliti Hrvatima i Muslimanima, ali će tada rezultati biti porazni jer poslije toga više ne će biti Srba s ovu stranu Drine.

Po završetku tribine NATO-ov general je rekao Toliću da ga nije trebao onako ismijati, jer to su bili stavovi NATO-a, a ne njegovi. *Pa mogli ste to i reći. Ja i jesam ismijao njihove stavove, a ne Vas!*

Sjajni Tolić, zar ne?

HRSvijet, 6. veljače 2012.

PROVOĐENJE VELIKOSRPSKOG MEMORANDUMA 2: PRALJKU STIGL OVRHA OD POLA MILIJUNA KUNA

Svečanom akademijom u ponedjeljak je u zagrebačkom Histrijskom domu obilježena 91. obljetnica rođenja prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. Tom prigodom je istaknuto kako se velikosrpski Memorandum 2 danas provodi iz Hrvatske, tj. glavni su nositelji u Hrvatskoj. Nije dugo trebalo da bi dobili jos jednu potvrdu o tome.

U svojim tekstovima već sam upozoravao kako velikosrpski Memorandum 2 provode mnogi u vrhu današnjih vlasti, a što su tako lijepo pokazali dočekujući Aleksandra Vučića. Naime, za razliku od predsjednika Nikolića, koji tvrdi da je Vukovar srpski grad, Vučić je tvrdio da su srpski gradovi Virovitica, Karlovac i Karlobag i time zaslužio da ga hrvatski provoditelji velikosrpskog Memoranduma 2 dočekaju na najvišoj mogućoj razini (O tome pogledajte tekst Ivice Marijačića "Kad u goste dodje BRAT", Hrvatski tjednik, 9. 5. 2013., a tekst možete naći i na Portalu HKV-a).

Sada je, uoči presude Hrvatskim junacima iz BiH-a stigla poruka od Hrvatskih vlasti u stilu: Već ste oslobodili generale Gotovinu i Markača. Nemojte i Hrvate iz BiH! Pa i tako možete optužiti Hrvatsku za udruženi zločinački pothvat!

Naime, upravo je generalu Praljku stigla ovrha od pola milijuna kuna:

PRALJKU STIGLA OVRHA OD POLA MILIJUNA KUNA

Ministar Linić postupio protivno nalogu premijera – Ministarstvo financija generalove knjige o Domovinskom ratu proglasilo šundom i naplatilo PDV – Osamnaest knjiga iz pera generala Slobodana Praljka, u kojima je prošlih godina uglavnom ukoričio originalne dokumente iz Domovinskog rata, Ministarstvo financija proglasilo je šundom i 7. svibnja s njegova računa ovršilo 435 tisuća kuna. Više je razloga zbog kojih se ta odluka može smatrati skandaloznom, smatraju pravni eksperti iz tima generala Praljka, nekoć visokog časnika HV-a i HVO-a te jednog od šestorice Hrvata kojeg za

petnaestak dana pred Haaškim sudom čeka izricanje presude za zločine nad bošnjačkim stanovništvom.

Pitanje u Saboru

Za potpuno razumijevanje ove priče potrebno je vratiti se u 2008. godinu kada je Nina Obuljen, ondašnja državna tajnica iz Ministarstva kulture, Praljkove knjige svrstala u kategoriju šunda, čime su potpale pod obvezno plaćanje PDV-a. Nakon što je generalu Praljku, u to doba već financijski iscrpljenom zbog visokih troškova obrane, odbijena žalba na rješenje, u kolovozu 2012. godine u rješavanje slučaja uključili su se Udruga pravnika Vukovar '91 i ministar branitelja Predrag Matić. – Nastojao sam ispraviti nepravdu pa sam kolegi Liniću poslao dopis u kojem navodim da Ministarstvo branitelja sustavno potiče branitelje da pišu i snimaju filmove te tako pridonesu sjećanju na Domovinski rat – rekao je tada ministar Matić.

Ubrzo je reagiralo i Ministarstvo kulture koje je također uvidjelo spornu odluku pa donijelo novo mišljenje, temeljeno na klasifikaciji Nacionalne i sveučilišne knjižnice prema kojoj su Praljkove knjige uvrštene u zbirku o Domovinskom ratu kao knjižna izdanja. U pomoć generalu priskočio je i zastupnik prof. Miroslav Tuđman, koji je u Saboru postavio zastupničko pitanje: "Hoće li Vlada kontinuirano provoditi politiku naplaćivanja PDV-a na knjige koje istinito i činjenično govore o Domovinskom ratu?" Na to je pitanje, u pisanom obliku, odgovorio osobno premijer Zoran Milanović, koji navodi da je rješenje Ministarstva financija u slučaju generala Praljka – krajnji dokaz političke neodgovornosti i oportunizma.

"Bilo bi normalno da su dokumenti koje je prikupio i objavio general u svojim knjigama objavljeni uz financijsku potporu hrvatske države. Umjesto da financira njegovu obranu, država ga financijski kažnjava i onemogućuje da objavljuje istinu o državnoj politici koju brani. Gramzivost Porezne uprave za punjenjem državnog proračuna ne može biti opravdano, ponajprije jer je zasnovano na netočnim podacima", piše premijer Milanović, uz zaključak da se na predmetno izdanje, a neosporno je riječ o knjigama, PDV plaća po stopi od nula posto. Prije nekoliko dana, međutim, Linićevo ministarstvo sjelo je na

račun nakladničke tvrtke Oktavian d.o.o., u vlasništvu generalova sina i izvršilo ovrhu. Drugim riječima, ministar se ogлуšio na rješenje i odluku svog premijera!

Nevjerodostojni Puhovski

– Da apsurd bude veći, dokumenti iz Praljkovih knjiga, koje su u Hrvatskoj proglašene bezvrijednim, na sudu u Haagu ušli su u dokazni materijal u postupku. Istodobno, knjiga HHO-a koja se bavi "Olujom" i zločinima nakon "Oluje" u Haagu nije prihvaćena kao vjerodostojna, pa je Sudsko vijeće tijekom prvostupanjske presude Gotovini, Markaču i Čermaku zaključilo da je Žarko Puhovski nevjerodostojan svjedok, kao i podaci iz te knjige koja je, međutim, oslobođena poreza na šund. Meni je to neshvatljivo i skandalozno – kaže Pero Kovačević, pravni ekspert iz tima generala Slobodana Praljka.

Piše: Renata Rašović/VLM

<http://www.vecernji.hr/vijesti/praljku-stigla-ovrha-pola-milijuna-kuna-clanak-553250>

Zapravo, g. Kovačević i nije u pravu, jer se radi o provođenju velikosrpskog Memoranduma 2. Vjerojatno je i njemu to očito, ali to ne može reći zbog toga što je u timu našega generala.

U knjzi *Rasizam domaćih slugu* objavio sam tekst *General Praljak brani hrvatsku državu, a vlast interese svjetskih moćnika*, u kojemu je dano zastupničko pitanje prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana.

To što spominjem svjetske moćnike ne znači da nisam mislio na provođenje velikosrpskog Memoranduma 2. Dapače, na to sam ukazao u razgovoru za Hrvstijet (6. prosinca 2011.) neposredno poslije samih izbora, a i taj tekst je dan u istoj knjizi:

**NA IZBORIMA U HRVATSKOJ POBIJEDIO
VELIKOSRPSKI MEMORANDUMA 2!**

Za kratku procjenu izbornog procesa te rezultata izbora zamolili smo i akademika Josipa Pečarića.

Akademike Pečariću, što je po vama cilj operacije koja se u posljednje vrijeme vodi protiv HDZ-a?

Strateški cilj svjetskih moćnika, nezadovoljnih nastankom i postojanjem hrvatske države jest: HDZ treba uništiti – i s k o r i j e n i t i !

Zašto iskorijeniti?

ZATO jer se HDZ (bar ono što je bio) jedini može kao organizirana snaga suprotstaviti uspostavi Jugosfere, pretvaranju Hrvatske u koloniju! To je zapravo jedini državotvorna stranka. Ovi drugi su za pjesmu – od Triglava do Vardara, da bude Hrvatska ponizna članica Commonwealtha.

Kako to da su Ivo Sanader i Zoran Milanović regrutirani upravo iz Graničevog MVP?

Hrvatska je primjer kako se tako nešto doista može i ostvariti unatoč tome što se radi o stranci koja je stvorila državu i predvodila je u veličanstvenoj pobjedi u Domovinskom ratu. Tako nešto je moguće zato što narod jesmo, ali ne i nacija, pa su vrijednosni sudovi u skladu s tim. Tako je kod nas još uvijek najgore biti lopov, a veleizdajnik i nije baš nešto strašno. Barem ne toliko da takav ne bi bio predsjednik države, predsjednik vlade, član sabora i sl. Naravno, svjetski moćnici najlakše mogu regrutirati svoje sluge iz oni krugova s kojima su u dodiru. Zato nije ni čudo da su i Milanović i Sanader potekli baš iz Ministarstva vanjskih poslova.

Otkud toliko sličnosti između ovih izbora i onih iz 2000?

Sjetimo se, onda je govoreno da je predsjednik Tuđman iznio vagone i vagone novca iz Hrvatske, pa je poslije pobjede Račan izjavio: HDZ je stranka pod istragom. Tada su rezultati bili daleko od toga da se moglo pomisliti na iskorjenjivanje stranke, pa je sve rađeno mnogo suptilnije. Prvo je obavljena sanaderizacija HDZ-a, dakle iz njega je otjerano skoro sve ono što je tuđmanovsko. Isključivo su traženi i osuđivani (krivi ili nevini) samo tajkuni iz HDZ-a ili bliski njemu, a da bi se to osiguralo u državnim tijelima zaduženim za to uključivani

su uglavnom provjereni "ljevičari". Kada je HDZ počeo davati kakve-takve signale o povratku tuđmanizmu krenulo se u ostvarenje strateškog cilja svjetskih moćnika.

Na koji način?

Prvo mediji najavljuju, a zatim DORH kreće u ostvarenje Račanove tvrdnje. Nisu je čak ni promijenili, da ne bi bilo dvojbe: HDZ je stranka pod istragom. Vidjeli smo rezultate: najmanji izlazak na izbore, i pobjedu onih koji zagovaraju izjednačavanje krivnje u Domovinskom ratu. Pobjedu onih kojima su hrvatski heroji – zločinci. Zapravo, vidjeli smo pobjedu velikosrpskog Memoranduma 2.

Da li se tome moglo suprotstaviti?

Grupa državotvornih Hrvata bliska prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu pokušavala je upozoriti HDZ na potrebu suprotstavljanja strateškom cilju svjetskih moćnika (zgodno je pročitati uvodno poglavlje i recenzije moje knjige Rasizam suda u Haagu). Konačno je to prihvatilo vodstvo HDZ-a. Vjerojatno prekasno, ali ipak je, zahvaljujuci prof. Tuđmanu, izbjegnut planirani potop HDZ-a. Bez njega bi nestali s političke scene, a i ovako im predstoji teška borba. Pitanje je tko od onih koji su ostali u HDZ-u doista podržava projekt povratka tuđmanizmu. Ima li potencijalnih spavača koji će biti aktivirani po potrebi, pa čak i u stvaranju dvotrećinske većine u Saboru?

Knjiga Rasizam domaćih slugu bit će promovirana i u Splitu 27. 5. u organizaciju Hrvatske udruge Benedikt, zajedno s knjigom Hajka na Thompsona u kojoj je tekst Popis izuzetnih Hrvata koji počinje ovako:

Moram priznati da smo mi Hrvati doista jedinstven narod u svijetu. Svaki narod ponosi se onima koji su najvrjedniji među njima, a samo smo se mi Hrvati sjetili da popis takvih ispisuju poreznici.

Jasno vam je da u tekstu govorim o generalu Praljku i Thompsonu.

Hrsvijet, 15. svibnja. 2013.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.

Očito nisam jedini kojemu je dvojba Čavoglave ili Knin pitanje želudca. To sjajno opisuje Mirela Pavić u Hrvatskom tjedniku 15. 08. 2013.:

Valjalo bi zato promisliti dobro oš li slavit il neš. Nešto časno. Na časan način. Posebice ako se radi o najvećem državnom prazniku. Men se čini da je tu tribal odlučit drobićem. Oču reć, želudcem. Ne onim doslovnin, jerboa, niko više nije željan janjetine toliko da bi se iša našderavat vamo ili tamo džabe, vengo želudcem, u smislu probavljivosti informacija koje želiš tamo čut. A želudci sun am sve više nalik preživlačima, s četiri dijela. Dobro bi bilo početi i preživati. Lakše je. Vako, kad pane, pane vaik u istu prazninu, a i naglo progutat ovoliko nakupljenih knedla ne moš nikako. Al zato jema vaik onih kojima je želudac nalik donu od cipela. Pa nek im bude. Samo da in teško ne padne uperen pogled u dojučerašnje kalfe nikič čudnih ljudi, čudnih mista i čudnih izjava. Da in ne padne teško ono što su davno potpisali u pismu, a porekli. Drugo, danima je potihlo najavljivano odlazjenje puste policije Ranka O(P)stoj(N)ića u Čavoglave. Išlo se tajno, lex-chavoglavus kopati po džepovima publike. Našli su, uz sve brojke (koje taje strogo u medijima – broj policajaca nigdje u javnosti nije iziša) i jedinke ubačene kao u najcrnjem komunističkom mraku na seoskim svadbama i dernecima, kad se za Vilu Velebita tri dana odlazilo gledat druga Titan a slici neke šugave ćelije u kojoj si moga upoznat kakvog jadnička sličnog sebi i s njim šaptat te dane u nekoj ćelijskomračnoj slobodi disanja i govora (bila je ta ćelija sigurnija za prozborit od vlastite kužine); dakle, nakon što je Ostojić paša posla diviziju policije, nemilim i pregalačkim radom, u poštenju svoga obraza, divizijanti su uspili nač cila četiti upaljača i dvi majice s neprimjerenim obilježjima. Na oko 100 tisuća ljudi...

Ranka Ostojića spominje u istom broju Hrvatskog tjednika i Ivica Marijačić u tekstu *Život sa crvenim kmerima na vlasti doista znade biti tragikomičan* podsjećajući nas kako je upravo on predao u ruke engleskoj obavještajnoj službi potragu za generalom Gotovinom, te i

sam bio na čelu jednog tima koji ga je lovio, a danas hapsi zviždače u Kninu.³⁶ A doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad vidite Josipovićev komentar:

Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Kao i Ivan Runje (*Milanović, Josipović i Leko nisu svojom voljom slavili Oluju*, Hrvatski fokus, 16. Kolovoza 2013.³⁷) dovoljno je spomenuti kako je Josipović odlikovao Vesnu Teršelič, predsjednicu protuhrvatske udruge Documenta kojoj je osnovna zadaća dokazati da je *Oluja* zločinački pothvat zločinačke organizacije, a za to im ova vlast izdvaja ogromna sredstva! Da se još uvijek nadaju da će Dokumenta odraditi tu svoju zadaću pokazuje, ne samo to što je debelo plaćaju za tu antihrvatsku rabotu, već i to što u Kninu uopće nisu spomenuli ni Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana ni ratnog ministra Gojka Šuška.

Doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad u članku Tihomira Dujmovića pročitate kako nam sve današnja vlast “dokazuje” kako odaju *počast našim braniteljima i proslavljaju pobjedu* u Domovinskom ratu (<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/93240-lijeva-i-desna-hrvatska-dva-svijeta-koja-se-uopce-ne-razumiju.html>):

³⁶ Vidjeti Prilog 1

³⁷ Vidjeti Prilog 2

LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU

Nema dana da se bar jedna cigla te jedva sazdane države Hrvatske ne sruši, nema tjedna da bar jednom ne brišemo pljuvačku s lica hrvatske države i njezinih osnivača, nema faktički niti jednog društvenog ili političkog događaja u kojemu ne čujemo stari jugoslavenski lavež!

Ogulinski branitelji traže istragu i istinu o noćnoj eksploziji 5. kolovoza u centru grada

Nevažan, trivijalan ako hoćete i neozbiljan, ali glasan lavež, poput izjave pjevača Massima Savića da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. 'vladali neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', do prevažnog, presedanskog, rušilačkog, izdajničkog u elementarnom smislu, događaja i činjenice da smo došli do toga da su četnički ratni diverzanti koji su osobno ovdje palili i klali, došli podignuti spomenik svojoj borbi, a za ovaj put su samo održali liturgiju poginulima. Spomenik ćemo podići iduće godine, poručili su nam prije odlaska. Što je to, ako ne pljuvačka na lice Hrvatskoj i svima koji su je stvarali?

Paralelno s tim imate apel branitelja ogulinskog kraja koji traže istragu i istinu o eksploziji koja je u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici odjeknula točno 5. kolovoza, eksploziji koja je razvalila dva stana, da bi rezultati prvog uviđaja govorili da se u podrumu jednog ogulinskog Srbina čiji je sin bio pripadnik Martićeve vojske pronašlo 15 bombi, pet, šest kilograma vojnog eksploziva, automatska puška i streljivo! I to nije nikakva vijest za hrvatske medije??? Od eksplozije do koje je došlo u podrumu, ozbiljno su oštećena dva stana, mrtvih na sreću nema, ali zar je to razlog da se ovom nevjerojatnom događaju ne posveti primjerena politička i medijska pažnja? Što se čeka? Da ljudi uzmu oružje i organiziraju vlastite straže, kako bi spriječili da drugi put sličan pacijent ne digne u zrak neku drugu zgradu? Pukim slučajem, nevjerojatnim spletom okolnosti, ovdje nije došlo do lančane reakcije eksplozija, inače bi imali doslovno stotinu mrtvih u toj

sedmerokatnici i tko zna koliko mrtvih i ranjenih koji bi se taj tren našli na autobusnom i željezničkom kolodvoru koji se nalazi posve blizu te sedmerokatnice!

Da se sličan događaj dogodio u nekom mjestu sa srpskom većinom, a da je oružje i eksploziv pronađen u podrumu Hrvata i Josipović i Milanović bi se istu tu noć digli na noge i krenuli dati podršku nevinom svijetu. Mesić bi pješice krenuo iz Zagreba stati uz njih! U Ogulin nije došao nitko, nije čak bilo ni jedne televizijske kamere koju je taj događaj zanimao. Hoće li doći ako se pojave noćne straže uznemirenih Ogulinaca? Hoće li ih nazvati ekstremistima? Hoće li reći da pretjeruju? Hoće li Pupovac na to reći da tako nešto sad uznemiruje lokalne Srbe? Pogledajte plodove Pupovčeve politike u Udbini gdje Srba ima 51 posto isključivo zato što im i kod glasovanja i kod popisa stanovništva glasove daju Srbi koji tamo uopće ne žive! Sada se s usijanjem ide korak dalje te će na tamošnjoj proslavi Preobraženja nastupati „Jandrino jato“ bivši službeni orkestar sjeverno-dalmatinskog korpusa krajinske vojske. Isti sastav koji je godinama pjesmom hrabrio četnike prije velikih pokolja. I nitko niti riječi prosvjeda protiv ove prostačke provokacije! Pogledajte što se dogodilo u Vukovaru gdje su na juniorskom košarkaškom prvenstvu na utakmici Srbija - Grčka, navijači iz Borovog sela donijeli srpsku zastavu na ćirilici, a beogradski mediji pišu da je Vukovar pokazao da je srpski grad jer da su imali frenetičnu podršku s tribina. Neka barem pošalju zahvalnicu Milanoviću koji ima prilike vidjeti kako će stvari izgledati kada uvede dvojezičnost u Vukovaru! To će samo zemljopisno biti hrvatski grad! Jer, Srbi su shvatili da nikad u Zagrebu nije bilo nacionalno neodgovornije vlasti i što god poduzeli sve je dopušteno! I četničke zastave i četničke pjesme čak i četnički spomenici!

Četnici dižu spomenike po Hrvatskoj?

Jer, što ćete više, kad Josipovićeve 'nova pravednost' podržana novim svjetonazorom koji nam je obećao Milanović dopušta da bivši zapovjednik diverzantskih jedinica 'kordunaškog korpusa' Željko Vukelić dolazi u selo Žirovac, (na pola puta između Gline i Dvora na Uni) s ambicijom da podigne spomenik

svojim suborcima i žrtvama Oluje! Srpski ratni diverzant, u prijevodu specijalac, ima obraza dolaziti u Hrvatsku objašnjavati što smo to mi u ratu radili? On planira podići spomenik srpskim žrtvama zbjega u Oluji premda je sam general Novaković srpskim medijima priznao da je njegova tenkovska jedinica 'dio puta prošla kroz kolonu jer se žurila na sastanak s generalom Mladićem'. (Nije samo Teršelička prijateljica i suradnica današnjih vlasti. Tu je i Zoran Pusić. O tome kako on na Hrvate svaljuje odgovornost za ovo što je priznao sam Novaković pogledajte na portalu Dnevno.hr, 14. 08. 2013., op. JP) Dakle, Novakovićeve tenkovi su zgazili srpske izbjeglice, ali kako je u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj sve moguće, sve osim da se ultimativno od Srbije zatraži povrat otete zemlje, umjetnina, kulturnog blaga, informacija o nestalima i last but not least, ratne odštete, mi smo protekli vikend imali u Hrvatskoj 'službeni posjet' srpskog ratnog specijalca koji je u ratu poklao tko zna koliko Hrvata, koji nam docira o našoj krivnji u gaženju civila u zbjegu kod Oluje. Dakle, i to je moguće! Kao da Hitlerovi specijalci dolaze u Francusku podizati spomenik njemačkim žrtvama! Bi li Josipović dopustio da bilo koji elitni Hitlerov komandos podiže spomenike po Hrvatskoj kakvih 20 godina iza rata? Ni lud! Ni on, ni njegov otac! Ni Milanović ni njegov otac! Ali, srpski ratni komandos u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj može odavati počast svojim suborcima koji su rušili hrvatsku državu!

Prvi koji je izašao iz Vukelićevog autobusa što je došao na liturgiju, Mile Milošević, predsjednik srpskih ratnih veterana, sav ponosan Jutarnjem listu je pripovijedao da je kao tenkist ranjen u Vukovaru 1991. 'gdje je išao braniti svoju zemlju od ustaša'?! I odmah se i predstavio kao četnički vojvoda! Nisu li hrvatski partizani i hrvatska ljevica nekad ratovali protiv četnika? Ne bi se rekli po ovom tretmanu! Ili su zapravo u ideološkom smislu, njihovi jedini protivnici bili - ustaše? Taj uvjetovani refleks protiv ustaša postoji i danas pa tako Josipović ističe da neće u Čavoglave dok god tamo bude neprikladnih obilježja. Jesu li četnička obilježja prikladna? Ako nisu, zašto revolt na svaki znak kad se pojavljuju četnička obilježja nije isti kao kad se radi o ustaškim obilježjima?

Zašto je hrvatska policija dozvolila da delegacija koju predvodi četnički specijalac dolazi ovamo dogovarati lokaciju gdje će podići spomenik svojoj borbi i svojim žrtvama u toj borbi? Naravno da to nije spomenik slučajnim civilnim žrtvama! Jer ni organizator svega toga nije slučajni civil nego elitni srpski komandos! Ali, ako se oko toga lijeva i desna Hrvatska ne razumiju i ne misle isto, oko čega će se onda složiti i ujediniti? Ako ljevičarskoj eliti što vlada zemljom, eksplozija u Ogulinu nije razlog da odu na lice mjesta i pošalju poruku uznemirenom stanovništvu, onda o čemu možemo uopće razgovarati nadajući se suglasnosti? Ako hrvatska policija šalje ophodnju da prekopa Thompsonov stan u potrazi za oružjem i ista ta policija dopušta, dapače, daje pratnju srpskom specijalcu da nam pljune u lice, unatoč na tu temu prejasnoj izjavi generala Novakovića, onda mi živimo na dva kraja svemira!

Massimo Savić i kninski balvani u njegovim očima

Ako pak, da se vratim na početak teksta, nije normalno, logično i shvatljivo da ljudi u ratu brane svoju domovinu i dok im granate padaju po glavi, vode računa o elementarnoj egzistenciji, o egzistenciji svoje obitelji i čitave nacije, nego im 18 godina kasnije Massimo ima pravo docirati da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali 'neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', onda to znači da se ta patologija pljuvanja po svim mogućim i nemogućim segmentima stvaranja te države širi kao gripa. Da, naravno da su i pisci i umjetnici i slikari i pjevači i umjetnici svih boja u trenutku dok im je trećina zemlje okupirana stali na branik domovine. Da to nisu napravili ne bi ih bilo, ni njih ni domovine, ni buduće hrvatske umjetnosti. Ne sjećam se ni jednog stiha kojeg je Massimo u pjesmi 'Moja domovina' otpjevao zajedno s pjevačima i pjevačicama iz cijele Hrvatske koji su čvrsto stali uz domovinu i to posve umjetnički. Bila je to ljudski odgovorna gesta, ponosna i solidarna, na crti činjenice da je tada to doista od njih tražila povijest. Povijest umjetnosti ako hoćete! Massimu Saviću evidentno domovina ne znači puno, ali da mu tako malo znači da nije bio kadar otpjevati jedan stih u 'Mojoj domovini', to je

zastrašujuće. Jer njega tada tamo nema! Ali danas ima obraza docirati!

Možda griješim, ali ne pamtim da je ponekad u ime ljudske i umjetničke solidarnosti s ranjenom Hrvatskom zapjevao i tako pomogao na kakvom humanitarnom koncertu za žrtve Domovinskog rata! Recimo u niza humanitarnih koncerata za hrvatske ratne invalide! Ne mora on to ni po kojem slovu zakona naravno, nije to utuživo, ali ne vidim po čemu je to superiorno ostati na braniku umjetnosti, ali ne i na braniku domovine dok ona gori! I s time se hvaliti 18 godina kasnije! I pogledajte paradoksa: niti tada, niti 18 godina kasnije, kao ni sve ove godine nakon rata, nitko Massimu ništa ne zamjera, ali on ima potrebe onima koji su stali uz domovinu danas prigovoriti da su izdali umjetnost! On i danas misli da se domovinu kad je napadnuta može i smije izdati? I kakva je to umjetnost koja traži izdaju domovine koja se brani od agresije? U ime kakve to umjetnosti je dopuštena izdaja topovima i tenkovima napadnute domovine? Jesu li Francuzi, Englezi i Amerikanci što su ustali protiv fašizma izdali umjetnost ili su je branili? Da je Hrvatska izgubila rat, Ceca Ražnjatović bi ovdje bila umjetnost! I tako, netko letvom razvali tu jadnu Hrvatsku po glavi, netko joj opali šamar, netko je cipelari, netko je gura i odguruje od sebe, a postoje i mali i sitni likovi koji ju grickaju po rukama i nogama da i oni daju svoj doprinos toj monstruoznoj borbi kakvu u Europi nitko ne vodi na ovaj način. Koliko vas još ima koji ćete tražiti trun u oku hrvatske države ne vidjevši balvane, najčešće kninske balvane u svojim očima?

Naravno, nesmijemo zaboraviti ni glavne medije u Hrvatskoj i njihovu ulogu u problemima s našim želudcima. O tome piše Zvonimir Hodak u članku *U Kninu je pala zadnja prnja koja je skrivala nedemokratičnost lijevih medija*, Dnevno.hr, 12. kolovoza 2013. Evo završnog dijela Hodakova teksta:

Knin, ljeta Gospodnjega 2013. godine! Oko 5 000 ljudi na proslavi Dana domovinske zahvalnosti kojega je ne tako davno genijalni Ivo Škrabalo pokušao smjestiti u 3. siječnja. Iako je

pretumbao bez ikakve logike sve druge praznike, ovaj mu nije uspjelo, mada njemu nikada nije bilo jasno zašto je taj praznik baš u taj dan i povodom tog događaja. Skupili se generali – naši i njihovi. General-turist Đakula sjaji od sreće jer nema Pupovca. Jadranka Kosor s ogromnim sombrerom i željom da ju uoče svi osim Gotovine koji bi joj mogao izraziti žaljenje zbog sramotnog poteza Haškog suda kad je Jaci zabranio daljnje uhićivanje diljem Hrvatske, Gotovinih branitelja i pomagača. Talijani kažu da za dobre stvari treba vremena. Odlične se događaju odmah. I odlična se stvar dogodila u Kninu. Predsjednik Vlade Milanović održao je vrlo korektan i mudar govor. Međutim, dio auditorija žestoko mu je zviždao. Nije to ni prvi ni zadnji slučaj da raja zviždeći iznosi svoj stav o nekoj osobi ili situaciji. Ali to ne kuže policajci duha koji su se odmah uzbudili. Ali ne i oni pravi. Oni samo uhićuju, a policajci duha u mračnoj ekstazi sline o uvredama hrvatskih dužnosnika i traže optužnice. Znaju oni kako su s takvima postupali njihovi stari i 1945., i 1971., i 1982. g. Davorka Blažević, Zlatko Šimić, Snježana Pavić, Robert Bajruši i slični digli su se na zadnje noge. U Njihove komunističke lubanje ne mogu ni u 21. stoljeću ući ni najjednostavnija demokratska pravila. Oni neće nikada shvatiti da je policijsko privođenje ma i jednog prosvjednika kao i potraga za zviždačima direktni i vulgarni napad na slobodu govora, izražavanja vlastitog stava o političarima i vlasti koju oni predstavljaju. Ti medijski boljševici svojedobno su bili oduševljeni kad se na Trgu bana Jelačića vrijeđalo i zviždalo Tuđmanu i HDZ-ovoj vrhuški. Dobro, tada je to imalo razlog. Koji je vrug tjerao tog generala da razjebe tu idiličnu državu radnika i seljaka u kojoj je tekao med i mlijeko i u kojoj su svi narodi bili jednaki, a neki i malo jednakiji. Onda se Snježana Pavić nije sjetila napisati, kao što je to napisala neki dan: “zviždati šefu države – gori ste od Martića”. Malo me zbunjuje što Snješka ima tako loše mišljenje o Milanu Martiću. Tako su se hrvatski ljevičarski mediji, u stilu jeftinog plovećeg kazališta, zgražali nad kninskim incidentom i pri tome svima pokazali kako im je jadan i zakrhljao demokratski potencijal. Demokracija da, ali ne za klasne neprijatelje kako bi rekao njihov duhovni vođa, Josip Broz. Zato tvrdim da se u Kninu dogodila

odlična stvar. Pala je i zadnja prnja koja je skrivala nedemokratskost lijevih medija. Dajte im vlast i odmah će Zvonimirova ulica biti preimenovana u Ulicu socijalističke revolucije, Jelačićev trg u Trg bratstva i jedinstva itd. Maksimirski će stadion opet biti pun onih koji ne stanu u Remetinec i ostale zatvore. Potpuno je nevažno što smo sada već u ljetu 2013. g.

Istodobno se u Čavoglavama skupilo oko 150 000 “ustaša”, rigidnih desničara, janičara, ognjištara i mrzitelja svega osim Tuđmana i Hrvatske. 6. 8. o. g., u podnevnim vijestima HRT-a o tome ni slova. To ti je naša “javna” TV! Sad zamislite da se u Čavoglavama skupilo 150 000 sljedbenika duginih boja. Oni su vijest jer misle seksualno drugačije od nas. Oni u Čavoglavama 5. 8. misle drugačije od onih u Kninu. Ali neće dugo. Oni 25. 5. u Kumrovcu misle potpuno drugačije od onih koji obilježavaju 23. 8. dan kad se cijeli svijet sjeća svih žrtava totalitarnih režima. Njihove vampirske oči vrebaju nas svakog 25. 5. s ekrana HRT-a. Za svoje zločine nikada neće na sud, ali presudit će im godine. Nije ni to loše jer i to spada u vid borbe za bolju povijest u Hrvata. Woody Allen je rekao: “S pozitivne strane smrt je jedna od rijetkih stvari koja se može izvesti ležeći”.

Lex Perković i nadalje zbunjuje siti i zadovoljni hrvatski puk. Mnogi su stali zbunjeni što je s datumom 23. 8. željela povjerenica za pravosuđe EU-komisije Viviane Reding. Hrvatski lijevi mediji odmah su skužili da je to Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima te da se to odnosi na fašizam i nacizam. Zlobni desničari šire famu da se to odnosi i na komunizam. Znači da su i ljudi posebnog kova, kako su komunisti infantilno tepali jedni drugima, također činili zločine. To je iznenadilo infantilne Hrvate koji su se krstili i međusobno si ponavljali “prosto ne mogu da verujem – komunisti činili zločine? Ma ajte, molim vas!” Iznenaden i uvrijeđen bio je i Laci Matejić. On je bio uvjeren da svi koji su u komunizmu činili zločine već su kažnjeni pa mu nije jasno što sad ovi iz Unije hoće. No, um caruje dok snaga ne popiz..... ! Cinkao nas tip iz Bundestaga. Ministar Miljenić se znoj. Pa i temperature su podivljale! Kako vrijeme brzo prolazi.

25. 6. o. g., smo zadnji put slavili Dan neovisnosti, a 23. 8. o. g., se već suočavamo s bejzbol palicom EU Komisije. Ljubimac Vesne Pusić Aca Vučić kaže neki dan: "Trebamo jaku i moćnu Srbiju da pomognemo Srbima ma gde oni bili!" Blago Srbima! Oni grade jaku i moćnu državu, a mi imamo problem uskladiti svoje zakone s EU propisima te da slušamo Milu Kekina i Olivera Frljića kako smo ustašoidni i zatucani te slušamo Thompsona umjesto Kekina. Ako još netko nešto samo zucne protiv tih časnih Hrvata, mrko će nas pogledati iz EU Komisije. A u Srbiji sve je isto kao i pre. Vladika Anastazije Rakita na misi za poginule kaže: "Hrvati pred Bogom slave taj dan. Zašto slave? Za 250 000 prognanih građana? Jedva čekam da i Srbija uđe u EU!"

I na kraju Ante Tomić o likovima koji su slikani na kninskoj tvrđavi u vrijeme Oluje kaže: "Meni je najgori od svih Mirko Norac Kevo. Tupo lice užasa." Zanima me je li itko vidio lice Ante Tomića u kaubojskom šeširu. Po danu, ne noću. Ezop je napisao: "Ljudima je tuđa nesreća najbolji lijek vlastitoj."

Zapravo nije mi jasno zašto Dujmović misli da se lijeva i desna Hrvatska ne razumiju. Meni se čini da se razumijemo veoma dobro. Za mene su oni pokvareni četnici i kao takvi prirodni uzrok problema za moj želudac. Njima je jasno da mi volimo ono što oni mrze – hrvatski narod i hrvatsku državu! S druge strane ipak je u pravu kad govori i o našem nerazumijevanju. Oni vjerojatno i ne mogu razumjeti da netko ne voli biti srpski sluga? A nama je još teže razumjeti kako netko to voli. I to nakon Domovinskog rata kada su u Oluji naši borovnici od njihove vojske napravili zečeve koji su u tom svom zečjem strahu gazili vlastiti narod.

Ali vratimo se Mirele Pavić koja u svom tekstu spominje kako su nakon Dana pobjede još 2 dana vrištale novine i portali o nemilim zbivanjima a prije svega o dvojnosti dviju najvećih proslava. Slično Thompsonu gđa Pavić kaže:

... a meni je žaj što ih nema velikih barem deset.

Dopustite mi, ipak, da budem malo i matematičar. Ne radi se o dvije velike proslave! Velika je samo ona u Čavoglavama gdje se okupilo od 24-30 puta više ljudi nego u Kninu! Drugim riječima

trebalo bi organizirati u 24 do 30 gradova proslave slične onoj u Kninu da bi broj posjetitelja bio ravan onom u Čavoglavama.

Je li to uopće moguće? Znamo da se u svim gradovima u kojima su ove vlasti organizirale proslavu ulaska u EU okupilo ukupno manje ljudi nego što je bilo na Thompsonovom koncertu u Splitu. Zapravo dvojba iz naslova mog teksta ne postoji. Besmisleno ju je uopće i postavljati dokle god narod zna da vladajući političari “proslavljaju” Dan pobjede. Dan koji su oni doživljeli kao ogroman PORAZ. Jer što bi drugo takvima i mogla značiti najveća hrvatska pobjeda?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 19. 08. 2013.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

SRPSKO-HRVATSKA HRVATSKA

Govor na predstavljanju knjige: "Dva pisma koja su skinula maske-Na hrvatsku šutnju nismo spremni!" u Travnom: SRPSKO-HRVATSKA HRVATSKA

Milanovićevo „Mi ili oni“ izvrsno opisuje današnju Hrvatsku:

Srpska Hrvatska ili Hrvatska Hrvatska.

Od 2000. smo u stalnoj borbi „Za hrvatsku Hrvatsku“ kako se i zove moja knjiga iz 2001. Dr. sc. Marko Tokić je zapravo govorio o hrvatskoj Hrvatskoj kada je ustvrdio kako „Pečarićeva Hrvatska“ počiva na četiri stupa: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković Thompson i biskup Vlado Košić.

Da je nastavak napada na Thompsona izuzetno važan svima onima koji se bore za Srpsku Hrvatsku pokazao je, uoči proslave u Kninu i očekivanog veličanstvenog povratničkog Thompsonovog koncerta, Milorad Pupovac upornim prozivanjem Predsjednice RH da se ogradi od pozdrava ZA DOM SPREMNI. Znamo da su već uspjeli svojim lažima ocrniti i Josipa Šimunića i nogometnu reprezentaciju. Ponašanja hrvatskih vlasti u oba slučaja su bila blago rečeno sramotna. Kao što je sramotan najnoviji slučaj u Rijeci kada je riječki komunistički gradonačelnik zabranio ispunjenje posljednje želje vukovarskom branitelju iz Rijeke, časniku HOS-a Bošku Vidasu da mu na grobu bude podrav ZDS. Ivica Marijačić s pravom kaže („Hrvatski tjednik“, 17. 12. 2015.):

Za ljude poput Obersnela očito su branitelji koji su ginuli u obrani Hrvatske pod sloganom „Za dom spremni“ fašisti i agresori, a oni koji su napadali Vukovar i Hrvatsku pod simbolom drage mu crvene zvijezde su antifašisti i borci dostojni ispunjena posljednje želje.

Pupovca itekako slušaju ovi koji rastu pa je bio i logičan naš prijedlog

da se pozdrav ZDS uvede u Hrvatsku vojsku. Jednostavno bi se na taj način spriječila poniznost hrvatskih političara pred trećerazrednim službenicima iz svijeta i kriminalcima iz svjetskih nogometnih udruženja. A, poslala bi se i snažna poruka da nova Hrvatska smatra da će se hrvatska pitanja rješavati u Hrvatskoj, i da će očekivana nova vlast voditi računa o hrvatskim, a ne o srpskim (i britanskim) interesima. Zato je pismo o pozdravu ZDS i bilo poslano i jedino moglo biti poslano Predsjednici RH i Predsjedniku HDZ-a.

Strategija ponašanja SDP-a i njihovog američkog savjetnika je bila očita: Sukob Partizana (pobjednika iz Drugog svjetskog rata koje nasljeđuje SDP zajedno s ostalima koji su za Srpsku Hrvatsku) i Branitelja (i svih onih koji su za Hrvatsku Hrvatsku) uporno prikazivati kao sukob Partizana i Ustaša i izbjegavati spominjanja branitelja jer bi njihova strategija postala očita širokom krugu ljudi.

Da sam bio svjestan toga mnogo prije najave kažnjavanja Thompsona zbog „Bojne Čavoglave“ i pozdrava ZDS svjedoči i moja knjiga „Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska“ s jasnom porukom da su branitelji jedini istinski antifašisti jer su pobijedili fašističkog velikosrpskog agresora.

Spomenuta strategija je bila očita i u napadima koji su uslijedili. Uopće se nije spominjao ni Thompson, ni Bojna Čavoglave, već se jedino spominjao pozdrav iz NDH.

Logično je bilo i za očekivati da će tzv. državotvorni Hrvati uočiti to izbjegavanje spominjanja i Thompsona i Bojne Čavoglave u napadima i na inicijatore pisma i na biskupe Košića i Pozaića i nadbiskupa Puljića i na Josipa Šimunića. Nisu uočili ili nisu htjeli uočiti. Ne treba biti puno inteligentan pa znati da treba govoriti upravo o onome što Tvoj protivnik izbjegava, zar ne? Jasno je da su oni naučili da ne smiju izjednačavati izravno branitelje i ustaše, već to moraju posredno. Umjesto da ih se napada zbog toga, jer Thompson i Bojna Čavoglave je nešto što je dio Domovinskog rata, napadnuti smo mi. Je li već tada bila na djelu ideja o Srpsko-hrvatskoj Hrvatskoj koja se danas valja Hrvatskom? Tako nešto je pripremljeno sustavnim osiromašenjem Hrvatske, što je ova vlast svjesno sprovodila jer kako sam svojevremeno najavio na Radiju Mariji, to bio jedini način da ostanu na vlasti. Osiromašeni ljudi mogu misliti samo o preživljavanju, a onda su podložni svakojakim manipulacijama.

S druge strane svi su mogli očekivati da ću ja braniti jedan stup svoje Hrvatske, kako je Thompsona definirao dr. Tokić, zar ne? Uostalom poznato je da sam pokretao otvorena pisma u njegovu obranu i ranije, pa su i dvije moje knjige govorile o toj obrani: S. Matom Kovačevićem „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“ i „Hajka na Thompsona“, a i veliko poglavlje kao nastavak na tu drugu knjigu dano je u knjizi „Propade im Crvena Hrvatska“.

Ono što treba spomenuti jeste, da je najava kažnjavanja Thompsona zbog „Bojne Čavoglave“ ostala samo najava. A to što su se raspisali o „ustaškom akademiku“ baš me nije puno ni pogodilo, jer je to samo iznova ispričana priča o srpskoj i hrvatskoj Hrvatskoj, koju sam ja pričao još krajem 1987. godine kada sam govorio o tome kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske slugu, i pri tome u takovoj podijeli sebe jasno definirao uz komentar: Znate, ja vam ne volim biti sluga! To na nekim hrvatskim portalima nazivaju Poučkom akademika Pečarića!

Slično su nedavno postupili i Hrvati u Švicarskoj s peticijom popraćenom s pet tisuća potpisa oko nastupa Marka Perkovića Thompsona u Švicarskoj uspjeli srušiti zabranu održavanja koncerta. Napisali su i slijedeće: *„Mnogi od oko stotinu tisuća Hrvata i njihovih potomaka u Švicarskoj tom zabranom su oštećeni i razočarani. Osjećamo da ona nije u duhu dosegnute europske uljudbe ni demokracije, a šteti ugledu same Švicarske. Ovdje se radi o zabrani osnovne slobode kretanja i bavljenja svojim pozivom, a bez igdje ikakva sudskog procesa ili presude pripadniku jednoga drugog naroda.“*

Thompson je nedavno nastupio s velikim uspjehom u Švicarskoj, kao što je i Josip Šimunić s filmom Jakova Sedlara o njemu doživio velike uspjehe među Hrvatima u SAD, Kanadi i Njemačkoj. Prije šest godina Thompson nije mogao nastupiti u Švicarskoj. Evo kako sam počeo svoj govor na prosvjedu ispred Švicarskog veleposlanstva 9. listopada 2009.:

Nema dvojbe da je zabrana ulaska Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i Europsku Uniju poruka svima nama. Njihovo obrazloženje počinje konstatacijom kako je on “jedan je od najuspješnijih i najpopularnijih pjevača hrvatske glazbene scene”. Očito nam poručuju: Kakav je vaš najpopularniji pjevač – takvi ste i vi. Mi njima odmah kažemo: Hvala vam! Kamo sreće da smo svi kao Marko

Perković Thompson!

Sam tekst obrazloženja je doista nešto sramotno:

“Poznat je postao 1991. s pjesmom ‘Bojna Čavoglave’. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (.) PERKOVIĆ Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi ‘Bojna Čavoglave’ pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom.”

Ovo zadnje ne postoji u toj pjesmi, ali je zanimljivo to njihovo izjednačavanje srpske paravojske sa svim Srbima, zar ne?

Tu je još i najmanji problem što oni velikosrpsku agresiju na Hrvatsku nazivaju građanskim ratom. Mnogo veći problem je što njihov tekst, kako bi to rekao predsjednik Mesić, koketira s neonacizmom. Naime, oni su svjesni da je ‘Bojna Čavoglave’! pjesma iz rata, ali ako u takvoj pjesmi kažeš da će se Hrvati braniti tako što će na one koji ih napadaju bacati bombe ili pucati iz pušaka onda veličaš ratne zločine i genocid. Time nam Švicarska, koja se obogatila i zahvaljujući – kako kaže Milan Ivkošić u “Večernjem listu” – “neizmjernim svotama novca nagrabiljenog na krvi, na strašnim nesrećama i Židova i podosta drugih naroda, pogotovo afričkih, azijskih i južnoameričkih” poručuje da smo genocidan narod. Sama hrvatska obrana od velikosrpske agresije njima je ratni zločin i genocid...

Poznata je Ćosićeva tvrdnja kako je laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Njome se očito moraju koristiti i svi oni koji podržavaju velikosrpsku politiku – oni koji zastupaju Srpsku Hrvatsku.

Zašto mogu biti tako uspješni oni koji zagovaraju Srpsku Hrvatsku, a možda i Srpsko-hrvatsku Hrvatsku pokazuje ono drugo pismo dano u ovoj knjizi koje je napisano povodom najave zabrane knjiga i istraživanja kojima je cilj istina.

Poslao sam ga mnogim kolegama u HAZU. Mnogi nisu odgovorili, a negativan odgovor jednog od neosporno državotvornih akademika doista me je iznenadio. Čini mi se da odgovor objašnjava i mnogo toga u današnjoj Hrvatskoj, pa i to zašto na izborima oni koji su svoju politiku zasnivali i još uvijek zasnivaju na lažima o Jasenovcu uopće

postoje u RH.

Poštovani i dragi kolega Pečariću!

Vaše pismo jako me je zaokupilo jer je pitanje doista vrlo važno. Sa svime što pišete o nužnoj slobodi istraživanja u potpunosti se slažem i postavljam se uz Vas.

Ipak to pismo neću supotpisati jer se ne slažem ni sa kakvim umanjivanjem ili ublažavanjem Jasenovačkih zločina. A Vaše pismo ne može biti shvaćeno drukčije nego kao pokušaj takva ublažavanja, bar ne može kod nas.

Bio sam živ i svjestan kad se to događalo i stoga znam, da je to bio samo užasan zločin i ništa drugo.

S kolegijalnim pozdravima i dobrim željama, lijepo Vas pozdravljam.

Odgovorio sam ovako:

Poštovani i dragi kolega ...,

Zahvaljujem na odgovoru, mada nisam razumio kako se može uopće koristiti termin ublažavanja za nešto što je neistina.

Ali Vi ste stariji pa valjda znate da se u komunističkoj Jugoslaviji lažima napuhavala priča o Jasenovcu (iskopano je manje od 500 ostataka žrtava) kako bi se osiguralo da Sava ne potekne uzvodno.

Pogledajte u novom broju Hrvatskog tjednika (poslije terorističkog napada) razgovor s tajnikom društva čiji je otac Srbin kao dijete s Kozare prošao Jasenovac, a koautor je napadnute knjige koji tvrdi i u naslovu kaže:

Jasenovac je veća ljaga na Titovoj Jugoslaviji, nego na Pavelićevoj Hrvatskoj.

Malo mi je i neobičan Vaš iskaz: "ne slažem ni sa kakvim umanjivanjem ili ublažavanjem Jasenovačkih zločina". Mi tražimo, sučeljavanje dvije strane, a ovakva Vaša tvrdnja implicira da znate kakav će rezultat biti.

Naravno, zahvaljujem se što ste se uopće javili.

Mnoge kolege nisu. Valjda zato što je zabrane najavio posebni savjetnik za kulturu predsjednika Vlade.

Nedavno je g. Igor Vukić dao i sjajan intervju „Vijencu“, koji obavezno treba pročitati svatko tko želi doznati istinu o Jasenovcu. Evo samo jedne „sitnice“ iz tog razgovora:

Je li točan podatak o 10.700 ubijenih u 1941. godini?

Ja sam s ocem, jasenovačkim logorašem, išao u muzej i kustosa pitao kako je moguće da na sadašnjem jasenovačkom popisu – gdje je popisano 83.000 navodnih žrtava – za 1941. stoji 10.700 imena ubijenih, kada dvadesetak tadašnjih zatočenika tvrde da u logoru nije bilo više od 1200 ljudi? A logor nije bio i na desnoj obali Save, gdje je živjela moja rodbina.

I što je kustos odgovorio?

Rekao je da su vjerojatno bačeni u Savu. Čuvši to moj otac je rekao da je Sava te zime bila zaleđena pa se nekim danima moglo kolima prelaziti. Tada je kustos rekao da onda jednostavno nema odgovora. Hrvatska država te kustose plaća da istražuju logor i posjetiteljima daju točne, istražene i argumentirane činjenice, a ne komunističke konstrukcije koje smo slušali desetljećima.

Zapravo sam i osobno zahvalan i g. Vukiću i dr. Razumu i njihovom društvu jer su svojim istraživanjima pokazali koliko sam bio u pravu u svom odgovoru jednom američkom stručnjaku za holokaust. Pošto sam razobličio dr. Milana Bulajića i njegove laži knjigama „Srpski mit o Jasenovcu 1. i 2.“ pitao me je zašto mi u Hrvatskoj ne prihvatimo daleko manju brojku o kojoj govore otac i sin Goldstein. Rekao sam mu da je nećemo nikada prihvatiti jer nije istinita. Dapače i tu brojku s popisa navodnih žrtava Jasenovca nazvao sam „velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića“.

Na kraju ostaje mi samo upitati i vas i sebe:

Hoćemo li ponovno imati hrvatsku Hrvatsku?

[http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/josip-pecaric-](http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/josip-pecaric-2)

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

KOMENTAR ODGOVORA GĐE DUNJE GAUPP

Meni je odgovor gđe Dunje g. Tučkaru, neka mi oprost, SMIJEŠAN. Ona kaže da napadamo Predsjednicu zbog Peticije ZDS. Očito živi vani pa nema pojma što je sve Predsjednica "lijepoga" uradila u posljednje vrijeme.

Vjerojatno nije redovito ni pratila moja "izvješća" u kojima sam stalno pisao o takovim njenim čudnim ponašanjima.

Zato joj preporučam najnoviji Hrvatski tjednik.

U njemu prije svega članak Ivice Marijačića

IZDAJA

KOLINDIN NOŽ U LEĐA IZ POTAJE HRVATSKOM NARODU I HDZ-u

Na tri stranice teksta Marijačić čak i ne spominje izdaju HOS-ovaca i drugih branitelja koji su i ginuli s pozdravom ZDS

Potom ima i otvoreno pismo jednog čitatelja:

SREĆNO VAM BILO PREDSJEDNICE KOLINDA

Prava je šteta što 10. travnja niste otisli u Beograd, kleknuli i ispričali se Srbima

Naravno, takvo ponašanje Predsjednice ne propušta komentirati Mirela Pavić u Plasikraciji:

PRICIDNICA U ZBLJUVALNOM LISTIĆU

Točno je da je gđa Dunja potpisala Peticiju ZDS:

„*Dragi Josipe,*

molim te stavi nas na listu supotpisnika:

Osvin Gaupp, Baden, Švicarska

Dunja Gaupp, Baden, Švicarska

Zabrana pozdrava "Za dom – spremni" ne samo što ne postoji, nego ne će nikada ni postojati, jer bi u protivnome morao biti zabranjen hrvatski jezik. Zar nisu i Pavelić i ustaše govorili hrvatski? Zar svi ti koji se 'užasavaju' zbog toga pozdrava, i sami ne govore hrvatski? Oni doduše nisu za dom spremni, ali tako barem znamo s kime imamo posla. A što je sa slobodom govora? Ako hrvatski jugoslaveni mogu veličati jednog od najvećih krvnika 20. stoljeća – Tita, zašto mi ne bismo smjeli pozdravljati tako divnim pozdravom kojemu je jedina "mana" što govori o velikoj ljubavi za Domovinu i spremnosti braniti je od nasilnika i osvajača svih vrsta i nacionalnosti.

Za dom spremni trebao bi se čuti više i češće, primjerice na javnim nastupima, predstavljanju knjiga i svakoj drugoj prigodi, naročito povodom državnih praznika.

U američkim školama svakoga dana na početku nastave učenici moraju pjevati američku himnu. To bi i Hrvatska trebala uvesti, kako bi se kod djece razvio osjećaj domoljublja i vjernosti zemlji u kojoj žive. Tko sebe smatra manjinom, neka mu bude, ali u Hrvatskoj je prije svega Hrvat. Dobar primjer je Švicarska, koja ne poznaje pojam manjine iako je sastavljena od pripadnika triju nacija različitih jezika. Niti jedan Švicarac iz talijanskog govornog područja ne će reći da je Talijan. Isto vrijedi i za one njemačkog ili francuskog govornog dijela. Stvar je državne politike da u tome smislu organizira državu. Naša predsjednica Grabar-Kitarović je, hvala Bogu, kročila tim putem. Nadajmo se skoroj promjeni vlasti i tome da će popraviti sve što je ova upropastila.

Lijepi pozdrav uz "Za dom spremni",

Dunja i Osvin"

Dakle, zašto gđa Dunja tvrdi: „iznenađena sam i ožalošćena ovolikom dozom mržnje i netrpeljivosti prema Predsjednici RH koju si ustvari ti pokrenuo.“

Posipa li se gđa Dunja pepelom zbog podrške Peticiji ZDS i mog tadašnjeg odgovora u kome sam tvrdio kako ljudi koji su odgovorili na Peticiju „čitaju hrvatsku povijest preko srpskih očiju“.

Kako je zapravo u svim nedavnim napadima na postupke Predsjednice rečeno to isto, kao i u mnogobrojnim reagiranjima na portalima, očito je da sam u pravu za „posipanje pepelom“, zar ne?

Jer kakve veze sa ZDS imaju npr. tvrdnje glavnog urednika Hrvatskog tjednika:

IZBJEGLA OBLJETNICU BLJESKA U OKUČANIMA DA SE NE BI ZAMJERILA MILORADU PUPOVCU

SGVOGA SAVJETNIKA DOMAGOJA JURIČIĆA, KOJI JE KLEKNUO PRED PUPOVCEM I POSTIDIO HRVATSKU, ŽELI POSLATI ZA VELEPOSLANIKA U WASHINGTON UNATOČ PROTIVLJENJU MINISTRA KOVAČA

DALA INTERVJU JELENI LOVRIĆ, OSVJEDOČENOJ NEPRIJATELJICI HRVATSKE DRŽAVE I ČLANICI POSLJEDNJEGA CK SKJ KOJA JE POZIVALA TENKOVE JNA NA HRVATSKU

IZJEDNAČILA STVARNU HRVATSKU TRAGEDIJU NA BLEIBURGU S NEDOKAZANOM VELIKOSRPSKOM JASENOVAČKOM MITOLOGIJOM

OKRENULA LEĐA I HDZ.-U JER PLANIRA S OREŠKOVIĆEM U BUDUĆNOSTI GRADITI NOVU STRANKU

Ili samo gđa Dunja želi vidjeti još više napada na Predsjednicu? Možda zato što je i Marko Skejo, ratni zapovjednik IX bojne HOS-a "Rafael vitez Boban", predložio da se pozdrav "Za dom spremni" unese u novi zakon o hrvatskim braniteljima, i tako zauvijek zaštititi. Odgovor je dobio istovjetan onom nama. Ali u Pismu Pupovcu Predsjednica je jasno naglasila da je to ustaški pozdrav.

Pozz

Josip Pecaric

P.S. Slijede pisma gđe Dunje i g. Tučkara.

Potom pisma g. Dunje i g. Mladena

Potom dajem i ostala reagiranja

S OVIM KOMENTAROM NJENOG ODGOVORA GDINU TUČKARU ZAKLJUČUJEM SVAKU DALJNU RASPRAVU S GĐOM GAUPP.

05. 05. 2016.

5.5.2016. u 18:46, Dunja je napisao/la:

Poštovani gospodine Tučkar

zašto mislite da mi u inozemstvu ne znamo što se događalo u jugoslavenskoj svakodnevnicu? Jeste li se ikada upitali zašto smo otišli? Naše su obitelji ostale tamo, a mi im pomagali da prežive. Pa ako to nije dovoljno za stvoriti si mišljenje, onda ne znam što nas je još trebalo pogoditi? Možda Goli otok, na kojem je bilo i članova moje obitelji (koji nisu htjeli šutke otpjeti nepravdu prema hrvatskom narodu).

Za ljude koji svakodnevnicu vide samo iz svoje perspektive, ovdje postoji uzrečica da “od puno drveća ne vide šumu”. Treba se izdignuti iznad drveća da bi se vidjela cijela šuma. Drugim riječima, potrebno je imati pregled iznutra i izvana. Upravo u takvoj situaciji se mi nalazimo. Uz to, sistem u kojem živimo gotovo 2/3 našega života naučio nas je da postoji više putova do cilja. Najgori je onaj koji provocira nemire, pobune, ratove.

Josip je za sve svoje akcije, za koje smo saznali, uvijek dobio i podršku obitelji Gaupp, pa i za prijedlog da se pozdrav ZDS uvede u hrvatsku vojsku. Zar zbog neprihvatanja toga prijedloga Predsjednicu treba razapeti, kamenovati, rušiti??? Ona nosi višestruki teret odgovornosti za budućnost Hrvatske. Nitko od nas supotpisnika Josipovog pisma!

Našoj Predsjednici svakako treba poželjeti bolje snalaženje u “političkoj močvari prepunoj krokodila s JBT genima”. Možemo joj pomoći boljim razumijevanjem njene situacije i konstruktivnom kritikom. Pokretanje hajke na nju, objava je rata među domoljubnom populacijom. Želi li to netko? Zar nije bilo dosta podjela?

Lijepi pozdrav iz “daleke” Švicarske,

Dunja Gaupp

P.S. Molim da se ovaj i svi drugi moji odgovori dostave i ostalim adresatima.

From: damir tuckar

Sent: Wednesday, May 04, 2016 9:36 AM

To: Josip Pecaric

Cc: dunja.gaupp@bluewin.ch

Subject: Re: SADA VEC cinovnici IZ VELEPOSLANSTAVA NAREĐUJU A PREDSJEDNICA SLUSA

poštovani akademike,
držite se Vi nama svojih stavova i ne odustajte (znam da ne će te, svjedočim iz Vaših priloga Vašu "tvrdoglavost"), dajete nama "običnim i nevažnim" Hrvatima, **nadu kako ipak ima još nade** za Hrvatsku. A gđi Dunji iz "daleke" Švicarske, poruka kako je jako lako govoriti o Hrvatskoj, držati lekcije nama u Hrvatskoj, a živjeti "tamo negdje daleko od **jugokomunističke svakodnevnice**" ! Kako sam, gđa Dunja, u toj tamnici proživio cijeli svoj neostvareni i neizživljeni život, kako su i naš roditelji jedva dočekali 1990 sa velikim nadama, a i moje dijete (danas 34 godišnja nezaposlena ...) proživljava, na žalost, tipičnu HRVATSKU mladost, vjerujte - znam o čemu govorim pričajući o NADI u život u Hrvatskoj!

A našoj Predsjednici KGK, želim malo više boljeg "snalaženja" u "HRVATSKOJ političkoj močvari prepunoj krokodila sa JBT genima".

Iskreni pozdravi

damir tučkar

zagreb

Poštovani gospodine Kostić, kada bi bilo kao što Vi pišete:

Nije to nikakav napad nego upozorenje, ako je sada necemo upozoriti zar ce mo je upozoravati kad vec bude kasno?

bilo bi sve uredu, premda se pitam zašto mnogi misle da su pametniji od Predsjednice, pa joj trebaju dijeliti savjete? Pročitajte još jednom donje komentare i iskreno mi odgovorite mogu li se oni nazvati upozorenjem? Ne, to su napadaji i hajka na Predsjednicu. A to je sramotno!

I što sada, kada su "neki konačno shvatili" kakvu Predsjednicu imamo? Kako dalje? Hoće li uslijediti "samo" neko otvoreno pismo Predsjednici s prikupljenim potpisima ili će netko organizirati prosvjedni skup? Možda tražiti referendum za njenu smjenu? Očito još nismo dovoljno podijeljeni na desnoj strani, treba nas atomizirati, jer samo tako ima izgleda da Hrvatska dobije opet jednog predsjednika poput Mesića ili Josipovića.

Lijep pozdrav, Dunja Gaupp

Vrlo štovani gospodine Akademike Pečarić,
slažem se sa svakom Vašom napisanom riječju!!!!
Ne bi se složio sa gospođom Gaupp koju cijenim, jer smo komunicirali jedno vrijeme aktivno kad je stoka sitnog zuba zabranila našem Thompsonu ulazak u Švicarsku prije par godina.

Nije to nikakav napad nego upozorenje, ako je sada nećemo upozoriti zar će mo je upozoravati kad već bude kasno?

Što je predsjednica imala tražiti u leglu komunističko-četničke bande zvano HND?? Da je voda jedna veleposlanica strane države i da još onako u oči šiklja mržnju jedan Margetić? Strašno.....

No, nista me više ne može iznenaditi, pogledajte da je izabrala Matu Granića za savjetnika, to je dno dna. Jednom je prilikom naš predsjednik Dr. Franjo Tuđman rekao da citiram "sa Matom Granićem ne bi ni kavu popio da nije morao radi stvaranja Hrvatske". Sjetimo se na srpski Božić prije par mjeseci bivši predstojnik Ureda predsjednice sa četnikom Pupavcem je sastavljao ćiriličnu ploču koju su razbili u novinarskom domu. Predsjednica svaki danom iskače iz kolosijeka i to nije dobro. Da je slušala admirala Domazeta Lošu ovo se ne bi dogodilo.

Gospođo Gaupp nije to nikakav napad nego upozorenje! Dati inervju jednoj Lovrički zapravo je pljuvanje po mrtvim herojima Domovinskog rata koje je ta spodoba komunistička toliko puta izrugala.

Pogledajte što je njemački Spiegel jučer objavio
<http://www.spiegel.de/politik/ausland/kroatien-droht-eine-nationalistisch-konservative-wende-a-1090348.html> . Ja sam reagirao na laži i još neki ali država se treba oglasiti i njene institucije. Ured Predsjednice je dobio kopiju pa će mo vidjeti hoće li reagirati?!

Postavlja se pitanje što je predsjednica imala tražiti tamo kad je znala da je tamo stoga sitnog zuba?

ZA DOM SPREMNI!

Vaš

Mladen

OSTALA REAGIRANJA

1) Ništa ti nisi kriv, Josipe moj – Dunja neka brani „svoje“, a mi ćemo SVOJE ljude!

Pozdrav i blagoslov,

A.don

2) Štovani i dragi Josipe,

Ne želim ulaziti u filozofske pore oko bitnosti, tko je u pravu ili, je li Predsjednica u nečemu pogriješila ili nije. Bit mog stava je, da imamo napokon Predsjednicu, koja sluša hrvatski narod, mijenja neke stvari prema našim htijenjima ili željama, no radi i neke, koje nam se ne sviđaju. Meni se na primjer ne sviđa, što je pala u klopku srpskog stava o stotine tisuća ustaških žrtava u Jasenovcu i sad odbija ići pokloniti se žrtvama komunista u Bleiburgu. No, NITKO nije nepogrješiv i moj je stav, ako mislimo drugačije i ako vjerujemo, da je Predsjednica pogriješila, moramo joj pisati, utjecati i pokazati joj, da u Demokraciji smijemo joj se suprostaviti, ali ne smijemo ju odmah ocijeniti kao stopostotnu negaciju hrvatstva ili tvrditi kako ne čini ništa dobra za Hrvatsku. Njoj nije lako, u Hrvatskom Državnom Saboru imamo samo tanku klizajuću većinu i jako lako možemo izgubiti glasovačku većinu. Danas je u Hrvatskoj situacija na raskrižju komunizma i demokracije. Od 2000-te izgubili smo hrvatski jezik, školstvo je zastranilo, HRT je sve samo ne nacionalna institucija, u HAZU se infiltriralo puno titovaca, tiskovine su pod nadzorom lijevih itd itd. Zato, dragi Josipe, moramo se ujediniti, utjecati pri vlasti gdje možemo i biti pozitivni, jer novi izbori ne garantiraju našu pobjedu. Budimo oprezni, jer naša nesloga bit će iskorištena od onih, koji ne vole Hrvatsku i jedva čekaju domoći se vlast.

Uz dobru namjeru, srdačan pozdrav

Michael Pack

3) E moja *poštovana Dunja Gaupp*..ne razmete Vi politiku?..i tko rikta Vlast u 137 zemalja **SVIJETA** i tzv.demokracije..a malim narodima poglavito. Naravno, kako je predsjednica smijenila zlo titoističko, ali poslije Franje Tuđmana, još stoljećima Hrvati neće imati predsjednicu ili predsjednika.. :) Usput-znadete li Vi što je to *TRILATERALA* i tko stoji iza te organizacije?

Lijep pozz Mijo Maljković iz Požege

4) Poštovana gđo/ice Gaupp,

Još od vremena razgovora gđe Grabar-Kitarović sa Hrvatskom tjednikom, a koji je isti objavio 4-5 mjeseci (početak ljeta 2014 - mislim 6. mj.) prije početka predsjedničkih izbora jasno je da ona (više?) nema veze s domoljubljem. Taj moj zaključak proizlazi iz toga razgovora odnosno kvalitete njenih odgovora na postavljena pitanja.

Još prije izbora, u emisiji "Oluja" Ozane Bašić njen gost g. Emil Čić (googlajte "oluja" na međumrežju) je potpuno točno razotkrio bit njenog predsjedničkog djelovanja.

Daljnji njeni postupci samo potvrđuju oboje: i moj zaključak i Čićovo razotkrivanje njenog djelovanja:

- šizofreni inauguracijski govor; samo jedan primjer: zahvaljuje dvojici veleizdajnika, patoloških lažljivaca od kojih jedan dvostruki krivokletnik i višestruko prokazani kriminalac, a prethodno se obraća Hrvaticama i Hrvatima. SVI su to prešutjeli, a dvojica novinara, za mene domoljubnih trojanskih konja, sricali joj panegirike u "Bujici"

- njeno prošlogodišnje izrugivanje (1. izmicanje komemoraciji zajedno s narodom, 2. njen dolazak drugi dan i prikaz tog turističkog posjeta kao državnički čin) Beiburškoj žrtvi, ispričavam se ne žrtvi niti tragediji nego HOLOKAUSTU nad Hrvatima, još prošle godine je NEDOPUSTIVO instituciji predsjednika RH. I to je prešućeno.

- ideološko izjednačavanje Bleiburga i Jasenovca, prošle i ove godine (na različite načine) je također NEDOPUSTIVO a pogotovo u svjetlu razotkrivanja mega bezočne laži koju su desetljećima ponavljali rasisti i vjerski diskriminatori prema Hrvatima uključujući prije nekoliko godina (mislim 2008. g.) čak i Izraelskog predsjednika ili predsjednika vlade za govornicom u Jasenovcu.

- njeno sastajanje i rukovanje sa četnicima (različita događanja su čiste izlike) je NEDOPUSTIVO u domovini Hrvata. I bez emisije "Oluja" jasno je zašto. Samo treba ŽIVJETI U Hrvatskoj, a ne izvan nje. U emisiji "Oluja" razotkriven je dodatni još više zabrinjavajući razlog.

Učinivši NEDOPUSTIVO znači odlazak s funkcije predsjednika RH, a ne predsjednice RH jer si je porušila temelje za obnašanje iste. Koja je razlika između predsjednika i predsjednice jasno je naznačeno za vrijeme inauguracijskoga govora prije polaganja zakletve.

Sve ovo razotkriva nju kao lažnog kršćanskog vjernika i čistog (pro)masonskog karijerista. Ovim postupcima je očito da njeno manipuliranje Crkvom i svećenicima ima čisti promidžbeni razlog za stvaranje slike o njoj među hrvatskim pukom i stvaranja podloge za drugi mandat. To znači da je bit nj. djelovanja "SLIKA A NE TON". Na taj način, ona je direktni UČESNIK velikosrpske politike. I time potvrđuje da ide stopama kontra Tuđmana, stopama Mesića i Josipovića.

A još nisam spomenuo nedolazak u Okučane prije nekoliko dana na obilježavanje akcije "Bljesak" pa i u Borovo selo na obilježavanje masakra, a ne tragedije, nad pripadnicima Hrvatske policije 1991. godine.

Još će ona itekakve štete učiniti duši Hrvata.

Normalno je da nešto, ili sve ovo gore spomenuto može promaknuti Vama ili bilo kome drugome. Međutim ljudima dvama od mojih triju struka (filozofiji i religiologiji) to ne smije promaknuti.

Nastojao sam biti kratak, a to je i uzrok nedostatnosti ovoga teksta glede punog razumijevanja onoga što se u tekstu samo naznačilo.

Srdačan pozdrav,

Krešimir Duvnjak, dragovoljac HVO-a, dipl. inž., mag. phil. et univ. bacc. relig. (magistar filozofije i religiolog), nezaposlen

P.S.

molit ću Vas da mi nađete neki posao u Švicarskoj, ako ste u mogućnosti. Ako niste barem se raspitajte.

5)Uredništvo portala Dragovoljac:

sve ovo što se događa u vezi kolinde samo dokazuje da ste bili u pravu, jer ste od starta usmjerili tamo gdje je najveći otpor pozdrav, uredništvo

6) Poštovani gospodine Akademice,

Ništa niste krivi. Vi ste svjetlo koje tinja, ne dajte se ugasiti. Sve je istina duboka, što izlazi iz Vaših usta i Vašeg pera. Dobro netko reče Predsjednica ide na noge onima koji joj nisu prijatelji, a time bi mogla izgubiti iskrene prijatelje. Ma tko voli Hrvatsku od ovih Kulturnjaka 2016, a neka mi Bog oprost kada sam sinoć kod one Jindre gledao onog Popovića, pa da je takva kultura, kao što je on, onda nam i ne

treba kultura. Mogao je barem oprati kosu, a što ga zloba izjeda i njegova nesreća što Hrvati imaju Državu, to je poseban problem koji kvari sliku i izgled osobe. Neka se zamisle svi koji mrze Hrvatsku, a ne idu iz nje, nažalost prostora im daju oni koji iz Hrvatske odlaze trbuhom za kruhom, a ne izmjerno vole svoju Hrvatsku.

S poštovanjem!

Pejo

7) Poštovani Akademice,

ja sam jedna obična Hrvatica iz Vašega adresara, sretna što nas vodite, bodrite, informirate, zahvalna Vam na Vašoj ustrajnosti, nesebičnosti, neumornosti u borbi za Istinu i Pravdu...

Mislim isto što i Vi, razočarana sam kao i Vi mnogim potezima naše predsjednice kojoj smo se toliko veselili, a na kraju... i ona i Vlada – šaka jada... Žao mi je što to moram zaključiti: u HND-u je dobila što je tražila. Ulizivačka politika nije pridonijela „zajedništvu“. Pa oni su sami postavili ultimatum: ili mi ili oni. Predsjednica kao da je odabrala „njih“. A tko da nas povede? Ima li koga? Dobro je govorio Franjo: ima ljudi, ali nema čovjeka... Do tužne obljetnice u Bleiburgu, pozdravljam Vas, stajem u Vašu obranu i podržavam Vas u svim Vašim naporima da ljudima otvorite oči i održite nas na okupu.

Ivana

8) Nista čudno, pa nju je prvi i lansira jutarnji list kao kandidata za predsjednika/cu...

a na desnici još uvijek sve Bože pomози...

Mala masonka, premijer navodno dovodi monsanto...

Čudna smo mi zemlja, ili je to svuda isto, samo se trava u tuđem dvorištu čini zelenija...

Lijep pozdrav iz Splita uz pozdrave zbog kojih se izdajnici i dalje ispričavaju(!)

BOG I HRVATI

ZA DOM (a nego za šta, nego ZA DOM!) - SPREMNI!

9) Da dragi g. Josipe, Vi ste “krivi” za sve, jer nekoga boli istina. Neki bi htjeli da kažemo kako je to pohvalno od predsjednice što bez imalo stida i kajanja reče da se neće pokloniti ni Bleiburgu ni

Jasenovcu, i što jednoj crvenoj Lovrički daje intervju, i što treba pokopati zauvijek pozdrav ZDS, itd... Nagađam hoće li naša ljepotica nakon stotinu komentara na raznim portalima, konačno shvatiti da je na vlast nisu postavili ljubimci plave ljubičice, nego hrvatski domoljubi Domovine i dijaspore. Kud sreće da je išla uz svoj narod!
L.P. Marija Dubravac Brisbane

(Pjesma dolje naprosto je natopljena radošću i ushićenjem srca i duše zbog pobjede žene koja nas je nažalost teško razočarala. Da se barem hoće pokajati, možda bi joj nekako i bilo oprošteno).

DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

Subota, 16. 04. 2016.

Nevjerojatno je kako moram stalno upozoravati da su "ustaše" koje stalno spominju "hrvatski" ljevičari zapravo hrvatski branitelji. Marko Curać u novom "Hrvatskom tjedniku" daje citat iz knjige "Rat za Srpsku krajinu" Marka Vrcelja koji je čitavo vrijeme bio na visokim vojnim dužnostima u tzv. Srpskoj vojsci krajine: "Osnovni moto SDS-a je bio "poteraj ili ubij, opljačkaj ili spali" sve što je hrvatsko, jer mi Srbi nikada više ne možemo živjeti zajedno sa Hrvatima, zato što su svi Hrvati ustaše ili izdajnici."

Čitajući samo citat ovog Srbina moraju ti se zgaditi mnogobrojne srpske sluge u RH. Njima je svaka neovisna Hrvatska, ako nije sluškinja Srbiji, ustaška država., zar ne? Ali čitajmo ga dalje: Ušima svojim nisam mogao poverovati da sam čuo to što sam čuo od čelnika SDS. Nisam mogao svojim očima poverovati da sam video to što sam video, a što smo sve mi, Srbi uradili, niti shvatiti zašto smo sve to uradili. Zašto smo morali spaliti svaku kuću koja je bila napuštena? Zašto su morali otići svi Hrvati?...Zašto su morale da se poruše sve kuće po svim hrvatskim selima? Nismo mogli pronaći celu kuću, u koju bi smestili borce da u njima spavaju umesto u rovu. Ako bi i našli takvu kuću, već narednih dana sa nje bi bio skinut krov, pa su se 'borci' bunili što im kuća prokišnjava za vreme kiša, iako su krov sa nje sami skinuli... Narod koji pljačka svog neprijatelja i vojska čije se postojanje zasniva na pljački, ne može dobiti rat'.

A u EU smatraju da Srbija i dalje treba hapsiti i suditi "ustaše". Vjerovali ili ne?

Etički osuđena za veleizdaju V. Pusić je na pitanje novinara da prokomentira peticiju koja se u Saboru potpisuje protiv njezine kandidature, rekla da Hrvatsku sramote uvijek isti ljudi.

"Sramote državu uvijek jedni te isti, pa i sada, i to je ono o čemu sam govorila da u svakoj zemlji uvijek postoje neki, ali ne zaslužuju pažnju u usporedbi s cijelom zemljom."

Dakle, Hrvatska to je Vesna Pusić. Ili ne sramotiš državu ako je izdaješ, ako izdaješ krv! Kovač je na to odmah izjavio kako podržava premijera, dok Reiner kaže: "Ja sam pročitao da to navodno premijer Orešković podržava". Ne čudi zašto su na narod.hr komentatori pokazali nepovjerenje prema HDZ-u.

"Hrvatski tjednik" je uobičajeno prepun tekstova koje treba pročitati. Već sam naslov kolumne Ivice Marijačić kaže sve o srpskim slugama u RH: "Jedno jedino pitanje ubija ih u pojam: A gdje su kosturi 83.000 jasenovačkih žrtava?"

Naravno meni je posebno zanimljiv članak dr. Stjepana Razuma jer piše o glupostima u najnovijoj knjizi Slavka Goldsteina iz jednostavnog razloga što sam i sam napisao knjigu "Brani li Goldstein NDH?" komentirajući jednu knjigu oca i sina Goldstein koja je kao odgovor na Marijačićevo pitanje. Izdavam: Poznata je tvrdnja prof. Brandta kako je sin Goldstein izmišljao vrela za svoje "tvrdnje". Razum pokazuje od koga je učio konstatirajući kako tata "Goldstein izmišlja arhivsko gradivo u korist svojih tvrdnji".

Još ću samo izdvojiti dio: "Premda je u javnosti zanijekao istinitost o tzv. "kloniranim" jasenovačkim žrtvama, u ovoj knjizi pokazuje, da baš i nije siguran u ono što su mu radnici JUSP-a Jasenovac glede toga iznijeli, pa piše: Ako čak i mimo svih provjera prihvatimo sumnju nad 14.000 imena, što je onda s preostalih 70.000 imena i prezimena? Hoće li ih Društvo 'à priori' proglasiti lažima, iako su većinom kao žrtve više puta provjeravanje u njihovim obiteljima, kućama, selima i lokalnim arhivima? (str. 40). Zanimljivo je kod toga zapaziti kako je to provjeravanje obavljeno među mrtvima jer genocid, o kojem prethodno stalno piše, ne ostavlja iza sebe žive ljude. Koga se to onda pitalo "u njihovim obiteljima"? Dakle, navedenim provjeravanjem i sam dokazuje da nije bilo genocida."

To je tipično Goldsteinski – dr. Razum je u svojim javnim odgovorima na Goldsteinova negiranja falsifikata s Popisa odustao od toga, i prešao na srpsku priču: Dok vi Hrvati dokazujete i uspijete pobiti neke naše laži mi ćemo smisliti mnogo, mnogo više. U mnogim svojim tekstovima sam se pitao: Zar nije dovoljno uhvatiti lažova u nekoliko laži i više mu ništa ne vjerovati? Pa njihov predsjednik je rekao da im je laž najviše pomogla u povijesti. Goldstein Ćosićevski kaže: Uхватili ste nas u 14.000 laži, ali tamo ima još 70.000. Dokažite i da su to laži. Nije važno što nema kostura, kako kaže Marijačić, dokažite da su to neistine. Zato sam svojevremeno i parafrazirajući Matoša naslovio jedan svoj članak: Lažu Goldsteini, to je njima od Boga dano.

A Vesna Pusić je presretna što imaju novu knjigu koja kako kaže naslov teksta dr. Razuma "ne vrijedi ni koliko crno ispod nokata". Dobro je, kazala je, što se na "knjigu laži" koja je promovirana i u školama, pojavila i Goldsteinova knjiga istine o Jasenovcu. "Pa tko ne zna, neka uči", rekla je Pusić.

Da priča bude još zanimljivija narod.hr objavljuje tekst povjesničara Blanke Matković i Stipa Pilića u kome već sam naslov kaže kako srpske sluge doista vole koristiti neistine: "Odgovor na neistine iz Goldsteinova pamfleta 'Jasenovac – tragedija, mitomanija, istina'"

Prvo navodim dio u kome sam i sam nekako upleten (izbori u HAZU): "Razumljivo je zašto Goldstein osobito za posljednji rad ne navodi mjesto objavljivanja: umanjiti značaj i autora i rada, ali i ukloniti neispunjenu ambiciju i traumu njegova sina i njega osobno – neuspjeh ulaska među akademijine besmrtnike. Taj dio nas kao autore ne zanima. Ono što jest važno napomenuti da je taj rad zadovoljio uvjete i kriterije znanstvenog časopisa u kojem je objavljen. Goldstein je svojim postupkom podcijenio naš rad svrstavajući ga u red publicističkih radova, gdje njemu ni po čemu nije mjesto, no svojim stavom podcijenio je i kvalitetu i značaj izdanja HAZU.

A sada o lažima: "U ovoj analizi osvrnut ćemo se samo na Goldsteinove navode i na njih još jednom odgovoriti argumentirano i dokazima. No, potrebno je napomenuti da je Goldstein u svom uratku ignorirao čitav niz izvornih arhivskih dokumenata na kojima počiva naš znanstveni rad. Ovdje ćemo izdvojiti nekoliko bitnih laži na kojima se temelji Goldsteinov uradak, ali pozivamo sve zainteresirane da pročitaju našu analizu u cijelosti. Rad se može naći na Internetu."

Potom slijedi niz primjera koji pokazuju kako znanstvenici pobijaju laži nekoga tko je umislio da je znanstvenik. Obavezno pogledajte.

Naravno, Vesna Pusić nije takova znanstvenica da bi razumjela ovo što pišu znanstvenici! Ali s medijima koji su još u rukama srpskih slugu sve to ne smeta Goldsteinu, pa zato Razum i zaključuje svoj tekst ovako: "Treat će se naraštaji i naraštaji Hrvata još dugo truditi kako bismo se oslobodili toga balasta laži i podvala partizansko-komunističkih zločinaca."

Danas sam bio bratu na grobu. S unucima i njihovom mamom i tatom. Trebalo je biti iznenađenje i za njegove. Mi u Zlatar, a oni kod sv. Leopolda. Ipak smo ih sačekali. Na groblju posjetio i grob Kazimira Svibena, punca mog brata. I nedavno sam ponovno objavio njegov tekst o onoj prevari Slavka Goldsteina iz 1999. godine kada je lažno predstavio kao konačno Izvješće o radu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. Kazimir je bio njen predsjednik i o Goldsteinovim lažima pisao je za moju knjigu "Brani li Goldstein NDH?". Ta laž pomogla je Goldsteinu da s promjenom vlasti bude postavljen za predsjednika Savjeta JUSP Jasenovac.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html>

BOLJE JE PRIČATI A NE RADITI, ZAR NE?

Vlado Marušić je na portalu Glas Brotnja 29. 08. 2016. u svom reagiranju na zabranu Thompsonova koncerta u Švicarskoj spomenuo i moje pismo:

Na zabranu ovog koncerta reagirao je akademik Josip Pečarić koji se obratio Predsjednici RH, Ministru Branitelja RH, Ministarstvu inozemnih poslova RH izražavajući svoje nezadovoljstvo zabranom ovog koncerta što se dogodilo i 2009 godine kada su švicarske vlasti također zabranile koncert Marka Perkovića Thompsona zbog čega su Hrvati u Švicarskoj prikupili 5000 potpisa potpore Thompsonu negodujući protiv odluke

švicarskih vlast, pa sada s pravom Akademik Pečarić očekuje od gore navedenih državnih institucija RH svoje priopćenje i zaštitu simbola hrvatskog otpora Marka Perkovića Thompsona, no vidjet ćemo???

<http://glasbrotnja.net/vlado-marusic-thompson-fitilj-svijece-koja-gori-mraku-europe/>

Tri upitnika sugerira kako g. Marušić ne očekuje nikakvo reagiranje. Međutim, možda se kao reagiranje Ministarstva vanjskih poslova može shvatiti ono što je izjavio mr.sc. Slobodan Mikac, generalni konzul hrvatskog veleposlanstva u Švicarskoj:

“Znam da je imao zabranu nekoliko godina, zatim je odrađen koncert, po meni je to previše buke oko jednog pjevača”, ocijenio je dodavši kako: “nije dobro da netko otvoreno poziva na mržnju, na netrpeljivost – takva retorika ne pripada ni u Hrvatsku ni u Švicarsku”.

<http://narod.hr/svijet/procitajte-sto-generalni-konzul-kaze-o-zabrani-koncerta-marka-perkovica-thomsona>

Vjerovali ili ne: Švicarci lažno optuže Thompsona kako *“uvijek iznova” upada u oči zbog “ultra-nacionalističkih svjetonazora” i “veličanja fašističkog režima ustaša”, a generalnom konzulu takova laž ne smeta već svojom izjavom da za pravo Švicarcima. Kako njegovo Ministarstvo nije reagiralo na takovu izjavu ispada da u tom Ministarstvu misle suprotno od Ministra branitelja koji je Thompsonu napisao:*

„Tvoj nadasve domoljuban duh i promicanje vrijednosti pravednog i osloboditeljskog Domovinskog rata bili su snažna potpora i hvalevrijedan primjer domoljublja i snage hrvatskog zajedništva.“

Ili samo šalju u svijet na mjesto generalnog konzula čovjeka koji ništa ne razumije? Bilo kako bilo itekako su odmah trebali reagirati na ovakvu sramotnu izjavu.

A zabrana je bila izvrsna prigoda da HDZ pokaže kako oni i djeluju kada su u pitanju hrvatski nacionalni interesi. To bi im dobro došlo u vrijeme kada Milanović ustašuje po Hrvatskoj, računajući kako svoje biračko tijelo ne može izgubiti pa mu je cilj pokazati da u HDZ-u ne smiju ni reći ono što se ne sviđa moćnicima u EU i šire. Izvrsna prigoda i da pokažu da Plenković nije doveden da bi zaustavio

Karamarka koji je sve više i više pokazivao kako su mu hrvatski nacionalni interesi važniji od interesa EU-a.

Izvršnu raščlambu Milanovićeva ustašovanja i ponašanja HDZ-a dao je Marko Ljubić u tekstu *Milanovićeva velika obmana*:

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-milanoviceva-velika-obmana>

Naravno mnogi hrvatski kolumnisti su pisali o tome. Sve te tekstove možemo podvesti pod naslov koji je dao Milan Ivkošić:

Hrvatska nastavlja skidati gaće pred svakim u EU, pa i pred četničkom Srbijom

[http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-](http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-)

[1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-](http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-)

[Premium NL6 17 2016&utm_medium=email&utm_term=0_d9b3729caf-533631b39c-67747401](http://www.vecernji.hr/premium/hrvatska-nastavlja-skidati-gace-pred-svakim-u-eu-pa-i-pred-cetnickom-srbijom-1109188?utm_source=Ve%C4%8Dernji+list&utm_campaign=533631b39c-)

Dujmović:

http://narod.hr/hrvatska/t-dujmovic-ljevici-klecaju-koljena-pred-beogradom-a-desnica-se-ukoci-kad-ih-berlin-washington-mrko-pogledaju?doing_wp_cron=1472242099.7031641006469726562500

Starešina:

http://narod.hr/hrvatska/v-staresina-hrvatski-politicari-ne-vide-da-im-vucic-mic-po-mic-uhicu-je-drzavu-priprema-odcjepljenje?doing_wp_cron=1472628778.3752140998840332031250

Hitrec:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24745-h-hitrec-starcevicanski-obracenik-zoki-koji-se-samoproglasio-novim-vodom-krajnje-hrvatske-desnice.html>

Šola

<http://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/agora/clanak/id/324805/petokolonas-sake-jada-iz-beograda>

Navest ću samo dio onoga što je napisao Hodak:

Pa da vidimo koje je to grozote "nabrijani" Zoki rekao da se čitav progresivni, pastoralni lijevi dio Lijeve naše tako zgrozio. Priznajem i sam da je nedopustivo reći za pristojne, europski orijentirane Srbe da su "šaka jada", da već 150 godina ne znaju koga bi pripojili, Makedoniju, BiH ili Kosovo te da takvi pretendiraju vladati

Balkanom. Srbi stvarno nisu zaslužili da ih se ovako uličarski vrijeđa. Evo, Vučić je nedavno diplomatski i uljudno usporedio Oluju sa Jasenovcem. Je li ta usporedba uvredljiva? Jelena Lovrić, Ante Tomić, Nenad Stazić, Bojan Glavašević, Milorad Pupovac, Vedrana Rudan i gledaoci Žikine dinastije sigurni su da nije. I Carl Bildt se slaže sa njima. I redakcija Jutarnjeg istog je mišljenja. To je sloboda govora i izražavanja. Čl. 38. Ustava RH. Kad mlada hni po-četnik Vučić kaže da Srbija neće više dozvoliti Oluju onda je to figurativna metafora. Pa koliko je oluja nanijela štete našim narodima i usjevima? A tek u svijetu?! Kad Ivica Dačić, Slobin đaćić, kaže da će se referendum u RS održati inače će Srbija “da tamo pošalje vojsku” to ne treba odmah bukvalno shvatiti. Dok se po sistemu “skup’te se, skup’te četnici” vojska skupi, Rusi daju naoružanje, Merkelovica odobri akciju, proći će dosta vremena. Kad četnički vojvoda Nikolić, zvani od milja Toma grobar, uspoređuje Milanovića s Pavelićem, a RH sa NDH-om, onda on zna da na taj način priličnom broju ljudi u Lepoj njihovoj šalje birane komplimente.

I na tako rafinirane fino složene pohvale od strane komšija Zoki, umjesto da se nakloni i zahvali, on huliganski šteti idiličnim odnosima dviju prijateljskih država. Neki hlebinski političari misle da Zoki jednostavno “ne može kontrolirati svoj izričaj.” Još kako može! Osobito ako je sve što je rekao o Srbiji čista, destilirana istina. Srpska vladajuća garnitura je šaka jada. Problem je što to oni još ne znaju. Da je Srbija vojnički jaka kao 1991.g., uz ovakvu podršku Rusije i logistiku Angele Merkel, u Zagrebu bi Pavle Kalinić proglasom tražio da se akumuliraju rezerve hrane, vode, soli, šećera za prvih deset dana. No, to ne znači da jednog dana, a možda i prije, Srbija neće biti spremna. Kao i toliko puta prije.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/zasto-svakog-kolovoza-pobjesne-srbi-orjunasi-udbasi-jugonostalgicari-stare-komunjare-mladi-kriptokomunisti-gledaoci-zikine-dinastije-etablirani-cetnici-i-sva-stoka-sitnog-zuba-949922>

Pitanje je hoće li svojim izjavama Milanović ipak odbiti od sebe one na koje sigurno računa a za kojima Hodak poručuje:

Oluja će vas pratiti do kraja života u vašim zečjim dušama.

O njima piše Holjevac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hrvatskim-antifasistima-je-blizi-vucic-nego-milanovic-950296>

Međutim, prof. dr. sc. Zdravko Tomac već u naslovu svoga teksta kaže što hrvatska vlast, umjesto priča, treba napraviti:

Hrvatska treba podići optužnicu protiv Vučića, Nikolića i Dačića!
[http://direktno.hr/en/2014/kolumne/58943/Hrvatska-treba-podici-optuznicu-protiv-Vucica-Nikolice-i-Dacic!.](http://direktno.hr/en/2014/kolumne/58943/Hrvatska-treba-podici-optuznicu-protiv-Vucica-Nikolice-i-Dacic!)htm

Svojevremeno sam i sam pozivao vlast da pokrene sudsku tužbu za ratne štete, što je i logično poslije presude stalnog suda u Haagu po kojoj je Srbija izvršila agresiju na Hrvatsku u cilju stvaranja homogene velike Srbije i pri tome izvršila niz genocidnih radnji. Znamo da iz vlasti nikada nisu naveli ni te činjenice što je vjerojatno Milanoviću bio signal da može ustašovati, jer vladajući ne smiju.

A što tek reći na sjajan prijedlog Ivice Marijačića (Hrvatski tjednik, 25. 08. 2016.):

Ukidanje Zakona o općemu oprostima jedina učinkovita protumjera prema Srbiji

Marijačić svoj tekst završava ovako:

Pozivanje Srbije na razum danas je, na žalost, jednako nedjelotvorno kao i u vrijeme rata jer ta država očito nije doživjela civilizacijsku transformaciju. Tuđman im je bezbroj puta nudio mir, ali je on i svatko drugi znao da mira ne će biti bez prave lekcije koja je uslijedila u obliku operacije Oluje. Hrvatska vojnička čizma pregazila je agresora u samo par dana i nanijela mu poraz koji će ga još dugo, dugo boljeti. Unatoč toj boli i veličini pobjednika koji im je abolicijom dao mogućnost da shvate zabludu, nisu izvukli nikakvu pouku. Ali ni hrvatske vlasti nisu izvukle pouku da Srbija ne će popustiti u svome nasilju ako ju se na to ne primora.

Ukinimo, dakle, Zakon o općemu oprostima pa ćemo brzo vidjeti kako se susjedna agresivna država povlači. Što bi značilo ukidanje toga Zakona? Prvo bi desetak tisuća Srba koji su se vratili u Hrvatsku, brzo pobjeglo u Srbiju jer su sudjelovali u agresiji, među njima zacijelo i silovatelji vukovarskih žena koji danas slobodno šecu gradom herojem i čak su zaposleni u policiji, pravosuđu i ostalim institucijama. Neka odlaze, za takvima nitko ne bi plakao, a ako bi neki ostali – ima u hrvatskim zatvorima još mjesta za njih. Nadalje, stotinjak i više tisuća Srba ne bi se usudilo napustiti Srbiju, što je

također dobro. Vrijeme je, dakle, da se Hrvatska počne ponašati kao pobjednica, a ne kao gubitnica rata iz 90-ih, ne da bi ikoga ponižavala, nego da bi vratila prirodni poredak stvari u kojemu nije moguće da poraženi agresor izbjegne kaznu i plaćanje odštete, a kamoli da on sudi žrtvama svoje agresije.

Cijeli tekst možete naći na:

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/24738-i-marijadic-ukinurti-zakon-o-opcemu-oprostu-jedina-ucinkovita-protumjera-prema-srbiji.html>

Da, postoje sjajni prijedlozi kako Hrvatska može pokazati da je ponosna i samosvjesna država. Samo da su takovi i njeni političari. Zato je prijedlog da se reagira na Thompsona bio samo prijedlog da se počne. Zar izbori nisu itekako zgodna prigoda za tako nešto?

NEMAMO TUĐMANIZAM VEĆ AGRESIVNI JUGOSRPSKI FAŠIZAM

Čini mi se da ću još dugo na današnji dan morati ponavljati moj govor iz Adelaidea dan nakon što je umro kako sam ga davno nazvao Otac hrvatske države, danas kažu preciznije Otac moderne hrvatske države:

Govor na Komemoraciji u Adelaideu

Jučer nas je sve zatekla tužna vijest: Umro je Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman. Umro je utemeljitelj i prvi predsjednik voljene nam Hrvatske. Umro je utemeljitelj samostalne i samobitne Republike Hrvatske, sanjane vijekovima, umro je ostvarivši sva svoja obećanja o suverenitetu hrvatskog naroda. Umro je predsjednik svih Hrvata. I onih u Hrvatskoj. I onih u Bosni i Hercegovini. I onih u Boki kotorskoj, Srijemu, Bačkoj, Banatu, Kosovu, Austriji, Mađarskoj. I onih diljem cijeloga svijeta, pa i nas u Australiji. Umro je čovjek koji je obilježio ovu epohu. Umro je čovjek koji je stvarao najljepše stranice hrvatske povijesti.

I doista sjetimo se što je sve hrvatski narod predvodjen dr. Franjom Tuđmanom prošao samo u ovih zadnjih deset godina. Deset teških godina, ali najslavnijih u hrvatskoj povijesti! Danas je sve više i više očito kako svjetske velesile nisu željele neovisnost Hrvatske. Zato su dopustili agresiju na Hrvatsku. I ne samo dopustili već i aktivno pomagali. Embargo na uvoz oružja u situaciji kada je Hrvatsku napala armija za koju se smatralo da je među 3-4 najjače u Europi, kada su Hrvatsku napale mnogobrojne četničke horde, predstavljalo je oduzimanje Hrvatskoj i hrvatskom narodu prava na samoobranu. U takvim uvjetima, doista je trebalo i hrabrosti hrvatskih ljudi, ali i izuzetne pameti onih koji su ga predvodili da bi se postigao cilj - neovisna hrvatska država. Predvodjeni dr. Tuđmanom to smo i ostvarili. Ostvarili smo nešto što jest ravno čudu - Hrvatsko čudo.

Danas je sve očitije kako su oni koji vladaju svijetom željeli i žele riješiti probleme Bosne i Hercegovine na račun hrvatskog naroda. I takvim pokušajima predsjednik Tuđman se suprostavljao i uspješno ih onemogućavao.

Sjetimo se takodjer plana Z4 kojim su svjetske sile željele onemogućiti samu mogućnost postojanja neovisne Hrvatske. Sjajne oružane akcije "Bljesak" i "Oluja" uveliko su onemogućile ostvarivanje takvog plana. U samo tridesetak sati Tuđmanova Hrvatska je učinila ono što četiri pune godine nisu htjeli, nisu znali, ili nisu smjeli učiniti ni UN, ni Europska unija, ni najmoćniji vojni savez u povijesti čovječanstva - NATO! Ne čudi onda zašto su željeli kriminalizirati ove veličanstvene akcije. Ne čudi zašto se u Haagu sudi uglavnom istinskim pobjednicima u ratu - Hrvatima.

Do današnjeg dana traju pritisci na Republiku Hrvatsku i neskriveno žele vratiti je na Balkan. Takve inicijative se smjenjuju jedna za drugom, i glavni "krivac", što do sada nisu urodile plodom, bio je upravo naš Predsjednik.

Hrvatska i njen predsjednik postali su svjetionici malobrojnim narodima u njihovoj borbi za slobodu. Svojim stvaralačkim opusom i u praksi kroz stvaranje neovisne Hrvatske, unatoč protivljenju najmoćnijih država svijeta, Predsjednik Tuđman je ukazao da postoji budućnost i malobrojnim narodima. Takovo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojima je jedino bitan pojedinac. Svijeta u kojem nema mjesta ni za obitelj, ni za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih, i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.

I katoličkoj crkvi jest važan pojedinac. Ali ona poštiva prirodne zakone po kojima je pojedincu važna i njegova obitelj i njegov narod. Zato je najveći moralni autoritet današnjice Sveti Otac Ivan Pavao II. izuzetno cijenio našeg predsjednika. Itekako je svjestan njegove uloge u obrani malobrojnih naroda i njihove težnje za opstankom i slobodom. Obrani jedne - ljudima prirodnije - vizije svijeta. Zato je Papa prošle godine u Mariji Bistrici, kada je proglasio Kardinala Alojzija Stepinca blaženim, i pozvao - mimo protokola - predsjednika Tuđmana da mu tu na oltaru čestita ovo proglašenje. Time je Sveti Otac rame uz rame blz. Stepincu postavio i dr. Tuđmana. A da on to nije učinio slučajno pokazao je već sutradan kada je u Splitu čestitao

imendan dr. Tuđmanu, prije nego kardinalu Kuhariću i biskupu Komarici. Zato su, zbog ovog poteza Svetog Oca, uslijedili napadi i na Predsjednika i na Katoličku crkvu. Napadi onih koji baš i nisu sretni što postoji neovisna Hrvatska. Oni su time pokazali da su prepoznali poruku Svetog Oca, za razliku od mnogih u Hrvatskoj koji ne samo da tako nešto nisu prepoznali nego su vjerovali u "crne priče", priče kojima i jest bio cilj slabljene Hrvatske države.

Dr. Tuđman je znao da su pritisci na našu državu ponovo kulminirali u želji velikih sila da se smjeni "neposlušna" hrvatska vlast. Znao je da u svojoj borbi za voljenu mu Hrvatsku ima veliku potporu u Svetom Ocu. Zato je umjesto na hitnu operaciju otišao u Rim u posjet Svetom Ocu. Vrativši se iz Rima, umjesto na operacioni stol otišao je položiti vijenac svima, kako je napisao, koji su živjeli, stvarali, patili, umirali i ginuli da bi hrvatski narod mogao preživjeti i na kraju ostvariti svoju slobodnu i nezavisnu državu. Precijenio je svoje snage jer je vjerovao da je njegova ljubav prema Hrvatskoj jača od svega. Nije bila. Umjesto da odloži svoj posjet i osigura bar u naredne dvije godine koliko toliko mirniju poziciju za Hrvatsku - napustio nas je. A možda će upravo to očito samožrtvovanje za Hrvatsku učiniti da će njegova ljubav za Hrvatsku pobijediti i samu smrt. Jer nastavak ostvarivanja Tuđmanove vizije, Tuđmanove Hrvatske značit će da je njegova ljubav za Hrvatsku pobijedila i samu smrt.

Danas smo suočeni s izuzetnom situacijom. Jednostavno smo naučili da imamo predsjednika koji će uvijek naći najbolje rješenje za sve probleme s kojima se suočava Hrvatska. Sada više njega nema. Morat ćemo te probleme rješavati sami. Hoćemo li uspjeti ophrvati se svjetskim moćnicima koji u Hrvatskoj žele sprovesti svoje interese, a na uštrb hrvatskih? On je to uspijevao. Hoćemo li mi bez njega? Da doista pred hrvatski narod, pred svakog od nas ponaosob, to je velika, ali i izazovna zadaća. Ako nam je svjetionik, misao vodilja predsjednik Tuđman, imamo šanse i uspjeti u tome. Bez tog svjetionika, bit ćemo osuđeni na ono što smo već imali - služenje drugima. A narod koji ne uči iz svoje povijesti - drugo i ne zaslužuje. Uvjeran sam da će moj hrvatski narod znati to ostvariti i na taj način odužiti se dr. Franji Tuđmanu, utemeljitelju i prvom predsjedniku Republike Hrvatske.

Duboko sam uvjeren da će povijest pokazati da je dr. Franjo Tuđman najveći sin kojega je ikada rodila hrvatska mati. Ali i ne samo to. Danas mnogi dr. Franja Tuđmana uspoređuju po mnogo čemu s tvorcom Njemačke - Bismarckom. To i ne iznenadjuje, doista je dr. Tuđman vjerojatno najveći političar i državnik s kraja dvadesetog stoljeća. Napadi onih kojima je onemogućio ostvarenje njihove antihrvatske politike to najbolje pokazuju.

Hvala Ti naš voljeni Predsjedniče. Ipak, zašto si nas tako prerano napustio? Možda i nisi. Možda si nas samo natjerao da moramo mnogo više misliti o tvome velikom djelu. Možda si nas samo natjerao da mnogo više budemo s Tobom - nastavljajući Tvoje veliko djelo.

Neka je laka slobodna hrvatska zemlja dr. Franji Tuđmanu, predsjedniku Republike Hrvatske. Neka mu je vječna čast, slava i vječna hvala. Počivao u miru Božjem! BOŽE ČUVAJ HRVATSKU!

*

Ono što sam naučio prije godinu dana na tribini u Crkvi Sveta mati slobode prošle godine jeste da ga ne smijem javno čitati jer mi je teško zauzdati emocije.

Godina dana je prošla, ali ne vidi se nikakav napredak. Naslov ovog teksta dan je prema tekstu iz zadnjeg broja Hrvatskog tjednika. **Ivica Marijačić**, glavni urednik tog našeg hrvatskog tjednika piše:

Čim je Srbija početkom 90-ih napala Hrvatsku, glumac Rade Šerbedžija pobjegao je u Srbiju svome prijatelju redatelju Ljubiši Ristiću i poručio: „Mislim na svoju djecu koja su negdje u šumi, bježe od ustaškoga noža.“ ...

*Svi oni koji sada agresivno čestitaju dan propale i zločinačke države, poput **Velimira Viskovića, Ivana Jakovčića, Hrvoja Klasića**, koji umjesto spoznaja podvaljuje tuđinsku ideologiju, svi oni kojima smeta zakonom dopušteni znak postrojba HOS-a pa bi sada rušili spomenike poginulim mladićima, a ne smeta im, primjerice, spomenik četniku, koljaču mladih hrvatskih redarstvenika, u Borovu, svi takvi, svjesno ili nesvjesno, participiraju u agresivnome jugosrpskome fašizmu koji u miru nastoji hrvatsku pobjedu pretvoriti u poraz.*

A jedini fašizam u Hrvatskoj jugosrpski je fašizam koji se valja od Beograda i Aleksandra Vulina, preko Pupovca i njegovih Novosti, Rade Šerbedžije, i nailazi na potporu u Novome listu, u istupima Zlatka Komadine, Arsena Bauka, Ivana Vrdoljaka i drugih nacionalnih i ljudskih ništarija u SDP-u i HNS-u te u drugim marginalnim protuhrvatskim političkim skupinama (za sve njih poginuli branitelji – HOS-ovci su fašisti) te se još potencira posredstvom crvenih kustosa u Jasenovca koji doslovce svakoga dana unose laži u popis žrtava, pa sve do brojnih drugih lažnih kozmopolita koji bi da se sve zaboravi.

...

Danas se u Hrvatskoj s njegovim trubadurskim romantizmom, zatim kolumnističkim aktivizmom opskurnih srpskih zetova i odnarođenih monstruma koji bi u Vukovaru razgovarali samo načelno o štetnosti svih ratova ne imenujući ni agresora ni žrtve, nadalje s osporavanjem znakovlja pod kojim su ginuli hrvatski mladići, s rehabilitacijom četničkih ustanaka, zločinaca i otkrivanjem im spomenika, te držanjem normalnim činjenice da oni koji su ubijali hrvatske branitelje i civile određuju razliku između dobra i zla i da nam oni sude za tobožnji fašizam i kazuju kakve spomenike možemo, a kakve ne smijemo imati, kao i forsiranjem mitova i povijesnih falsifikata proizvedenih u velikosrpskome političkome laboratoriju – sa svim tim navedenim pojavama događa se proces negacije Hrvatske.

Mirko Galić u Večernjem listu piše o 90.000 žrtava Jasenovca, što znači da je njemu čak malena i službena grandiozna laž o 83.000 žrtava, za koju nema apsolutno nikakvih dokaza, pa ju nastoji povećati kako bi još više oklevetao hrvatski narod. Galić je jedan od brojnih sramnih jugokomunističkih relikata koji traži ultimativno micanje legalnoga spomenika poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu, kojima ne smetaju četnički spomenici u Borovu ili u Srbu, i koji su, svjesno ili nesvjesno, dio srpskoga fašističkoga stroja

Svim tim podvalama traži se zaborav hrvatskih žrtava, amnestija Srbije i njezinih okrutnih zločinaca i stavljanje Hrvatske na optuženičku klupu, traži se inverzija povijesti. Dok se to nekažnjeno događa, to je znak da Hrvatska nije slobodna i da mora do daljnjega čekati novoga Tuđmana koji je jedini znao zaštititi svoj narod.

<http://www.maxportal.hr/kolumne/jugosrpski-fasizam-divlja-u-hrvatskoj-a-nema-tudmana-da-zastiti-svoj-narod/>

I prof. dr. sc. Zdravko Tomac konstatira kako se potihlo napušta TUĐMANIZAM:

<http://kamenjar.com/zdravko-tomac-potihlo-se-napusta-tudmanizam/>

Znamo tko je trebao biti na čelu vladajuće stranke da se to ne bi događalo. Intervju sa Zlatkom Hasdanbegovićem donosi najnoviji broj Hrvatskog tjednika. Njemu svi vjeruju kada tvrdi kako se nadovezuje na Tuđmana.

Ovdje ću dati njegove komentare koji govore i o tome zašto je sve manje Tuđmanizma u RH:

Kakvo je bilo držanje Vaše nasljednice Nine Obuljen na tome sastanku, a tada je bila članica Upravnoga odbora HAVC-a?

Gospođa Obuljen je kao članica Upravnoga odbora nekritički ustrajavala na potpori djelovanju gospodina Hribara pa se cijeli razgovor pretvorio u neku vrstu nepotrebnoga teorijskog nadmudrivanja, a sada, u krajnjem, to više nije ni bitno. Ja sam svoj mandat završio predajom odgovarajuće dokumentacije nadležnim državnim tijelima, Uskoku i Dorhu i njezina zadaća, koju je i sama istaknula, a o čemu je govorio i predsjednik hrvatske vlade gospodin Plenković, je da pridonese raščišćavanju odnosa u HAVC-u.

(...)

Kako komentirate posjet predsjednika Vaše stranke antihadezeovim i antitudmanovskim medijima i obljetnici obilježavanja prosvjeda za Radio 101? Zar nije očito da postoji jaz u svjetonazoru i političkome pogledu između gospodina Plenkovića i gospodina Hasanbegovića?

Gospodin Plenković kao predsjednik Vlade ima pravo odabrati mjesto i događaje kojima će nazočiti. Dapače, neki su ga portali prozvali da

je tom prigodom izgovorio moje riječi da svi, uključujući i novinare, trebaju biti odgovorni prema izgovorenome.

Biste li vi otišli na takav događaj?

Ha, ha (smijeh). Možete li zamisliti gđu Vrabec-Mojzeš kako me srdačno dočekuje i obasipa komplimentima? Ne mislim da su osobe koje su organizirale ovo okupljanje mjera slobode medija u današnjoj Hrvatskoj. Dapače, oni su dio problema zbog kojih se hrvatsko novinarstvo pretvorilo u intelektualnu i moralnu kaljužu.

<http://www.maxportal.hr/vijesti/intervju-dr-zlatko-hasanbegovic-nema-slobode-bez-obracuna-s-mracnom-komunistickom-proslosti/>

Moram pohvaliti i Maxportal jer su i oni pisali o ratniku tame (koristim izraz njegovog velikog oca) Bojanu Glavaševiću:

“Bojanov otac Siniša Glavašević s Hrvatskog radio Vukovara, izravni svjedok herojstva HOS-ovaca, o toj postrojbi imao je drugačije mišljenje. Siniša je govorio da bi “Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a”. Njegov sin Bojan danas misli da su oni sramota.

Jabuka katkada, ipak padne daleko od stabla.”

<http://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/bojan-glavasevic-hos-naziva-sramotom-njegov-otac-sinisa-smatrao-ih-je-herojima/>

Zato obavezno treba pročitati tekst Marka Ljubića jer on i govori o hijenama:

Hrvatskom danas mili, gmiže, baulja i paradira tisuće spodoba, kreatura, aveti prošlosti i nositelja zla. Smrtonosna zaraza, koja je opstala i za vrijeme oslobodilačke borbe hrvatskoga naroda, pritajena i podmukla, pod različitim imenima od sintagme „čovjek je čovjek“, do „svi smo ljudi“, opstala je i usprkos vojnoj i političkoj pobjedi, i s njom se treba boriti jednako jasnim i snažnim idejama kojima je

Tuđman poveo narod u fizičku obranu od nadmoćnijega srpskoga zla toga vremena...

Pritiskom na sve, baš sve i svakoga tko pokuša podići glavu i eventualno biti primjer otpora tome zlu stvara se slika goleme nadmoći, šalje poruka o tome što je dopušteno što nije, i u biti – ubija se Tuđmana uz pomoć njegovih nasljednika, jednako istinskih i lažnih, a odnosom prema tim nasrtajima razvrstavaju se na jedne i na druge. Ništa ne ukazuje, niti bilo što govori o prirodi stvarnih sukoba u današnjoj Hrvatskoj kao ove sitnice. I, upravo ih je u spomen na Tuđmana bitno danas istaći.

****Ovaj tekst je posvećen uspomeni na Franju Tuđmana i svim hrvatskim suverenistima****

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-prica-pomoru-hijena-planine-tudman>

Jasno je da među tim suverenistima posebno mjesto zauzimaju i tri od četiri stupa moje Hrvatske (pored Tuđmana to su Kordić, Thompson i biskup Košić):

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/hoce-li-i-ova-ploca-smetati-biskup-kosic-blagoslovio-plocu-za-ubijene-vojnike-ndh-981725/#axzz4SFQ7Qo9G>

<http://kamenjar.com/kriz-spomen-ploca-114-partizanskih-zrtava/>

Miro Banović mi javlja:

Marin Periš, poznato lice "Božanstvene komedije" na Laudato TV, napisao je tekst pjesme "Oprosti im Franjo" na poznatu melodiju Oliverovog hita "Oprosti mi pape". Nije stigao otpjevati i snimiti, ali je suglasan s time da ovo netko otpjeva... Meni pao na pamet Thompson, ili neka klapa, ili kombinacija Thompsona i klape... Ma zapravo može bilo tko :) Ne znam tko ima autorska prava na melodiju, ali valjda to ne bi trebao biti veliki problem...

Objavu možete vidjeti na njegovom facebook profilu, na ovoj poveznici, a u nastavku kopiram tekst pjesme:

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10209440798750376&set=a.2878585677223.2133938.1037431159&type=3&theater>

OPROSTI IM FRANJO
(usp. Oprosti mi pape)

*Rekli su mi najgore o tebi
nisu nikad pričali o sebi
rekli su mi ono ča su tili
a za rata tko zna di su bili...*

*Rekli su mi da si tiran bija
da si Bosnu uvik dilit tija
rekli su mi ono ča su znali
virovali su trilaterali...*

*Oprosti im Franjo sve te grube riči
njihova sloboda na krletku sličī.
oprosti im Franjo, ne razume tebe
ne vide realnost, videć samo sebe*

*Rekli su mi tajkune si jubi
Vukovar si namjerno izgubi
rekli su mi da si vođa bandi
nasili su mnogi propagandi...*

*Rekli su mi da si kontra Boga
rekli su mi prikoviše toga
rekli su mi ono ča su znali
virovali su trilaterali...*

*Oprosti im Franjo sve te grube riči
njihov sklop i danas, na crveni sličī,
oprosti im Franjo ča slušaju jude
koji bi najrađe da nas ni ne bude...*

Šteta što autor nije spomenuo i SRPSKE SLUGE, zar ne?

Josip Pečarić

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

BRANITELJI DODJELJUJU THOMPSONU VELIKU ZLATNU PLAKETU

Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.), u suradnji s drugim Udrugama proizašlim iz Domovinskog rata, željela je proglasiti Marka Perkovića Thompsona – Junakom hrvatskog Domovinskog rata!

Komentirao sam tu odluku naših branitelja, ali komentar nisam objavio jer sam doznao kako će mu udruge dodijeliti Veliku zlatnu plaketu za sve što je uradio.

Međutim, čitajući novi Hrvatski tjednik (17. 08. 2017.) i tekstove o Thompsonu glavnog urednika Ivice Marijačića i niz komentara hrvatskih intelektualaca zaključio sam da sam taj svoj komentar ipak trebao objaviti.

Evo ga:

Doista zaslužen priznanje. Thompson je bio i branitelj, ali priznanje je zaslužio zbog svojih pjesama. Njegova pjesma „Bojna Čavoglave“ koja počinje pozdravom ZA DOM SPREMNI je s jedne strane podizala moral i našim braniteljima, ali i svima drugima tijekom rata, ali i tjerala strah u kostima fašističkim agresorima. Sličan učinak imala je i pjesma „Anica Kninska Kraljica“. U njoj je Thompson predvidio način na koji će rat biti okončan. Predvidio je ono o čemu je govorio Milošević poslije „Oluje“ kada je svoje vojnike usporedio sa zečevima.

Istovremeno to je i priznanje svima onima kojima je Bog podario neki talent, a koji su oni iskoristili u obrani Hrvatske izloženoj velikosrpskoj fašističkoj agresiji.

Thompsonove pjesme, kao i druge budnice, itekako su bile potrebne hrvatskim ljudima izloženim fašističkoj velikosrpskoj agresiji jer je ta

agresija vršena uz blagoslov svjetskih moćnika koji su, da bi osigurali uspjeh te fašističke agresije oduzeli pravo hrvatskom narodu na samoobranu tzv. zabranom na uvoz oružja. Koliko je ta odluka bila zločinačka jasno slijedi iz činjenice da su prethodne komunističke vlasti dozvolile razoružanje Hrvatske.

Nažalost, hrvatski narod je te iste, koji su napustili Sabor kada se izglasavala odluka o neovisnosti, doveo na vlast 2000-e godine. Oni su odmah počeli s tzv. detuđmanizacijom, a zapravo rashrvaćivanjem Hrvatske. Pored Oca moderne hrvatske države dr. Franje Tuđmana i njegove obitelji, ratnog ministra Gojka Šuška, hrvatskih generala odmah im je na udaru bio i Thompson. I tako sve do današnjeg dana. S druge strane narod i branitelji su itekako znali zašto je baš on na udaru onih kojima je mrska i sama pomisao na hrvatsku državu. Zato su njegovi koncerti bili iznimno posjećeni, a oni u Čavoglavama pokazivali su vlastima da narod i branitelji više vjeruje njemu nego njima. Hrvatski intelektualci su slijedili svoj narod i branili su Thompsona otvorenim pismima i knjigama:

1. M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

2. J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

3. J. Pečarić, *Propade im crvena Hrvatska*, Zagreb, 2015. Prije dvije godine Čavoglave su prebačene u Knin. Napadi su se ponovili i hrvatski intelektualci su reagirali kao i ranije i otvorenim pismom:

4. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015.

Istina tada su krili da je napad na Thompsona i Bonu Čavoglave. Već prije toga je bilo očito da svoj napad usmjeravaju na poklič ZA DOM SPREMNI s kojim počinje “Bojna”.

Prošle godine, uvjereni u svoju pobjedu na izborima, otvoreno su napali i Thompsona i “Bojnu”, a svoj napad su proširili i na u Hrvatskoj legalni znak HOS-a tako što su u Kninu priveli legendarnog zapovjednika HOS-a zbog uzvikivanja tog ratnog pokliča.

Naravno, treba posebno napomenuti kako mrziteljima Hrvatske smetaju sve Thompsonove pjesme jer pjevaju o ljubavi prema Bogu, svom narodu, domovini, braniteljima, ali pokazuju i ukazuju tko su

naši neprijatelji. To je tako zorno pokazao napad na pjesmu “Lijepa li si”!

Krenuo je napad na HOS zbog spomen ploče poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu zato što je na ploči legalan znak HOS-a. Oni koji nisu željeli Hrvatsku nikada neće oprostiti njihovo junaštvo i pobjede u Domovinskom ratu: Škabrnja, Dubrovnik, Vukovar... Poznato je da su se fašistički agresori bojali i samih njihovih oznaka u kojima je bio njihov poklič ZA DOM SPREMNI.

Isto se ponovilo i ove godine, kada je HDZ-ova vlast prihvatila ucjene onih koji su u “Oluji” bježali kao zečevi i njihovih podupiratelja i iz Srbije i iz Hrvatske.

Marko Lubić piše o tome:

Milorad Pupovac čita kao hrvatskom predsjedniku vlade javnu lekciju zbog potpore ministarstva branitelja proslavi u Slunju riječima: „Ako je Vlada odlučila da financira neki koncert, onda mora voditi računa o tome da taj novac bude utrošen onako kako treba biti utrošen, a ne za veličanje zločinačkog režima kakav je bio ustaški režim za vrijeme NDH“...

Protonamjesnik SPC-a Stanko Antić uz Pupovca na komemoraciji stvarnim ili navodnim srpskim žrtvama nakon Oluje poručuje:

„Nadamo se i molimo Boga da Srbi u ovim krajevima više nikad ne stradaju kao u posljednja dva rata, iako svi vidimo da država prešutno blagosilja vaspostavljanje ustaštva, te se ponovo u društvu većinskog stanovništva nameće pitanje konačnog rješenja za Srbe u Hrvatskoj“.

A hrvatska vlast ponizno sluša iako su svjesni da Srbi ne govore istinu (Dobrica Ćosić: Srbima je laž najviše pomogla u povijesti). Kao da želi potvrditi onu moju staru izreku:

KAD GAZDA MJENJA SLUGU UVIJEK NAĐE BOLJEG SLUGU!

A kad Srbi uz potporu svjetskih moćnika ne govore istinu – tako se mora ponašati i hrvatska vlast i sudstvo, zar ne?

Opet imamo napade na Thompsona i HOS: Knin, Slunj... Velikosrpski Memorandum SANU 2. na djelu!

Zato ću, uz čestitku Thompsonu na zasluženom priznanju koje mu daju njegovi suborci, dati komentar poznatog hrvatskog kolumniste Ivice Marijačića:

U svojoj kroatofobiji, gradonačelnik Knina malo što razumije, no sva sreća da narod razumije i ima daleko ispravniji odnos prema hrvatskoj državi i od predsjednice i od premijera i od kninskoga gradonačelnika. Koliko god pokušavali oduzeti narodu proslavu Oluje i svesti je na nekakav elitistički happening s amputiranim nacionalnim nabojem, na kojega imamo pravo barem na Dan pobjede, narod je jednostavno otišao u Slunj na koncert Marka Perkovića Thompsona. Ono što smo vidjeli u Slunju jamstvo je čvrste i slobodne Hrvatske, a ono što smo vidjeli i čuli u Kninu vodi u ponavljanje povijesti, dakle u nove ratove.

Oluja je, s obzirom na minimalan broj žrtava na neprijateljskoj strani, jedna od najčišćih operacija u povijesti ratovanja. Ono malo što ih je bilo, bile su kolateralne žrtve. Vlastodršci su sramotno dopustili da minimalne kolateralne žrtve na neprijateljskoj strani daju ton obilježavanju Oluje i da način proslave diktira jugonacionalistički ološ u Jutarnjem listu ili na HTV-u te eksponenti beogradske politike u Srpskome nacionalnome vijeću. Kanađani su doslovce izmislili bitku svoje vojske u Medačkome džepu protiv Hrvatske vojske, izmislili pobjedu, na posebno organiziranoj svečanosti dodijelili visoka odličja zapovjednicima svoje vojske. Deset godina im je trebalo da priznaju i shvate kako nikakve bitke ni pobjede nije bilo. Hrvatska, pak, jednu zadivljujuću operaciju kakva je Oluja, zahvaljujući beskičmenjacima u politici, baca u blato na sramotu povijesti i na sramotu svoga naroda.

Akademik Josip Pečarić

FENOMEN MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

ŠTO JE TAJNA NJEGOVA SVIJETA?

Jugosrpski *opinion* –*makeri* očajni i bijesni: što ga više napadaju, on je sve popularniji i privlači sve veće mase Hrvata na svoje koncerte

Ljevičarski političko-medijski *mainstream* u Hrvatskoj, opterećen jugoslavenskom političkom nostalgijom, pa djeluje kao servis velikosrpske i četničke politike u Hrvatskoj, unatoč stalnoj kampanji protiv njega, ne može srušiti Marka Perkovića Thompsona jednostavno zato što se hrvatski narod identificira s njegovim pjesmama i vrijednostima koje promiče

Budući da projekt medijsko-političke eksterminacije Marka Perkovića Thompsona nije uspio, uslijedili su najprimitivniji *ad hominem* napadi čijoj kulminaciji i ovih dana, gotovo sinkronizirano, svjedočimo u hrvatskim i srbijanskim medijima. Veliki *eksperti* tako pišu da Marko Perković Thompson „arlauče“, da „reve“, da se „krevelji“, a vrhunac je srbijansko „otkriće“ da je Marko Perković u mladosti spolno općio s ovcom. Nije li to najbolji dokaz dubine očaja Thompsonovih protivnika posebno u Hanžekovićevom *Jutarnjem listu*, koji sve više djeluje kao četničko glasilo, zatim u *Novome listu*...

Njegovi protivnici previše su opterećeni mržnjom prema Hrvatskoj i njemu osobno da bi jedan takav odgovor spoznali, kao što su i beskičmenjaci u domaćim redovima previše opterećeni svojim karijerama da bi nešto žrtvovali i zaštitili Thompsona i Hrvatsku od tih napada

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Čak oko 50 tisuća, mahom mladih, bilo je na koncertu Marka

Perkovića Thompsona 5. kolovoza ove godine u Slunju. Svake godine njegov obljetničarski koncert, u povodu Dana pobjede, Dana domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja privlači mase, ali koliko god povod bio značajan, ne objašnjava razloge njegove popularnosti jer i svaki drugi Thompsonov nastup u Domovini i inozemstvu u bilo koje doba godine pretvara se zapravo u mjesto hodočašća i svojevrsnoga glazbeno-političkoga delirija.

U Hrvatskoj je po nekim procjenama oko 17 tisuća pjevača raznih usmjerenja, među njima je i velik broj onih koji pjevaju domoljubne pjesme, ali nitko ni blizu ne može privući toliko broj ljudi. Štoviše, dojam je da Marko Perković Thompson na jednome svome nastupu može okupiti veći broj posjetitelja nego svi ostali pjevači zajedno, što svakako izaziva i određenu zavist kod kolega mu na estradnoj sceni, koja u kombinaciji s političkom netrpeljivošću Thompsonovih stavova, dodatno potencira nesklonost službene scene prema njemu.

Marko Perković Thompson odavno je prepoznat kao iznimno daroviti pučki pjesnik iz Čavoglava kod Drniša, mladić s braniteljskim i domoljubnim *backroundom* koji je svoje pjesme s elementima folklora majstorski urbanizirao i prezentirao u rock i pop izvedbi. U doba brutalne srbijanske agresije na Hrvatsku, njegova prva glazbena pojava pozivala je naciju na otpor ubojicama i rušiteljima snažnije nego vijesti o nabavi oružja. I kada se mislilo da je njegova epizoda završila s krajem rata i da seoski mladić nema što tražiti pod estradnim nebom, Marko Perković Thompson baš je u mirnodopskome razdoblju napisao neke od najljepših domoljubnih pjesama. Stvarao je hitove koji su malo koga ostavljali ravnodušnim. Oni koji su u političkome smislu dominantno nacionalno opredijeljeni, pjevali su njegove pjesme jer su slavile bliske im vrijednosti, a oni koji nisu imali toliko izražen nacionalni naboj, također su pjevali njegove pjesme jer su im bile zavodljive, pamtljive i lijepe. Kod prvih je Thompson probudio potrebu da domoljublje izražavaju pjesmom, kod drugih su te pjesme pobudile njihove dotad potisnute domoljubne emocije. Tako je kod jedne i druge kategorije hrvatskoga društva Marko Perković Thompson postao istinska zvijezda 90-ih, no sjaj te zvijezde ne samo da nije blijedio nakon Domovinskoga rata nego je bivao sve jači u skladu s njegovim talentom koji je sve više dolazio do izražaja.

Nedavni koncert u Slunju, koji je razbjesnio sve njegove protivnike, pokazao je da Thompsonova zvijezda ni nakon 25 godina, u kojima se mnogo toga dogodilo, ne blijedi.

Priželjkivali mu kraj, a on postao još slavniји

Političko-medijski *mainstream* u Hrvatskoj, koji je određen ne samo ljevičarskom političkom filozofijom nego je opterećen i jugoslavenskom političkom nostalgijom, jednostavno ne podnosi Marka Perkovića Thompsona, prezire ga jednako kao što prezire i dio društva koji voli Thompsona, kao što, uostalom, prezire i vrijednosti iz kojih izvire i na kojima počiva pojava ovoga pjevača. Godinama vodi protiv njega kampanju kojoj je cilj pod svaku cijenu učiniti ga omraženim, diskreditirati ga glazbeno, politički, moralno, ljudski. Ali što se više trude, rezultat je kontraproduktivniji, koncerti posjećeniji, pjevač sve popularniji. Neki od „nacionalnih“ autora pretenciozno su prije par godina pisali kako je prošla Thompsonova era i da on tobože više ne može privući nikoga. No to je bilo njihovo priželjkivanje, a ne utemeljena hipoteza. Stvarnost je sve autore koji su priželjkivali Thompsonov krah i kraj, na njihovu duboku i neskrivenu žalost, demantirala. Kada je postalo jasno projekt medijsko-političke eksterminacije Marka Perkovića Thompsona nije uspio, uslijedili su najprimitivniji *ad hominem* napadi čijoj kulminaciji i ovih dana, gotovo sinkronizirano, svjedočimo u hrvatskim i srbijanskim medijima. Veliki *eksperti* tako pišu da Marko Perković Thompson „arlauče“, da „reve“, da se „krevelji“, a vrhunac je srbijansko „otkrice“ da je Marko Perković u mladosti spolno općio s ovcom. Takva demonizacija zapravo svjedoči o razini i dubini očaja jugosrpski orijentiranih *opinion makera*: nisu uspjeli zaustaviti Marka Perkovića Thompsona ni spriječiti da armija mladih Hrvata hodočasti na njegove koncerte, identificira se s njegovim pjesmama i vrijednostima koje se u njima slave, sva njihova intenzivna i ekstenzivna huškačka kampanja protiv Marka ostala je bez ikakva rezultata. Sve što im je preostalo jest aktiviranje prosrpskih krugova u inozemstvu da dezinformacijskom kampanjom, barem ondje, spriječe njegove nastupe. U tome djelomično i uspijevaju, poglavito zbog činjenice da te dezinformacijske kampanje ne nailaze na protureakciju

s hrvatske strane, odnosno zbog činjenica da hrvatska država ostaje krajnje pasivna ne samo na udare na svoga državljana Marka Perkovića Thompsona, nego i na sve napade na hrvatsku državu općenito. Neprijateljski raspoloženi krugovi prema Thompsonu i Hrvatskoj u ponekim inozemnim lokalnim sredinama uspijevaju uvjeriti domaćine da su njegovi koncerti „sigurnosno rizični“ premda se jako dobro znade da na njima nikada nije razbijena ni jedna jedina čaša.

Unatoč potpunome fijasku u pokušaju demontaže fenomena Thompson, anacionalni politički krugovi u Hrvatskoj, koji više djeluju kao servis velikosrpske politike, provode permanentan pritisak na političko-represivnu nomenklaturu da silom pravne države skine „problem“ Thompsona s dnevnoga reda. Ultimativno zahtijevaju prekršajne i kaznene postupke zbog korištenja staroga hrvatskoga pozdrava „Za dom spremni“ u pjesmi „Bojna Čavoglave“. Za njih je to čisti fašizam protiv kojega se treba boriti svim sredstvima. Pjesma se izvodi od 1992. i nikada nikome nije smetala do prije dvije godine. Uostalom, ni sam pozdrav „Za dom spremni“ nije smetao sve do 2015. godine. Još je te godine na vojnome mimohodu u središtu Zagreba, pred predsjednicom RH, kompletnom Milanovićevom Vladom, stranim veleposlanicima i brojnom publikom, među zastavama bila istaknuta i ona na kojoj je bio taj pozdrav. Nitko nije prigovorio.

Sudci se dali ucijeniti

U posljednje dvije godine traje velika kampanja s optužbom da je to ustaški pozdrav koji treba zabraniti, pa time i Thompsonovu pjesmu u kojoj je taj pozdrav. Kampanja protiv toga pozdrava kao i protiv Marka Perkovića Thompsona, ne posustaje. Ona je poticana, plaćena i multiplicirana. Toliko je snažna da slama neke domoljubne slabe duhove koji se prodaju za šaku bijednih škuda pa se, najčešće ucijenjeni, i protiv vlastitih iskonskih uvjerenja pridružuju linču protiv Thompsona i protiv pozdrava *Za dom spremni*. Ustavni sudci bez čvrstoga nacionalnoga identiteta donose političku presudu protiv nogometaša Joea Šimunića zbog njegova povika „Za dom“ na nogometnoj utakmici, čelnici MUP-a naređuju postupanje policije protiv Marka Perkovića Thompsona po članku 5 Zakona o prekršaju

protiv javnoga reda i mira zbog istoga pozdrava u pjesmi „Bojna Čavoglave“, neki sudci s lakoćom odbacuju te prijave jer u njima ne vide obilježja ni prekršajnoga ni kaznenog djela, drugi, pak, izriču osuđujuće presude sumanuto interpretirajući članke zakona u kojemu se nigdje izrijeком na zabranjuje spomenuti pozdrav.

Ostrašćeni protivnici od Marka Perkovića svih ovih godina silom ili milom traži da odustane od svoga svjetonazorsko-političkoga identiteta, da odustane od svojih pjesama i svojih ideala. On ne samo da to odbija nego ustrajava u njima i, pokazuje se, i dalje pogađa u srž nacionalnih političkih emocija hrvatskoga naroda te je konačan rezultat da se nacija svrstava uz njega, a protiv njegovih napadača. Svi pokušaji eliminacije Thompsona ostali su bez rezultata. Velikosrpski i jugoslavenski novinski kolumnisti u *Jutarnjem listu*, *Novome listu* i na nekim internetskim platformama nastavljaju s mrziteljskom kampanjom protiv Marka Perkovića Thompsona, nastavljaju s pritiskom na vlast da ga progoni. Ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, odgojen u komunističkome duhu, Mesićev kadar, pristaje na pritiske i procesuiru Thompsona. Očekivalo se barem od ministara branitelja u Plenkovićevoj Vladi da zaštite branitelje, među njima i Marka Perkovića Thompsona, od procesuiranja isforsiranoga pritiscima i silovanjem zakonskih odredaba. No, ministri Medved i Krstičević nisu reagirali.

Thompsona se jednostavno više ne može rušiti, on je, zapravo, već ušao u legendu. Kada su vjerovali da je s „Bojnom Čavoglave“ iscrpljen sav njegov talent, on je ispjevao „Lijepa li si“ i stvorio neslužbenu hrvatsku himnu bez koje danas nije zamisliva ni jedna svadba, društvena manifestacija, zabava ili športska proslava. Kad su povjerovali da je pjesma „Lijepa li si“ vrhunac njegove inspiracije, on je stvorio pjesmu „Geni kameni“ u koju je interpolirao dionicu iz Gotovčeva *Ere s onoga svijeta* i bacio u delirij slušatelje. Kada su opet pomislili da više nema što ponuditi iz toga domoljubnoga repertoara, on je obradio kuprešku narodnu pjesmu „Moj Ivane“ i napravio spot s tisuću ljudi u njemu te navedenu pjesmu pretvorio u općenacionalni hit. A kada su se ponadali da je i to kraj i da izvan „dosadnoga i natražnjačkoga“ patriotizma Marko Perković Thompson ne može ništa vrijedno napisati, on je prije par godina ispjevao jednu od najljepših ljubavnih balada ikad spjevanih u Hrvatskoj „Samo je

ljubav tajna dvaju svjetova“ kojom je ostavio bez daha sve oko sebe. Jedne, svoje poštovatelje, zbog istinskoga zadovoljstva, a druge, svoje protivnike, zbog nove provale mržnje prema glazbeniku koji ih je svojim talentom i svojim patriotizmom sve ponizio i pobijedio na zadovoljstvo i sreću svoje publike i hrvatskoga puka koji ga podržava. Thompsonovi protivnici u čudu se pitaju u čemu je tajna njegova uspjeha i popularnosti. On sam im je dao odgovor prije nekoliko godina u jednoj od svojih pjesama. Odgovor glasi: „**Samo je ljubav tajna...**“. Ali njegovi protivnici previše su opterećeni mržnjom prema Hrvatskoj i njemu osobno da bi jedan takav odgovor spoznali, kao što su i beskičmenjaci u domaćim redovima previše opterećeni svojim karijerama da bi nešto žrtvovali i zaštitili Thompsona i Hrvatsku od tih napada

Hrvatski tjednik, 17. 08. 2017.

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafciger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar ja pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unaprijed opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno ćuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvim na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom

zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ilica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjeran sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Akademik Josip Pečarić

IVICA MARIJAČIĆ

NIKAKVU POUKU VLAST NIJE IZVUKLA IZ PRALJKOVA SLUČAJA

Presuda je debakl Hrvatske zbog kojega bi i premijer i predsjednica trebali dati ostavke i ponuditi nove izbore jer to je znak da je sustav vlasti u rasulu. U Vladu se infiltrirala Srbija preko Pupovca, preko Haaga Bošnjaci ostvaruju svoje interese, a preko Bruxellesa, uskoro bi Slovenci mogli uzeti Hrvatskoj „svoje morte“

Čitav ovotjedni *Hrvatski tjednik* posvećujemo generalu Slobodanu Praljku koji je počinio samoubojstvo u haaškoj sudnici poručivši sudcima, kad je čuo osuđujuću presudu, da on nije nikakav ratni zločinac. Praljak je ispio otrov i sokratovski umro, ali u njegovoj smrti ima i nešto više. Sokrat je ispio kukutu zbog toga što je presudu protiv sebe smatrao nepoštenom, a Praljkov čin, osim iste čelične odanosti načelima istine i pravde, ima nešto od misije Isusa Krista. Isus je umro za druge, Praljak je odabrao smrt i zbog Hrvatske i hrvatskog naroda izloženih lažima i klevetama u Haagu. Cijeli život davao je i dao je sebe za Hrvatsku, a površni umovi ne mogu shvatiti ni njegov čin ni njegovu odanost idealima. Njegovi posmrtni ostatci bit će razasuti Mirogojem, po njegovoj želji na pogrebu uz članove nauže obitelji bit će samo svećenik. Hrvatska bi brzo trebala izgraditi spomenik Slobodanu Praljku kako bi se budući naraštaji Hrvata podsjećali na nevjerojatnu žrtvu ovoga čovjeka za svoj narod, ali i na činjenicu koja Praljka spaja s univerzalnim. Naime, takva spremnost na istinu predstavlja granicu svakoj moći i oholosti, rekao bi papa Ratzinger.

Uvjeren sam da će se o Praljku snimati filmovi, pisati knjige, izučavati će se taj sumrak pravde na Haaškome sudu, u procesu u kojemu je utvrđeno da Praljak nije ni planirao, ni zapovjedio ni počinio nikakav zločin, a kako bi ga ipak kaznili, izmislili su tzv. udruženi zločinački pothvat kojega je on navodno bio član i posljedica kojega postojanja i djelovanja su zločini. Nikada se u povijesti nije tako sudilo kao Hrvatima, niti će se ikada suditi.

Presuda Praljku i ostaloj petorici Hrvata iz BiH produbit će jaz između Hrvata i Bošnjaka u Bosni i Hercegovini, a ti odnosi ni dosad nisu bili idilični. S obzirom da je Haaški sud Hrvate u BiH proglasio agresorima u vlastitoj zemlji i da je presuda izazvala oduševljenje bošnjačke politike u BiH, moguće je da će doći do uspostave savezništva i zbližavanja Hrvata i Srba.

Isto tako, i zadnji EU entuzijasti početak će se hladiti jer ako Hrvatska, kao članica NATO-a i EU, doživi ovakav debakl u Haagu, a Srbija i BiH, koje nisu članice ničega, pobijede, onda hvala takvoj EU i takvome NATO-u. Naravno, primarno je to smrtni grijeh hrvatske politike, a ona je od 2000. naovamo, kratko i jednostavno, izdajnička. Ako bivši predsjednik Stjepan Mesić u zatvoru nije završio kad je počinio kazneno djelo, onda je trebao onoga dana kad je Praljak popio otrov. Ako nije sada, onda i ne će. U perspektivi, moglo bi opet biti rata, a možda to upravo i želi ova prljava Europa posredstvom Haaškoga suda. Uostalom, Britanci su proizveli sukob Hrvata i Bošnjaka kako bi sa Srba stigmom zločinaca i agresora, njihovi ljudi kasnije plaćali su Bošnjacima lažne iskaze kojima su teretili Hrvate pred sudovima.

Reakcije hrvatskoga državnoga vrha na Praljkovo prosvjedno samoubojstvo u haaškoj sudnici samo su i dalje kukavičke i predstavljaju nastavak dosadašnje vazalske politike prema BiH. Plenković je s gotovo psihopatski bezosjećajnim izgledom lica prvo izjavio da je presuda nepravедna, a nakon prvih kritika iz europskih krugova uplašeno je podvio rep i „objasnio“ da je presuda djelomično nepravедna. U biti, presuda je strašan debakl hrvatske države zbog kojega bi i premijer i predsjednica trebali dati ostavku i ponuditi nove izbore jer to je znak da su diplomacija, tajne službe i vanjski i unutarnji poslovi, općenito sustav vlasti u rasulu i da taj sustav radi protiv hrvatske države. U Plenkovićevu nastupu velika je doza licemjerja jer upravo je on doveo u Vladu Ninu Obuljen za ministricu kulture iako je znao da je ona knjige generala Praljka proglasila šundom. U njegovoj Vladi je i ministar unutarnjih poslova Davor Božinović koji je bio u Mesićevu uredu dok su se nezakonito državne tajne predavale haaškim istražiteljima, a danas progoni pjevača Marka Perkovića Thompsona i sve građane zbog korištenja ozakonjenoga Hosova pozdrava. Sam Plenković uklanja spomenike poginulim braniteljima i

policijski osigurava četničke spomenike, teror lažnih jasenovačkih žrtava je svakodnevna i nema reakcije države. Sve su to manifestacije izdajničke politike koje su Praljka otjerale u Haag i smrt. Bolna je istina da se srbijanska politika posredstvom Milorada Pupovca infiltrirala u Plenkovićevu Vladu i da tako Srbija ostvaruje svoje interese, a glavni joj je interes Hrvatska, premda žrtva, budu osuđena, a Srbija, premda agresor, bude amnestirana. Posredstvom Bruxellesa i Haaga, sada i Bošnjaci ostvaruju svoj interes na hrvatsku štetu. Plenković možda i nije politički glup čovjek, ali svakako nije nacionalno ostrašćen u Vlada služi tuđinskim interesima. Kako i od koga onda očekivati taj preokret? Ako se ni nakon Praljkove smrti Hrvatska ne suoči sa svojom slikom u zrcalu, kao narod doživljavat ćemo nova poniženja. Nakon strašne haaške odmazde prema Hrvatima i Praljku u Haagu, slijedi vjerojatno oduzimanje hrvatskoga mora u Savudrijskoj vali. Predsjednik Europske komisije Claude Juncker zadužio je prvog potpredsjednika Fransa Timmermansa da posreduje u sporu između Hrvatske i Slovenije, zapravo da uguši i ono malo otpora kod hrvatskih slugu ako ga uopće ima i da Slovenci otmu ono što im je kriminalna arbitraža dala.

Hrvatski tjednik, 7. prosinca 2017.

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU “ZA DOM SPREMNI”

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste u ovolikom broju došli na ovo predstavljanje i posebno počasnog gosta g. Damira Markuša.

Josip Šimunić je u Kanadi i on vas sve pozdravlja. S napadima na njega i završava ova knjiga. Zahvaljujem se organizatoru Udruzi zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara na čelu s našom Zoricom Gregurić koja je najzaslužnija što se ovo predstavljanje uopće održalo i koja je sjajno i sudjelovala u njemu. Posebna zahvalnost i HVIDRI Zagreb u čijem Domu smo se okupili. Knjiga je tiskana zahvaljujući gospodi Vinku Markulinu, Stanku Šariću i Branku Hrkaču pa i njima ide posebna zahvalnost.

Danas je s nama trebao biti i prof. dr. sc. Zdravko Tomac. Umjesto ovdje on je u bolnici pa ga pozdravljam u ime svih nas. Imamo veliko zadovoljstvo što je umjesto prof. Tomca danas govorio prof. dr. sc. Josip Jurčević, koji je i inače trebao predstavljati ovu knjigu, ali je zauzet predstavljanjima svoje najnovije knjige. Zvonimir Hodak i Marko Ljubić su i danas pokazali zašto ih smatraju ponajboljim hrvatskim kolumnistima.

Još jedan naš sjajni kolumnist Damir Pešorda, nesuđeni predstavljatelj na onom neodržanom predstavljanju napisao je prikaz knjige iz koga izdvajam:

„Moram priznati da sam u početku i sam mislio da bespotrebno poteže to pitanje, no kako je vrijeme odmicalo, postajalo mi je sve jasnije da je Pečarić dobro predosjetio što će se događati. Stalnim povezivanjem

Hrvatske s NDH Hrvatska je postala svojevrсни talac određenih interesnih, ideoloških i etničkih skupina. Uzalud se vlast svake godine po više puta zaklinjala da neće skrenuti s antifašističkog puta, dovoljno je bilo da na nekom stadionu navijači iz protesta viknu Za dom spremni, pa da se cijela Hrvatska pribije na stup srama kao fašistička. Tomu bi mogla doskočiti samo ona vlast koja je dostatno zrela, samosvojna i domoljubna da rehabilitira pozdrav koji sadržajem nikomu normalnomu ne može biti sporan, a koji je svojim besprijekornim angažmanom u obrani domovine pripadnici HOS-a očistila od svih eventualno negativnih konotacija iz prošlosti. “

Da imamo takvu vlast ne bi ni nastale mojih šest knjiga:

Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015.

Oba su pala, Zagreb, 2016.

Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017.

Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost? Zagreb, 2017.

Ništa se još promijenilo nije (s dr. sc. Josipom Stjepandićem), Zagreb, 2017.

Dnevnik u znaku “Za dom spremni”, Zagreb, 2017.

Danas, na dan ovog predstavljanja Kazimir Mikašek-Kazo na Kamenjar.com piše za njih kako *nemaju snage dodatno zaštititi najljepši braniteljski pozdrav „Za dom spremni“ već ponižavaju akademika Josipa Pečarića jednog od najvećih matematičara u povijesti Hrvatske dozvoljavajući da se s njim našutavaju bijedna partijska novinarska piskarala na čelu s veleizdajnicima iz Srpskih novosti, a ti isti veleizdajnici debelo su plaćeni iz državnog proračuna.*

Knjige „pišem pisma, odgovora nema 1. i 2.“ poklonio sam Predsjednici RH, Predsjednicima Sabora i Vlade i Ministru znanosti, tako se iz njih mogu uvjeriti kakvi su napadi zbog ZDS kod nas, kako se napada i moje suradnike, znanstveni rad i obitelj.

A onima na vlasti moramo stalno govoriti i ukazivati na interes hrvatskog naroda. Kada ga oni ne provode. Iako je Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara poslala mnogima iz vlasti pozivnice na ovo predstavljanje, ja sam u nekoliko slučajeva to i sam učinio

otvorenim pismima. Na primjer g. Andreju Fištravecu gradonačelničku grada Maribora ili gđi Lori Vidović, pučkoj pravobraniteljici RH.

Neću ovdje navoditi što sam pisao u pozivu pučkoj pravobraniteljici jer je o njoj prije dva dana pisao i g. Hodak. Kako je o knjizi sjajan tekst napisao g. Marko Ljubić, koji bih želio tiskati umjesto predgovora neke naredne moje knjige i red je da ovdje više citiram g. Hodaka:

"... I tako je naša Lora sa 12 godina staža dobila životnu priliku da pomete pod Lijeve naše s HOS-om. "Pripravila" se Lora, kako bi rekli Zagorci, i otkrila Slavici Lukić majku svih istina: "Pozdrav "Za dom spremni" je posve jasno nezakonit!" Slavica bi mogla na kraju godine ući u najuži izbor za Pulitzera. Ali nisam posve siguran bi li Slavica najpoznatiju svjetsku novinarsku nagradu željela uopće primiti. Naime, Joseph Pulitzer, rođen je 1847.g, nešto više od 100 godina prije rekordnog smaknuća Mile Budaka. Što i nije neki problem. Ali je problem što je nesretni Joseph rođen 10. travnja pa bi naša Lora mogla zaključiti da je njegovo rođenje "posve jasno nezakonito". Da je Lora pročitala Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji od 12.veljače 2013.g. vidjela bi u članku 2. stavak 1. tko su sve hrvatski branitelji iz Domovinskog rata. Između ostalih izrijekom se navodi da su to članovi Hrvatskih obrambenih snaga (HOS). Možda Lori fale one tri nesretne godine pa ne zna da je Račanovo Ministarstvo uprave priznalo HOS i njegov vojni grb "Za dom spremni" kao legalan i legitiman, a što znači da se smije slobodno koristiti. Ali naša Lora je pravnica pa je, da bude "ziher", ušla u statističku analizu sudske prakse u odnosu na taj pozdrav koji uništio miran i pastoralan san našim antifama. Lora ni ne pomišlja da u Pulitzerovoj analizi otkrije u kojem je to zakonskom tekstu izrijekom navedeno da je ZDS "posve jasno nezakonit". Poziva se na Visoki prekršajni sud i Ustavni sud RH. Krasno! Međutim, rješenja u prekršajnom postupku donose niži prekršajni sudovi. Na žalost po Loru i Slavicu tu statistika pokazuje malo više od bikinija. Nedavno je sudac Prekršajnog suda u Daruvaru Petar Malivuk oslobodio vukovarskog branitelja Damira Markuša s jednostavnim obrazloženjem da je pozdrav "Za dom spremni" legalan pozdrav potvrđen rješenjem Ministarstva uprave RH. I što sad? Jasno

je danas i zadnjoj budali da je borba hrvatske ljevice, antifa i gledatelja Žikine dinastije protiv legendarnog pozdrava iz Domovinskog rata čista utopija. HOS-ovci su ulazili u bitke od Vukovara do Dubrovnika s tim pokličem, umirali su s tim pokličem na ustima i dobili rat da bi jednog dana Lora Vidović mogla sjesti u fotelju pravobraniteljice i s visoka pljuckat po njima. Taj pozdrav koristio se i u NDH. Da i što onda? U toj, kako komunjare vole reći "takozvanoj državi", pjevala se i Lijepa naša... plaćalo se kunama pa to Loru ne užasava."

Kao što vidimo i g. Hodak piše o našem današnjem počasnem gostu. O tom suđenju g. Markušu sam i ja pisao u tekstu KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS? koji je bio svojevrsna pozivnica za današnje predstavljanje Predsjedniku Vlade RH i Ministru policije.

Zapravo pokušavam odgovoriti na pitanje je li hrvatska vlast za istinu spremna.

Zato ću ovo predstavljanje završiti s mojim pokušajem odgovora na to pitanje iz te „pozivnice“ Predsjedniku i Ministru:

„Naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević kao da odgovara na to već u naslovu svog teksta:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

Članak počinje izvrsnom rašlambom revizionizama u nas:

Tri su vrste povijesnoga revizionizma u Hrvatskoj. Hrvatski znanstveni revizionizam ima za cilj srušiti laži komunističke i srpske historiografije glede NDH priznajući i svodeći na istinitu mjeru zločine ustaškoga režima od 1941. do 1945.

Srpski negacionistički revizionizam ima zadatak negirati velikosrpski projekt u dugom trajanju i zločine počinjene u ime toga projekta.

Konačno komunistički antirevizionizam, podržavajući srpski negacionistički revizionizam, izbjegava povijesnu reviziju bojeći se razotkrivanja istine o biti jugokomunističkoga totalitarizma. Huda jama i mnoge novootkrivene masovne grobnice, komemoracije u čast političkoga zatvorenika Marka Veselice, itd. itd. razotkrivaju zločinačku bit Titove „diktature s ljudskim licem“ i podrivaju temelje vlasti slijednika Komunističke partije Hrvatske (Jugoslavije).

Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista ta nemoralnost

ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu.

Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je s pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od „hrabrih“ srpskih ratnika – ZEČEVE. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam

O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji ANTIFAŠISTI jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima.

Zapravo predsjednik je i sačinio komisiju od koje želi kompromis, što bi rekao prof. Rendić-Miočić kompromis između onih *koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost* i onih koji je ne dovode u pitanje. Kakav će to „znanstveni moral“ biti bit će doista zanimljivo vidjeti.

A da Vlada misli ozbiljno u tome pokazuje upravo pozdrav ZDS. Prethodne dvije vlade su pokušale kazniti Marka Perkovića Thompsona zato što je u Kninu pjevao legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata Bojnu Čavoglave koja počinje pozdravom ZDS.

„Milicija“ Ministra u sadašnjoj, i prošloj Vladi, Vlaha Orepića dva puta u nepunoj godini dana želi kazniti legendarnog ratnog zapovjednika HOS-a Marka Skeju.

Zapravo je ovaj drugi nedavni zato što je na obilježavanju 26. godišnjice osnutka IX. bojne HOS-a ‘Rafael vitez Boban’ okupljene pozdravljao sa ‘Za dom spremni’. Meni najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Davorin Karačić, odvjetnik koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav ‘Za dom spremni’, u Bujici kaže:

“Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeđen je iz bivše Jugoslavije. (...)! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata (podcrtao

JP)?! Što je s hrvatskom kunom, što sa grbom, himnom?! I one su korištene za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda, za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovšte Crkve sv. Marka,” komentirao je Karačić u emisiji.

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti: *“Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivna. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir...”*

I dok je sudac inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti profesionalan, predan u svom radu i objektivna postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti?

Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju „istinu“ o ustašama i partizanima.

Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade “Zlatno srce” udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u „hrvatskim“ filmovima nećete naći scene zločina koje su činili partizani, već samo scene s ustašama u takvim scenama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje „činjenica“ kako takove zločine nisu činili partizani već samo ustaše. Dakle i na taj način se postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti (taj sukob tzv. antifašista a zapravo fašista i branitelja koji su istinski antifašisti vidjeli smo i kod dodjele nagrade Građan Zagreba Jakovu Sedlaru, op. JP).

Jesu li žrtve komunističkiog antirevizionizma Plenković i Orepić, ne znam, ali treba svakako podsjetiti što je o ZDS govorio ministar Orepić.

Nedavno je govoreći o HOS-ovoj ploči postavljenoj u Jasenovcu Orepić kazao kako je jasno da je "Za dom spremni" ustaški pozdrav,

iako su na toj ploči "pod križem" imena poginulih u Domovinskom ratu.

"Niti je NDH uspio uprljati križ, niti će Domovinski rat isprati 'Za dom spremni'. Imamo jasne presude i policija se mora držati te prakse", zaključio je Orepić za N1.

Naravno, ne misli na praksu časnog sudca srpske nacionalnosti iz presude Markušu, već samo na one presude koje su u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2.

Pri tome odgovor i nije krajnje glup kao što je bio onaj poslije proslave u Kninu:

"Odgovor trebaju dati povjesničari koji se jasno trebaju odrediti prema pozdravu, kao i pravosuđe. Hrvatska policija će, kao i do sada, postupati u skladu sa zakonom. Upravo zbog kontroverznih tumačenja, držim bitnim da se to jasno u zakonu pozicionira", kazao je.

A njegova „milicija“ je željela kažnjavati iako znaju da to po zakonu nije kažnjivo. Nekako nas samo podsjećaju na miliciju iz prošle države i onog čuvenog izvješća Mostarske milicije o „nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti“, zar ne?

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševog odvjetnika *„Pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata.“*

Ministru u Vladi RH očito može! A Predsjedniku Vlade RH?“

*

Odaziv tj. neodaziv pozvanih na ovo predstavljanje koje je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u Domu branitelja HVIDRA puno nam govori, zar ne? Puno govori i činjenica da je Predsjednica pozdravila sudionike onog predstavljanja koje unatoč tome i nije održano. U više navrata upozoravao sam na njenu suverenističku politiku. U današnjem Hrvatskom tjedniku Ivice Marijačić govori kako je upravo to razlog razlaza Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH jer se Plenković protivi takvoj politici. On je, kaže Marijačić, skloniji politici Europske unije. Njoj je bliži interes hrvatskog naroda, a njemu interes europskih moćnika. Je li to moguće?

PRILOG**REPORTAŽA S PREDSTAVLJANJA KNJIGE
AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA**

HODAK, JURČEVIĆ, LJUBIĆ I MARKUŠ NA
PREDSTAVLJANJU KNJIGE AKADEMIKA
JOSIPA PEČARIĆA

U Domu invalida Domovinskog rata Grada Zagreba predstavljena je još jedna knjiga akademika Josipa Pečarića s naslovom Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'. Knjiga je skup pisama i razmišljanja autora u vremenu od kad je započela antifa kampanja napada na hrvatski pozdrav "Za dom spremni".

"Odajmo počast onima koji nisu žalili darovati ono najvrjednije što su imali za ono najsvetije čemu su težili neovisnu, slobodnu Hrvatsku. Zastanimo na trenutak u mislima sa svim poginulim hrvatskim braniteljima i domoljubima koji Za svoj dom i domovinu dadoše život!" tim je riječima započela predstavljanje Zorica Gregurić, dragovoljka iz vukovarske bolnice kad je itekako trebalo biti hrabra, odlučna i spremna za obranu doma i domovine.

Danas i nju kao i sve ostale koji su u to vrijeme bili dom spremni braniti, napadaju oni koji nikada nisu bili spremni za ništa hrvatsko braniti, ali su uvijek bili spremni Hrvatsku rušiti izvana i iznutra. To čine i danas tim bezdušnije, čim im se to obilnije plaća iz hrvatskog državnog proračuna.

A zatim je Zorica Gregurić uvodno pozdravila sve okupljene: "Čast mi je danas uz sve vas nazočne pozdraviti i one koji će nam danas govoriti o knjizi Dnevnik u znaku „Za dom spremni“, a to su ugledni

zagrebački odvjetnik i kolumnist gospodin Zvonimir Hodak, poznati kolumnist Marko Ljubić, doktor znanosti povjesničar profesor Josip Jurčević, naš počasni gost Damir Markuš te "krivca" za današnje okupljanje akademik Josip Pečarić. No prije nego prepustim riječ kako se i priliči našem počasnom gostu mogu reći kako su nam upravo knjige s ovakvom tematikom nasušna potreba. Kada nas već toliko vraćaju u prošlost pokušavajući i nadalje stigmatizirati stoljetnu težnju Hrvatica i Hrvata za suverenom i neovisnom državom te nacionalnim identitetom vrijeme je prihvatiti izazov te konačno znanstveno, pravno, povijesno i društveno raščistiti i očistiti našu povijest od falsifikata, a falsifikatore jednostavno lustrirati. Radikalni potezi mnogi će pomisliti no nužni jer svjedočimo svakodnevno upravo bestijalnim nasrtajima na bilo kakva iskazivanja hrvatskog nacionalnog identiteta te domoljublja. Zato nam i jesu važni uz aktivna djelovanja na pravnom, političkom i društvenom planu upravo pisani tragovi, a tko je pozvaniji u tome nego hrvatski znanstvenici koji poput akademika Josipa Pečarića žive i dišu Hrvatsku".

Riječ je potom predana počasnom gostu predstavljanja, vukovarskom dragovoljcu Damir Markušu, koji je 1991. iz rodne Moslavine otišao braniti Vukovar, a večeras iz Kutine stigao na predstavljanje u društvu svog odvjetnika Davorina Karačića. To je odvjetnik koji ga je na sudu branio i uspješno obranio. Damir Markuš se u prepunoj dvorani obratio nazočnima, objasnio zašto nikada nije, a niti u buduću ne će odustati od obrane Domovine, pa tako i pozdrava "Za dom spremni".

Kako je odvjetnik Karačić, koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav 'Za dom spremni'?

"Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeđen je iz bivše Jugoslavije. (...)! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata? Što je s hrvatskom kunom, što sa grbom, himnom?! I one su korištene za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda, za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i kroviste Crkve sv. Marka," komentirao je odvjetnik Karačić u jednoj od nedavnih emisija Bujica.

Svi su predstavljači odlično objasnili zašto "Za dom spreman" nije nikakav fašistički već isključivo domoljubni pozdrav. S njim se je branilo i ginulo u Domovinskom ratu i to je ono bitno i najvažnije,

istaknuto je. Odvjetnik Zvonimir Hodak bio je već i ranije posve jasan, kad je u svojoj kolumni pisao o tzv. Pučkoj pravobraniteljici Lori Vidović, koja je izjavila kako "Pozdrav "Za dom spremni" je posve jasno nezakonit!" Hodak je ukazao koliko je Lora Vidović nažalost loša pravdnica, tim više što gotovo i ne poznaje sudsku praksu koju je spominjala. "HOS-ovci su ulazili u bitke od Vukovara do Dubrovnika s tim pokličem, umirali su s tim pokličem na ustima i dobili rat da bi jednog dana Lora Vidović mogla sjesti u fotelju pravobraniteljice i s visoka pljućkat po njima. Taj pozdrav koristio se i u NDH. Da i što onda? U toj, kako komunjare vole reći "takozvanoj državi", pjevala se i Lijepa naša... plaćalo se kunama pa to Loru ne užasava.", napisao je već ranije Hodak a samo još jednom to obrazložio na predstavljanju.

Profesor dr. Josip Jurčević govorio je o svim okolnostima obrambenog Domovinskog rata i jasno zaključio da oni koji u tom ratu nisu sudjelovali u orani Hrvatske ili su čak podržavali agresore, danas napadaju hrvatske branitelje i njihovu spremnost na obranu doma. Napadi na pozdrav "Za dom spremni" su ustvari napadi na one koji su živote položili za svoj dom i domovinu Hrvatsku.

Akademik Josip Pečarić je istaknuo kako su na predstavljanje pozvani političari i posebice Andrej Fištravec, gradonačelnik grada Maribora i Lora Vidović, pučka pravobraniteljica RH, oboje zbog nepoznavanja činjenica. Među inim Pečarić je zaključio:

"Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista ta nemoralnost ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu. Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je s pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od „hrabrih“ srpskih ratnika – ZEČEVE. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam. O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji

ANTIFAŠISTI jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima. (...)

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti: “Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je

profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir...”

I dok je sudac inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti profesionalan, predan u svom radu i objektivan postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti? Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju „istinu“ o ustašama i partizanima.

Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade “Zlatno srce” udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u „hrvatskim“ filmovima nećete naći scene zločina koje su činili partizani, već samo scene s ustašama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje „činjenica“ kako takove zločine nisu činili partizani već samo ustaše. Dakle i na taj način se postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti (taj sukob tzv. antifašista a zapravo fašista i branitelja koji su istinski antifašisti vidjeli smo i kod dodjele nagrade Grada Zagreba Jakovu Sedlaru, op. JP). (...)

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševog odvjetnika: „Pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata.“ Odaziv tj. neodaziv pozvanih na ovo predstavljanje koje je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u Domu branitelja HVIDRA puno nam govori, zar ne? Puno govori i činjenica da je Predsjednica pozdravila sudionike onog predstavljanja koje unatoč tome i nije održano. U više navrata upozoravao sam na njenu suverenističku politiku. U današnjem Hrvatskom tjedniku Ivica Marijačić govori kako je upravo to razlog razlaza Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH jer se Plenković protivi takvoj politici. On je, kaže Marijačić, skloniji politici Europske unije. Njoj je bliži interes hrvatskog naroda, a njemu interes europskih moćnika. Je li to moguće?, zaključio je akademik Pečarić.

Dvorana je bila prepuna poznatih hrvatskih osoba iz javnog i društvenog života, koji su sa velikim zanimanjem pratili tumačenja

prijepora odnosno razloge osporavanja i napadanja pozdrava "Za dom spremni". Kamere Laudato Tv i Televizije Z1 pratile su izlaganja.

Što nas to dijeli od svjetonazora tzv. Pučke pravobraniteljice RH, izjava gradonačelnika Maribora, groblja Dobrava nedaleko Tezna, rezolucija Europske unije te uvijek spremnih nagodbenjačkih hrvatskih vlasti? Podsjetih se plakata kojeg istu večer spazih svega 50 metara od Doma invalida Domovinskog rata Grada Zagreba. Krvavocrvena petokraka, partizanski heroj s kapom i uniformom, plakat kao najava nove komedije u Gradu Zagrebu. Petokraka u hrvatske oči, kao i 1945. Ostali su za njom potoci krvi poslije Drugog svjetskog rata, s njom su započeli potoci krvi početkom obrambenog Domovinskog rata. Suvenir sotonskog zla, koji još uvijek antife podmeću, a nitko ne uspijeva da ga trajno ukloni. Dapače, plasira se sada kao najnovija komedija, dok trube uokolo kako je fašizam za dom spreman biti. Koje li komedije, na račun hrvatskih poreznih obveznika.

fotografije i tekst.: Damir Borovča

<https://www.hkv.hr/reportae/d-borovak/26563-reportaza-s-predstavljanja-knjige-akademika-josipa-pecarica.html>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE U ĐAKOVU

Vjerojatno je nekima čudan naslov knjige koju danas predstavljamo „DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI'.

A doista se radi o dnevniku mojih tekstova iz prošle godine, a lako se može provjeriti da je veliki broj tih tekstova na ovaj ili onaj način povezan s pozdravom ZA DOM SPREMNI.

Prije nekoliko dana predstavljena je moja nova knjiga **THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU** koja se takođe 'vrti' oko pozdrava ZDS, a na samom predstavljanju je biskup dr. sc. Vlado Košić rekao: „Uz pjevača Marka i akademika Josipa povezuje se pozdrav „Za dom spremni!“.

Dakle i tako nešto bi bio razlog za taj naslov, zar ne?

Danas dnevnik u znaku Za dom spremni doživljavamo iz dana u dan. Pokazat ću to na primjeru trojice sjajnih hrvatskih kolumnista samo u vremenu od tog predstavljanja.

Ono o čemu godinama pišem i ja i mnogi drugi izvrsno je objasnio naš poznati kolumnist (i književnik) Nenad Piskač 27- 10. 2017. na portalu HKV-a:

Kad su i zašto Hrvati bili i ostali za dom spremni

Svaki put kad velikosrpstvo pretjera, uči nas povijest 20. stoljeća, u Hrvatskoj se iz gnjeva i očaja, hrabrosti i odvažnosti, pojavi obrambeni i antifašistički pozdrav za dom spreman. Pozdrav onih koji su spremni suprotstaviti se velikosrpskim imperijalnim pretenzijama i njegovim totalitarnim politikama i režimima. Ne smeta samozvanim dobro plaćenim dušobrižnicima za dom spremni zbog Pavelića i ustaša, ili NDH. On smeta samo i jedino, isključivo i apsolutno zato što raskrinkava drugu stranu – razlog ustanka za dom spremnih. A to je velikosrpstvo u nasrtaju na Hrvatsku.

Velikosrbima (koji su na vlasti u Srbiji barem proteklih sto godina) ne odgovara normalizacija odnosa s Hrvatskom, jer oni Hrvatsku ne doživljavaju državom, već svojim zapadnim oblastima i krajinama. Normalizacija odnosa Beogradu nije im odgovarala od 1918., ni u doba monarhističke Jugoslavije, ni u doba Nezavisne Države Hrvatske, ni u doba Socijalističke republike Hrvatske, a niti u doba njezine slijednice Republike Hrvatske. I Radić im je bio „ustaša“, pa su ga ubili prije pojave za dom spremnog pokreta.

Kad su nam, dakle, srpski fašisti ubili Radića, Hrvati su antifašistički rekli sad je dosta, odsad smo za dom spremni, prvom prigodom uspostaviti ćemo svoju državu. Kad su Hrvati 1941. uspostavili hrvatsku državu, a četnici ju u suradnji s talijanskim fašistima odmah napali provodeći genocid nad cijelim krajevima, opet se pojavio pozdrav za dom spremni kao odgovor na velikosrpski teror. I treći put se pozdrav pojavio 1991. opet u jeku velikosrpske agresije na Hrvatsku. Za dom spremni u 20. stoljeću koristio se samo i jedino u okviru otpora širenju srbijanskog fašizma i imperijalizma na teritoriju Hrvatske. On je stoga antifašistički i obrambeni. I opet će se koristiti kad Hrvatima prekupi, a izgleda da vrije i među onima koji su morali iseliti i među onima koji su ostali.

I zato oni smutljivci i velikosrpske sluge (judeki i yudeki), koji danas plaše narod ovim oslobodilačkim pozdravom, pretvarajući ga u mit, umjesto da rade na implementaciji Sporazuma o normalizaciji odnosa sa Srbijom, zapravo slabe hrvatski državotvorni otpor prema velikosrpskim pretenzijama i jačaju srbijanske planove, koji se mogu iščitati iz aktualnih izljeva patrijarha Irineja, navođenja srpskoga jezika u Hrvatski sabor i srbijanske protuhrvatske promidžbe financirane od Europske komisije.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/27894-normalizacija-odnosa-pretvorena-je-u-neometanu-srbizaciju.html>

Naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak u emisiji „Bujica“ je izuzetno emotivno progovorio o pozdravu ‘Za dom spremni’.

HODAK: BITKU PROTIV ‘ZDS’ NIKADA NEĆE DOBITI!

“Ako je kuna u NDH bila ‘fašistička’ i ‘nacistička’, a danas je platežno sredstvo, onda valjda postoji neka razlika između ove i one kune. Ako se u NDH pjevala ‘Lijepa naša’, onda također postoji razlika. Svugdje postoji distinkcija, jedino ne dopuštaju razliku kada je u pitanju pozdrav ‘Za dom spremni’, kod kojega i jest najveća razlika danas i u odnosu na NDH. Od 1941. do 1945. to je bio ‘ustaški pozdrav’, a od 1991. do 1995. uz njega se odlazilo u rat boriti i ginuti za demokratsku Hrvatsku. Svugdje se može praviti razlika, jedino je ‘ZDS’ uvijek ‘fašistički’, ‘nacistički’ i ‘klerofašistički’... Napominjem, to je jedina bitka za koju s apsolutnom sigurnošću mogu tvrditi da je naši protivnici neće dobiti,“ rekao je ugledni odvjetnik i nastavio:

“Taj pozdrav je znak inata. Svi su šutjeli dok se išlo u rat s tim pozdravom, dok smo slušali Thompsona s tim pozdravom, dok su drugi mijenjali imena, postajali Hrvoe i prestali biti Jovanović... Hajka na ‘ZDS’ počela je nakon smrti Gojka Šuška i kada smo počeli slati ljude u Haag. Autori usklika ‘ZDS’ nalaze se u Hudoj jami i drugim grobnicama, a pozdrav iz Domovinskog rata ne može se iskorijeniti nikakvim Ustavnim sudom! Uostalom, postoji i nekoliko odluka prekršajnih sudova koji su oslobađali krivnje zbog tog pozdrava – u Daruvaru, Zagrebu, Kninu...” poentirao je Hodak ...

<https://direktno.hr/domovina/hodak-ostro-o-josipovicu-stici-ce-ga-pravda-ne-moze-biti-sveta-krava-hrvatskog-pravosuda-102465/>

Konačno, glavni urednik Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić piše (05. 10. 2017.) u tekstu USTAVNI SUD OSLOONIO SE NA SRPSKU, A NE HRVATSKU INAČICU POVIJESTI:

SDP-ovac Zoran Milanović imao je duboko protunacionalnih poteza, ali teško je povjerovati da bi on ikada maknuo spomen ploču poginulim HOS-ovcima s pozdravom „Za dom spremni“. Ponajmanje zato što bi to od njega zatražili agresori, dakle oni koji su ubili tih 11 mladića na okrutan način. HDZ-ovac Plenković to je učinio, i to je njegovo dno dla kao čovjeka i kao Hrvata. Ali ne samo to. on polako ali sigurno čini sve kako bi se dodatno dokazao u toj borbi protiv ekstremizma u državi i u HDZ-u tako što je sastavio Vijeće za prošlost i odmah na početku dao mu zadaću da osudi režim od 1941. do 1945. godine, ne spominjući režim koji je trajao deset puta dulje i iza sebe ostavio deset puta više hrvatskih žrtava.

Plenković je, dakle, stvorio tijelo koje će donijeti odluku koju je on unaprijed propisao. Ništa bjednije ne može biti za znanstvenike nego kad im netko propiše stav do kojega trebaju doći svojim istraživanjem. Ali kako bi Vijeću za prošlost olakšao posao, kako ga ne bi, valjda, ostavio na vjetrometini opravdanih kritika i ogorčenja struke i naroda, Plenković se kadrovskim rekonstrukcijama Ustavnog suda pobrinuo da takav Ustavni sud dade vjetar u leđa Vijeću za prošlost u donošenju unaprijed zadane odluke. I zaista, Ustavni sud iskoristio je jednu benignu seosku situaciju u Slavoniji s imenom „Ulice 10. travnja“ da dade „konačno rješenje“ o nekim poglavljima povijesti. Nije važno što spomenutih 12 sudaca znaju manje o povijesti i o tome razdoblju od prosječnog hrvatskoga srednjoškolca, a i ono što znaju

mahom su velikosrpske podvale koje su stekli tijekom komunističkoga obrazovanja.

Hrvatski tjednik na naslovnici daje slike sudaca Ustavnog suda RH, gdje je taj naziv ispisan ćirilicom. Zapravo me to podsjeća na komentar o Ustavnom sudu RH koji sam poslao svojim prijateljima: Znete li kako se zove Ustavni sud RH?

- Miroslav Šumanović!

<https://narod.hr/hrvatska/izdvojeno-misljenje-ustavnog-suca-miroslava-sumanovica-ulici-10-travnja>

I doista je jasno da Miroslav Šumanović svojim izdvojenim mišljenjema (sjetimo se i slučaja Josipa Šimunića kada je također izdvojio mišljenje) jedini nastupa kao član hrvatskog Ustavnog suda. Vratimo se govoru biskupa Košića s predstavljanja. Komentirao sam neka reagiranja na njegov govor:

Govor biskupa Košića su prenijeli mnogi. Srpske sluge su na svoj sluganski način komentirali njegov govor na nizu portala.

Toliko mržnje i ružnih riječi samo pokazuju koliko ih je istina pogodila. Teško je biti sluga, zar ne?:)

Reagirana je bilo i u Hrvatskom saboru. Kao da se natječu s Ustavnim sudom da

i oni dobiju svoj naziv ispisan ćirilicom. Zapravo, normalno je da se napada biskup Košić kada je njihov crkveni poglavar Irinej koji je i nedavno ponovio riječi koje mnogi u takvom Saboru vole čuti:

“Gdje god žive Srbi, to je Srbija, bilo u Srbiji, bilo u BiH, Vojvodini, Crnoj Gori ili u drugim mestima.”

Hrvatska bez obzira što spada “u druga mesta” nije naravno izuzeta od ove pastoralne poruke, - komentira u svojoj današnjoj kolumni Zvonimir Hodak. Hodak spominje i napade na HRVATSKOG biskupa:

*Ako nakon svega ovog **Alojzije Stepinac** ikada bude proglašen svetim to će biti ujedno i najveće čudo koje mu i inače treba u samoj kanonizaciji. A kad se Irinej, nakon ove male povijesne lekcije, ponovno ukaže Hrvatima vidjet ćete ushićene hrvatske biskupe kako ne mogu zatomiti ushit i sreću što je najmiliji brat ponovno među njima. Jedini koji se neće smješkat je biskup Košić. Neoprezan i iskren, kakav već jeste, ovih je dana radio neke simetrije između NDH i fašizma. Naravno, naivno vjerujući da ima pravo na svoje mišljenje.*

Kao i Irinej, na primjer. Ljevičarski portali sasjekli su ga k'o peršin. Oni malo tolerantniji traže da ga se odmah "ušutka". Ma što god to značilo.

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/da-je-srbija-nekim-slucajem-dobila-rat-tko-bi-znao-za-aleksandra-vulina-ili-draganu-jeckov/>
Zato ću završiti svoj govor riječima biskupa Košića sa spomenutog predstavljanja:

Na žalost naša hrvatska politika ili nema snage ili ne zna odgovoriti svim tim lažima. Trebalo bi donijeti zakon da svi koji su dizali pobunu protiv RH ne mogu sudjelovati ni u kojem obliku u vlasti; zatim bi bilo po meni nužno i da se zatraži isplata ratne štete koju je Republika Srbija nanijela RH u svojoj agresiji, i to kao uvjet bilo kakvoj potpori za ulazak iste u EU; bilo bi nadalje nužno ukinuti povlasticu da srpska djeca u Hrvatskoj uče neku drugu povijest Domovinskog rata negoli što je to povijesna istina; bilo bi potrebno također zabraniti ulazak huškačima i širiteljima laži u RH, ne samo srpskim ministrima i političarima, nego i predstavnicima SPC. Samo bi tako postupala ponosna pobjednica Hrvatska i samo bi tako bilo moguće sačuvati ono što je obranjeno u Domovinskom ratu koji mora ostati jedini temelj moderne Hrvatske, a što imamo u velikoj mjeri zahvaliti hrvatskim braniteljima, među koje svakako ubrajamo i Marka P.Thomspona i akademika J. Pečarića.

Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U VARAŽDINU

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima što su omogućili ovo predstavljanje dva dana uoči Thompsonovog koncerta u Varaždinu.

Posebna zahvalnost našem vrsnom kolumnisti Marku Ljubiću. Zapravo i Uvod i zaključni dio knjige je u znaku njegovih tekstova. Simbolički se u ulozi Thompsona, kojega se napada još od promjene vlasti 2000.-e godine, našao vaš gradonačelnik Ivan Čehok. I on je napadnut zbog tog koncerta – koncerta hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona kojega organiziraju hrvatski branitelji.

Ako sugrađani koji su branili ovu državu imaju želju ili volju organizirati ili pomoći u organizaciji koncerta, naravno da mi kao gradska vlast to nećemo dovoditi u pitanje i o tome ideološki raspravljati - Čehokov je načelni stav.

Osvrnuo se gradonačelnik i na famozni pozdrav 'Za dom spremni'. Smatra da on nema isključivo ono značenje koje mu se pridaje, već da je bitno postaviti ga u kontekst.

- Koliko znam, taj njegov pozdrav dio je pjesme Bojna Čavoglave, koja je tijekom rata motivacijski, stimulacijski i kohezivno djelovala na hrvatske branitelje. Ako je netko u sklopu te pjesme povikao 'Za dom spremni', onda to nema apsolutno nikakve veze s ustaškim pokretom. To je dio pjesme na koji su ljudi koji su odlazili u rat i ginuli u ratu imali pravo. Tako da netko može vikati 'Za dom spremni' i krenuti na četnike 1991., jer '91. nije bilo ustaša, ali je bilo četnika. Svaki simbol treba gledati u kontekstu. Ako netko stavi srp i čekić, meni to samo po sebi nije neprihvatljivo, ali ako stavi srp i čekić u kontekstu komunističkih zločina, onda je to neprihvatljivo. Jednako je s pozdravom 'Za dom spremni'. Na kraju krajeva, ban Jelačić je kretao u rat protiv Mađara iz Varaždina s pokličem 'Za dom spremni'. Pa nije Jelačić fašist! Jednako kao što ljudi ne znaju da je službeni ustaški pozdrav bio 'Za dom i poglavnika spremni'. Dakle, to je hrvatski pozdrav kojim se kretalo u rat davno prije pojave ustaškog pokreta - dao je svoje viđenje gradonačelnik.

<http://varazdinski.rtl.hr/politika/cehok-povik-za-dom-spremni-u-pjesmi-cavoglave-nema-nikakve-veze-s-ustastvom>

Zapravo, nevjerojatno je da se u RH danas uopće može napadati hrvatske branitelje koji su nas obranili od fašističke velikosrpske agresije. A napada ih se upravo zato. Čak i kada govore o pozdravu ZDS treba uvijek istaknuti da je to doista pozdrav Ustaša iz 1932 g. – dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature. To se ne spominje jer bi bilo jasno da je ZDS nastao kao antifašistički pozdrav!

Oni kojima ne smetaju komunistički zločini (na listama najvećih ubojica iz prošlog stoljeća JB Tito ima uvijek zapaženo mjesto, a Pavelića na tim listama nema) zapravo smetaju hrvatski branitelji jer su mnogi od njih na razne načine podržavali fašističku velikosrpsku agresiju na RH, a poznato je da su fašistički agresori nazivali hrvatske branitelje ustašama, a našu državu Tuđmanova ustaška država.

Zato ću vam danas pročitati moj govor s dodjele nagrade koju su hrvatski branitelji, dakle „ustaše“ po onima koji napadaju i vašeg gradonačelnika, dodijelili Thompsonu:

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafciger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar je pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinjele da se u „Oluji“ ostvari

ono što je on i predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unapred opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno čuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvima na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić

Plenkovićeve misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjerem sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Govor je dan u knjizi koju danas predstavljamo.

Vjerojatno su naši stavovi doprli do vlasti i može se “u zraku” osjetiti promjena pa i nas možete vidjeti u medijima pa i na HTV-u. Doista je bilo nevjerojatno da onima koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2. su svi glavni mediji širom otvoreni umjesto da se boje i pomisliti a kamoli i napadati hrvatske branitelje.

Nadam se da ova kao i druge slične knjige doprinose jačanju svijesti naših ljudi kako trebaju biti ponosni na svoje branitelje i na sami sebe jer smo mi generacija koja je napadnuta i u Domovinskom ratu od do zuba naoružanih vojnika fašističke osvajačke vojske napravili zečeve - da se podsjetimo izjave njihovog “vožda” Slobodana Miloševića.

Oni koji napadaju hrvatske branitelje, dakle i Thompsona i vašeg gradonačelnika, ostaju samo sluge tim zečevima. Može li biti išta odvratnije od toga?

HVALA!

Josip Pečarić

PISMO PREDSEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA

Dva dijela Zaključaka Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima zapravo me podsjećaju na dva naša otvorena pisma iz 2015. godine. Na prvi dio podsjećaju pismo koje smo prof. dr. sc. Matko Marušić i ja poslali HAZU u kojemu izlažimo opća načela za koja smo se zalagali i koje je potpisalo niz akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih profesora i dr. Na to pismo su ovih dana upozorili i biskup Košić (TV) i naš poznati kolumnist Ljubić (TV, kolumne). Na drugi dio podsjećaju Peticija ZDS nastala povodom napada na "Bojnu Čavoglave" i Thompsona. Slično drugom dijelu Zaključaka ovog Vijeća i tada su napadi bili zasnovani na neistinitim prikazivanju onog što je dano u Peticiji o pozdravu ZDS. Tada su iz Ureda Predsjednice RH tvrdili da je ta Peticija "na razini provokacije" i to je bio signal mnogima za hajku na potpisnike.

Najpriljaviju ulogu, barem što se mene tiče odigrao je prof. dr. sc. Damir Boras koji je na valu detuđmanizacije postao dekan jednog takovog fakulteta kakav je Filozofski fakultet u Zagrebu, a potom i njihov kandidat za rektora. Ovih dana je ponovno izabran za rektora i to - vjerovali ili ne - uz veliku podršku državotvornih Hrvata kojima nije smetalo što je to postigao "gazeći" po svom mentoru (prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na tom fakultetu u 48. godini života doktorira). Npr. prof. Tuđman je osnovao katedru Organizacija znanja, i bio šef katedre cijelo vrijeme dok Boras nije postao rektor. Kad Boras postao rektor smjenili su prof. Tuđmana bez da se njego o tome uopće obavjestilo prije smjene ili poslije. Inače ta Borasova doktorandica je magistrirala kod Tuđmana, sudjelovala je u drugim napadima na prof. Tuđmana, a Boras je poslije toga prije vremena predložio za unapređenje za redovitog profesora. Svega toga oko ZDS sjeća se kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić, pa me je spomenula i u najnovijoj kolumni u kojoj komentira Zaključke Vijeća:

"Zato nikako mala ne da taj pozdravić. Podsića kud se vaik vraćaš kad odlutaš. U sriću oli nesriću. I na pridragoga akademika (pogodite tko je to, JP). I na novoga pricidnika HAZUD-a, dr. Stjepandića koji mi

je darova 'liamshizenje' na vikovičnu uporabu. A mala to 'liam shi' oduševljeno privatila ka nahoče, oli gladnoga ćukicu na snigu. Pa ustrepeće njime kad mi se stisne srce, oli od dišpeta, oli tuge, oli kakve ranice. Izgleda kako ću na njemu morat i ostat jerbo kineski meljen 'iznimno' svaki četvrtkić. I obećajen šefiki i Plenkyju da će ostat tako. Reklo je povjerenstvo 'iznimno'. A ja uvik bila 'iznimka'. Etogac. Časna piJonirska evo: ne ću ga škičat na Thompsonu, ne ću ga ciknit ni s jedne tribine i pokrit ću rukan oči kad ga vidin digod na kapici oli spomeniku. Okrenit ću glavu da natpis ne gledan. I začepit uši kad ga neko usklikne (dakuće, ta se piJonirsko-časna od nikidan konta, jope ako će mala lagat, ae). Motivacija. Zbog 'hrabrosti'. Istinske, a ne lažne i hinjene. U svakon kontekstu. Danas."

Zapravo puno o radu Vijeća možete vidjeti u tom broju Hrvatskog tjednika. Ivicu Marijačića svakako treba pročitati: *Plenkovi či Kusić u službi srbijanskoga MEMORANDUMA 2.-* ali I njegov razgovor s jednim od onih koji su potpisnici tih sramotnih ZaKljučaka Predsjednika Matice hrvatske akademika Stjepana Damjanovića. Damjanović konstatira (vjerovali ili ne):

Nisam pravnik, nisam ni povjesničar, i ne znam zašto nismo zaključili da je pozdrav Za dom spremni dvoznačan kao i crvena zvijezda,
Predsjednik Matice hrvatske nam je čovjek koji potpisuje, a ne zna što je potpisao.

Ne čudi onda da je iz takve Matice hrvatske izbačenA takova HRVATSKA veličina kakav je akademik Dubravko Jelčić!

Kako mi je iz uredništva portala dragovoljac.com sugerirano ponavljanje nekih tekstova iz mojih knjiga povezanih s ovom problematikom, odlučio sam se da vam ponovim pismo koje sam zajedno s velikim HRVATSKIM biskupom dr. Vladom Košićem poslao Predsjednici 2016. Godine objavljen u knjizi: Josip Pečarić, Josip Stjepandić: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE str. 182.-188.:

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava

Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata. Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA ‘BOJNE ČAVOGLAVE’ MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu **Nezavisni.hr** objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja ‘ZA DOM SPREMNI’, nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se “ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati”.

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu “čestitku” Thompsonu zaboravljaju “da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral

nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave...”, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Moatoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjereni smo da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljjanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Požaić

general Ljubo Česić Rojs

general Marinko Krešić

general Josip Štimac

general Ivan Tolj

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.

Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu

Prof. dr. sc. Zlatko Vrljić

Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić

Mirela Pavić, kolumnistica

(...)

07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srпкиnje, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamo 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama.

Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića.

Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da intervenište. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost

njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobjede i poraze predsjednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:

<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>

VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO: <https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>

(Ukupno je bilo 74 supotpisnika Pisma Predsjednici – vidjeti spomenutu knjigu: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE; JP)

*

Posebno je zanimljivo što smo Vučićev govor poslali Predsjednici u prilogu ovog pisma jer znamo koliko je on bio zanimljiv i danas kada je Vučić na poziv Predsjednice posjetio RH i tom prigodom lagao o ovom govoru.

Podsjeća li vas Vučićev govor i na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Je li i to Pismo Predsjednici iz 2016. godine zapravo odgovor na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Josip Pečarić

VEČERAS BUJICA O ZABRANI PJEVANJA THOMPSONU - SIMBOLU BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE

<https://www.tportal.hr/showtime/clanak/thompson-nepozeljan-u-kostreni-zbog-politicke-situacije-njegov-koncert-nije-prikladan-foto-20180403>

<https://kamenjar.com/pocelo-sudenje-thompsonu-zbog-pozdrava-za-dom-spremni/>

<https://kamenjar.com/bajaga-moze-u-rijeku-ali-thompson-ne/>

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-s-obitelji-stize-prosvjed-ik-splitu-zastitimo-temeljne-vrijednosti-naseg-naroda-domovine>

----- Proslijeđena poruka -----

Naslov: NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV
SRPSKE HRVATSKE!

Datum: Fri, 8 Sep 2017 22:37:30 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

(Govor na dodjeli braniteljske nagrade Thompsonu)

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafciger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar ja pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinjele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unapred opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno čuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvim na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Iвица Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjeren sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Akademik Josip Pečarić

SVE ŠTO VRIJEDI IDENTIFICIRA SE I S THOMPSONOM I S PRALJKOM

Nije me bilo nekoliko dana. Bio sam u mom Kotoru. Uvijek je lijepo obići svoj rodni grad, vidjeti stare prijatelje – onoliko koliko ih uspiješ sresti u kratkom vremenu. Posebno me je obradovalo to što sam doznao kako smo uspjeli u zahtjevima vlastima u Crnoj Gori da u svom prijedlogu UNESCO-u da se Bokeljsku mornaricu upiše na Reprezentativnu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva istaknu njenu pripadnost Katoličkoj crkvi i Hrvatskom narodu. Još preostaje borba da se to isto ugradi u zakon o Bokeljskoj mornarici. Šteta što to nije učinjeno istovremeno. Mi u RH imamo to već u naslovu naših pet udruga („Hrvatska bratovština“). U Crnoj Gori se izgleda nacionalna imena ne mogu stavljati u naslovima. Šteta, jer bi to spriječilo očite pokušaje da se promjeni nacionalni sastav Bokeljske mornarice tamo. Ostaje sramotna uloga novog admirala Bokeljske Mornarice Tona Sbutege koji je tvrdio da Bokeljska Mornarica nije hrvatska bratovština. Hrvati u Boki ponosni su na činjenicu da je Papa proglasio Bazilikom katedralu sv. Tripuna. (Papa Bazilikom naziva posebno privilegiranu crkvu.)

I tamo se gledao ispraćaj Olivera Dragojevića. Hrvatska je pokazala svijetu da zna i dočekati svoje velikane i ispratiti ih. Doček Vatrenih i poruke koji oni nose je i dalje u medijima. Pogledajte npr. Miklenićev komentar:

<https://narod.hr/hrvatska/ivan-miklenic-kad-licemjери-sjede-u-strukturama-vlasti>

Doista je frapantna razlika u odnosu prema ponosu hrvatskog naroda i hrvatskih(?) političara.

Zapravo su Vatrene pokazali da svi oni koji žele posebno naglasiti svoj ponos zato što su Hrvati – žele pjevati ili imati Thompsona na njima važnim događajima. I sam sam, kada vlasti nisu željeli ispuniti želju Vatrene da ih dočeka Thompson napisao Marku: „Zapravo se ja ne bih trebao buniti. Meni si pjevao, a njima...).“

I nasmijao sam ga.

Moram se zahvaliti hrvatskom književniku i znanstveniku dr. sc. Stijepu Mijoviću Kočanu što je i moje ime spomenuo uz hrvatske velikane govoreći o Vatreima:

Stoga malenu i maloljudnu Hrvatsku ovih dana voli i zna za nju praktično cijeli svijet: pobjeđuje nogometne divove, mnogo veće od sebe i mnogoljudnije, snagom svoje volje i svojim znanjem igranja nogometa, svojim velikim srcem i svojim velikim domoljubljem. (U Kotoru mi je jedan Srbin za Vatrene rekao: Tako se igra za svoju državu i za svoj narod, J.P., a u Njemačkoj:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/01/u-njemackoj-izdana-srebrna-kovanica-s-hrvatskim-grbom-u-cast-vatrenih/>) *Hrvatski nogometni velikani podsjećaju nas na brojne druge hrvatske značajnike: na naše nobelovce, na hrvatske liječnike u vrhu svjetske medicine, konkretno i na nedavno preminuloga mogega prijatelja Predraga Kerosa jer se medicinski (anatomski) pojam 'keros' nalazi u svim svjetskim udžbenicima otorinolaringologije, na akademika Pečarića koji je, ma koliko to domaći nepodoban jer smetamediji prešućivali, svjetski poznat i slavan matematički značajnik, a Zagreb, s dvama znanstvenim časopisima koje on uređuje, važno je središte matematičkoga Globusa, svjetska matematička veličina, na srčane branitelje Vukovara i Dubrovnika, na Praljka koji nije dopustio da ga ratni zločinci učine ratnim zločincem sličnim njima, nego je radije umro. Javno i pred svima, postavši uzor i moralna vertikala, na Meštrovića i druge hrvatske umjetnike svjetskoga značaja, na hrvatske inovatore i proizvođače, na – za tako malobrojnu zemlju – iznimno brojne nositelje zlatnih i drugih medalja s olimpijada i svjetskih prvenstava, konačno i na njihove prethodnike 1998., također u svjetskome vrhu. Imamo, svi mi Hrvati, i na koga i na što biti ponosni.*

Vatreni su, znamo, pokazali vlastima da im je važnije narodu pokazati što je Hrvatski ponos. Istina i oni su pokazali Vatrenima koliko političarima nisu važni ni Vatreni ni hrvatski ponos ako ne žele kleknuti pred njima.

Ali stiže im nova poruka

Hrgović: Moja je velika želja da mi Thompson u Areni prije ulaska u ring zapjeva svoju pjesmu uživo

<https://kamenjar.com/hrgovic-moja-je-velika-zelja-da-mi-thompson-u-areni-prije-ulaska-u-ring-zapjeva-svoju-pjesmu-uzivo/>

S druge strane imamo potpuno drugačije ponašanje Predsjednice:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29969-m-ljubic-predsjednica-uz-thompsona-dobiva-li-nacionalni-otpor-rezimu-uporiste-na-vrhu-republike.html>

Predsjednica je valjda konačno shvatila da se pjesme zabranjuju, kako kaže Joško Buljan u najnovijem Hrvatskom tjedniku, zato što ruše, a ne podižu moral ljudi:

Stoga se moramo pitati zašto sve hrvatske vlade žele rušiti moral hrvatskoga naroda!? Čije su to vlade, za čije interese to čine? Kako to da tu nema razlike između Račana, Sanadera, Kosor, Karamarka, Milanovića ili Plenkovića? Je li moguće da je Thompson nepodoban jer smeta Pupovcu i njegovim četnicima? Možda smeta pjevanje o Lici, Slavoniji ili Dalmaciji kao HRVATSKIM bande Glini i tjeranju 'preko izvora', pa makar, za sada' samo u pjesmi.

Istine radi moram primjetiti da Predsjednica dugo već razmišlja o takvoj potpori Thompsonu. Naime, poslije napada na Peticiju ZDS koja je pisana kao potpora Thompsonu i „Bojni Čavoglave“ ona je u više navrata pokazala i drugačiji odnos. Čak je bilo naznaka da će prihvatiti i pokroviteljstvo međunarodne konferencije povodom mog rođendana. Moj dojam je da su tada prevagu odnijeli Josipovićevi kadrovi u njenom timu. „Gledam li joj kroz prste“?

Čini mi se da joj Ljubić „gleda kroz prste“ želeći da Predsjednica konačno izabere hrvatsku stranu. Ali drugi naš veliki kolumnist Ivica Marijačić joj „ne oprašta“: Sjaj i bijeda Kolinde G-K., Hrvatski tjednik, 2. kolovoza 2018.

Moram priznati da sam se i sam odavno ponašao slično Ljubiću, ali nisam siguran da nije u pravu Marijačić. Pa i u trenutcima kada smo napadnuti zbog obrane Thompsona Peticijom ZDS, pa ni kada je to rezurtiralo nizom napada na nas nisam povlačio paralelu ponašanja Predsjednice s onim iz vremena kada je bila Ministrica. A te napade imamo i danas. Tekst Zdravka Pilića *Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!* dostupan je i na Internetu:

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

A sjetimo se i napada Glavnog tajnika HAZU zbog Peticije ZDS u svijetlu ovoga što piše u tekstu:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/30/nije-problem-u-blagonicu-nego-u-hjazu-i-vlh/>

Prvo što mora napraviti Predsjednica se mora okružiti ljudima koji znaju. Jer da Vatreli nisu umjetnici u svom poslu ne bi bili to što jesu. Prije svih tu je Igor Vukić. U vrijeme 'moje' konferencije održavao je predstavljanja knjige „Radni logor Jasenovac“. Nije mogao doći na otvaranje konferencije, ali je došao poslijepodne dok su trajala matematička predavanja da mi čestita. Vidi i sada u Hrvatskom tjedniku kako 'kori' Predsjednicu: *Predsjednica je odobrila Rivlinove laži, a i sama je lagala o Jasenovcu*. Zar joj nije bolje imati za savjetnika vrhunskog znalca kojega se boje jugo-komunistički 'istoričari' u RH?

Slično ponašanje hrvatskih vlasti je bilo i kod odnosa prema jednom od najvećih Hrvata u povijesti – generalu Slobodanu Praljku. Danas vidim kako hrvatski branitelji traže da se Pelješki most nazove po našem generalu:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/02/inicijativa-hrvatskih-branitelja-peljeski-most-nazvati-po-pokoju-generalu-slobodana-praljku/>

Vidjet ćemo. Možda su ovi na vlasti nešto naučili od Dalića, Modrića i ostalih Vatreli!

Vidjeli smo i kako Kočan ubraja Praljka među najveće naše ljude. Mi Praljka nećemo zaboraviti. Bilo je predstavljanje knjiga o njemu u Sunji u sklopu proslave Dana branitelja Sunje. Knjige su predstavili dr. sc. Miroslav Međimorec, Mato Kovačević, Žarko Peša (čovjek koji je doveo Slobodana u Sunju), te jedan branitelj Sunjanin.

Zapravo najjednostavnije je reći ono što im poručuje dr. sc. Sanja Bilač i u najnovijem Hrvatskom tjedniku:

Dogodila se Hrvatska!

<http://projektvelebit.com/dogodila-se-hrvatska/>

Zapravo DGODIO IM SE TUĐMAN jer je on beskrajno vjerovao u hrvatski narod!

Josip Pečarić

NAPOMENA. Thompson je ispunio Hrgovićevu želju:

<https://kamenjar.com/video-hrgovic-uz-thompson-usao-u-ring/>
<https://narod.hr/sport/thompson-o-hrgovicu-i-vatrenima-kad-jednog-kantautora-sportasi-pozivaju-da-bude-s-njima-u-njihovim-najvaznijim-trenucima-onda-je-to-vrh-vrhova>

J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.

JOSIP PEČARIĆ

PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI

Igor Vukić je svojom knjigom „Radni logor Jasenovac“ i svojim nastupom na HTV-u uzdrmao osnovni postulat koji je Plenković zadao svom Vijeću za suočavanjem s prošlošću a to je da ne smiju dirati u „istinu“ o ND Hrvatskoj.

U nedavnom intervjuu u Hrvatskom tjedniku je Ivice Marijačić dva puta u svojim pitanjima ukazivao na dr. Ivu Lučića koji je bio i član Plenkovićevog Vijeća ali i

Programskoga vijeća HRT-a koje je odigralo važnu ulogu u hajci na Vukića, ali i na urednicu Karolinu Vidović Krišto koja je omogućila nastup nekome tko govori o svojim istraživanjima koja pokazuju svo znanstveno i drugo nepoštenje u takvoj Plenkovićevoj instrukciji.

Tako doznajemo da je dr. Lučić nazvao Vukića lunatikom a u jednom pitanju izravno govori o dr. Lučiću kao navodnom Tuđmanistu:

Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman dva puta je, tada kao komunistički „heretik“ osuđen zbog pisanja i procjene žrtava u Jasenovcu, procjene koja se nije poklapala sa procjenom jugokomunističke historiografije. Danas pokušavaju Vas proganjati zbog iste stvari. Smatrate li otužnom činjenicu da današnji navodni tuđmanisti (dr. Lučić i drugi) , koji nemaju osobnih spoznaja ni istraga o Jasenovcu, demoniziraju Vas. Bi li današnji protivnici vašega rada i Tuđmana opet, kad bi mogli, strpali u tamnicu zbog pisanja o Jasenovcu?

Zapravo postavlja se pitanje kako netko uopće može biti u nekakvom Vijeću na televiziji koje proganja hrvatske domoljube? U „Hrvatskom tjedniku“ od 21. lipnja 2018. možemo naći niz tekstova na tu temu:

1. Davor DIJANOVIĆ: Nakon HDZ-a, Pupovac gospodari i HTV-om NA HTV-u NEMA MJESTA ZA HRVATSKE NOVINARE

Pupovac zatražio, Plenković udovoljio: Saša Kosanović mora na HTV, Karolina Vidović Krišto mora s HRT-a

PROTJERANO sve što hrvatski diše: Tihomir Dujmović, Hloverka Srzić Novak, Karolina Vidović Krišto...

POVLAŠTENO sve što diše velikosrpski i projugoslavenski: Aleksandar Stanković, Saša Kosanović, Maja Sever...

2. Javor NOVAK: publicist i novinar. HRT je kao JRT, današnje čistke nisu bitno različite od nekadašnjih

3. Siniša KOVAČIĆ, bivši ravnatelj HRT-a: Nacionalno osviješteni kadrovi na HRT-u šute, trpe i nadaju se nekom novom hrvatskom valu

4. Zoran VUKMAN, novinar i publicist: Najbolje da Pupovac bude ravnatelj HRT-a

5. Josip JOVIĆ, novinar i publicist: Uvijek na HTV-u stradavaju „nacionalisti“ (vidjeti Prilog, J.P.)

6. Zorica GREGURIĆ, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara: Manjina, koja je izvršila agresiju na RH, zauzela sve pozicije u Hrvatskoj pa tako i na HRT-u

7. Đuro VIDMAROVIĆ, predsjednik Društva hrvatskih književnika: To nije normalno stanje

8. Hrvoje HITREC, književnik: Velika političko-medijsko-sudska sprega čije su žrtve istina i sloboda!

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29716-nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om.html>

Naravno među protjeranim sigurno treba dodati Željka Pervana.

S druge strane za dr. Marija Jareba ne može se reći da ne zna ništa o Jasenovcu jer je bio član Međunarodne skupine za održavanje sjećanja, edukaciju i istraživanje holokausta te predstavnik Ministarstva kulture u JUSP Jasenovac.

Pogledajte što on kaže o Vukićevim istraživanjima:

Držim ipak kako u istupima pojedinaca katkad ima više želje za samopromocijom i pronalaženjem 'novih istina' kakve bile, bez obzira

na sve dostupne činjenice i izvore. Nisam imao prilike još vidjeti Vukićevu knjigu, a 'izmakla' mi je i emisija koju ste spomenuli.

Iz dosadašnjih njegovih nastupa stječe se ipak dojam kako se previše naglašava nešto novopronađenih činjenica koje pokazuju kako vrug nije tako crn kako se uobičajeno misli, odnosno stvari se izvlače iz konteksta i stvara se slika koja znatno odudara od logora kao mjesta teških ljudskih patnji, što je nedvojbeno bio.

<https://direktno.hr/direkt/dr-sc-mario-jareb-popis-zrtava-javne-ustanove-jasenovac-ne-odgovara-stvarnosti-za-dom-spremnij-stari-hrvatski-pozdrav-126234/>

Prije toga govori o netočnostima brojki žrtava, ali ne kaže što je on učinio da se to ispravi kada je bio plaćen da to radi, ali mu oni koji rade ono što je on trebao raditi to čine zbog samopromocije! A nije pročitao ni Vukićevu knjigu niti je pogledao 15 minuta njegovog nastupa na HTV-u!

Svjestan je i drugih bedastoća koje iznose jugo-komunistički 'istoričari' u RH pa

im se i on ruga. Uostalom poznato je da se Klasić uplašio Vukića, a dr. Ivo Goldstein se dodatno obrukao svojim nastupima, bolje reći napravio budalu od sebe:

<https://kamenjar.com/analiza-nastupa-ive-goldsteina-u-tv-emisiji-nedjeljom-u-2/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-analiza-nastupa-ive-goldsteina-nu2-njegovi-htjeli-da-njihovi-mitovi-lazi-ostanu-povijesna-istina>

<https://kamenjar.com/takozvani-povjesnicar-ivo-goldstein-je-iznio-veliku-laz-i-prekrsio-hrvatski-ustav/>

<https://direktno.hr/kolumne/ono-kad-narodno-veselje-zagade-sanader-goldstein-i-svi-koji-su-ih-omogucili-125890/>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknadjuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

A tim bedastoćama jugokomunističkih povjesničara nema kraja:

<https://kamenjar.com/dujmovic-nitko-nikoga-nije-do-te-razine-ogolio-kao-hasanbegovic-jakovinu/>

<https://kamenjar.com/bujanec-hasanbegovic-skrsio-jakovinu-ko-hrvatska-argentinu-stigao-je-i-na-jazovku/>

Zato je svima jasno da protiv Vukića koji je veliki broj godina posvetio svojim istraživanjima jugo-komunistički povjesničari u RH su obični diletantni. Zato se u tu priču moraju uključiti hrvatski povjesničari kojima nije strana Plenkovićeva doktrina.

A pored Vukićeve knjige ovih dana je veliki udar ta Plenkovićeva doktrina doživjela i konačnom presudom o "Bojni Čavoglave" i ZDS. Znamo da su hrvatski političari skoro dvadeset godina napadali Thompsona zbog pjevanja pjesme 'Bojna Čavoglave' koja je jedan od simbola Domovinskog rata i za koju svi znaju da je uvijek počinjala sa pozdravom ZDS koji su koristili i mnogi hrvatski branitelji. U svojoj ulizičkoj misiji prema srpskim političarima (i ne samo njima) tzv hrvatski političari su pokušali kriminalizirati i "Bojnu" i ZDS.

Koliko je takva politika gadljiva pokazalo se ovih dana kada su Hrvati ispunjeni ponosom zbog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije. O tome posebno treba pogledati tekst Marka Ljubića:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29705-m-ljubic-prica-o-dalicu-modricu-papi-franji-i-sapama-iz-brezovice.html>

Veliku pobjedu su slavili pjevajući 'Bojnu Čavoglave' i onda se javio srbijanski predsjednik kazavši o 'Bojni' i ZDS ono što nam skoro 20 godina govore političari u RH:

Vidio sam da su pjevali bando, četnici, srpski, dobrovoljci. Da sam na njihovom mjestu radovao bih se sportskom uspjehu, ali ako im je najveća hrana mržnja prema srpskom narodu, nek im bude.

Vučića je prvi ismijao onaj koji dvadesetak godina trpi od Vučićevih političara u RH – sam Thompson:

Vučić se prepoznao u Thompsonovoj pjesmi! Za njega nije mržnja to što se aktivno uključio u agresiju protiv Hrvatske (vjerojatno to doživljava kao ljubav) ali za njega jeste mržnja prema Srbima ako se netko brani od njihove agresije.

<https://narod.hr/sport/thompson-vucic-se-prepoznao-mojoj-pjesmi-nije-mu-mrznja-sto-se-aktivno-ukljucio-agresiju-hrvatske>

Naravno ismijali su ga svi pa čak i na lijevim prosrpskim portalima u RH. Čak i tamo postanu Hrvati kada su ponosni na svoj narod. Zato 'hrvatski' političari i ubijaju taj ponos, zar ne?

Iznenadio me je ipak komentar dr. Jareba:

Nije neobično što su u takvim uvjetima neki hrvatski vojnici za svoje geslo i pozdrav uzeli 'Za dom spremni!', a pod njim su mnogi i poginuli

za Hrvatsku. To je druga razina toga pozdrava kao simbola borbe za Hrvatsku iz devedesetih godina prošlog stoljeća, što treba poštovati. To ipak ne poništava činjenicu da je 'Za dom spremni!' nastao kao ustaški pozdrav (podcrtao JP) te je korišten u NDH kao pozdrav vladajućeg Ustaškoga pokreta koji je Hrvatsku pokušao pretvoriti u totalitarnu državu i pod čijom su vladavinom počinjeni i brojni zločini.

Držim da totalitarnim simbolima nema mjesta u javnosti, pa bi uz preporuku da se pozdrav 'Za dom spremni!' koristi isključivo prigodom komemoracija za bojovnike HOS-a trebalo preporučiti da se svi totalitarni simboli maknu iz javnosti.

Podcrtao sam tipičnu Plenkovićevu doktrinu jer je Plenkovićevim povjesničarima očito ZDS totalitarni simbol zato što je nastao kao simbol otpora srpskoj (fašističkoj) diktaturi u Prvoj Jugoslaviji. Valjda im je fašizam sama činjenica što se netko tamo bunio za ubojstvo Radića i drugih, da ne spominjemo sve ono što se u toj državi događalo.

Istina, dr. Jareb je još gluplje komentirao ZDS:

<https://kamenjar.com/logika-hrvatski-povjesnicari/>

I pored svega 3.6.2018. pozvao sam i dr. Lučića i dr. Jareba da nam se pridruže i potpišu pismo:

Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja.

Sada mi je jasno zašto nisu. Zapravo tada mi još nije bilo jasno da među povjesničarima imamo i Plenkovićevih povjesničara.

Danas je dan državnosti. Zato ću ovaj tekst završiti s čestitkom Karoline Vidović Krišto kojoj se pridružujemo:

Kako se voli Hrvatska? Kako mogu reći da ju volim ako ju ne poznajem, ako ne znam o njoj ono što je bitno. Trebamo znati svoju povijest, tražiti i širiti povijesne činjenice.

Kako će naša djeca, ne samo u Hrvatskoj nego diljem Europe i svijeta, moći voljeti svoju Hrvatsku sutra ako povjeruju u sve laži o njoj koje se iz godine u godinu ponavljaju i množe? Laži u koje će povjerovati ako ne budu znali istinu i ako ne budu znali ono bitno o Hrvatskoj. Čovjek u laži vjeruje najčešće iz neznanja. Lažima ćemo iz neznanja povjerovati.

Zato ne zaboravimo, ove riječi želim u naša srca i u naše sjećanje položiti —

Hrvatska se voli znanjem.

Sretan Dan državnosti!

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-hrvatska-se-voli-znanjem/>

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-plenkovicevi-povjesnicari/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-plenkovicevi-povjesnicari/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.**

JOSIP PEČARIĆ

**NOVO PREDSTAVLJANJE KNJIGA O
GENERALU PRALJKU U ZNAKU
DETUĐMANIZIRANOG HDZ-A:
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU**

Dopustite mi na početku da vam se zahvalim što ste došli i na drugo predstavljanje ove dvije nove knjige o generalu Praljku. Zahvaljujemo se HVIDRI grada Zagreba što su nam omogućili ovo predstavljanje, a posebno predstavljачima sjajnim hrvatskim kolumnistima Mati Kovačeviću, Marku Juriču i Marku Ljubiću.

U drugoj knjizi o general Praljku jedno poglavlje sadrži tekstove četrdesetak hrvatskih kolumnista s više od pedeset njihovih tekstova. Jedna od njih je i Mirela Pavić koja u svojoj najnovijoj kolumni u Hrvatskom tjedniku piše povodom velikog prosvjednog skupa u Zagrebu:

„Dan prije prosvida, svjesni u svojim sotonjarskim centrima, kako narod ipak svaća ono što čita, Vijeće EU 'deklasificira' u nastrožoj tajnosti 'sporne dijelove', nastojeć tursku Ikaču prikazati – nevinom. Još jedan dokumentić, nevin ka goblen hanuma. Dakle, jako se dobro prati što se u maloj zemljušici, ka naša, zbiva. Volin kad malkoc zatresemo vaki malešni i nemoćni globalističke centre. Reka bi pridragi akademik – 'ponos', to je ono što smo zaboravili. E, pa izgleda kako – nismo zaboravili. Ovoga puta prosvjeduju Hrvati. Etogac! Prave marginalce, one koji slažu kapitalističku silu poreznoga novca i njihove ispljuvke, gledamo u manje-više redovitim

prosvidima. A na čelu im uvijek isti crvenokosi petokrakari. Vamo su bile matere s dicon, običan, mali svit, koji možda nije razumija baš svaku crticu i rezu teksta, ma nije ga mora ni detaljno pročitati e da bi nanjušija kako to 'nije nešto dobro'.“

Iako Mirela kaže da bih ja rekao kako je ponos ono što smo zaboravili ipak bih upozorio da se prvo proglašuje treće knjige o generalu Praljku naziva TUGA I PONOS. Da, čin Praljkova samožrtvovanja i sebedarja pobudio je u hrvatskom narodu tugu, ali i ponos. A ponos je ono što nam stalno pokušavaju uništiti jer bez ponosa nema ni Hrvatske. Najponosnijih deset godina moga života, a sigurno i vaših bile su deset Tuđmanovih godina. Da pokazao se taj ponos, pokazalo se da ga Hrvati nisu zaboravili.

A jedno poglavlje te treće knjige o generalu Praljku i govori kroz odgovor vlastima koje su odbacile velikog hrvatskog generala: „S PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠE PODANIŠTVO“.

Njima ne odgovara netko tko budi ponos u narodu. Kakvi su poželjni generali pokazali su nedavno kada su iskoristili smert generala Stipetića da nam to pokažu. Iako o mrtvima samo najbolje, Ivica Marijačić je u Hrvatskom tjedniku to i komentirao:

„Dakle general Stipetić bio je jedan od hrvatskih generala slavne i pobjedničke Hrvatske vojske. Nema se što posebno prigovoriti tim hrvatskim generalima koji su dugo kalkulirali jer se događao slom ideala, života, obiteljske drame u kojima su događaji bili brži od sposobnosti za moralno i političko rasuđivanje kod onih koji su prisegnuli na vjernost Jugoslaviji. No moralni pad i Stipetića i Tusa dogodio se nakon 2000. godine kada su stali uz Stjepana Mesića i njegov protuhrvatski čin istjerivanja ratnih generala iz Hrvatske vojske pod lažnim izgovorom da se bave politikom i da spremaju državni udar. Umjesto da stanu uz svoje kolege i braću po oružju, dali su potporu Mesiću i u javnim istupima počeli demonizirati mrtvoga Tuđmana, njegovu politiku, njegove „neškolovane generale“. Stipetića su sasušavali haaški istražitelji, ali znalo se kako mu se kao Mesićevu generalu ne će ništa dogoditi jer je Mesić bio haaški pouzdanik i svjedok, odnosno hrvatski izdajnik.

U trenutcima smrti treba se pokloniti svakome hrvatskome branitelju, časniku, generalu, a ne o njima širiti neistine u jednome ili drugome smjeru. Neka je laka hrvatska gruda našem generalu Petru Stipetiću.“

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29028-i-marijacic-pocast-generalu-stipeticu-bez-ljevicarskih-lazi.html>

Mislili su da im nedolazak na komemoraciju generalu Praljku garantira njegov zaborav. A kada jedan narod zaboravi jednu takovu veličinu kakav je bio general Praljak onda je širom otvorio vrata svom nestajanju. Nije prošlo ni tri mjeseca od smrti generala Praljka a dogodio im se Jelačić plac gdje su morali više od deset puta smanjiti broj prosvjednika da bi pokušali sakriti poruku naroda. Poruku:

„S PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠE PODANIŠTVO“.

Zato ne čude izjave uglednih HDZ-ovaca koji napuštaju takvu stranku:

Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić: *Andrej Plenković i njegovi moraju otići.*

Roko Antić: *Plenković nije dostojan biti predsjednikom HDZ-a.*

A o ulozi Plenkovića u slučaju generala Praljka pogledajte u trećoj knjizi poglavlje: GUARDIAN.

Zapravo je teško zamisliti što se mota u glavama hrvatskih političara kada vjeruju da narod može zaboraviti i prestati diviti se generalu Praljku. Pogledajte samo u ove dvije knjige koliko je sjajnih ljudi od pera pisalo o našem generalu. Misle li oni doista da oni ne samo da ne znaju čitati već ne razumiju što su sami napisali?

Kada je ostavku dao Roko Antić on je kazao da je u toj ostavci citirao moju knjigu TRIJUMF TUĐMANIZMA. Citirao je knjigu iz 2003. godine dakle iz vremena najveće detuđmanizacije u RH. Knjiga u tom vremenu samim naslovom govori da neće uspjeti u tom uništavanju ponosa hrvatskih ljudi, u uništavanju hrvatske države.

Jedna rasprava u toj knjizi ima naslov: DETUĐMANIZACIJA I HDZ, a predstavlja raspravu sa Simpozija povodom treće obljetnice smrti prvoga hrvatskog predsjednika u Zagrebu 2002.. A prva rečenica kao da opisuje i današnji HDZ:

Čini mi se da bi naslov ovog mog teksta mogao biti "Zašto Soros hvali Sanaderov HDZ?"

I danas je jasno da ponos hrvatskog naroda ne možemo odvojiti od istinskog hrvatskog predsjednika dr. Franja Tuđmana. Vidjeli smo ovih dana kada se ponos našeg naroda ponovno manifestirao na veličanstveni način da su svi smatrali potrebnim posebno naglasiti da su u tome sudjelovali i članovi njegove obitelji i sinovi i unuke. S

unukom Nerom Tuđman je napravljen i intervju u Hrvatskom tjedniku. A oni su itekako pokazali koliki je značaj generala Praljka u svemu tome. Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je i sudjelovao u prvom predstavljanju ovih knjiga, a i njegovi tekstovi imaju i značajnu ulogu u njima. Jedan broj znanstvenog časopisa kome je prof. Tuđman glavni urednik je posvećen generalu Praljku (*National Security and the Future*, Svezak 18, br. 3, 2017.). Stjepan je bio i na prvom predstavljanju, a i danas je tu. Nerin intervju u Hrvatskom tjedniku završava s pitanjem o Thompsonovoj „Bojni Čavoglave“ i pozdravu ZDS. Nera je dala sliku na kojoj su ona i njena sestra s Thompsonom i kaže:

„Uopće ne vidim što je sporno u tom lijepom hrvatskom pozdravu ZA DOM SPREMNI!“

<https://narod.hr/hrvatska/ponedjeljaknera-tudman-ne-zelim-biti-clanica-ovakvoga-hdz-a>

Time je očitala lekciju i Predsjedniku HDZ-a i Predsjedniku HAZU i njihovog *Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima*. Ali i svojim kolegicama i kolegama iz Mladeži HDZ-a koji su požurili iskazati lojalnost svom šefu (mnogi od njih su je podržali nakon što su saznali da se iščlanila iz stranke). Ne svom narodu nego svom šefu. Zato dr. sc. Damir Pešorda konstatira:

Tako mladi, a već hadezeovci...

Kao što se gazi po kršćanskim vrijednostima svoga naroda, tako su mnogim današnjim hadezeovcima važniji simboli pod kojima je razaran Vukovar od onih s kojim je branjen. Tako im ništa ne znači ni čin samožrtvovanja i sebedarja generala Praljka.

Zato i ne čudi kada dr. Robin Harris, britanski povjesničar, publicist i novinar koji se devedesetih, pišući knjigu o Dubrovniku, toliko zaljubio u Hrvatsku i njezine ljude da se ovdje i doselio i dobio državljanstvo i čije tekstove možete naći u ovim knjigama danas o Hrvatskoj kaže:

Hrvatska – prekrasna država s užasnim političarima

<https://kamenjar.com/dr-robin-harris-hrvatska-prekrasna-drzava-s-uzasnim-politicarima/>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-njima-ne-odgovara-netko-tko-budi-ponos-u-narodu/>
<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-novo-predstavljanje-knjiga-generalu-praljku-znaku-detudmaniziranog-hdz-a/>
<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/10292-govor-na-predstavljanju>

PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.

PREDSJEDNICA: ‘ZA DOM SPREMNI’ TREBA RAZLIKOVATI OD ‘ZA DOM SPREMNI’

Marcel Holjevac svoj komentar predsjedničina ograđivanja od ZDS kaže:

Umjesto da Hrvatska poruči jasno I glasno: Simboli pod kojima je država rušena I napadana će ubuduće biti zabranjeni u Hrvatskoj, oni koji su korišteni u obrani, uključujući ZDS će biti definitivno legalizirani (naravno, to se ne odnosi na neka slova U, Pavelićeve slike I slično) a tko se buni protiv njih, za njega ćemo znati tko je I što je, ona se krenula ispričavati Srbiji što uopće postoji, I što je pobijedila.

Istovremeno smo dozvolili srpskoj I “antifašističkoj” 212rompt212me212 da rastrubi da je ZDS ustaški pozdrav, a ne I pozdrav iz Domovinskog rata (pri čemu je nebitno je li stari hrvatski ili ne), a nismo reagirali kad je Srbija rehabilitirala četništvo I četnike. Time smo poraženima u ratu dali priliku da oni nama određuju što smijemo koristiti a što ne, od simbola pod kojima smo ih pobijedili. To je suludo. Još je luđe da su u Hrvatskoj simboli pod kojima je napadana danas legalni jer su to “službeni simboli Srbije”, a oni pod kojima se branila sotonizirani, I zbog njih se ljudima uništavaju egzistencije I karijere.

<https://narod.hr/hrvatska/marcel-holjevac-kako-je-jedan-pozdrav-iz-rata-i-pjesme-postao-najvaznija-politicka-tema-u-hrvatskoj>

Citirao sam Holjevca zato što sam s njim polemizirao zbog Peticije ZDS. A danas on upozorava kako su se branitelji borili protiv srpske politike koja je u svojoj suštini bila iskonski fašistička, iako se skrivala iza antifašističkih simbola I retorike. (Vidjeti moj tekst

SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA od 18. 8. 2018.)

Predsjednica je, poslije svoje izjave, suočena s velikim napadima, koji se nisu odnosili samo na ZDS I ulogu tog pozdrava u ocrnjivanju Domovinskog rata već I zbog toga što nije pomilovala niti jednog branitelja

(<http://www.hrvsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrvsvijeta/53090-mladen-pavkovic-predsjednice-kad-cete-pomilovati-i-nekog-hrvatskog-branitelja>),

što je, suočena s narodnim gnjevom poslije velikosrpske izložbe o Jasenovcu, pozvala Vučića u Zagreb I pomogla mu u daljnjem četnikovanju, što je pobjegla iz Zagreba kad je bila komemoracija za generala Praljka, a u Sunju izbacila njegovo ime iz svog govora, kao što je u Sisku izbacila ime Đure Brodarca, a u Jasenovcu – kako konstatira Ivica Marijačić u Hrvatskom tjedniku . „u Jasenovcu govorila morbidne laži na račun Hrvatske (prepričala sudbinu djevojke stradalnice logora za koju se odmah utvrdilo da uopće nije stradala I da nije bila u Jasenovcu)

Uslijedilo je njeno pojašnjenje. Izdvajam:

Upitana je li pogriješila s tim svojim priznanjem, predsjednica je odgovorila kako nije te da stoji kod svoje izjave, ponovivši da je “Za Dom spremni” kompromitiran, ali I da treba razlikovati poklič “Za Dom spremni” koji su u Domovinskom ratu koristile pojedine postrojbe, te je I danas dio njihovih službenih insignija.

“Dakle, poklič ‘Za Dom’ ili bilo koja varijanta jest povijesni hrvatski pozdrav, odnosno poskočica, ili kako bismo to nazvali, koja se spominje u puno historijskih dokumenata ili pjesama, a meni je najdraža arija iz 213romp Nikola Šubić Zrinski. Međutim, poklič odnosno pozdrav ‘Za Dom spremni’ jest isključivo službeni pozdrav NDH I kao takav kompromitiran”, rekla je Grabar-Kitarović.

<https://narod.hr/hrvatska/grabar-kitarovic-poklic-za-dom-ili-bilo-koja-varijanta-jest-povijesni-hrvatski-pozdrav>

<https://direktno.hr/direkt/predsjednica-treba-razlikovati-kompromitirani-ustaski-pozdrav-od-poklica-branitelja-u-domovinskom-ratu-147999/>

<https://kamenjar.com/predsjednica-treba-razlikovati-kompromitirani-ustaski-pozdrav-od-poklica-branitelja-u-domovinskom-ratu/>

Sada meni nije jasno jesu li svi oni privedeni koji su uzvikivali ZDS uz to vikali da je to pozdrav iz NDH (HOS-ovci u Kninu ili onaj Kinez), ili su naši političari pravnici u drugi, koji 214romp napadali, mentalni komunisti koji znaju što su ti ljudi mislili. Pa Sud je Šimuniću I pismeno potvrdio da zna što je on mislio.

Sada meni nije jasno je li nešto što je službeno u RH zapravo to nije, 214rompt je njihova država Jugoslavija, a ne RH (Davno sam Račanu napisao da je meni mnogo bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole).

Sada meni nije jasno ni jesmo li lagali u Peticiji ZDS jer smo tamo branili Thompsona I podržavali Mladog Jastereba, a oni su izgleda (Thompson u pjesmi, a Mladi Jastreb u svom prijedlogu) jasno svima stavili do znanja da je njihov ZDS službeni pozdrav NDH. Ili oni možda nisu branitelji.

Zato im je Thompson valjda uvijek kriv:

<https://direktno.hr/zivot/zabava/thompsonove-cavoglave-ponovno-na-meti-dusebriznika-zazivaju-li-to-neki-cenzuru-148001/>

Budi pametan pa shvati što je Predsjednica htjela reći da je pogriješila kada je tvrdila da je ZDS stari hrvatski pozdrav jer *poklič 'Za Dom' ili bilo koja varijanta jest povijesni hrvatski pozdrav.*

Ili samo nije dobro shvatila moj tekst:

PREDSJEDNICA JE U PRAVU, A NE HASANBEGOVIĆ:

ZDS JE STARI HRVATSKI POZDRAV

6.9.2017.

Ne mogu vjerovati svojim očima da je Hasanbegović rekao ono što piše u ovom tekstu:

Dio smatra kako se radi o hrvatskom pozdravu starom nekoliko stoljeća kojeg je HOS preuzeo 1991. Godine, a dio smatra kako pripada ustaškom režimu koji se njime koristio kao službenim pozdravom te da kao takav ne smije biti prisutan nigdje u javnom životu.

Za ovu podjelu zna I predsjednica koja je u svojoj izjavi u posljednjem intervjuu pokušala pomiriti ove dvije struje kazavši kako je 'Za Dom spremni' "stari hrvatski pozdrav koji je nažalost kompromitiran u vrijeme ustaškog režima".

Je li pozdrav 214rompt214 kompromitiran – predsjednica nije htjela odgovoriti.

Što na to kaže povjesničar I bivši 215rompt215m Zlatko Hasanbegović?

"Nikad nisam tvrdio da je to stari hrvatski pozdrav. Nije. To je ustaški pozdrav I zato sa sobom nosi hipoteku", kaže Hasanbegović.

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zds-nije-stari-hrvatski-pozdrav-je-ustaski-pozdrav/>

Pa neki dan sam pisao kako srpski povjesničari govore o evoluiranju nečega iz tradicije njegovog naroda.

Naime, u Srbiji su se jako naljutili na izjavu jednog europskog sportskog dužnosnika koji je stavio znak jednakosti između Šimunićeva pozdrava "Za Dom" I uzdignuta tri prsta Novaka Đokovića kojim proslavlja pobjedu pa su Večernje novosti zamolile povjesničara Dragana Petrovića neka pojašni što zapravo znači kada Srbin podigne tri prsta. Petrović je podsjetio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s podignuta tri prsta, ali spojena dok se 80-ih godina uvodi pozdrav s raširena tri prsta. Ovaj srpski znanstvenik se poziva na fotografije od prije Drugog svjetskog rata gdje Srbi prisežu sa spojena tri prsta, ali I da su "tri raširena prsta karakteristična za vojnike nacističke Njemačke I ustaše u NDH".

– Bilo koji nacionalni pozdrav može biti dio pažljivo njegovane tradicije, a može vremenom I evoluirati. Tako je bilo I sa srpskim pozdravom. Tri rastavljena prsta kao naš suvremeni pozdrav je patentiran 1988. U vrijeme okupljanja Srba iz Srijema, Banata, Kosova I Metohije, koji su zahtijevali promjenu Ustava Srbije.

Kada sam s Thompsonom svojevremeno razgovarao o tome on bi usporedio Hrvatski jezik danas s Hrvatskim jezikom nekad I upitao bi: Je li Hrvatski jezik evoluirao?

Zato sam I danas napisao:

„... činjenica da Predsjednica danas govori o starom hrvatskom pozdravu pokazuje da nije slučajno što pjeva ZA DOM, ZA DOM:

<http://kamenjar.com/predsjednica-kolinda-grabar-kitarovic-i-hrm-pjevaju-hajd-u-boj-u-boj-za-dom-za-dom-sad-u-boj/>

Dakle, Predsjednica mnogo bolje razumije dio o evoluiranju tog pozdrava od nekih domoljubnih povjesničara. Pri tome posebno napominjem kako je svojevremeno, u vrijeme kada još ni Predsjednica nije razumjela to o starom hrvatskom pozdravu, našu Peticiji ZDS potpisao I dr. sc. Mirko Valentić, nekadašnji ravnatelj Hrvatskog

instituta za povijest. Ipak bi se mlađe kolege trebale zapitati zašto je to uradio dr. Valentić? Ja sam tada osuđivao ljude u Predsjedničnom uredu zbog gledanja na hrvatsku povijest srpskim očima, a hrvatski povjesničari ne razumiju logiku srpskog povjesničara Petrovića!

Da Predsjednice, samo Vi pjevajte ZA DOM, ZA DOM, možda I hrvatski povjesničari shvate da je ZDS to isto samo s malo više pojašnjenja.

U istom tekstu sam konstatirao kako mi ne smetaju tvrdnje da su ZA DOM SPREMNI prvi zvanično kao pozdrav koristile Ustaše. Ali da pripada „ustaškom režimu“ iz vremena NDH je gnjusna laž.

Zašto?

Hrvatski povjesničar prof. Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma, što u stvari jesu svi oni koji napadaju pozdrav ZDS, koji jeste ustaški pozdrav iz 1932. Godine, dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature, nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobodilačke borbe ... popraćene pozdravom Za Dom spremni iz 1932. Godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofašističke diktature (podcrtao JP).

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Ta laž dovodi to toga da danas I neka europarlamentarka (Ivanka Maletić) kaže:

Svastika je prekrasan, starokršćanski znak, pun značenja I dobra, a zbog Hitlera je zauvijek izbačen iz upotrebe, kaže europarlamentarka
Ona se to sjetila danas iako se iz njenog teksta vidi kako zna da su ga koristili branitelji u Domovinskom ratu.

Još jedan političar koji priglupo misli da je Domovinski rat bio prije Drugog svjetskog rata? Da, očito je netko uvjerio kako je na Njemačku u međuremenu izvršena agresija, pa su se Njemci obranili koristeći Svastiku. Jadni mi kada joj netko objasni da su naši branitelji 216rompt I krunicu!

Ili samo 216rompt kažu da se iznenada moraju sjetiti ZDS I činjenice da su njihovi miljenici Srbi u Domovinskom ratu objašnjavali kako su branitelji Ustaše, a narod to nije prihvatio, pa tu obvezu moraju

ispuniti danas, sedamdesetak godina poslije Drugog svjetskog rata I dvadesetak poslije Domovinskog rata.

S druge strane dobro je da su napali Predsjednicu zbog toga što je očito točno konstatala kako je ZDS stari hrvatski pozdrav, pa možemo očekivati još jedan korak u tome:

HRVATSKU DRŽAVU SU STVORILI HRVATSKI BRANITELJI I SVE ŠTO SU ONI KORISTILI ZA TO – NAMA JE SVETINJA!

Akademik Josip Pečarić

*

Znam da nekim prijateljima, bliskim Hasanbegoviću, nije bio drag moj tekst. Vjerojatno Hasanbegović I misli isto što I ja. Zapravo napad na njega zbog „ustaške“ kape, a nosio je HOS-ovu kapu, je nešto potpuno analogno ovome sa ZDS.

Mene posebno zanima pitanje oko ZDS kao povjesno pitanje. Poslije pojave dokumenta iz 1936. S „domobranskim pozdravom ZDS“, koji su naši ljudi poslali I američkom veleposlaniku reagirajući na njegovu izjavu, kao I Domobranske zastave sa ZDS, poslao sam nekim hrvatskim povjesnicima upit o tome.

Ivo Rendić Miočević podsjetio me je na svoj članak **“Jedinstveno kronološko preokretanje u svijetskoj povijesti” (Hrsvijet 23. X. 2017.):**

Izričaj „Za Dom spremni“ uvijek je bio reakcija na velikosrpske 217rompt217me I genocidna djelovanja. Slogan je prvi upotrebio Ante Pavelić 1932. Godine u ustaškome glasilu Grič u svezi s Velebitskim ustankom protiv monarhofašističke diktature kralja Aleksandra. Dakle, slogan je bez ikakve sumnje antifašistički a ustanak hrvatskih nacionalnih revolucionara koji je krvavo ugušen tada su podržali komunisti (list Proleter). Prema Pavelićevoj izjavi iz 1957. Inspiraciju za slogan dobio je u ispravi Petra Krešimira IV. Iz 1069. Godine Mare nostrum I to u formulaciji „...odlučismo I spremnim srcem (217rompt animo) ustanovismo...“ Pavelić je u toj izjavi napomenuo da je potrebna spremnost za ono što je najsvetije: za dom a dom ne znači samo domovinu nego I domaće ognjište, pa je njegovo značenje dvostruko jako.

Za nadati se je da će naše povjesničare zaintigrirati ova priča o domobranskom pozdravu ZDS pa možda doznamo I nešto više o svemu tome.

*Njihova borba protiv pozdrav Za Dom spremni je
kompulzivna i predstavlja poremećaj osobnosti*

PETERO JAHACHA VELIKOSRPSKE APOKALIPSE U HRVATSKOJ

*Lora Vidović, Milorad Pupovac, Boris Miletić, Ognjen Kraus
i Hrvoje Klasić, bez obzira na formalne dužnosti i poslove,
najvatreniji su borci protiv pozdrava Za Dom spremni pod
kojim je obranjena Hrvatska od velikosrpske agresije.
Koristeći se povijesnim falsifikatima i izmišljotinama, ne mogu
se zasititi ozloglašivanja Hrvatske*

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Premda je pozdrav ili poklič „Za Dom spremni“ ozakonjen u Republici Hrvatskoj kroz insignije HOS-ove postrojbe iz Domovinskoga rata, on je na udaru nevjerojatne kampanje koja traje bez prekida, već godinama, kao da je riječ o kriminalnom činu onih koji se njime koriste.

Postoje razumni pojedinci na političkoj sceni posve smireno upozoravaju da je bespredmetna rasprava o tomu je li taj pozdrav dopušten ili ne, s obzirom na to da je on dio registriranoga i od pravnoga sustava odobrenoga identiteta jedne postrojbe, dakle potpuno legalan, no to ne sprječava zapjenjene i narogušene samoprovane stražare ideološke čistoće u RH da pokušavaju ognjem i mačem zatrti taj pozdrav.

Njihov izgovor da je to isključivo pozdrav iz NDH i iz ustaškoga pokreta, vrlo je proziran paravan ispod kojega pokušavaju skriti svoju jugonostalgiju, mržnju prema samostalnoj hrvatskoj državi i nemirenje s briljantnom pobjedom Hrvatske vojske nad jugoslavenskom narodnom armijom i paravojnim četničkim skupinama. Permanentna difamacijska kampanja i spremnost da se skandalizira čitava država kad gdje vide napisan taj pozdrav ili kad

god čuju njegovo izvikivanje, spremnost da se alarmira čitava međunarodna zajednica i da se Hrvatsku zbog toga prikazuje fašističkom državom, glavno je obilježje nekih javnih dužnosnika u Republici Hrvatskoj, neovisno o njihovim dužnostima i poslovima. Bili oni povjesničari, pravobranitelji, gradonačelnici, filolozi, oni su ujedinjeni u tom neproglašenome pokretu protiv „ustašluka u Republici Hrvatskoj“, a kad i nemaju apsolutno nikakav dokaz za svoje objede, uvijek im dobro dođe ako netko zapjeva ili ispiše na zidu ili majici pozdrav *Za Dom spremni*. S obzirom na to da se ti likovi do sada nisu pobunili protiv pozdrava i simbola pod kojima je razarana, okupirana i ubijana Hrvatska 90-ih, štoviše na svakome ih koraku rehabilitiraju, onda zapravo nema nikakve dvojbe kojemu oni intimno političko-ideološko-svjetonazorskome sustavu pripadaju. To je jugosrpski, pa i velikosrpski i četnički sustav vrijednosti.

Bio ili ne bio isključivo ustaški ili stari hrvatski znamen, *Za Dom spremni* obnovljen je početkom 90-ih kao jedan od oblika otpora velikosrpskoj agresiji. Imao je mobilizirajući učinak među hrvatskom mladosti koja je dragovoljno išla u obranu Domovine. Tada nikomu nije smetao. Nitko se nije bunio kad je glazbenik i branitelj Marko Perković Thompson počeo svoju legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tim pozdravom. Tuđmanova sjajna ideja i praksa pomirbe uključila je postrojbe HOS-a u sustav Hrvatske vojske, a time i njihove insignije. HOS-ov znamen *Za Dom spremni* prihvatile su i ostale postrojbe Hrvatske vojske, prihvaćen je praktički plebiscitarno bez dekreta i propisa. Nitko u toj uporabi nije svih tih godina uopće vidio bilo kakav znak rehabilitacije ustaškoga pokreta. Tek nakon 2000. godine i dolaska tzv. trećejanuarske vlasti, ruši se nasilno jedan sustav vrijednosti i uspostavlja drugi, jugokomunistički. Sama činjenica da se i nakon te godine HDZ vraćao na vlast, nije imala bitnoga utjecaja na smjenu sustava vrijednosti jer HDZ se mijenjao i prilagođavao ljevičarskom i jugosrpskom pogledu na povijest i politiku. Najzadrtiji jugonostalgici i petokolonaši u Hrvatskoj osvajali su mic po mic prostor u javnome djelovanju, shvativši da je hrvatska država krhka, iznurena i razorena izvana i iznutra i da su poljuljani svi mehanizmi uspostavljeni 90-ih da ju štite i brane od velikosrpskih provokacija i napada. Zato danas imamo potpuno osokoljene neprijatelje Republike Hrvatske koji koračaju kroz

institucije i ruše zadnje ostatke Tuđmanova suverenizma i identiteta, vrijednosti na kojima je izborena slobodna i samostalna hrvatska država. Zato traje nesmiljeni rat protiv pozdrava *Za Dom spremni*, pri čemu njihovo podsjećanje ta je to ustaški relikv, ima tendenciju prikriti stvarne motive, a to je ozloglasiti obranu Domovine u Domovinskom ratu pod tim pozdravom. Drugim riječima, i obranu Vukovara pod HOS-ovim poklicem proglasit će zločinačkom, a samim time i amnestirati agresorsku Srbiju od svih zala koje je počinila.

Velik je broj jahača velikosrpske apokalipse u Hrvatskoj. Ovdje ćemo izdvojiti pet imena koja posebno marno u posljednje vrijeme, kao da im je to jedna vrsta *core businessa*, izgaraju u borbi za zabranu pozdrava *Za Dom spremni*. Promatrajući ih, možemo se tek upitati što im je Hrvatska toliko skrivila da ju toliko neskriveno mrze.

U maniri partijske komesarice, kompulzivno reži na sve hrvatsko

LORA VIDOVIĆ pučka je pravobraniteljica. Svoju misiju obrane puka shvatila je kao da je u misiji iskorjenjivanja nacionalizma u Hrvata i posebice pozdrava *Za Dom spremni*. Ona djeluje kao partijska komesarica koja živi u 1945. godini, a ne duboko u 21. stoljeću pa reži na sve hrvatsko oko sebe. Prije par mjeseci napisala je posebno i skandalozno izvješće o poplavi fašizma u Hrvatskoj izmišljajući i krivotvoreći činjenice. Lora Vidović SDP-ov je kadar na dužnosti pučke pravobraniteljice. Ona je pravica, o povijesti nema blage veze, ali ju to nije spriječilo da u formi izvješća napiše kvazipovijesni traktat. Kada bi Hrvatska imala zaštitni sustav i službe te politiku koja brani nacionalne interese i povijesnu istinu, istoga dana smijenila bi pučku pravobraniteljicu Loru Vidović. Nije joj, dakako, falila ni dlaka s glave pa je, ohrabrena, ovih dana, nakon što je glazbenik Marko Perković Thompson, na svome facebook profilu pozdravio svoje fanove sa „starim pozdravom pod kojim je branjena 90-ih domovina“, ogorčeno javno prozvala MUP pitajući ga što je poduzeo protiv Marka Perkovića Thompsona. To je znak da je gospođa Lora Vidović opterećena antihrvatskom histerijom i da je njezina potreba za obračunom sada već pomalo kompulzivna, što jest poremećaj. Poznato je da je nezakonito primljena na dužnost pučke

pravobraniteljice jer nije imala dovoljno traženoga radnog iskustva na propisanim poslovima, činjenica da je u prijavi prešutjela da ima djecu kakao bi prikrla činjenicu da je bila na porodiljnome dopustu, odnosno da nema potreban broj godina na poslu koji je natječaj propisivao, dovoljno kazuje o razini njezina morala. Kada se jedna tako povijesno neobrazovana osoba usuđuje terorizirati čitavu Hrvatsku svojim neprebolnim nostalgijama, onda nije problem u njoj, nego u sustavu vlasti koji je ne pošalje da bol boluje u tišini svoga doma.

Samo mrtva Hrvatska Pupovcu je dobra Hrvatska!

MILORAD PUPOVAC predsjednik je srpske stranke SDSS, SNV-a i općenito se percipira kao čelnik srpske nacionalne manjine, saborski zastupnik i kao „drugo oko u glavi“ vladajuće hrvatsko-srpske koalicije kojoj je na čelu predsjednik HDZ-a i Vlade Andrej Plenković. Histerija protiv pozdrava *Za Dom spremni* korespondira upravo od doba kada mu je magistar Plenković, mimo ikakve izborne logike i mimo ikakve etičke ili političke podloge, dao status drugoga stupa ove vlasti te ga praktički stavio iznad zakona. Pupovcu možete danas otkriti bilo što, možete podsjećati na njegove bezakonje i djelovanje protiv Hrvatske, ali to apsolutno ne proizvodi nikakve posljedice. On je taj koji odlučuje o sudbinama drugih, a ne odlučuju drugi o njemu. Koristi se svojom pozicijom da bi rehabilitirao velikosrpski šovinizam, što psihopatski anacionalnome Plenkoviću ne smeta. Pupi je eksponent Beograda u Hrvatskoj, naravno na unosnoj hrvatskoj plaći, i to odavno i ne skriva. Svako malo odlazi Aleksandru Vučiću po savjete, a u Zagrebu organizira nekoliko puta godišnje velikosrpske provokacije. Čim osjeti da će netko nešto prigovoriti, on čitavu Hrvatsku poklopi s *neokajanim grijehom pozdrava Za Dom spremni* i Jasenovcem. Ne dopušta nikakva propitkivanja ni nove spoznaje o Jasenovcu do kojih dolaze hrvatski istraživači. Kaže da nema nikakve razlike između pozdrava *Za Dom spremni* u doba NDH i istoga pozdrava u doba Domovinske ratu. To nam je i posve jasno svaka Hrvatska za njega i politiku iz koje izvire je fašistička. Samo mrtva Hrvatska njemu je dobra Hrvatska. O Domovinskom ratu govori jedino kao o agresiji Hrvatske na Srbe, ne spominje uopće ono

što mu je prethodilo. Nema apsolutno nikakva osjećaja stida ili kajanja zbog laži i grijeha činjenja ili propusta na štetu Hrvatske. Sve to omogućio mu je Andrej Plenković. Zahvaljujući Plenkovićevoj potpori, nastojanje Pupovca da se ukloni spomen-ploča jedanaestorici poginulih HOS-ovaca u Jasenovcu urodilo je plodom, zahvaljujući toj potpori štite se četnički spomenici ubojicama hrvatskih branitelja u Hrvatskoj i, dakako, vodi se neprekidna borba protiv pozdrava *Za Dom spremni* iz Pupovčeva epicentra velikosrpstva u Zagrebu. I, da, sve to o trošku nevoljnoga hrvatskoga puka.

Miletić je etnički Hrvat s evidentnim mazohističkim poremećajem pa ugošćuje četničke pjevače, a zabranjuje Thompsona

Boris MILETIĆ gradonačelnik je Pule i predsjednik Istarskoga demokratskog sabora. Premda je samo gradonačelnik ili samo čelnik jedne regionalne političke stranke, svi njegovi nastupi u znaku su ideološke ostrašćenosti protiv „hrvatskoga nacionalizma i fašizma“. Njemu ja važnije upozoriti na pozdrav *Za Dom spremni*, koji je, po njemu, jasno fašistički i ustaški, nego odgovoriti na pitanje o odgovornosti za bankrot Uljanika i evidentnu višedesetljetnu enormnu pljačku u kojoj sudjeluje i lokalna istarska garnitura, a ona je oduvijek bila IDS-ova. Važniji mu je problem navodnoga fašizma nego pošast droge koja se u Puli ne valja samo ulicama nego i institucijama. Boris Miletić etnički je Hrvat s evidentnim poremećajem mazohističkoga etničkoga tipa. Obitelj mu je podrijetlom iz Hercegovine. Otac je bio izrazito jugoslavenski orijentiran kadar, a postoji legenda da je 90-ih iz zrakoplova puštao letke s UJDI-jevim porukama. Jedan brat Borisa Miletića u Zadru je zaposlen kao konzervator, ovlašten da daje rješenja za otvaranje poslovnih prostora u zaštićenoj gradskoj jezgri. Rano su ostali bez majke. Boris je ostao u Puli gdje zabranjuje nastup domoljubnome pjevaču i branitelju u Areni, Marku Perkoviću Thompsonu, a nastupe srbijanskih pjevača koji su pjevali u doba rata agresorima, četnicima, nije nikada pomišljao zabraniti, osim što je, kada je prošle godine otkriven skandal s nekim Drljačom, zamolio lokalnu srpsku zajednicu da odustanu od njegova koncerta, iako je taj narodnjak prije već

pjevao u Puli. Boris Miletić otvoreno staje na stranu onih koji obilježavaju četnički ustanak u Srbu, dakle ustanak koji su 1941. organizirali lički Srbi s talijanskim fašistima, pri čemu su počinili istinski genocid nad Hrvatima toga dijela Hrvatske. Dakle Miletićev je antifašizam lažni antifašizam. Miletić otvoreno priopćenjima podupire te nastavljače četničke tradicije. Prije nekoliko godina na svom je profilu objavio sliku istarske putovnice, ali čim je promislio da čini kazneno djelo, odmah je to uklonio. Uglavnom, Boris Miletić jedan je od jahača na koji velikosrpska propaganda itekako računa i ima ga na usluzi.

Dr. Krausu, zatucanome sinu Stepinčeva tužitelja, ne trnu zubi zato što mu je otac jeo kiselo grožđe

Dr. OGNJEN KRAUS predsjednik je Koordinacije židovskih općina. Svaki svoj javni nastup, posebice na komemoracijama ili prigodom posjeta Jasenovcu, koristi za upućivanje vrlo otrovnih strjelica na račun Hrvatske u kojoj se, po njemu događa, *revival* fašizma. Kraus poput ostalih ovdje nabrojanih, ali i stotina drugih nespomenutih jahača velikosrpske apokalipse, *a priori* odbacuje sve alternativne poglede na Jasenovac i na pozdrav *Za Dom spremni*, sve osim onih koje je „utvrdila“ jugosrpska historiografija. Dakle on falsifikatorima povijesti proglašava redatelja Jakova Sedlara, istraživače Igora Vukića i Romana Leljaka, autore koji su nedvojbeno otkrili nove dokumente i svjedoke koji bacaju novo svjetlo na razdoblja Drugog svjetskog rata i NDH. Pritom, dr. Kraus i skupina mu istomišljenika koristi se tipičnim alogičkim pristupom *ad hominem*. Dakako, to se događa jer je nemoćan odgovoriti *ad rem*. Kad nemaju protuargumente na rezultate istraživanja trojice spomenutih istraživača, ali i drugih istinoljubivih publicista, onda Kraus i ostali s lakoćom, ali bez ikakvih moralnih dvojba, potonu u intelektualno poniženje. Ovaj čelnik koordinacije židovskih općina selektivno čita hrvatski Ustav pa tvrdi: 'U državi Ustav mora biti iznad svega, a u Ustavu piše da je pozdrav 'Za Dom spremni' zabranjen'. To, naravno, nigdje na piše u Ustavu, čak ni u aluzijama, a ako već čita Ustav, zašto ne pročita i rečenicu o povijesnom odbacivanju komunizma, a dosljedno tomu i simbola tog

režima, zvijezde petokrake. Kraus kaže da je u Hrvatskoj na djelu revizija prošlosti i izjednačavanje Jugoslavije i NDH, što je po njemu nedopustivo 'jer je NDH bila zločinačka država čiji su rasni zakoni omogućili gotovo u cijelosti eliminaciju Židova iz Hrvatske, a pobijen je i velik broj Srba, Roma i Hrvata antifašista'. Govori, dakle, napamet, ali to je i logično za odavno mentalno zatočenoga i indoktriniranoga sina tužitelja koji je pripremao optužnicu protiv kardinala Stepinca. Da, Krausov otac omraženi je Stepinčev tužitelj, jedan od tužitelja. Pitanje je, ako ćemo slijediti nedavno izrečenu poruku kardinala Bozanića ispred zagrebačke prvostolnice da bi otprilike i sinovima trebali trnuti zubi ako su im očevi jeli kiselo grožđe, ima li dr. Ognjen Kraus, jedan od vodećih jahača velikosrpske apokalipse u Hrvatskoj, ikakvo moralno pravo ocjenjivati i ucjenjivati Hrvatsku.

Klasić klaun koji pleše na velikosrpskome podiju i opravdava Titove masovne zločine nad Hrvatima

HRVOJE KLASIĆ povjesničar je s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Najvatreniji je branitelj zločinačkoga jugokomunističkoga Titova krvavoga režima i propale države. Nedostatke pa i zločine toga režima, doduše, priznaje, ali uvijek traži alibije. Rijetki su javni ljudi s toliko bezosjećajnosti prema masovnim egzekucijama vlastita naroda koje je provodio Titov režim. Klasića je razotkrio splitski povjesničar Stjepan Lozo rekavši da je klaun koji pleše na velikosrpskom podiju, a da toga očito ni sam nije svjestan. Klasić nema gotovo ni jedan ozbiljan rad, ni jednu jedinu objavljenu knjigu o razdoblju Drugoga svjetskog rata, pa ipak svakodnevno s novinskih stupaca i s televizijskih ekrana nastupa „meritorno“ o tom razdoblju. pri čemu papagajski ponavlja teze velikosrpske historiografije o NDH i Hrvatskoj uopće. Omiljeni je gost u Srbiji. Kako je Klasić uopće postao doktor povijesti, s obzirom na to da ima um zarobljen u velikosrpskim dogmama, teško je objasniti, ali još teže je objašnjivo kako takav falsifikator može biti na državnom sveučilištu. Klasić je tip povjesničara, mahom pomazanih, kao što su Goldstein, Jakovina, Markovina, s kojima nije moguć ni znanstveni ni zdravorazumski dijalog. U svom bjesnilu na revizioniste, on zapravo ne priznaje nove spoznaje ni o Jasenovcu ni o karakteru NDH. Omiljen je među

članovima Pupovčeve skupine u Hrvatskoj koja ga nagrađuje za pamfletski rad koji objektivno ide u prilog velikosrpskoj politici. Klasić nikada nije otkrio ni jedan relevantan dokument ili podatak o razdoblju u povijesti o kojemu priča, ali dijeli lekcije svima. Ne priznaje pozdrav *Za Dom spremni* čak ni u kontekstu HOS-ovih postrojba u Domovinskome ratu. Njemu je to ekvivalent nacističkoga pozdrava “Sieg heil” koji Nijemci kažnjavaju novčanom globom i višegodišnjom zatvorskom kaznom pa tako sugerira i Hrvatskoj ponašanje u pogledu pozdrava *Za Dom spremni*. Hrvoje Klasić je jahač velikosrpske apokalipse, čovjek čiji život i rad, na sramotu hrvatskoga naroda, ne vrijedi ni pišljiva boba.

Hrvatski tjednik, 7. ožujka 2019.

JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.

NOVO PISMO PREDSJEDNICI

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Sa zanimanjem sam pročitao razgovor (8.8.2019.) koji je s Vama vodio glavni urednik Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić. Moram priznati da mi neki Vaši odgovori nisu bili jasni. Osvrnut ću se samo na dva zbog moje osobne upletenosti.

Na tvrdnju g. Marijačića kako 'ste i u Kninu izbjegli koncert Marka Perkovića Thompsona 2015. godine iako ste očekivani' Vi samo kažete kako ste ocijenili da je to najbolje za hrvatsko društvo i državu. Podsjetit ću Vas da je tada Thompson napadnut zbog „Bojne Čavoglave“ i ZDS s kojim ona počinje i da smo ga branili Peticijom ZDS.

Kada ste nedavno komentirali Vaše tvrdnje o ZDS kao starom hrvatskom pozdravu uputio sam Vam slijedeće pismo (objavljeno u mojoj knjizi „Predsjednica i Za Dom spremni“, Zagreb, 2019.):

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Sa zaprepaštenjem sam vidio Vaše najnovije “priznanje“ da ste pogriješila kada ste za pozdrav „Za Dom spremni“ ustvrdili da je povijesni hrvatski pozdrav, istaknuvši kako je i prilikom davanja te izjave Vaša poanta bila na tome da je takav pozdrav „kompromitiran i neprihvatljiv“. A poznato je koliko je taj pozdrav korišten u Domovinskom ratu, Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?

Zapravo, prije se mogla očekivati Vaša isprika Marku Perkoviću Thompsonu i svim potpisnicima Peticije ZDS za koju su iz Vašeg ureda konstatirali da je bila „na razini provokacije“.

Podsjetit ću Vas ta Peticija odmah na početku pojašnjava o čemu je riječ:

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje, tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

(...)

Dan prije je ispred Vas na Paradi u Zagrebu prodefilirala i postrojba HOS-a sa ZDS na zastavi.

Vlast je organizirala veličanstveni koncert Thompsonu u Kninu, na koji ste i Vi trebali doći.

Vi niste došli, a Thompsonu je najavljeno kažnjavanje, a mi smo reagirali Peticijom.

Slično se ponovilo i u Glini.

Thompson je pravomoćno dobio spor na sudu.

Pa zar Vam doista nije jasno da je i Sud potvrdio da je na razini provokacije bila Vaša ocjena o Peticiji, a ne sama Peticija, koju su potpisali i mnogi ugledni povjesničari.

Od trenutka kada je donesena pravomoćna presuda Thompsonu očekivali smo Vašu ispriku jer su mnogi potpisnici imali i problema poslije takve Vaše ocjene.

Umjesto toga eto imamo još jednu potvrdu činjenice kako je današnjim političarima važniji Drugi svjetski rat od Domovinskog rata.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Sam Marijačić komentira u svojoj kolumni kako ste tek sada shvatili kako je svaki pozdrav pod kojim je branjen Vukovar prihvatljiv. Ali

ZDS nisu koristili samo HOS-ovci već i mnogi drugi branitelji. A strašno je vidjeti kako to nije bilo očito hrvatskim političarima. A nekima nikada i neće biti jasno iz jednostavnog razloga što je prije nekoliko dana i sam Vučić govorio o „Bojni Čavoglave“. Zapravo je govorio kako su hrvatski političari godinama proganjali i Thompsona i „Bojnu“ jer su poraženi fašistički agresori na Hrvatsku to željeli. Osobno sam Vas i upozoravao da sam i sam zbog Peticije ZDS proganjan:

*Naslov:*Fwd: Fwd: Fwd: Fwd: Otkaz

*Datum:*Sat, 1 Oct 2016 17:34:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

CC: Vlado Košić, V. Pozaic, Miroslav Tudjman

*Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,
Nedavno sam Vas u pismu koje smo Vam napisali biskup Košić i ja podsjetio kako je ovogodišnji napad na Marka Perkovića Thompsona bit našega prošlogodišnjeg pisma na koje je Vaš ured žestoko reagirao. Poslije početnih napada na mene, biskupe i nadbiskupa, potpisnike nastavio se napad na mene drugim "oružjem", napadi na moju obitelj, suradnike, časopise etc. (...)*

Niste reagirali ni tada, kao ni nedavno kada sam Vas obavijesti da su dva od tri moja časopisa, za koje sam Vam još tada pisao da su napadani, a koja su u svjetskim bazama časopisa, postali Q1 časopisi! Da, moram odati priznanje g. Marijačiću jer Vam nije rekao, kada ste oko ZDS spomenuli da dan prije Vašeg nedolaska na koncert u Kninu Milanović nije imao ništa protiv da HOS-ova zastava bude na mimohodu u Zagrebu, da je u Hrvatskom tjedniku objavljeno kako Vi jeste bili protiv toga. A nije spomenuo ni Vaše reagiranje na Peticiju ZDS.

Moram priznati da mi je zabavno bilo čitati i Vaše komentare, pa i oko ZDS, kada Vi Pavelića komentirate u svijetlu jedne moje davne pošalice kako mnogi misli da su Trojni Pakt sačinjavali NDH, Njemačka i Japan, pa je onda Pavelić 'predao polovicu Hrvatske Italiji'.

Drugo na što se mislim osvrnuti je Vaš odgovor na tvrdnju g. Marijačića kako ste 'uvrijedili braniteljske udruge nazivajući ih rubnima, marginalnima'.

Odgovorili ste:

Moja se izjava odnosila na one koji su nosili transparente poput – konju jedan...

Ako je to tako, kako to da niste odgovorili na moje pismo (objavljeno u mojoj knjizi *Matematika, pjesme i nogomet*):

Poštovana gđo Predsjednice,

Doista Vam se moram zahvaliti što niste odgovorili na molbu za pokroviteljstvo konferencije.

Na taj način ste omogućili Organizacijskom odboru Konferencije da povuče tu molbu:

Ured Predsjednice Republike Hrvatske
Pantovčak 241, 10000 Zagreb

U Zagrebu, 01. veljače 2018.

PREDMET: Povlačenje molbe Predsjednici Republike Hrvatske za pokroviteljstvom
međunarodne znanstvene konferencije MIA 2018

Poštovani,

Kako nismo dobili službenu obavijest o odluci o pokroviteljstvu Predsjednice Republike Hrvatske međunarodne znanstvene konferencije »MATHEMATICAL INEQUALITIES AND APPLICATIONS 2018« koja će se od 4. do 8. srpnja 2018. održati na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, zbog kratkih vremenskih rokova za daljnje organizacijske aktivnosti primorani smo povući molbu poslanu 13. rujna 2017.

S poštovanjem,

Za Organizacijski odbor konferencije MIA 2018:

Na taj način je sve ostalo, što se tiče mojih suradnika u okviru znanstvenih razloga što je njima sigurno važno.

Zahvaljujući tome nisam ni ja doveden u neprijatnu situaciju povrijediti ih jer mi sigurno ne bi bilo jednostavno imati za pokrovitelja nekoga tko je svjesno išao na uvredu mojih dragih

prijatelja kao što su general Sačić i gđa Rozalija Bartolić koja je i ugledni član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta kojemu sam jedan od podpredsjednika.

A na prosvjedu koji su organizirale udovice naših branitelja, čija je predsjednica gđa Rozarija, sudjelovali su i HOS-ovci, ali i pripadnici 4. Splitske gardijske brigade koji su i Vama nedavno napisali jedno snažno pismo koje je u cijelosti pročitano i u Bujici:

<https://www.4brigada-zng.hr/unutarnji-rad/priopcenja/veterani-4-gardijske-brigade-hrvatski-drzavni-crveni-tepih-treba-zasluziti>

O mojoj povezanošću s HOS-ovcima (Peticija ZDS) sigurno ponešto i znate, zato ću ovdje spomenuti samo jednu takvu povezanost s našim splitskim braniteljima: Za knjigu o njihovom legendarnom zapovjedniku Andriji Matijašu Pauku napisao sam jedan od predgovora na prijedlog njegovih suboraca (predgovor je npr. pisao i general, sada i ministar, Damir Krstičević).

Pri tome nije važno jesu li oni politički marginalci ili ne, već činjenica da ste to rekli pred Vašim gostom koji je posjet iskoristio da demonstrira ono Matoševo: „Oni lažu. To je njima od Boga.“, a što je opjevao i Dobrica Ćosić. Jučer na HTV dane su snimke koje su to potvrdile, tj. pokazale kako je Vaš gost lagao.

Kako je to obilježilo ovaj posjet, pitanje je čemu je poslužio. Jasno je da je Matošu srpska laž nešto strašno, a Ćosić je rekao da je laž Srbima najviše pomogla u povijesti. A da je Vučić dobar Srbin to smo i prije znali.

Zašto ste onda željeli povrijediti moje prijatelje?

Meni ste napravili veliku uslugu jer se ne moram dvojiti bi li Vaše pokroviteljstvo bilo crna mrlja na mojoj znanstvenoj karijeri i ugledu koji očito kod nekih, čak i u Hrvatskoj, imam:

<https://direktno.hr/direkt/boka-je-dala-sv-leopolda-mandica-akademika-pecarica-ministra-bozinovica-a-sada-nam-crnogorci-otimaju-bastinu-bokeljske-mornarice-112024/>

<https://narod.hr/kultura/11-veljace-1852-ivo-visin-tko-jedan-brojnih-slavnih-hrvata-koje-dala-boka-kotorska>

S poštovanjem,

Prof. dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Inostrani član DANU

Inače, meni je Vaš sadašnji odgovor još i gori jer se pitanje na koje ste tada odgovarali odnosilo na prosvjede zbog dolaska Vučića na Vaš poziv, a Vi sada kažete da Vam – zapravo – braniteljske udruge nisu bile bitne ni spomena, već ste komentirali one valjda važnije – one koji su nosili nepristojne transparente.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Obje knjige iz kojih sam uzeo svoja pisma Vama nedavno sam predstavljao i u Tisnom. Reagirao je general Rojs koji podržava Vašu kandidaturu. Moj odgovor možete pročitati na portalima:

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-odgovorio-generalu-rojsu/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-odgovor-generalu-rojsu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17010-konkurira-li-general-rojs-za-sveucilisnog-profesora-iz-knjizevnosti>

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/09/akademik-josip-pecaric-pismo-predsjednici-2/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-pismo-predsjednici-2/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/17549-akademik-pecaric-pismo-predsjednici>

LJEVIČARI SU VUČIĆEV GOVOR DOŽIVJELI KAO UKOR ŠTO NISU POSTIGLI ZADANI CILJ OKO ZDS

(ODGOVORI MIRU BANOVIĆU O ZDS U GLINI)

Dragi Miro,

Zahvaljujem Ti na komentaru mog pisma Predsjednici.

To o čemu mi pišeš pokazao je i sudski spor koji se vodio poslije tog koncerta, a koji je Thompson dobio. Ali dobro je da si to napisao jer je važno znati na što su sve spremni hrvatski političari u provođenju Memoranduma SANU 2.

To je sjajno, kako sam već pisao, pokazao srpski predsjednik Vučić kada je na obilježavanju srpske „bežanije“ u „Oluji“ naveo riječi iz Thompsonove pjesme „Bojna Čavoglave“, zbog koje Thompsona u RH proganju skoro 20 godina i time je Vučić pokazao kako su svi ti koji su proganjali Thompsona to činili da bi se dodvorili gubitnicima u ratu – srpskim fašističkim agresorima.

Tvoj komentar nas podsjeća kako su djelovi našeg sudstva izravni sljedbenici boljševičkog sudstva. Sjetimo se presude Josipu Šimuniću kada su sudci „znali“ na što je on mislio kada je uzvikivao „Za Dom“. Ne na Domovinski rat i Vukovar (u utakmici u Beogradu je na srpskoj zastavi pisalo Vukovar ćirilicom i nije bilo problema, a na toj utakmici su tražili i hrvatske slugе su izvršile da se uklovi hrvatska zastava na kojoj je pisalo Vukovar!), već su oni znali da misli na NDH. Koliko je veliko to sluganstvo, zar ne?

Zapravo nitko nije tako dobro objasnio kao Vučić u čemu je glavni problem s „Bojnom Čavoglave“!

On je naveo „stići će vas naša ruka i u Srbiji“. Naravno, tu je Thompson predvidio samu *bežaniju*, zbog koje je Milošević govorio o srpskim 'ratnicima' kao o zečevima. S obzirom da sada znamo zahvaljujući akademiku Aralici kako je i Tuđman znao da su „četnici šampioni u *bežaniji*“ jasno je da Thompson u svojoj pjesmi misli i na to – šampioni su tako dobri u bježanju da ih možeš stići tek u Srbiji! Na koncertu u Splitu, o kome je zapravo, govorio Vučić, je 100,000 ljudi na Thompsonovo „Za Dom“ uzvratilo „Spremni“.

Presuda zbog Gline, a i izbori koji slijede su razlog zašto Ivica Marijačić u Hrvatskom tjedniku od 8.8.2019. piše:

„Ova je godina pokazala da je uzalud Plenkoviću Vijeće za prošlost, uzalud mu bijedni poltroni poput Zvonka Kusića u HAZU i u Ustavnomu sudu, uzalud mu sve, najveličanstveiji i najdivniji pozdrav *Za dom spremni* nitko ne može istisnuti iz hrvatskog naroda. Hrvati znaju da se pod tim pokličem nikada nije činila agresija ni prema komu u susjedstvu. Sada već toga postaje svjesna i najviša vlast, I aktualna predsjednica Kolida Grabar-Kitarović kaže da je svaki pozdrav pod kojim je branjen Vukovar, uključujući, dakle, i pozdrav *Za dom spremni* prihvatljiv. Ministar unutarnjih poslova Davor Božinović sam se prošle godine obratio, u prigodi slučajnog susreta, glazbeniku Marku Perkoviću Thompsonu rekavši mu da policije više neće pisati prijave zbg pozdrava ZDS u pjesmi Čavoglave, a one što ih je do sada pisala, njegova su pogreška, priznao je Thompsonu ministar Božinović.“

Lijepo je to za pročitati. Ali što je sa Šimunićem. Što je s drugim koji su stradavali zbog ZDS (moji suradnici, obitelj, čak i časopisi,...)?

Što se tiče „hrvatskih“ ljevičara - oni nastavljaju po starom. Nije im problem što je poslije Vučićeva prozivanja „Bojne Čavoglave“ jasno svima čije su sluge. Vjerojatno su Vučićev govor doživjeli kao ukor što nisu postigli zadani cilj oko ZDS, pa im je ono prvo manja briga. Spomenut ću samo da su branitelji odgovorili „pučkoj pravobraniteljici“:

<https://kamenjar.com/branitelji-odgovorili-puckoj-progoniteljici/>

zato što sam prije dvije godine reagirao na slične njene budalaštine.

Tekst: PISMO I POZIV PUČKOJ PRAVOBRANITELJICI GDI LORI VIDOVIĆ

<https://kamenjar.com/pismo-poziv-puckoj-pravobraniteljici-gdi-lori-vidovic/>

<https://hu-benedikt.hr/?p=89069>

objavljen je i u knjizi „Matematika, pjesme i nogomet“.

S poštovanjem,

Josip Pečarić

Naslov: Re: PISMO PREDSEDNICI

Datum: Sat, 10 Aug 2019 15:17:30 +0200

Šalje: Miro Banović <mbanovic1@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademice,

spominjete Glinu i "za dom spremni". Ne sjećam se jesam li Vam pisao o tome, ali ako i jesam - nije loše ponoviti.

Dečki, starosti oko 20 godina, među njima jedan kojeg poznajem, bili su na tom koncertu. Policija im je već po dolasku u Glinu radila probleme zbog SLUŽBENE poznate crne HOS-ove zastave na kojoj piše "za dom spremni". No kad su je spremili, pustili su ih. Kažu da se kasnije na koncertu moglo bez problema mahati, nitko više nije kontrolirao. No neki drugi nisu poslušali upute "milicije", a njih ništa ne razbjesni toliko kao kad im u lice odbijete poslušnost. Uz dužno poštovanje prema službi (imam i ja prijatelje u policiji), to je kao da ignorirate psa koji čuva dvorište ili želi vašu pažnju. Takvi koji nisu željeli ukloniti obilježje (ne znam točno koje), bili su kažnjeni.

Polijsko priopćenje za javnost koje je bilo dostupno i na službenim stranicama i u medijima, govorilo je o nedozvoljenim obilježjima. Bilo je, kažu, nekoliko prekršaja. Ako se dobro sjećam, četiri. Poslao sam im e-poštu sa zamolbom da mi kažu koja su to točno četiri nedopuštena obilježja bila. Obećali su mi odgovoriti ali da im najprije kažem radim li za medije i za koji točno. Kažem im da pitam privatno, ali će možda biti objavljeno na nekim portalima. Nisu mi odgovorili ništa. Pustio sam mjesec dana, pa im ponovno poslao mail sa podsjetnikom na njihovo obećanje. Ni na to mi nisu odgovorili.

Znajući kako sustav funkcionira, odustao sam.

Dakle nikad nismo doznali koja je to NEDOZVOLJENA obilježja policija sankcionirala (iako od ljudi koji su tamo bili pouzdano znam da je bar nešto od toga HOS-ovo), nikad doznali tko je propisao što je dozvoljeno a što nije i nikad nismo čuli argument zašto je nešto nedozvoljeno ili nije (čak ni onaj besmisleni, pupovački, da je sve to fašizam i ugroza Srba).

lp

Miro Banović

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17577-akademik-pecaric-ljevicari-su-vucicev-govor-dozivjeli-kao-ukor-sto-nisu-postigli-zadani-cilj-okozds>

Dragi Miro,

Ja sam spomenuo poslušnost naših oko zahtjeva delegata. Samo mi je u sjećanju zastava i to sam stavio u pismu.

Sada mi je mnogo zanimljiviji taj strah srpskih slugu u Hrvatskoj od Vučića i činjenice da ih je on prekorio jer nisu osigurali da se „Čavoglave“ više ne smiju pjevati u RH i tako ih se poštedi duševnih boli. Mi to i ne možemo znati jer ipak su oni jedini u povjesti tako masovno od ljudi postojali zečevi .

Zapravo sam očekivao da će te patnje naših ljevičara bolje opisati Zvonimir Hodak. I nisam se prevario. Pogledaj u njegovoj danjašnjoj kolumni:

„TUĐMAN JE STVAR S HOS-OM RIJEŠIO KAKO LIJEVA FALANGA NIJE OČEKIVALA, DOBRO ZNAM, TROJICU OPTUŽENIH BRANIO SAM JA

(...)

Tuđman i HOS

Ivanka Toma i dalje ratuje s novijom hrvatskom povijesti. Kaže moja “vječna“ inspiracija: “Tuđman je u ratu razoružao HOS, a današnji se HDZ-ovci boje Skeje”. Analogno citiranoj mudrosti, HDZ se boji razoružati Skeju ili da ga onako demokratsko-antifašistički strpa u zatvor. HOS-ovci su se, kako je i znano, tri mjeseca u Vukovaru borili, ginuli i kršili zakon derući se Z.D.S. To je išlo na živac i progresivnoj JNA, a po Ivanki, i Tuđmanu. Da se razumijemo, dr. Tuđman nije simpatizirao HOS, Paragu, Đapića i Dedakovića, ali o nekom “razoružavanju” HOS-ovaca Ivanka i njeni mogli su samo sanjati. Tuđman je stvar s HOS-om odlučio riješiti na način koji ni Ivanka, a ni lijeva medijska falanga nisu očekivali. Vojni sud u Zagrebu je u lipnju 1993. g. podigao optužnicu protiv Dobroslava Parage, Mile Dedakovića, Ante Đapića i Ante Prkačina zbog kaznenog djela ugrožavanja ustavnog poretka Republike Hrvatske, planiranje državnog udara, neovlaštenog pribavljanja oružja i stvaranja paravojske HOS-a. Tužiteljstvo je odustalo od kaznenog gonjenja

protiv Ante Prkačina prije početka procesa. Bilo je jasno da je dilemu oko HOS-a Tuđman želio riješiti putem pravosuđa. Optužnica je bila vrlo opasna s predviđenim vrlo visokim kaznama.

Lijeva “demokratska” javnost je s velikom nadom čekala pravosudni kraj HOS-a i Lepoglavu za optužene. Međutim, nakon nekih šest mjeseci sud je, nakon saslušanja brojnih generala, političara pa i Josipa Perkovića, donio oslobađajuću presudu po svim točkama optužnice. Sudac Damir Kos, današnji sudac Vrhovnog suda Hrvatske, detaljno je obrazložio razloge kojim se sudsko vijeće vodilo u donošenju baš takve odluke. Možete si samo zamisliti kako je to pogodilo razne feralovce, orjunaše, jugonostalgicare i lijevu medijsku falangu. To njihovo zaprepaštenje i razočaranje lijepo je opisao jednim svojim aforizmom Tomislav Mihanović: “Nije znao da je brodovlasnik dok mu sve lađe nisu potonule“. Doslovno tako. Sve lađe su im potonule, ali nos im je i dalje ostao iznad vode. Tuđman je tako dobio pravosudni pravorijek koji je kasnije, po žalbi Vojnog tužitelja, potvrdio i Vrhovni sud RH. Time je problem HOS-a bio riješen demokratski, putem suda. Usput rečeno, trojicu optuženih branio sam ja, što je po tadašnjem ZKP-u bilo moguće. Da tu presudu Dr. Tuđman nije shvatio kao svoj ili HDZ-ov neuspjeh dokaz je i to što me potom angažirao za zastupanje i u nekim svojim osobnim predmetima. Naravno, Ivanka Toma sve to dobro zna, ali ipak ne škodi malo ljevičarske revizije povijesti. Teško je priznati da je HOS drugostupanjskom presudom Vrhovnog suda RH priznat kao legalni dio Hrvatske vojske. I na kraju opet malo Tomislava Mihanovića: “Kako produžiti kratku pamet?“ Moj prijatelj Binder se javlja na fejsu: “Imam neke ideje, ali ni jedna nije za ispod deset godina zatvora”.

(...)

Bez trunke srama je, recimo, i Ivan Zvonimir Čičak. On je u progresivnoj i slobodarskoj Slobodnoj Dalmaciji svojim istomišljenicima Anti Jelaski i drugovima iskreno priznao da je ZDS “isključivo i jedino pozdrav ustaškog pokreta“. Svjedoci su mu Ante Pavelić, Vinko Nikolić, Ivo Banac, Aleksandar Ranković i Šokre Beljak. Prepametni Zvonac odmah je i otkrio zaostalom puku tko je zapravo HOS. Nema tu ni Vojnog suda ni Vrhovnog suda RH, naš nezavršeni pravnik tvrdi da je HOS “klasična fašistička falanga sa svojom privatnom vojskom...” Sad mu još ostaje jedan dijalektički

razgovor s Ivankom Tomom i Sašom Lekovićem o sudbini HOS-a kad na vlast dođe Dalija Orešković.

Srame li se možda Lora Vidović i Slavica Lukić? A i zašto bi se one sramile? Zato što ne znaju pravo. Ma hajte, molim vas! K'o da zna pravo sutkinja koja za uzvik "Bog i Hrvati" vjeruje da je remećenje javnog reda i mira. Lora recimo, uvijek blago naslonjena na Slavicu, ovako razmišlja: "Kako je po odlukama Visokog prekršajnog suda i Ustavnog suda, ZDS kažnjiv u svim okolnostima bez iznimke...". Ima li ijedan dragovoljac koji bi se malo potrudio i dičnoj pučkoj progoniteljici objasnio da u RH zakone ne donose ni prijateljica Slavice Lukić na Visokom prekršajnom sudu, ni SDP-ovi sudci Ustavnog suda Hrvatske. Zakone donosi jedino i isključivo Sabor RH. Dok se takav jasan i nedvosmislen zakon ne donese, ovo je jedna negledljiva "prosjačka opera" s izvođačima bez sluha i glasa. Europske institucije, prije svega Vijeće Europe, davno je osudilo i fašističke, nacističke i komunističke zločine i ikonografiju. Ako jednog dana zakonom normiramo ZDS, onda moramo donijeti i zakon o zabrani komunističkih simbola! Što ćemo onda s Kumrovečkim plesom vampira, s 27. srpnjem i neočetničkim klanjem koji nam se godinama prodaje pod tobožnji antifašizam? I dok Sabor RH ne donese konkretan i jasan zakon, trud Slavice i Lore je obično mrčenje papira."

Doista sam dobro uradio što nisam puno komentirao ove jadnike iako ih je bilo mnogo više koji su se javili. Da, jadnici su oni koji moraju biti sluge Vučiću i njegovima od kojih su hrvatski ratnici načinili zečeve, zar ne?

Pozz

Josip Pečarić

Naslov:Re: ODGOVOR MIRU BANOVIĆU O ZDS U GLINI

Datum:Sun, 11 Aug 2019 14:36:15 +0200

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric pecaric@element.hr

Sve ste rekli, samo još nedostaje jedan detalj. Iste te večeri koje je Josip Šimunić vikao "za dom" na što je publika odgovarala "spremni",

dogodilo se nešto preko čega smo olako prošli. Prije utakmice delegat FIFA-e je tražio da se ukloni transparent "ZAPAMTITE VUKOVAR". I taj transparent je uklonjen. A tih dana je bila obljetnica Vukovara.

O tome su pisali npr.

Večernji list: <https://www.vecernji.hr/vijesti/stozer-zeli-znati-ko-je-s-maksimira-uklonio-transparent-904871>

T-portal: <https://www.tportal.hr/sport/clanak/fifa-naredila-skidanje-natpisa-zapamtite-vukovar-20131120>

Dnevno (arhivirana stranica kako je izgledala 25.11.2013.)

: <https://web.archive.org/web/20131125022143/https://www.dnevno.hr/sport/nogomet/105366-foto-sramotno-hns-prije-utakmice-skinuo-transparent-zapamtite-vukovar.html>

lp

Miro

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

POZIVI RUSKOM ZNANSTVENIKU (1)

Poštovana kolegice Stojanovski,
Zahvaljujem se na pozivu, ali mislim da on nije trebao biti upućen meni. Naime, ja jesam stvorio TRI znanstvena časopisa koji su na svjetskim listama. Tako su dva od njih ove godine po Web of science Q1 časopisi.

Međutim po HRZZ-u ti časopisi nisu dobri i zbog te ocjene projekt na HRZZ-u nije mogao biti realiziran, iako je na njemu bilo još 36 matematičara. Istina, tada su ti časopisi bili Q2, ali je po skopusu od 5 najboljih hrvatskih časopisa 3 bilo „mojih“.

Napisao sam i dvije knjige (Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245. i Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.) o takvom pogledu na hrvatsku znanost (vrijedi li ona uopće ako tri od pet najboljih znanstvenih časopisa nisu dobri?), poslao sam ih vlastima RH. Zahvali su na primitku i ništa više.

Očito im je odgovarao takav odnos prema njima. Oni koji su sudjelovali u tome iz moje akademije nagrađeni su (u Vladi, HAZU, HRZZu).

Kako je sličan odnos i prema mojoj obitelji, moram se zapitati hoćete li i Vi imati problema zbog ovog poziva ili mog dolaska na Vaš skup. S druge strane u osveti zbog mog djelovanja preko člana moje obitelji najprljaviju ulogu je odigrao rektor Zagrebačkog sveučilišta tako da ja ne bih sudjelovao na Vašem skupu već zbog činjenice da je suorganizator sveučilište kojemu je takav čovjek na čelu.

Vjerojatno Vam je poznato da je doktorirao poslije 15 godina rada na doktoratu (FF – Zagreb) u 48. godini života. Ovih dana sam čuo zgodu s te obrane, tj. komentar jednog nazočnog:

„Pet minuta sramote, a doktor znanosti si cijeli život“.

Čovjek je očito promašio, jer je u slijedećih 15 godina, Boras proletio kroz sva zvanja, postao dekan i rektor.

Inače o prljavoj ulozi rektora Borasa pisao sam dekanima Sveučilišta pri nedavnim izborima, i oni su pokazali kako se na Sveučilištu u Zagrebu njeguje takvo shvaćanje morala.

Ta pisma imate u mojoj knjizi: Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Kako sam već godinu dana u mirovini, i potpisujem radove za moskovsko sveučilište RUDN, mene u Scopusu i tretiraju kao ruskog znanstvenika (vidi prilog) na zadovoljstvo hrvatskih političara i onih u znanosti, i onih na vlasti i onih u glavnim oporbenim strankama.

Objašnjenje, o kojem sam govorio u spomenutim knjigama jasno je iz nedavnog nastupa Ivice Marijačića, glavnog urednika Hrvatskog tjednika iz Zadra /dakle možete ga u Zadru i kontaktirati).

On je upozori kako se problem s pozdravom ZA DOM SPREMNI pojavio s nastankom velikosrpskog Memoranduma SANU 2. A poznato je da sam ja pokretač Peticije Za dom spremni kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ od onih koji su u hrvatskim vlastima, a provode taj memorandum. Nedavno Vam je i Vučić otvoreno napao „Bojnu“ i tako svima potvrdio koga slušaju mnogi u RH.

Zato mislim da je bolje, da takve znanstvenike, uostalom eto i ruski sam a ne hrvatski, ne pozivate na vaš skup.

Ipak više vjerujte hrvatskim vlastima kako moji Q1 časopisi nisu dobri nego tim svjetskim bazama. Pa valjda Vučić najbolje zna.

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Izvanjski član DANU

PRILOG:

Poštovani,

pozivamo vas da nam se pridružite na ovogodišnjoj PUBMET2019 konferenciji o znanstvenom izdavaštvu, od 19-20. rujna 2019. na Sveučilištu u Zadru, s temama atraktivnim za svakog znanstvenika. Upoznajte se s najnovijim trendovima u znanstvenom izdavaštvu, zahtjevima financijera i sudjelujte u diskusijama o promjenama koje donosi Otvorena Znanost.

Cijenili bismo ukoliko ovaj poziv (hrvatska ili engleska verzija) možete distribuirati unutar svojih ustanova, društava i mreža. Sva pitanja možete nam uputiti na pubmet@unizd.hr.

Zahvaljujem i srdačno pozdravljam, jadranka

Provjerite zašto ne smijete propustiti ovogodišnju PUBMET2019 konferenciju! :)

Poštovani,

Želimo vas obavijestiti da je objavljen program 6. Međunarodne konferencije o znanstvenom izdavaštvu u kontekstu otvorene znanosti PUBMET2019, u organizaciji Sveučilišta u Zadru, Sveučilišta u Zagrebu i Instituta Ruđer Bošković, pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i obrazovanja, OpenAIRE Advance, European Association of Science Editors EASE i SPARC Europe, koja će se održati od **19. do 20. rujna 2019.**, uz predkonferencijske **radionice 18. rujna 2018.** na Sveučilištu u Zadru.

Nakon pet uspješnih PUBMET konferencija, ovogodišnja donosi nove i aktualne teme suvremenog znanstvenog izdavaštva koje želimo približiti što većem broju znanstvenika, urednika i izdavača, osiguravatelja usluga, kreatora politika, knjižničara, upravitelja repozitorija i informacijskih stručnjaka kroz niz **izlaganja, postera, radionica, panel rasprava i okruglih stolova**.

Okupili smo vodeće stručnjake u području znanstvene komunikacije. Među našim pozvanim predavačima su Gwen Franck (poslovni modeli u OA izdavaštvu), Olga Kirillova (uloga globalnih bibliometrijskih baza podataka), Thed van Leeuwen (Plan S), Vanessa Proudman (uloga financijera u otvorenoj znanosti), Andrei Rostovtsev (plagijatorstvo i znanstvena nečestitost), Sami Syrjamaki (višejezičnost), Victoria Tsoukala (politike otvorene znanosti i preporuke Europske komisije) i Adriaan van der Weel (knjige i kriza čitanja u znanstvenoj komunikaciji). Nudimo i zanimljive radionice o CrossRef uslugama, pohranjivanju otvorenih istraživačkih podataka, novim alatima i mogućnostima znanstvene komunikacije te novim alatima za objavljivanje časopisa i knjiga.

Potrudili smo se osigurati vam kvalitetan program i sigurni smo da ćete se odazvati te pridonijeti uspjehu konferencije. Ukoliko se već niste registrirali, za registraciju i sudjelovanje na PUBMET2019 konferenciji, slijedite poveznicu **REGISTER**. Provjerite naše popuste za preddiplomske, diplomske i doktorske studente!

U četvrtak ćemo se družiti na konferencijskoj večeri u atraktivnoj Konobi Dalmacija, a u petak organiziramo razgledavanje prelijepog grada Zadra.

Pridružite nam se na izletu u subotu 21. rujna 2019. (nije uključeno u kotizaciju) kada ćemo posjetiti park prirode Vransko jezero (oko 50 €, ovisno o broju sudionika). Detalje izleta pronaći ćete na kraju programa.

Ukoliko imate dodatnih pitanja, svakako nas pitajte na pubmet@unizd.hr

Veselimo se zajedničkom druženju u Zadru na konferenciji o znanstvenom izdavaštvu koju ne smijete propustiti!

U ime organizacijskog i programskog odbora srdačno vas pozdravljam,

izv. prof. dr. sc. Jadranka Stojanovski

--

izv. prof. Jadranka Stojanovski / associate professor

Sveučilište u Zadru / University of Zadar

<http://ozk.unizd.hr>

Institut Ruđer Bošković / Rudjer Boskovic Institute

<http://lib.irb.hr/web>

(2)

Poštovani kolega Jecić,

Zahvaljujem Vam se na e-mailu koji ste mi poslali kao Glavni urednik *Hrvatske tehničke enciklopedije*. Vidim da ste isti poziv poslali i nekim kolegama S TTF-a, pa pretpostavljam da sam i ja dobio poziv s obzirom da su na TTF-u, dok sam ja tamo radio više od 50% objavljenih radova godišnje bili moji radovi. Međutim ja sam već godinu dana u mirovini, pa je poznato da sam prekinuo svaku suradnju sa Zagrebačkim sveučilištem. Naime, zbog mog domoljubnog rada u nemilosti sam hrvatskih političara. Oni su dosegli samo dno kada su se počeli svetiti članovima moje obitelji. Glavni u tom najprljavijem poslu je rektor Zagrebačkog sveučilišta Boras. Već samo zbog toga on na čelu Sveučilišta je sramota tog sveučilišta, pa više na mojim znanstvenim radovima ne sudjeluju ni moji doktori znanosti jer im je u adresi Sveučilište koji ima takvog rektora.

Ali nije sramota sveučilišta što ima takvog rektora samo zbog toga.

Npr. vjerojatno Vam je poznato da je on doktorirao poslije 15 godina rada na doktoratu (FF – Zagreb) u 48. godini života. Ovih dana sam čuo zgodu s te obrane, tj. komentar jednog nazočnog:

„Pet minuta sramote, a doktor znanosti si cijeli život“.

Čovjek je očito promašio, jer je u slijedećih 15 godina, Boras proletio kroz sva zvanja, postao dekan i rektor.

Inače o prljavoj ulozi rektora Borasa pisao sam dekanima Sveučilišta pri nedavnim izborima, i oni su pokazali kako se na Sveučilištu u Zagrebu njeguje takvo shvaćanje morala.

Ta pisma imate u mojoj knjizi: Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Dakle, već godinu dana potpisujem radove za moskovsko sveučilište RUDN, pa me u Scopusu i tretiraju kao ruskog znanstvenika (vidi prilog). Tako da je Vaš poziv zakasnio i besmisleno je da ruskog znanstvenika uvrštavate u hrvatsku enciklopediju.

S druge strane, ne bih želio da Vi u tome sudjelujete zbog napada koje doživljavam od samih vlasti i ja i članovi moje obitelji, i moji suradnici, pa čak i moji časopisi. Naime, tri časopisa koje sam stvorio sa svojim suradnicima s sa impact faktorom, a dva su sada Q1 časopisi. Hrvatski političari su kaznili čak i te časopise. Zato nisam siguran da se to ne bi dogodilo i Vama. Napisao sam čak i dvije knjige o tim progonima, poslao ih vrhovima vlasti u RH. Rezultat je bio nagrađivanje ljudi iz HAZU koji su sudjelovali u tim napadima na mene, obitelj do časopisa.

Objašnjenje za to očito slijedi nakon nedavnog nastupa Ivice Marijačića, glavnog urednika Hrvatskog tjednika iz Zadra u Bujici.

On je upozori kako se problem s pozdravom ZA DOM SPREMNI pojavio s nastankom velikosrpskog Memoranduma SANU 2. A poznato je da sam ja pokretač Peticije Za dom spremni kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ od onih koji su u hrvatskim vlastima, a provode taj memorandum. Nedavno Vam je i Vučić otvoreno napao „Bojnu“ i tako svima potvrdio koga slušaju mnogi u RH.

Zato mislim da je bolje, da ovakve znanstvenike, čak i da nisu ruski već hrvatski, ne stavljate u hrvatske enciklopedije.

Ne treba se igrati s vlastima, i ne samo s njima, kad provode ono za što se zalaže Vučić, zar ne?

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

PRILOG

Naslov:HRVATSKA TEHNIČKA ENCIKLOPEDIJA

Datum: Wed, 4 Sep 2019 13:01:19 +0200

Šalje: renata.pavlovic@lzmh.hr

Prima: zaneta.ugarcic-hardi@ptfos.hr, zlatka.mencl.bajs@ttf.hr,
zvonko.dragicevic@ttf.hr, amgranca@ttf.hr,
pecaric@element.hr

dr. sc. Zdenko Jecić

Glavni urednik

Hrvatska tehnička enciklopedija

Poštovani/poštovana,

obraćam Vam se kao glavni urednik Hrvatske tehničke enciklopedije, velikoga projekta Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža, koji na internetu (<http://tehnika.lzmh.hr/>) i u četiri tiskana sveska obrađuje povijest i trenutačno stanje tehnike u Hrvatskoj. Važnost projekta prepoznale su Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti te Akademija tehničkih znanosti Hrvatske, koje su uključene u projekt od njegova početka. Svi članci objavljuju se na internetu odmah po dovršetku, a svesci u razmaku od približno tri godine. Prvi tiskani svezak predstavljen je javnosti krajem 2018.

Drugi svezak, na kojemu trenutačno radimo, obuhvaća biokemijsko inženjerstvo, drvnu tehniku i šumarstvo, grafičku tehnologiju, kemijsko inženjerstvo, metalurgiju, poljoprivrednu tehniku, prehrambenu tehnologiju, rudarstvo, tekstilnu tehnologiju i zaštitu okoliša. U enciklopediju ćemo uvrstiti životopise najvažnijih osoba, pa Vas molimo za pomoć oko prikupljanja Vaših biografskih podataka.

Bilo bi nam od velike pomoći kad biste nam dostavili:

- 1. ispunjeni biografski upitnik (u privitku)*
- 2. svoju fotografiju (u digitalnom obliku u visokoj rezoluciji za tisak ili nam ju u analognom obliku pošaljite poštom)*
- 3. broj telefona na koji Vas možemo kontaktirati oko možebitnih nejasnoća ili dodatnih podataka.*

Za sva dodatna pitanja slobodno me nazovite na telefon 01/4800-411 ili se javite elektroničkom poštom.

Unaprijed zahvaljujem što pomažete odvijanje ovoga projekta, važnog za tehničku zajednicu i hrvatsku kulturu u cjelini.

S poštovanjem,

Zdenko Jecić
glavni urednik HTE

SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Draga gđo Maria,

Doista me je obradovao Vaš e-mail u svezi s predstavljanjem moje knjige:

Datum: Sat, 22 Apr 2017 12:44:08 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Hvala dragi g. Josipe. Radujem se što se vrli, iskreni Hrvati odazivaju na promocije Vaših knjiga u koje smjelo utkaste svoje Hrvatstvo, domoljublje i spremnost za obranu naše opljačkane, ponižene i uciviljene Domovine, nekada najslavnije Zemlje na svijetu, te staroga pozdrava Za Dom spremni. Zahvaljujem također što redci moje pjesme U ČAST RODU HRVATSKOMU nađoše odjeka među vjernim sljedbenicima svojih pradjedova. Čujte, imam neki bolan predosjećaj da će se, nakon napada ZDS, naši dušmani pobuniti i protiv pjevanja hrvatske himne. Mnogima je i ona kamen spoticanja; mnogima je teško staviti ruku na srce, jerbo znaju da im u srcu umjesto stijega i Boga drijema stara kumrovačka zmijurina.

Stoga molim, sačuvajte pjesmu LIPA NAŠA DOMOVINO, s razlogom pisana ikavicom.

ZDS Marija Dubravac, Brisbane

LIPA NAŠA DOMOVINO

*Sve joj više riči blide,
Sve ju manje Rvat piva,
Sve se više gasi dide
Domoljublja vatra živa.
"Lipa naša Domovino"
Himno stara, himno mila,
Pivao te rod Ilira
I rvatskog roda vila.*

*Dok kosio seljak žito,
 Dok kolivku mati ljulja,
 Grlo roda plemenitog
 Glasom ševe i slavulja –
 Sa ratnikom, svatom, robom,
 S prognanikom, umirućim,
 Nad oltarom i nad grobom
 Klicalo ti žarom vrućim.
 "Lipa naša Domovino"
 Časnim ustim' opivana,
 Sveto gnjizdo materino,
 Diko Zrinskih, Frankopana.
 Savom, Dravom il' Jadranom,
 Gorom, dolom il' ravnicom,
 Kojom unuk pošo stranom
 Kitio te trobojnicom.
 Himno Zemlje Kroacije
 Sve te manje Rvat piva,
 Ni stalo mu kanda nije
 Što pepelom dragulj biva.
 Oj budi se, rode, budi,
 Nek prkosi tvoja stina
 Di pisahu slavni ljudi:
 "Lipa naša Domovina".*

Marija Dubravac, Brisbane

Raduje me što ste zahvaljujući g. Oskaru Šarunići i Vi i mnogi drugi u mogućnosti vidjeti kako je Predstavljanje proteklo. A započelo je i završilo Vašim pjesmama!

Sigurno je da njima smeta Lijepa naša. Međutim iznenadila me je jučerašnja propaganda ustaštva na komemoraciji u Jasenovcu koje su organizirali Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV). Vjerovali ili ne oni su započeli komemoraciju USTAŠKOM HIMNOM, a onda im kao smeta ustaški pozdrav. Do sada sam znao da vole ustaške kune. Valjda iz ljubavi prema ustaškim kunama odslužaju i ustašku himnu. A onda za isti

takav „zločin“ zatiranja tragova zločina ustaške ideologije optužuju i neke akademike. Da mi je samo znati na koje su moje kolege akademike mislili.

Pupovac se pobrinuo da se zna da su u komemoraciji sudjelovali i Srbi. Kako je laž Srbima najviše pomogla u povijesti i on se iskazao i danas, ne s onom laži o pokrštaivanju s početka fašističke velikosrpske agresije na Hrvatsku, već se prilagodio mjestu o kome je govorio pa je tvrdio kako je u Jasenovcu ubijeno i oko 21 tisuća djece.

<http://narod.hr/hrvatska/foto-habulin-pupovac-pusic-s-nesluzbene-komemoracije-jasenovcu-intelektualci-akademici-zele-zatrti-tragove-zlocina-ustaske-ideologije>

Znamo da su članovi SNV-a pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku, a tzv. antifašisti su itekako bili na strani fašističkog agresora, pa i ne čudi toliki nedostatak pijeteta prema poginulim HOS-ovcima u čiju spomen je i postavljena ploča u Jasenovcu.

Draga gđo Maria, iz najnovijeg broja Hrvatskog tjednika u jučerašnjem tekstu prenio sam što o logoru u Jasenovcu piše g. Igor Vukić čiji je nedavno preminuli otac (srpske nacionalnosti) kao dijete prošao kroz Jasenovac što je i bio razlog da g. Vukić proučava i danas ponajbolje poznaje istinu o Jasenovcu. Igrom slučaja i sjajni hrvatski pjesnik dr. sc. Stijepo Mijović Kočan u istom broju Hrvatskog tjednika u tekstu NACIFAŠIZAM ZAJEDNIČKOG JUGO-JEZIKA piše o tome o čemu je Pupovac lagao:

„Današnji potpisnici deklaracije o zajedničkom jeziku znači da mogu koristiti samo i jedino ideji Velike Srbije, ničemu drugom.

Moguće da hrvatski potpisnici snuju drugačije, ideja jugoslavenskog jedinstva i jest samo hrvatska, jer brojni Hrvati nemaju dostatno ni nacionalizma ni državotvornosti, a ni valjanih saznanja pa ni pameti. Recimo: ako još uvijek mnogi po svijetu znaju i uvjereni su, na osnovi velikosrbskih izmišljotina, u to da je u Jasenovcu stradalo dvadeset tisuća nevine srbske djece, a poštteni mladi znanstvenik, i to srbske nacionalnosti, pokazuje i dokazuje da tamo nije stradalo ni jedno jedino dijete, onda se doista valja zamisliti i mijenjati iz temelja mnogo toga u našim spoznajama. Ili, ako mnogi znaju i uvjereni su u to da su žrtve Jasenovca samo Srbi, Židovi, Romi i hrvatski komunisti, a još uvijek živi svjedok svjedoči da su u

komunističkoj Jugoslaviji, nakon 1945., nakon rata, pod zemlju u Jasenovcu slagani zarobljeni hrvatski vojnici i civili po naredbi komunističkog moćnika Vonte, dakle Zvonka Ivankovića (vidi to svjedočenje u HT- u!), također valja stjecati nove spoznaje o svemu.“ Očekivano je puno komentara čitatelja portala narod.hr. Izdvojit ću jedan:

Slavonka •

Zločinci se vraćaju na mjesto zločina. Samo bih voljela znati gdje su kosti 21 tisuće djece. Gdje su kosti 700 tisuća pobijenih od ustaša. Pa rijeka Sava bi ih negdje izbacila. A kosti pobijenih nakon svibnja 1945. vicu iz Hude jame, i ostalih jama po Sloveniji i Hrvatskoj. Plenkoviću, Petrov zaustavite ovu lažnu farsu dok se ne utvrdi istina., zar vam toliki dokazi povjesničara ne dopiru do mozga. Vi i dalje dozvoljavate OBULJENKI da izdašno financira one koji šire laži i blate Hrvatsku. Vjerojatno dijeliš mišljenje Habulina o Hrvatima ustašama. Habulin zna bio je tamo., vjerojatno je uspio pobjeći ustašama pa je zato preživio /satira/.,a Pupavac samo što ne place za govornicom. Da li je plakao gad je njegova hrabra vojska tenkovima gazila njegov narod u domovinskom ratu kad su bježali od hrvatske vojske ,da li će tim ljudima održavati komemoracije gdje i kada.

Zapravo, mnogo je manje važno što misle pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku okupljeni u SNV i njihovi istomišljenici tz. Antifašisti ili članovi SDP-a.

Nas treba brinuti koliko je hrvatska vlast doista hrvatska. O tome je govorio Anto Đapić u petak u Bujici komentirajući HOS-ovu ploču u Jasenovcu koju bi SDP htio skinuti u roku 8 dana, a iz statuta veteranskih udruga ukloniti pozdrav ‘Za dom spremni’.

“Kada bih se bojao vrabaca, nosio bih pračku uza se! Nije problem nama SDP, nego kako će se ponašati HDZ i Most. Oni će se uplašiti ove interpelacije. Zadnjih dana je bilo dosta pritisaka, čak i iz crkvenih krugova i Vlade, pokušaja da se uvjeri udruge HOS-a grada Zagreba da skinu ploču u Jasenovcu! Kategorični su da to neće napraviti! Ako će hrvatska Vlada i policija pod okriljem noći skinuti ploču, mi smo u ‘win win’ situaciji. Odluče li se za tako nešto, napraviti će katastrofalnu pogrešku. Ploča im je samo povod da ponavljaju tisuću puta istu laž. Onaj tko želi uništiti HOS i taj pozdrav, želi uništiti

Hrvatsku! Mislim da Plenković ipak neće prijeći Rubikon i probati skinuti ploču. SDP-u je bolje neka šuti i neka se bavi svojim problemima. Papali su iz ruke Todoriju, a sada su najglasniji u njegovu cipelarenju!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/napad-na-hasanbegovica-je-uvod-u-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu-zasto-ivana-sojat-hos-ovka-o-tome-suti-1019282/>

A da to nije baš tako naivno govori već i sam naslov najnovije kolumne Ivana Miklenića: PUZAJUĆE IZGRAĐIVANJE BALKANSKE ASOCIJACIJE

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/26567-i-miklenic-puzajuće-izgradivanje-balkanske-asocijacije.html>

S obzirom da smo u Domovinskom ratu imali fašističku velikosrpsku agresiju itekako je potrebno izbrisati iz svijesti hrvatskih ljudi veličanstveni obrambeni rat. Zato je izabran pozdrav ZA DOM SPREMNI pa se besramno preko njega povezuju HOS-ovci sa 2. svjetskim ratom i na taj način sprovodi ono što su fašistički agresori i radili tijekom Domovinskog rata govoreći o hrvatskim braniteljima kao o ustašama, a o hrvatskoj državi kao o Tuđmanovoj ustaškoj državi. Zato je na predstavljanju moje knjige prof. dr. sc. Josip Jurčević i govorio o napadima na ZDS kao specijalnom ratu protiv Hrvatske.

A da u svom naumu neće uspjeti pokazuju i riječi s kojima je g. Miklenić završio svoju kolumnu:

„Koliko god bio živ i žilav projekt balkanske asocijacije u naumu određenih međunarodnih političkih snaga, i koliko god bilo pojedinaca u Hrvatskoj koji je ne žele kao samostalnu, nego kao uvezanu u nekakvu balkansku asocijaciju, žrtve podnesene u obrani od velikosrpske agresije tako su velike i skupe da hrvatski narod nikada više ne će moći pristati na takvo povezivanje, jer dva su eksperimenta jasno pokazala da to ne može uspjeti.“

Toga su i oni svjesni pa se zato jučer čulo i:

“Niti možemo niti hoćemo prihvatiti formiranje nečega što je nazvano Vijećem za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Nećemo, jer nam je jasno, jer znamo da je to Vijeće za obračun s idejom komunizma i praksom socijalizma”, rekao je Habulin.

Boje se istine jer su im laži omogućile lagodan život. Zapravo mržnja prema hrvatskom narodu omogućila im je takav život. Boje se da će se ostvariti ono o čemu piše veliki HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić:

Bilo bi dobro da se to i stručno istraži i potvrdi ili opovrgne, pa ako treba da to učine i međunarodni stručnjaci, te se broj svih žrtava konačno službeno obznani da ne bude stalno nekog licitiranja sa žrtvama jer to nije pošteno ni prema kome tko je tamo stradao, bilo u logoru NDH bilo u poslijeratnom logoru SFRJ.

<http://kamenjar.com/biskup-kosic-gospodine-obdari-nas-istinom-o-jasenovcu/>

Draga gđo Marija, prirodno je da se oni boje istine. Boje se ostvarenja onog što je rekao g. Igor Vukić u Hrvatskom tjedniku: *Na kraju će se doći do definicije jasenovačkog logora koja će biti prihvaćena u hrvatskoj javnosti i ući u udžbenike. Preko hrvatske diplomacije bit će prihvaćena i u svjetskoj javnosti. Glasit će:*

Logor Jasenovac u Drugom svjetskom ratu bio je radni logor, u kojem su pretežno bili internirani djelatni protivnici države, na vremenske kazne od tri mjeseca do tri godine. Među njima najviše Hrvati. Uz zatočenike zbog protudržavne djelatnosti, bila je tu i skupina Židova izuzeta od deportacija u njemačke logore kojima je bila izložena židovska zajednica iz dijela NDH pod njemačkim utjecajem. U logoru nije bilo masovnih, serijskih ubojstava.

Puno Vas pozdravlja Vaš
Josip Pečarić

Predraga gđo Marija,

Danas sam stigao kući i zatekao niz prelijepih želja, ali četiri Vaša e-maila su doista nešto prelijepo, pa Vam se zahvaljujem na tome. Doista ste me dirnuli u srce (kažu da je ono još uvijek dobro i pored ovog ožiljka koji je ostavio infarkt :)), ali žile oko njega su loše. Dva stenta su tu, ali za tri mjeseca ću opet u bolnicu da se vidi kako sanirati ostalo.

Koristim ovu prigodu da se zahvalim svima koji su se brinuli za mene, koji su molili za mene.

Moja liječnica vjerojatno nije znala za te molitve, ali mi je danas gledajući moje nalaze rekla:

"Vi ste živi zahvaljujući dragom Bogu:"

Vjerojatno će svima koji budu čitali ovaj moj e-mail Vama biti drago čuti da je i general Praljak čuo za to u Haagu i nazvao me.

Da ne spominjem druge jer ću sigurno nekoga izostaviti koga bih morao spomenuti, a neću spomenuti i Stanka Šarića jer njega doživljavam kao člana svoje obitelji.

Evo bez imena spomenut ću jednog mog doktora koji me je pitao:

Profesore, je li to Vama zbog najnovijih događaja kod nas?

Odgovorio sam mu:

Kako to možeš pitati kada je to što se dogodilo sjajno opisano u mojoj tvrdnji koju sam više puta ponovio, pa je već i tiskana u mojoj knjizi-govoreći o novoj pomirbi u Hrvata:

POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA.

Naslov:FW: LIJEPA VIJEST

Datum:Wed, 14 Jun 2017 19:43:01 +1000

Šalje: Maria <mariadubravac@aapt.net.au>

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

Za Tvoju žrtvu i srce od zlata

Za Tvoju dobrotu

Za Tvoje riječi

Za Tvoje divno srce...

Jedno veliko hvala...

Tek skromno HVALA primi od Hrvata.

Ozdravite nam dragi profesore.

Marija

Naslov:OZDRAVITE NAM, VRILI NAŠ DOMOLJUBE!

Datum: Sun, 11 Jun 2017 18:24:14 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

*Dragi naš profesore,
Ozdravite nam što prije.
Marija Dubravac*

BOŽE, OZDRAVI NAM PROFESORA
PEČARIĆA, MOLIMO TE!

Datum:

Thu, 8 Jun 2017

Šalje:

Maria

*Dragi profesore, ozdravite nam što prije. Hrvatska Vas treba.
ZDS Marija Dubravac, Brisbane*

MOLITVA HRVATA

*Isuse dragi, Pastiru blagi,
Hrvatsko stado očuvaj rado:
Od crvenjaša, titoudbaša,
Podlih vladara, jugospletkara;
Kletih Soroša, propalog ološa,
Od Jokića, Pusića i od Plenkovića
Anemičnog borca, lažnog mirotvorca.
Od Broza krvnika sramnog spomenika;
Od ruskog kruha, iz Kine ruha,
Monsantova plana, žabarskih purana,
Rumunj – svinjetine, poljske piletine...*

*Od Opančara, ISIL 'handžara',
Od izbjeglica pokrivenog lica,
Od terorista i komunista,
Od Merkelica i sotonistica,
Od Rockfellerica, droge i pедера,
Od nerodkinja, lezbinetinja,*

*Od pedofila i vražjih sila;
Ovrha, sudaca i od Pupovaca,
Od Todorića, "agrokorovića",
Bogatih masona, Luciferona,
Jugosvirača, prostih pjevača
Prljave cajke, davorike dajke
I svakog smrada iz Beograda -
Sodome – Gomore, srbske komore...*

*O Božji sine, snago Domovine,
Hrvatsku brani, uz rod naš stani.
Jačaj Pečarića, Brunu, Stjepandića,
Vrlog Glasnovića, Hasanbegovića...
Hrvat nek čuva nauku djeda
Što Bog mu dao, nek sinu preda.
Naši unuci u sreći i muci,
Nek ZA DOM kliču, nek vragu viču:
"Za stijeg i Krista – protiv komunista"!*

Marija Dubravac, Brisbane

Marija Dubravac, Brisbane

**Profesore, Božji daru,
sine kraja bokeljskog,
kao svijeća na oltaru
izgaraš zbog roda svog.
Poživi nam dugo ljeta
riječju grmi kao grom,
zakletva nek živi sveta:
"za hrvatski spreman DOM!"**

Naslovnica / Najnovije vijesti / Kolumne / Akademik Pečarić – SRCE
MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Akademik Pečarić – SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

glasUrednik lipanj 17, 2017 Kolumne

Draga gđo Marija,

Moram se opet zahvaliti na najnovijem e-mailu s Vašom novom pjesmom: Srce moje nije zemlje šaka:

*Dragi g. Josipe,
zna naš stari hrvatski Bog da Majka Kroatija još treba svojega sina.
Još njegova bitka u dolini suza nije prohujala. Svi se radujemo da ste
čudom Božjim uskrsnuli! Sad, ako je moguće, odmarajte što više, a mi,
Vaši prijatelji, moramo imati razumijevanja i ostaviti Vas na miru do
daljnjega. Hvala na javljanju. (Slika je rad našega domoljuba Ilije
Kneževića kojega evo blokiraše na feisu kaznom od 30 dana jer je*

*uvrijedio smrdljivu "POVORKU PONOSA". A već je blokiran i prije.
Pa mi Hrvati zbilja ne učimo na svojim greškama, je li!!!)*

Uz naj, najljepše želje za što skoriji oporavak
Srdačno Vas pozdravlja ZDS
Marija Dubravac s Petoga kontinenta

Zapravo mnoge poruke koje sam dobio su slične ovoj Vašoj. Spomenut ću samo dvije poruke jednog mog najbližeg suradnika (koji inače ima itekako velike probleme zbog te naše suradnje):

„Ivan mi je javio gdje si. Drž’ se, to je samo poruka da konačno počneš brinuti o sebi, a ne o drugima.“

„Nadam se da si sad dobro. Brinem se jer je pusto bez Tvojih poruka. Neću zvati dok se Ti ne javiš. Valjda će biti skoro.“

Zapravo je vjerojatno i mnogima od vas pusto bez mojih poruka. Međutim, ne mislim da je danas uopće bitno hoćete li ih primati ili ne, jer sam se u svojim porukama trudio ukazivati na ljude koji misle slično meni, pa ako dijelite moje stavove moći ćete ih uvijek pronaći čitajući njih.

Meni je draga priča o stupovima „Pečarićeve Hrvatske“.

Jedan od tih stupova je biskup dr. sc. Vlado Košić. Ovih dana smo svjedoci koliki je njegov značaj u našem narodu:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-biskupa-kosica-andreju-plenkovicu/>

<http://kamenjar.com/sisacki-biskup-vlado-kosic-odgovorio-kritike-zbog-otvorenog-pisma/>

Vjerojatno će vas začuditi moj stav da je sjajno što se pokazalo da i u Katoličkoj crkvi ima onih kojima se ne sviđa takav biskup Košić:

<http://direktno.hr/direkt/reakcije-na-kosica-to-nije-stav-crkve-vec-osobni-stav-biskupa-89040/>

A da ih muče biskupove riječi – muče ih:

<https://m.vecernji.hr/vijesti/klasic-biskup-kosic-politicki-je-aktivist-ali-vjernici-ga-ne-slijede-1176858>

A da su i priglupi . i to su:

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-sto-papa-s-misljenjem-biskupa-kosica/>

Kada sam kao jedan od recenzenata biskupove knjige „Biskup na prvoj crti“ predstavljao tu knjigu, jedan drugi biskup mi je za njega rekao:

„To je HRVATSKI biskup!“

Sreća je naša što imamo i drugih biskupa sličnih njemu, ali da su svi takvi onda bi bio to besmislen komentar, zar ne?

Drugim riječima napadi na biskupa i iz Crkve samo pokazuje da i u njoj postoje ljudi drugačiji od nas, blago rečeno.

Zapravo mene su riječi o HRVATSKOM biskupu podsjetile na jedan sličan događaj iz vremena kad je Sinj bio centar hrvatske pobune protiv veleizdajništva hrvatskih političara. Na Sinjskoj alci su me znali postaviti u ložu, pa i u prvom redu. Pitao sam za objašnjenje i dobio odgovor:

„Vi ste jedini hrvatski akademik koji dolazi na Alku – s naglaskom na ono HRVATSKI!“

Spomenut ću i da je drugi recenzent biskupove knjige (i autor naslova) dr. sc. Josip Stjepandić. Od tada često zajedno i nastupamo. Biskup nas je, zapravo, povezao. Obavezno pogledajte i intervju s HRVATSKIM biskupom:

<https://narod.hr/hrvatska/intervju-biskupa-vlade-kosica-narod-hr>

Zaključit ću ovaj komentar o našem HRVATSKOM biskupu riječima Tihomira Dujmovića:

„Kroše koji je biskup Košić opalio po obrazu Andreja Plenkovića najžešći je udarac koji je premijer do sada primio i on neće ostati bez posljedica. Biskup Košić, koliko god bio nekonvencionalan, u pravilu govori ono što narod misli, a kada god nije odmjeren, za to postoji more razloga.“

<http://direktno.hr/kolumne/sto-mislite-promislja-li-hdz-ova-baza-kao-plenkovic-ili-kao-biskup-kosic-89123/>

Jedan od stupova moje Hrvatske Dario Kordić označava sve one koji su proganjani i suđeni zbog svoje ljubavi i borbe za svoj narod i domovinu. Danas taj stup predvodi general Slobodan Praljak. Kao što znate uvijek sam sretan kada mogu istaknuti naše prijateljstvo. Znam li da je jedan od predgovora moje knjige „Sramotni sud u Haagu“ iz 2001. napisao naš general? Naslovio ga je: „Zašto zapadnim zemljama treba sud u Haagu“. Knjiga je posvećena:

Svim hrvatskim vitezovima – haškim uznicima

Nadam se da ste potpisali naše nedavno pismo hrvatskim vlastima da ga se predloži za Nobelovu nagradu za mir. O našem generalu ovih

dana piše sjajne tekstove još jedan hrvatski velikan dr. sc. Miroslav Međimorec:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26952-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-i.html>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26967-u-ocekivanju-presude-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-ii.html>

Ne znam misle li moji liječnici da je to dobro ili ne, ali danas sam zahvaljujući Portalu HKV-a odgledao koncert za haašku šestorku Herceg-Bosne u Mostaru. Po mojoj logici ljubav mora biti lijek. A koncert u Mostaru je bio koncert ljubavi. A kad se pjeva o ljubavi prema domovini, svom narodu, braniteljima, Bogu i obitelji onda je tu Marko Perković Thompson. Još jedan stup moje Hrvatske. Danas je tako očito kroz te napade na njega i njegove pjesme da se radi o napadima na hrvatsku državu i naš narod. Svi koji se nadaju da mogu promijeniti rezultat Domovinskog rata napadaju Thompsona i to u kontinuitetu traje od 2000.-e. Jednom je konstatirao da sam ga ja više branio od tih napada nego što je on branio sam sebe. Zna istaknuti i moju zaslugu što je pozdrav ZA DOM SPREMNI danas u Hrvatskoj igra takovu ulogu među državotvornim Hrvatima pa je već unatoč stravične propagande glavnih (po pravilu nehrvatskih) medija i mnogih političara da je to također napad zato što je to braniteljski pozdrav. Tako i Ivica Marijačić u najnovijem Hrvatskom tjedniku oporučuje Plenkoviću kako će polomiti zube ako pristane na uklanjanje pozdrava ZA DOM SPREMNI, što traže pristaše onih koji su pobili hrvatske branitelje.

Jednom mi je Thompson objasnio i zašto mnogi od vas volite moje tekstove:

„Vi njima uđete u glavu.“

Zapravo je na svoj pjesnički način ponovio ono što mi je još devedesetih godina govorio veliki hrvatski redatelj Krsto Papić: „Ljudi Tebi vjeruju!“

Drago mi je što ljudi vjeruju i biskupu i generalu i Thompsonu. Zahvaljujem se i biskupu i generalu i Thompsonu što su se, javili s lijepim željama povodom mog infarkta.

Naravno, to što su nekima i nedostajala moja „izvješća“ možda su vas sva ona prethodna „naučila“ tko su kolumnisti koje treba čitati.

Vjerujem da vam svima ponedjeljak uljepša Zvonimir Hodak. Na vijest o mom infarktu reagirao je onako kako to samo on može:

„O kvragu. Ali znam da si Ti jači. Drži se frende. Znam da Ti je teško, no tješi se da je HDZ-ovcima trenutno još teže. Pozdrav i vrati se što prije...“

Doista, kako li je mogao gadan udar biti onima koji misle ono isto što je Plenkoviću poručio biskup Košić?

Dovoljno vam je pročitati što o tome piše npr. dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić i Marko Ljubić:

<http://www.hkv.hr/razgovori/26964-razgovor-s-d-pesordom-plenkovicevo-inzistiranje-na-centrizmu-zapravo-je-inzistiranje-na-ideoloskoj-besadrzajnosti.html>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47039-damir-pesorda-mala-velika-koalicija>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/47026-benjamin-tolic-stierova-paradigma>

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-stierov-izazov-hdz>

Ako znamo kako sam današnja događanja opisao tvrdnjom da se radi o novoj pomirbi – pomirbi djece partizana iz svih stranaka, nekako mi logično dođe da se Stijer nikako ne može uklopiti u tako nešto, zar ne? Ali kolega sa Sveučilišta ima malo drugačiji pogled na tu pomirbu pa ga moram podijeliti s vama:

...Inače slažem se s tobom da ovo što se danas događa oko nas ne utječe na srce (mišić), barem ne izravno. Ovo što se danas događa utječe na dušu i izaziva beskrajnu tugu. Ne radi se o pomirbi djece. Pa najčvršća prijateljstva su ona iz djetinjstva ona iz elitnih i odabranih vrtića i „škola“. Ja mislim da je na djelu samo obznana da podjela i svađe nije ni bilo. Nažalost, iako smo to mnogi odavno vidjeli, nismo to htjeli priznati. Kao što ne želimo priznati da je njih više. Znam da i ti sve to znaš ali se s tim ne miriš. Ne predaješ se i godinama gotovo ne spavaš radeći za opće dobro. E to je utjecalo na žile a ako ne smanjiš opterećenje utjecat će i na mišić.

Dragi Josipe, želim ti brz i kvalitetan oporavak uz želju da svoju energiju usmjeriš samo na one situacije kad bez tebe nikako ne ide.

Imaj na umu da je već 10% Pečarićevih dosadašnjih doprinosa beskonačno veliko u odnosu na, ne daj Bože, nula.

A kada nas je Branko vratio razlogu Vašeg e-maila – mom infarktu završio bih činjenicom kako je on doista nebitan kada znamo da je u isto vrijeme infarkt imao još jedan moj prijatelj – Oskar Šarunić. Dragi naš Oskar ga nije preživio.

Svi koji možete pročitajte tekst g. Magaša o našem Oskaru: „Umrlo je mnogo ljudi, i mlađih od Oskara, ali ovakva tuga odavno nije viđena“. Dragi Oskare ponosim se i što si Ti bio prijatelj i meni i mojoj obitelji.

Vaš,
Josip

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

NAJVEĆI REVIZIONIST IM JE TUĐMAN!

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim što ste došli u ovoliko velikom broju na predstavljanje knjige „Razotkrivena Jasenovačka laž“..

A predstavljanje je tek danas najavio Hrvatski tjednik i jučer portal dragovoljac.com!

Predstavljanje se održava u vrijeme kada se proziva vlast na spaljivanje ove knjige kako je to u Slobodnoj Dalmaciji definirao Vlaho Bogišić.

Zapravo radi se o vremenu kada i u RH i u BiH imamo hrvatsko-srpsku koaliciju.

O tome pogledajte najnovije tekstove naših sjajnih kolumnista Ivice Šole (Pupovac naprijed, Penava – stoj!) i Josipa Jovića (Zašto se, gospodo, čudite Čoviću?).

Zapravo pišu, kao i mnogi drugi, o onome što sam davno nazvao „pomirbom djece partizana iz svih stranaka“. S druge strane ponašanje Bošnjaka sam definirao pitalicom:

-Znate li kako će te od nekog naroda stvoriti neprijatelja?

-SPASI GA OD GENOCIDA!

Nedorasli hrvatski političari sprovode politiku svjetskih moćnika. Vjerojatno i ne znaju zašto je kardinal Franjo Kuharić svojevremeno rekao hrvatskim vlastima:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima. Vlast je na koljenima pa imamo i srpsko-hrvatska koaliciju i u Hrvatskoj i u BiH. Ali kada si na koljenima onda je takva politika malo složenija. Tako Ivica Marijačić u današnjem Hrvatskom tjedniku piše:

Nema opravdanja za bliskost s četnicima, ali nema ni izgovora Zagrebu za povlačenje i sramotno prepuštanje Hrvata iz BiH bošnjačkoj majorizaciji...

A uvjet za takovu politiku je nova detuđmanizacija! Ne izravna nego kroz obnavljanje, bolje reći pojačavanje Jasenovačkog mita. Jović konstatira:

I ove godine na domjenku SNV i Srpske pravoslavne crkve okupili su se premijer, pet ministara, vodeći oporbeni političari. Krešimir Beljak je prizivao novo bratstvo i jedinstvo i dobio nagradu „Svetožar Pribičević“, kao da je Pribičević obijao tuđe automobile. (u današnjem Hrvatskom tjedniku Ivica Marijačić nas podsjeća kako je Beljak nagradu primio u društvu Porfilija koji pjeva četničke pjesme, a Thompsona je proglasio fašističkim smećem!, JP). Nagrađeni su i propagatori srpskog mita o Jasenovcu.

Logični su onda i pozivi vlastima za 'spaljivanjem' knjige koja više ne govori o mitu već o Jasenovačkoj laži! S druge strane vlast će sve više i više biti izložena optužbi za sluganstvo tj. za veleizdaju. Uostalom vidjeli smo nervozno reagiranje jučer u Saboru na takve optužbe. A zapravo je tako očito sudjelovanje hrvatskih vlasti u velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Vlastima je posebno neugodno što vjerojatno nema Hrvata koji ne zna čemu je služio Jasenovački mit, a vlast ga mora podržavati.

Meni je posebno bilo drago jer je ova knjiga na neki način obilježila i 20 godina od pojave moje knjige „Srpski mit o Jasenovcu“, a koja je bila polemički odgovor na knjigu Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“. Knjigu je izdao Hrvatski institut za povijest, a napisao sam je na poziv tadašnjeg ravnatelje dr. sc. Mirka Valentića. U ovoj knjizi imate i moj razgovor na Radiju Slobodna Europa s Bulajićem. Bulajić je poslije bulaznio o „ideologiji genocida hrvatskih autora“, proglasio moju knjigu uz Cohenovu najantisrpskijom knjigom u povijesti, Odgovorio sam drugim djelom svoje knjige. Slušatelji snimke tog razgovora na Radiju Slobodna Europa u Australiji organizirali su tiskanje mojih knjiga zajedno i na engleskom („Serbian myth about Jasenovac“).

Ali poraz na radiju Slobodna Europa jasno je pokazao, a to sam i najavio, da će Bulajićeve ulogu morati preuzeti istomišljenici u Hrvatskoj. To su tada bili Goldsteini. U knjizi „Holokaust u Zagrebu“

jedno poglavlje su posvetili revizionistima u Hrvatskoj povijesti. Naravno glavni revizionist bio im je dr. Franjo Tuđman. Poslije HRVATSKOG predsjednika najviše prostora posvetili su meni i dr. sc. Juri Krištu koji je napisao predgovor ovoj knjizi Napomenut ću da je pogovor ovoj knjizi napisao drugi naš poznati povjesničar dr. sc. Mato Artuković. Odgovorio sam knjigom „Brani li Goldstein NDH?“. Mladi Goldstein je dok je moja knjiga bila u tisku u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji pozvao na moje krivično gonjenje zbog specijalnog antisemitizma, a to vam je bilo to da njega - „gadam“. Ponavljam, antisemitizam je ako napadate Iva Goldsteina. Nisu tiskali moj odgovor, ali su napravili intervju sa mnom kada je moja knjiga tiskana.

Odgovorili su Goldsteini tekstem „Akademik Pečarić uporno laže“. Pokazao sam da je veći dio njihova odgovora osnovana na njihovoj laži. Slažu da sam ja nešto napisao, pa tu „moju“ laž komentiraju. Uz prijetnju da će me onemogućiti u daljnjem laganju. Vjerovali ili ne? Kada su to vidjeli u Slobodnoj Dalmaciji – nisu htjeli (ili smjeli) tiskati moj odgovor. Prijetnja o mom „laganju“ odmah se počela ostvarivati! Zato će te u ovoj knjizi vidjeli niz mojih tekstova s „njihovim“ naslovom o tome kako neki od Goldsteina uporno laže.

Naravno treba naglasiti da su o Jasenovcu svoje knjige pisali i dr. sc. Josip Jurčević, mr.sc. Mladen Ivezić, Vladimir Mrkoci i dr. sc. Vladimir Horvat. Za knjigu Mrkocija i Horvata „Ogoljena laž logora Jasenovac“ iz 2008. napisao sam predgovor.

Ali u HAZU su htjeli 2012 Iva Goldsteina za akademika. Vjerovali ili ne!

S obzirom da je i Hrvatski predsjednik Franjo Tuđman bio akademik, vjerojatno se kolegama koji su ga predlagali bila draga Goldstenova konstatacija iz 2002.:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također akademik Josip Pečarić.

Poznato je da sam se suprotstavio takvoj sramoti. O tome sam napisao knjigu „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?!“, Zagreb, 2012. Veći dio knjige sastavljen je od tekstova hrvatskih povjesničara u kojima oni pokazuju koliko je Ivo Goldstein nesposoban kao povjesničar.

Na kraju je jedna sekcija posvećena dr. sc. Stjepanu Razumu i s njom je počela i ova knjiga.

Zašto?

Iako smatram da je neizbor Goldsteina u HAZU bio prvi neuspjeh tadašnjih srbo-komunističkih vlasti, ipak je za konačno razotkrivanje Jasenovačke laži prijelomni trenutak tadašnji intervju dr. Razuma u Hrvatskom listu! To su dobro uočili i tadašnji srpski veleposlanik i tadašnji predsjednik Josipović pa su napali dr. Razuma.

Uskoro se s dr. Razumom povezao i Igor Vukić što je dovelo do osnivanja Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

U prvom poglavlju knjige dani su dijelovi kasnijih mojih knjiga u kojima sam pisao o djelovanju članova Društva ili davao njihove tekstove.

U drugom poglavlju dani su oni tekstovi dr. Razuma koji nisu ušli u prvo poglavlje.

Tako kroz ta dva poglavlja možete pratiti djelovanje Društva, pa na ovom mjestu neću o tome govoriti.

Najznačajniji trenutak ostvarenja zadaća Društva je za mene objavljivanje knjige Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“. Poslije Vukićeva nastupa u emisiju HTV-a Hrvatska danas krenula je prava hajka na njega i njegovu knjigu. U trećem poglavlju sakupljeno je niz tekstova hrvatskih pisaca koji su stali u obranu i Vukića i njegove knjige. Mislili smo da je važno to imati sakupljeno na jednom mjestu. Međutim promicateljima Jasenovačke laži najviše su krivili urednicu na HTV-u Karolinu Vidović Krišto. Ona je zamislila emisiju u kojoj će se čuti obje strane, pa je uz Vukića pozvan i povjesničar s Filozofskog fakulteta u Zagrebu prof. dr. sc. Hrvoje Klasić. Kad je čuo da će u emisiji biti Vukić Klasić je odbio nastupiti. Znao je da bi ispaao smiješan u suprotstavljanju istinskom istraživaču logora u Jasenovcu. Pretpostavljam da je ljudima na HTV-u kriva Karolina Vidović Krišto jer je ona trebala znati da će se to dogoditi. Zapravo mislim da su pogriješili u tome jer je ona teško mogla znati da je Klasić dovoljno inteligentan da pobjegne od takvog sučeljavanja. Ili su i oni svjesni o nedovoljnoj Klasićevoj inteligenciji pa su je osudili zašto je tako nedovoljno inteligentnog povjesničara zvala u emisiju. sudjelovati istinski istraživač logora u Jasenovcu Zato je četvrto poglavlje na

sličan način sastavljeno od tekstova hrvatskih autora koji su komentirali sramotno ponašanje HTV-a prema njoj.

Posljednje poglavlje sastavljeno je od tekstova koji su se pojavili kada smo već završavali s radom na knjizi.

Na kraju podsjetit ću vas da je dr. Franjo Tuđman bio i u zatvoru zbog zalaganja za otkrivanje istine o Jasenovcu. U Domovinskom ratu su njegovu državu nazivali Tuđmanova ustaška država, a naše branitelje su proglašavali ustašama. Jugo-komunističkim povjesničarima je Tuđman bio revizionist – i to najveći u Hrvatskoj. Sve to vidimo i danas. Jedina je razlika što danas u tome sudjeluje vlast u Hrvatskoj i to vlast kojoj je na čelu stranka koju je stvorio taj najveći revizionist i stvoritelj Tuđmanove ustaške Hrvatske.

A zapravo danas jest revizionizam na djelu u Hrvatskoj – revizionizam Domovinskog rata!

Zato je jasno zašto im ova knjiga nije draga. Čak im je pro-nacistička. Samo da bi mogli nastaviti reviziju Domovinskog rata!

Josip Pečarić

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.

**UVODNI TEKST: PISMO DR. SC. MATU
ARTUKOVIĆU**

Dragi Mato,

Hvala Ti na e-mailu o mojoj knjizi o Marijačiću koja je danas i najavljena na portalu_

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23779-knjiga-o-ivici-marijacicu>

Zapravo sličan e-mail si mi poslao i u svezi s knjigom o Josipu Joviću. To mi pokazuje da je dobro što sam ih napisao.

Zapravo to je samo nastavak priče o Pečarićevoj Hrvatskoj.

Kao što znaš profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je još 05. 12. 2014. u Mostaru govoreći o mojim knjigama istaknuo kako četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Često sam citirao Tokićevo mišljenje i dodao bih kako su te četiri osobe one koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Kao što se vidi iz najave moje knjige to se itekako odnosi i na Jovića i Marijačića. Zapravo bih i njih i mnoge druge svrstao uz Thompsona. Naime moj komentar je za taj stup bio: *Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda.*

Tvoj komentar o odnosu naših ljudi prema takvim pojedincima objašnjava i zašto sam odlučio ići sa serijom knjiga o tim znamenitim Hrvatima. Kako su mnogi od njih bili i moji prijatelji pisao sam puno

i o njima, citirao i prenosio cijele njihove tekstove, pa nije teško napisati knjige i o njima, a ne samo u četiri stupa moje Hrvatske.

U situaciji kada domoljubi imaju problema zato što su domoljubi čini mi se da i malo hvala kakvo je ovo moje njima drago.

Na primjer najnovija kolumna velikog hrvatskog kolumniste Zvonimira Hodaka završava najavom takve moje knjige o njemu:

*P.S. Iznenadio me ovih dana akademik **Josip Pečarić** poslavši mi fragmente svoje nove knjige. Tema su moje kolumne u knjigama "Lijevom našom" i "I dalje Lijevom našom". Pišem ih evo već deset godina. Moje paunovo perje se malo diglo pa i vama, dragi čitatelji, javljam...*

<https://direktno.hr/kolumne/sto-bi-tek-trump-sve-postigao-da-je-intelektualno-kapacitiran-kao-mesic-ili-biden-213397/>

U tisku je i knjiga o Mladenu Pavkoviću, a bit će i o nekim drugim kolumnistima. Oni danas imaju tešku ulogu jer živimo u svijetu u kome se ostvaruje stara želja o svjetskoj nad-vladi. U vrijeme kada se o tome promišljalo mediji nisu bili tako moćni kao danas pa su dozvoljavali postojanje niskonakladnih tiskovina koji se protive stvaranju nad-države. Strašno je živjeti u svijetu gdje je ogromnoj većini tzv. intelektualaca normalno da u podijeljenom svijetu ogromna većina medija je u rukama ovih koji žele apsolutnu vlast. To što ovi teže, ne sugerira im da tu nešto nije u redu. Njima je normalno ono o čemu govori Hodak u svojoj kolumni:

*Donald se u Bijeloj kući obratio javnosti i počeo iznositi svoje stavove. Tri vodeće američke TV kuće, NBC, ABC i CBS, koje zajedno imaju 22 milijuna gledatelja, jednostavno su u maniri druga **Staljina** ili **Mao Ce Tunga** prekinule prijenos uz obrazloženje kako Predsjednik iznosi dezinformacije. "Slatko", omaklo se Staljinu kroz oblake dok je to gledao.*

Da, spominjem nad-državu mada se to danas naziva globalizam, a jučer komunizam. Izvrсни kolumnist Borislav Ristić piše o *neprirodnom savezu* starih komunista i zapadnih liberala i kaže: ... *mnogi su ljudi u poskomunističkim zemljama doživjeli razočaranje ideologijom globalizma, jer su vidjeli kako umjesto koristi za vlastitu zemlju, ona korist daje samo njihovim koruptivnim elitama.*

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23747-vraca-li-se-globalizam-s-bidenom-na-velika-vrata>

A zapravo radi se o dva načina izvedbe istoga, pa Hodak s pravom govori o *maniri druga Staljina ili Mao Ce Tunga*.

To se i jedino može provesti ako se osigura jednogumlje u medijima, zar ne?

Što se mene tiče dobro je da još uvijek postoje portali na kojima se ovakve knjige mogu objaviti. Nekome se mogu svidjeti i tiskati ih. Tako mi iz udruge „Bijeli put“ javljaju da će tiskati moju knjigu o prof. Langu koja je dana također na portalu dragovoljac.com.

Na kraju doista su me obradovale Tvoje riječi povodom moje knjige „Revizionisti u HAZU“ ne samo što je Predsjednik Tuđman prvi stup moje Hrvatske, već što se radi o riječima jednog tako sjajnog povjesničara kao što si Ti:

Od srca čestitam na knjizi "Revizionisti u HAZU". Iz Tvoje knjige, koju smo promovirali i u Brodu, Srpski mit o Jasenovcu, naučio sam puno toga o logoru u Jasenovcu. Ona me je prva potaknula da razmišljam o lažima na kojima počiva službena komunistika interpretacija o tom logoru, o zločinačkoj misiji toga mita, o sramoti cjelokupne hrvatske historiografije i povjesničara kad je taj mit u pitanju.

Pozz

Josip

PS. Kad već spominjemo treći stup moje Hrvatske spomenut ću da bili smo potpisnici i pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA još 2008., pa OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH i PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A (2015.)

Branili smo i Josipa Šimunića: OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH (2015.), a iste godine potpisali i OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU

A još 2011. godine smo bili potpisnici APELA HRVATSKOJ JAVNOSTI:

SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA! A potpisali smo i

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI, (2009.)

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A, (2009.)

NEOPOZIVA OSTAVKA GORANA RADMANA, OSTALIH
UREDNIKA HTV-A I DUKE (2013.)

*

NAPOMENA: Knjige *Srpski mit o Jasenovcu* 1. i 2. predstavili smo u Slavonskom Brodu dr. Artuković i ja, a zajedno s mojim koautorom akademikom Dubravkom Jelčićem knjige:

D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.

U ovoj knjizi ima i niz drugih otvorenih pisama koje je potpisao dr. sc. Mato Artuković. Spomenimo još neka:

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O
GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM
PROSVJEDNO PISMO

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET
REPUBLIKE HRVATSKE

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM
GENERALIMA! ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE
HRVATSKE

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA! POZIV
HRVATSKIM GRAĐANIMA
OTVORENO PISMO (Tomca i Pečarića)

Naslov:Re: KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Datum:Mon, 9 Nov 2020 22:26:33 +0100

Šalje:Mato Artuković <artukovic.mato@gmail.com>

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

hvala Ti na knjizi o Ivici Marijačiću. Takav borac zaslužuje posebnu pažnju. Da je više sreće, pameti i poštenja, ne bi bio usamljen u borbi koju vodi. Sada vidiš zašto je Starčević napisao: "Kad bi mi rekli, vidiš ovu čašu vode, ispij tu čašu i hrvatski narod bit će slobodan, ja ne bih ispio ni tu čašu." Ili: "Kad bi mi rekli samo pogledaj hrvatski narod i bit će slobodan, ja ga ne bih ni toga pogledao udostojao." Možda nije točan citat, ali je lako naći. Misao je sigurno točna.

Mir i svako dobro.

Mato

Brod, 9.11.20.

pon, 9. stu 2020. u 21:09 Josip Pecaric <pecaric@element.hr> napisao je:

Naslov:KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Datum:Mon, 9 Nov 2020 21:06:47 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Teško je hrvatskim novinama u RH. Rijetke su ali su kost u grlu onima koji ne vole RH.

Prvo takav napad bio je na „Hrvatsko slovo“ još u vrijeme HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Glavni urednik moj dragi prijatelj veliki hrvatski književnik Dubravko Horvatić je podnio ostavku kada je čuo da to od njega traži Predsjednik Tuđman. Horvatić mi je kasnije ispričao kako ga je Predsjednik, kada se kasnije sreo s njim, upitao zašto je dao ostavku u Slovu. Kako li to podsjeća na ono Čosićevo: *Srbima je laž najviše pomogla u povijesti*. Očito i njihovim slugama, zar ne?

Poslije toga na red je došla „Slobodna Dalmacija“ i njen glavni urednik Josip Jović (i niz kolumnista). Čistka u toj doista slobodnoj Slobodnoj Dalmaciji napravljena je na zahtjev tadašnjeg detuđmanizatora Hrvatske tj. tadašnjeg Predsjednik RH Stipa Mesića. Danas više nije u glavnoj ulozi napadača na HRVATSKE novine Predsjednik RH. To je, kao što znamo, Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković. Meta napada Predsjednika Vlade je HRVATSKI TJEDNIK.

Josipu Joviću, uredniku one Slobodne Dalmacije, sam posvetio knjigu koju je nedavno objavio Portal narod.hr.

Logično je da sličnu knjigu zasluži i Ivica Marijačić, glavni urednik Hrvatskog tjednika.

Evo i te knjige (IVICA MARIJAČIĆ) također na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijacic.pdf>

Josip Pečarić

**BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBILJA,
ZAGREB, 2022.**

**AKADEMIK PEČARIĆ: 'HRVATSKA VLAST
PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA
VUČIĆA TREBA UVESTI 'DAN ŽALOSTI
ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA''**

Narod.hr, 7. kolovoza 2019.

Prenosimo govor akademika Josipa Pečarića kojeg je održao povodom predstavljanja svojih knjiga "Dario Kordić" i "Četvrti stup moje Hrvatske – biskup dr. Vlado Košić" u Tisnom, 6. kolovoza. U predstavljanju su sudjelovali: domaćin don Lazar Čibarić, Roko Antić, donaćelnik općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda, dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Domovini i dijaspori te autor, akademik Josip Pečarić.

Opet igre oko Thompsona

Zahvaljujem se svima nazočnima na predstavljanju knjiga o Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladi Košiću i s danom zakašnjenja čestitam vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se i našem domaćinu don Lazaru Čibariću, koji je već napravio tradiciju od ovih ljetnih predstavljanja mojih - i ne samo mojih – knjiga u Tisnom, kao i predstavljajući dr. sc. Josipu Stjepandiću i Roku Antiću. S nama je u mislima i Dario Kordić. Malo prije smo čuli, a poslao mi je poruku: „Dragi brate u Kristu Josipe!

U jedinom istinskom Svjetlu Preobraženja Gospodnjeg želim iz srca i duše blagoslovljeno Tvojih Duhom Božjim nadahnutih knjiga!

Sve nazočne voli uvijek vaš Dario Kordić“

Za mene osobno proslava 20. obljetnice Dana pobjede u Kninu bila je posebno značajna jer je tada ponovo krenuo napad na Thompsona i Bojnu Čavoglave i naš odgovor s Peticijom ZDS, koja je dovela do napada vlasti na moj znanstveni rad, suradnike i obitelj. Čak im i znanstveni časopisi koji su u vrhu svjetske znanosti „nisu dobri“.

I ove godine je opet počelo s igrama oko Thompsona i otkazivanja njegovog koncerta, da bi poslije članka Ivice Marijačića BEZ THOMPSONOVA KONCERTA NA DAN POBJEDE PLENKOVIĆEV HDZ JE SVE UČINIO DA DAN POBJEDE PRETVORI U DAN PORAZA, Hrvatski tjednik 18. srpnja 2019. u Splitu ipak uoči Dana Pobjede održan Thompsonov koncert.

Meni je ipak i on bio posebno zanimljiv jer ga je organizirao i gradonačelnik Opara, a svojevremeno me je – čini mi se – baš dr. Stjepandić (koji već godinama sudjeluje o ovim predstavljanjima) upozorio kako je srdačno čestitao u Hrvatskom saboru tadašnjem Glavnom tajniku HAZU kada me je prozivao zbog Peticije ZDS na – blago rečeno - neprimjereni način.

Istina ambicije Glavnog tajnika za položajem predsjednika HAZU se nisu ostvarile, ali svi, pa i on, koji su sudjelovali u prljavim poslovima napada na nas su itekako nagrađeni.

Je li se što promijenilo? Nije ništa. Samo su uskoro izbori pa treba opet prevariti narod, bolje reći pružiti ljudima nekakvo opravdanje zašto bi opet držali na vlasti one kojima je glavni nalogodavac Pupovac.

Čini mi se da je dr. Stjepandić više pisao i govorio o tom čestitanju Opare da bih ja bio i poseban gost na Thompsonovom koncertu na Rivi.

Ali, vratimo se provođenju Memoranduma SANU 2 od strane hrvatskih vlasti. Zato sam u dva navrata slao prijedlog Hrvatskom saboru da se naziv jučerašnjeg blagdana proširi i s „dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba“, ali odgovor nisam dobio. Koristio sam poznatu tvrdnju samog Miloševića kako su njegovi „hrabri“ ratnici bježali od hrvatske vojske kao zečevi. Međutim u Hrvatskom tjedniku od 1. 8. 2019. akademik Aralica svjedoči kako Tuđman „nikada nije

prestao vjerovati da će Hrvatska vojska pregaziti Srbe; nije podcjenjivao Srbe, ali je znao da su četnici šampioni *bežanije*“.

O srpskoj *bežaniji* govorio je i Milošević kada je je govorio o zečevima. Ali ne zaboravimo da je o toj *bežaniji* pjevao Thompson u *Bojni Čavoglave*. Na to nas upozorava i srpski predsjednik Vučić i prije dva dana. Naime on o proslavi pobjede u 'Oluji' kaže na središnjem obilježavanju obljetnice "Oluje“ kod manastira Krušedol na Fruškoj Gori: 'I večeras neki slave, uz pjesme u kojima prijetite da će nas stići njihova ruka u Srbiji'. DA, u pravu je Vučić: Thompson je i Bojnom Čavoglave predvidio srpsku *bežaniju*, jer stižeš one koji bježe, zar ne?

A svojevremeno sam tvrdio kako im se ledila krv u žilama kada bi čuli „Čavoglave“ i u ratu, a i danas.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/i-veceras-neki-slave-uz-pjesme-kojima-prijete-da-ce-nas-stici-njihova-ruka-srbiji-163526/>

Da, strašno je to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Ali s druge strane treba ih i razumjeti – dobili su poslije Kosovske bitke i drugi veliki poraz koji mogu slaviti. Jer „šampioni *bežanije*“ nemaju pobjede koje bi mogli slaviti!

Zato nisam ni očekivao da će u Saboru oni koji provode Memorandum SANU 2 prihvatiti moj prijedlog o danu žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Da još je od 2000. g. jasno da sve hrvatske vlasti od Dana pobjede prave Dan poraza, a Thompson im je stalno na udaru iz istog razloga zbog kojega ga spominje danas Vučić.

Da od pobjede prave poraz očito je i kada vidimo nedavnu odluku Ustavnog suda o uvođenju ćirilice u Vukovaru, kojim se pismom ni sami tamošnji Srbi nisu služili. Ustavni je sud tako odlučio jer je to Vlada tražila. Josip Jović misli da je to zato što Vlada nastoji kupiti varljivu lojalnost SDSS-a.

<https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga>

Naravno, mene i ne čudi takovo ponašanje hrvatskih vlasti. Svjesni su da u Hrvatskoj baš i nije veliko nezadovoljstvo prema njihovoj politici služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Naime, još prošle godine kada je bio najavljen prosvjed u Vukovaru, oni su „optužili“ organizatore da su pozvali hrvatskog branitelja i autora legendarnih domoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona. I što su

organizatori uradili? Umjesto da kažu kako nisu pozvali Thompsona, ali ga sada zovu - oni su se samo pravdali vlastima. Zato danas imaju odluku Ustavnog suda i novo dodvoravanje Pupovcu.

Današnje predstavljanje je zapravo nastavak na ono od prije mjesec dana o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“ kako je sjajno definirao moje knjige prof. književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić. Tu je i g. Roko Antić o kome pišem u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

U knjizi je opisano i kako su vatreni reagirali na slične provokacije Vlasti RH. „Pjesme i nogomet“ je zapravo „Thompson i Vatreni“.

Nedavno je bila godina dana od tog događaja. Hrvatski kolumnist Marko Ljubić komentirao je kako hrvatski mediji prikazuju te događaje:

„Da je “Rusko ljeto ujedinilo Hrvatsku”, ne bi u današnjoj Hrvatskoj posve legalno uz snažnu državnu potporu i pretežitu javnu moć divljali ljudi i strukture koji ne skrivaju otvoreni prijezir i mržnju prema baš svim nacionalnim svetinjama. Posebno prema pobjedničkim uspomenama iz devedesetih godina. Jednako kako su u podzemlju, ali s golemim razornim potencijalom i namjerama 1990., i od 1991. do kolovoza 1995.godine, gotovo nevidljivo postojale moćne neprijateljske i blago rečeno anacionalne strukture, zagušene javnim nacionalnim oduševljenjem i erupcijom pobjedničkog ponosa oslobođenog naroda, tako i nimalo slabije, iste te strukture samo su bile javno prigušene svjetskim i neosporivim uspjehom pred očima milijardi ljudi i erupcijom radosti i ponosa prošle godine na završetku “Ruskog ljeta”

Gledajući slike stotina tisuća Hrvata diljem svijeta kako se raduju svjetskoj potvrdi svoje vrijednosti na nogometnom polju, nitko u Hrvatskoj, a naročito među tim stotinama tisuća ljudi ne bi smio zaboraviti sramni protokol dočeka reprezentacije. Besramno otezanje dolaska na Trg Josipa bana Jelačića, sramotni program, koji je pobjednički narod nastojao pretvoriti u navijačku rulju, te huliganski državni prekid programa na Trgu, odnosno čuveno “iskapčanje struje” da ikona reprezentacije i milijuna Hrvata, glazbeni Modrić, Marko Perković Thompson ne bi otpjevao hrvatskim pobjednicima i svom i njihovom narodu pobjedničku glazbenu želju.“

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-televizijske-lazi-o-ruskom-ljetu-koje-je-ujedinilo-hrvatsku/95304/>

Naši Vukovarci nisu ni slutili da im biskup Živković na misi prošle godine u Vukovaru zapravo najavljuje „presudu“ Ustavnog suda kada je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima. Već na samom početku propovijedi, uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade), rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Biskupu nije isključen mikrofon u Vukovaru, ali je Thompsonu nestalo struje prije dva dana na Rivi. A biskup Živković je rekao i ovo: *„Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljuba. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!“*

<https://cegtraljka.blogspot.com/2018/11/predstavljanje-knjige-matematika-pjesme.html>

Naravno, nećemo zaboraviti ni knjige koje danas spominjemo. Kako su o Kordiću i Biskupu Košiću govorili predstavljači, ja ću ovdje dati samo dio iz jednog nedavnog teksta Zvonimira Hodaka u kome on govori i o odnosu vlasti u Tisnom i prema ovim knjigama i prema Thompsonu i prema biskupu Košiću:

„Voltaire je jednom napisao: “Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu“

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću - Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj lijevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni

stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH”.

Knjiga se zvala “Thompson - pjesmom za Hrvatsku”. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu - provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost”. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno” iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka” za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri” načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.“

<https://direktno.hr/kolumne/kada-se-laze-onda-neka-to-bude-i-masno-dok-istina-navuce-gace-laz-obide-pola-zemaljske-kugle-161483/>

U knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET dani su i tekstovi o našim neuspjelim pokušajima u prethodne dvije godine da održimo ova predstavljanja u kino dvorani, o čemu piše i Hodak. Bliže se izbori pa bi danas vjerojatno i dobili tu dvoranu. Ali kako je tražiti kada je odnos prema Thompsonu ovdje bio istovjetan onom u Srbiji. Moramo

i razumjeti ovdašnje vlasti. I njima je – kao i Vučići -, strašno to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Josip PEČARIĆ

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-hrvatska-vlast-provodi-memorandum-sanu-2-a-za-vucica-treba-uvesti-dan-zalosti-zbog-pravljenja-zeceva-od-srba>

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/07/i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17525-i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba>

KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno,
Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.,

PREDSJEDNIK USTAVNOGA SUDA I PUPOVČEVA ŽENA

*u prljavoj VELIKOSRPSKOJ OPERACIJI rušenja
presude o pozdravu Za dom spremni*

Predsjednik Ustavnoga suda Miroslav Šeparović svjesno krši član 60. Poslovnika Ustavnoga suda, koji zabranjuje uplitanje u odluke sudova, i nezakonito poziva Dorh da pokrene postupak rušenja oslobađajuće odluke o pozdravu ZDS. S obzirom na to da je on Šeksov kum, a gospođa Lukić Pupovčeva druga, očito je kako djeluju i kao izdanak hrvatsko-srpske Plenković-Pupovčeve koalicije

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Nije mogao protiv samoga sebe. Tako bi se ukratko mogla opisati reakcija predsjednika Vrhovnoga suda RH Miroslava Šeparovića, dan nakon što je Visoki prekršajni sud (VPS) RH definitivno odlučio da je pozdrav *Za dom spremni* dopušten. Imao je silnu potrebu zagorčati radost većini naroda koji je bio oduševljen presudom i pružiti utjehu sebi i svojim ljevičarskim istomišljenicima pa je izdao priopćenje u kojemu je poručio da priča oko ZDS još nije gotova, da će pasti jer navodno nije u skladu s Ustavom RH.

Na općoj sjednici svih sudaca VPS, njih 15 smatralo je da je pozdrav *Za dom spremni* dopušten jer u njegovoj uporabi nema nikakva prekršaja. Njih troje uvjereni su da je kažnjiv u svakoj prigodi, a jedan sudac je bio neopredijeljen. Gotovo 80 posto sudaca smatra, dakle, kako je taj pozdrav posve u redu. To je taj famozni omjer i u stanovništvu koji je davno detektirao prvi hrvatski predsjednik RH dr. Franjo Tuđman rekavši kako je oko 20 posto jugonostalgicara u Hrvatskoj, protivnika hrvatske samostalnosti i slobode. Na žalost, tih 20 posto je nakon 2000. godine, dolaskom tzv. trećejanuarske vlasti i njihova predsjednika Mesića, te kasnije prepariranjem Tuđmanova HDZ-a iz nacionalne u anacionalnu stranku, preuzelo sve poluge vlasti u hrvatskoj državi i ne ispušta ih do danas. Oni pokušavaju kogač povijesti okrenuti, rehabilitirati vrijednosti pregaženoga

jugokomunističkoga okupacijskoga režima i zapravo su, svjesno ili nesvjesno, na crti beogradske memorandumske politike koja želi u miru ostvariti ono što nije uspjela ratom. Kao što smo i naglašavali u jednome od prijašnjih brojeva, Beograd već godinama lomi kralježnicu Hrvatskoj baš na pozdravu *Za dom spremni*. Ako perfidnim putem, prikazujući ga kao fašistički i zločinački, prisili potkupljive i politički neizgrađene hrvatske vlasti da ga zabrane, inzistirat će i na tezi da je naša borba za oslobođenje od srbijanske agresije pod tim sloganom bila nelegalna i također fašistička. To je specijalni rat Srbije protiv Hrvatske koji nikada ne prestaje.

I kad se činilo prošloga tjedna da smo dobili i tu bitku protiv Srbije, jer je VPS uvjerljivo odlučio jedino što je i normalno, dakle da je pozdrav ZDS pod kojim je, uz ostalo, branjen i Vukovar legalan, na scenu su stupili novinari projugoslavenskoga zagrebačkoga *Jutarnjeg lista*, a prva među njima Slavica Lukić, inače supruga Milorada Pupovca, čelnika dijela srpske manjine u RH. Ona i inače godinama vodi nevjerovatnu kampanju protiv uporabe toga pozdrava i u pjesmi Marka Perkovića Thompsona ispovijedajući uglavnom isti stupanj razorne mržnje kao i suprug joj Milorad Pupovac. Stalno navješćuje obračun s „ustaškim pozdravom“, često dobivajući prva informacije od svojih istomišljenika u pravosuđu o odlukama i poduzetim radnjama. Premda je prije presude VPS pisala kako će ta odluka biti presedanska, tj. obvezujuća, ogorčena nakon neočekivane presude, promijenila je ton i počela se konzultirati s „pravnim autoritetima“ i objavljivati njihova, jednako ogorčena mišljenja. Logično je pretpostaviti kako je upravo ona potaknula predsjednika Ustavnoga suda Miroslava Šeparovića da već sutradan izda priopćenje s ključnom porukom kako je taj pozdrav neustavan, kao i implicitnim pozivom Dorhu da reagira. I budući da ruka ruku mijе, Šeparović je sutradan, lažući da time odgovara na upite brojnih novinara, a zapravo ničim izazvan osim Lukićkinom i vlastitom otprije poznatom idiosinkrazijom prema pozdravu *Za dom spremni* izdao priopćenje Ustavnoga suda u kojemu je rekao da pozdrav nije u skladu s Ustavom RH, koji je o tome donio nekoliko odluka.

Šeparović na početku priopćenja navodi kako Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova, da je sudbena vlast samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona,

međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku, ali podsjeća da je Ustavni sud u odnosu na pozdrav *Za dom spremni* u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište kako je riječ o ustaškome pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

Prvo je, dakle, Šeparović licemjerno ustvrdio kako se ne miješa u odluke sudova, a onda na kraju itekako se upleo u slučaj poručivši da je pozdrav u suprotnosti s Ustavom RH. Ovakvim skandaloznim priopćenjem Šeparović je grubo povrijedio **Poslovnik Ustavnoga suda RH, članak 60.**, koji glasi: „Predsjednik Ustavnoga suda odlučuje o potrebi objave službenoga priopćenja Ustavnoga suda o pojedinoj odluci, rješenju i izvješću ili o tijeku ustavnosudskoga postupka koji još nije okončan, odnosno o određenom događanju u Ustavnome sudu ili o pitanju vezanom uz položaj Ustavnoga suda ili sudaca Ustavnoga suda od širega značenja za javnost.“

Članak nedvojbeno daje predsjedniku ovlasti u pogledu objava o predmetu na Ustavnome sudu, ali ne i predmeta na sudovima, posebice nema pravo na iznošenje mišljenja o predmetu koji je još **sub iudice**, dakle u postupku, a ovaj slučaj jest još u postupku s obzirom na potencijalne pravne izvanredne lijekove, neovisno o tomu što je presuda pravomoćna.

I u tomu je smisao Šeparovićeve reakcije. Sramotnim se priopćenjem on izravno miješa u rad sudova i implicite poziva Dorh da podigne zahtjev za ocjenu zakonitosti odluke VPS. Taj bi zahtjev došao na Vrhovni sud. Ondje je od 40 sudaca, njih 39 iz komunističkoga sustava i nemaju nimalo političke empatije s hrvatskim patriotizmom i Domovinskim ratom te će, uvjeren je Šeparović, proglasiti odluku VPS nezakonitom. Marku Perkoviću Thompsonu preostat će nakon svega ustavna tužba, koja će dospjeti na ovakav Ustavni sud, a onda će Šeparović slavodobitno i ekskluzivno informirati svoju priju, gospođu Lukić Pupovac, da je operacija zabrane pozdrava ZDS definitivno dovršena. Eto, to je ideja i plan i samo rijetki politički slijepci to ne vide.

Inače, podsjetimo, Miroslav Šeparović u Jugoslaviji je bio kadar komunističkoga batinaša Ivana Fumića. Početkom 90-ih nije odmah u početku prihvatao pozive da se uključi u novu vlast i Tuđmana je

nazivao fašistom, kaže nam Krešimir Alerić, njegov kolega iz Ministarstva pravosuđa u to doba. Kasnije je pristupio vlasti, plivao u toj hijerarhiji psećim, vazalskim instinktom, postao je i ravnatelj HIS-a, a onda krajem 90-ih glavni akter jedne afere u kojoj je smijenjen, a on se hvalio da mu ne mogu ništa jer je otuđio dio dokumentacije. Time je sam primorao policiju da ga uhiti na nekoliko dana i izvrši pretres njegova stana. Danas je rijetko sresti poznavatelja i suradnika Miroslava Šeparovića koji će o njemu reći nešto dobro. Poznat je i kao jedan od gorih studenata Pravnoga fakulteta u Zagrebu: veliki „gigant“ pravne misli iz Ustavnoga prava ima ocjenu dovoljan (2). Dvica je i inače najčešća ocjena u njegovu indexu čiji preslik imamo. Danas Šeparović s lakoćom donosi kategorički sud o ZDS i NDH premda o tome pojma nema i sve što zna obične su promidžbene ispraznice velikosrpske historiografije bez ikakvih znanstveno provjerljivih dokaza. Jedan je od bezbrojnih stereotipnih takvih javnih dužnosnika i haidegereovski kazano, riječ o neautentičnome biću koje vlastitu bezličnost, mediokritetstvo i nedostatak nacionalnoga dostojanstva kompenzira viškom ambicija i svrstavanjem u vlak onih koji su dušu prodali vragu.

Šeparović (HDZ) je u Ustavni sud RH dospio kao kum Vladimira Šeksa u drugoj ženidbi ovoga na Hvaru. Drugi Šeksov kum bio je Branko Bačić. Šeparović i gospođa Lukić Pupovac u ovoj prljavoj operaciji djeluju kao tandem, kao izdanak hrvatsko-srpske Plenković-Pupovčeve koalicije. On kao Šeksov kum i Plenkovićev čovjek, ona kao žena Milorada Pupovca, Plenkovićeva partnera.

Operacija rušenja pravomoćne presude počela je, a s obzirom na to da je zabrana pozdrava ZDS jedan od važnih ciljeva specijalnoga rata Srbije protiv Hrvatske, očigledno je kako su njih dvoje na crti velikosrpskih interesa, pri čemu je posve nevažno čine li to svjesno ili nesvjesno.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020.

J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

(J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ, MALI SLOBA U
ZAGREBU, ZAGREB, MMXXIV., STR. 252.)

JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU (3.)

Na Internetu se može naći tekst *Govor mržnje i govor ljubavi*:

<https://hercegbosna.org/forum/drustvo-psihologija-filozofija/govor-mrznje-i-govor-ljubavi-t23113.html>

Iznenadio sam se jer se radi praktično o mom tekstu JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 2.

Tekst sam počeo s sjajnim komentarom Ivice Marijačića:

PUPOVČEVOM GOVORU MRŽNJE PREMA ZDS I

HRVATSKIM BRANITELJIMA, NITKO SE NIJE

SUPROTSTAVIO JER TAMO NIJE BIO NI JEDAN JEDINI HRVAT.

Međutim praktično isto je dao u svom tekstu Zvonimir Hodak navodeći riječi Ivice Granića koji je *pomalo začuđen gromkom šutnjom na Pupovčevu poruku pa piše: "Meni je interesantno kako na skupu nije bilo ni jednog Hrvata da mu se suprotstavi ili ja samo greškom nisam rođen u Hlebinama"*

A kada malo razmislimo jasno je da je logičan naslov *Govor mržnje i govor ljubavi*. Da logično je oni kojima ne smeta tvrdnja da je iskazivanje ljubavi prema domovini pozdravom ZA DOM SPREMNI s kojim su na usnama umirali mnogi hrvatski branitelji i to od pripadnika naroda koji su izvršili naci-fašističku agresiju na Hrvatsku NISU HRVATI. Ili zašto sam davno rekao da *Hrvate možemo podijeliti na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati*.

A pozdrav ZDS je najjednostavniji test za utvrđivanje tko je tko u toj podijeli. Otud i toliko mojih knjiga o ZDS:

1. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.
2. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.
4. J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312
5. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
6. J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.
7. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.
8. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.
9. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.
10. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.
11. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.

Vjerojatno će netko pomisliti da je nerazumno napisati toliko knjiga o nečem tako očitim kao što je ZDS i ljubav prema svom narodu. Ali onih koji za sebe kažu da su Hrvati ima doista mnogo tako da je i veliki Šegedin bio iznenađen koliko puno ima Hrvata koji *tako strasno mrze svoj narod*.

Takvi samo slijede želje svjetskih moćnika koji su željeli srpsku vlast u Hrvatskoj. Iako su poraženi oni je danas ostvaruju tako da Pupovac može stalno pokazivati da je on gazda u RH što je davno prepoznato pa čak i slikom iskazano:

Iako ja znam takve nazvati srpskim slugama znam i objasniti da oni samo slijede napatke svjetskih moćnika, pa kada se traži da budu srpske sluge to im je jednostavno i raditi jer je Dorica Ćosić opisao što je Srbima najviše pomoglo u njihovoj povijesti i to spominje i Zvonimir Hodak u spomenutom tekstu. Zanimljivo da je to spomenuo i Javor Novak u tekstu *Medvjedi se bude, vruće im je* (dragovoljac.com, 09 Siječanj 2023):

Ministarstvo unutarnjih poslova RH na Twitteru je građanima zaželjelo „sretne blagdane i Novu 2023.“ isto kao i ekstremno lijeva stranka Možemo. Treba li tome uopće komentar? Velika Srbija u Zagrebu je zatim postrojila državno vodstvo navodno povodom pravoslavnog Badnjaka. Dojezdio je i poznati ratni hušakač i hrvatožder nedužni Ivica.

Glagoljao nam je o „nužnim razgovorima“. „...lažemo da nas ne bude strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bedu...“ (ideolog velikosrbstva D. Ćosić). I eto nama njihovoga Ivica i još Dačića, poznatog šlager majstora, više ušlagiranog četnika – timeo Danaos et...

A onda eto nas u Beogradu 24. prosinca 2023. da zajedno proslavimo katolički Badnjak uz „pesmu: ko nas bre zavadi“. Može i Tereza: „prijetelji stari gde ste?“

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/33494-javor-novak-medvjedi-se-bude-vruce-im-je>

To objašnjava i naslov teksta Mladena Pavkovića (dan je u Prilozima):

ZASTO SE NE KLANJAJU HRVATSKIM JUNACIMA?

10 siječnja, 2023

<https://bezccenzure.hr/vlad/zasto-se-ne-klanjaju-hrvatskim-junacima/>

Jasno je da ovo pokazivanje Pupovca koliku moć ima u RH povezano je s uspjehom Hrvata na svjetskom nogometnom prvenstvu. A jedna od knjiga koju sam spomenuo je ona o Josipu Šimuniću. Zato ne čudi što je Mladen Pavković opravo sada povodom ovog četnikovanja u Zagrebu povezao napade na Lovrena s napadima na Šimunića (vidjeti Priloge):

LOVRENA GAZI ISTA RULJA KAO I JOEA ŠIMUNIĆA!

9. siječnja, 2023.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33493-mladen-pavkovic-lovrena-gazi-ista-rulja-kao-i-joea-simunica>

<https://bezccenzure.hr/vlad/lovrena-gazi-ista-rulja-kao-i-joea-simunica/>

<https://www.tjedno.hr/unistavanje-domoljuba-lovrena/>

Sjetimo se da je i napad na Šimunića bio prije tadašnjeg Svjetskog prvenstva. Napad je bio uspješan jer Šimuniću je onemogućen odlazak i Hrvatska nije prošla grupu.

Pred Moskvom je opet bio prljavi napad na Modrića i Lovrena, ali Vatreli s Dalićem odgovaraju na najbolji mogući način – bili su vicešampioni. Još je na dočeku s njima na trg došao i Thompson /o kome sam napisao niz knjiga danih na gornjem popisu). Sada, poslije nove medalje na Svjetskom prvenstvu, opet je Lovren meta i opet je razlog Thompson, tj. pjevanje Thompsonovih pjesama. Ne možeš lako biti srpski sluga gdje prepun Jelačićev plac pjeva Thompsonove pjesme, zar ne.

A koliko je ogavno biti srpski sluga pokazuje to da napadaju Thompsona danas kada mu je najteže u životu. Zato u prilozima dajem i tekst o pjesmi koju je Marko posveti svom sinu.

Josip Pečarić

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

**HRVATSKO PRAVOSUĐE I MUP
epicentri**

velikosrpske politike i odmazde prema Hrvatima

Danas se nacionalno orijentirani znanstvenici, novinari, aktivisti i političari progone u Hrvatskoj kao i nakon 1945. i 1971. Ista mržnja prema Hrvatskoj u podlozi je te represije, istom je slavnom hrvatskom šutnjom popraćena. Ovakvo potonuće Hrvatske moguće je samo u režiji smrtnih neprijatelja Hrvatske, Plenkovića, njegovih stranačkih glupana te Pupovca i njegovih aboliranih četnika, koji vladaju ovom državom

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Godine 2019. Dorh je odbacio kaznenu prijavu Hrvatske stranke prava protiv Prvoslava Perića Porfirija, tada mitropolita, a danas patrijarha Srpske pravoslavne crkve, zbog veličanja zločinačke četničke ideologije, a nakon što je otkrivena i objavljena video snimka na kojoj Porfirije s ostalim popovima SPC-a u Chicagu pjeva pjesme u čast četničkoga koljača Momčila Đujića. Dorh je smatrao da je Porfirije samo otvarao usta i nije htio pjevati četničke pjesme te da je to činio izvan Republike Hrvatske. Odmah se po takvom obrazloženju za idiote znalo da je odluka o odbačaju svjesno donesena u korist velikosrpske ideologije, a protiv zakona i hrvatskih nacionalnih interesa.

A kako ne bi bilo nikakve dvojbe oko toga čije interese Dorh zastupa u predmetima političkoga i ideološkoga sadržaja, pokazalo se i nekoliko godina prije kada je na poticaj Milorada Pupovca podnio kaznenu prijavu protiv novinara Marka Jurića koji je u odjavi vlastite TV-emisije Markov trg sarkastično komentirao navedeno Porfirijevo pjevanje upozorenjem Zagrepčanima da pripaze dok šeću Cvjetnim trgom jer bi iz obližnje crkve SPC-a mogao izletjeti četnički vikar. Ako, dakle, Porfirijevo veličanje četništva nije za Dorh kazneno djelo, a Jurićevo ironiziranje toga pjevanja jest, onda je to znak da je u državi Hrvatskoj nešto duboko, duboko poremećeno. Sutkinja zagrebačkoga suda Mirjana Horvat odbacila je tijekom višegodišnjega postupka sve argumente Jurićeve obrane i suglasila se Dorhom: osudila je Jurića na 10 mjeseci zatvora, dvije godine uvjetno, a prva osoba kažnjena je s 25000 kuna. Samo političkim slijepcima to je sve slučajno.

Nakon 2000. godine čitavo je pravosuđe, prvo unutar njega Dorh, korak po korak, pretvoreno u epicentar velikosrpske ideologije i odmazde prema hrvatskim domoljubima, braniteljima i svima koji se usude upozoriti na neprijateljsku ideologiju. „Prometejsku“ ulogu u tom procesu imali su Mesić, Sanader, Račan, a operativnu Mladen Bajić i oni će ući u povijest *najslavnijih* destruktivaca koji su srušili pravni poredak i započeli progon hrvatskih vrijednosti te rehabilitacije jugoslavenskih. Počeli su sa suđenjima hrvatskim ratnim zapovjednicima i kao svjedoke dovodili agresorske srpske vojnike kojima su plaćali iskaze, smještali ih u luksuzne hotele i iskazivali im poštovanje kao da su članovi obitelji. Već tada je to bio zastrašujući moralni debakl države koja je stvorena i oslobođena u ponosnome i krvavome Domovinskom ratu, a onda u mirnodopskom razdoblju nakon 2000. godine predana u ruke neprijatelja. Jednom kada se bude pisala objektivna povijest, bit će zapisano da je posljednjih deset godina 20. stoljeća bilo najsvjetlije razdoblje u hrvatskoj povijesti, a prvih 20 i nešto u 21. stoljeću najmračnije. Danas 2023. godine Hrvatskom vladaju abolirani neprijatelji i Hrvati jugokomunističkoga mentalnoga arhetipa i ubrzano dokidaju sve vrijednosti stvorene 90-ih i zavode teror prema Hrvatima. Danas se nacionalno orijentirani znanstvenici, novinari, aktivisti i političari progone u Hrvatskoj kao u Jugoslaviji nakon 1945. i nakon 1971. godine. Ista mržnja prema

Hrvatskoj u podlozi je te represije, istom je slavnom šutnjom hrvatske mase popraćena.

Ova presuda novinaru Marku Juriću samo je jedan znak nezdravoga i neslobodnoga hrvatskog društva i prevladavajućeg nihilističkoga, tzv. politički korektnoga trenda prema Hrvatskoj. Upravo je objavljen i nacrt Zakona o remećenju javnoga reda i mira prema kojemu MUP predlaže drakonske kazne pozdrav *Za dom spremni* pod kojim su hrvatski branitelji branili Vukovar i ostatak Hrvatske 90-ih, a potpuno želi rehabilitirati četničke simbole i simbole JNA, pod kojim ujedinjenima, su agresori napadali Vukovar i Hrvatsku. Ovakva travestija vjerojatno nikada nigdje nije zabilježena u povijesti, ovakav gubitak ponosa i samopoštovanja moguć je u režiji smrtnih neprijatelja Hrvatske, a sve činjenice ukazuju da su to Plenković i njegovi glupani te Pupovac i agresorski koalicijski partneri.

Sada je sutkinja Mirjana Horvat osudila Jurića, prošle godine sutkinja Markotić osudila je *Hrvatski tjednik* zato što je za Veljka Kajtazija napisao da je bio oficir agresorske JNA u Zagrebu dok je njegova vojska klala Hrvate na Ovčari te da je bio pod nadzorom KOS-a. Kajtazi je i sam priznao da jest bio pripadnik agresorske JNA i da se nije uključio u obranu Hrvatske, a sutkinja je nježno suosjećala s njegovim duševnim patnjama dok joj je pričao kako nije išao liječniku nego je kupovao (?) apaurine mimo recepta i ljekarni, a obrani tuženoga HT-a zabranjivala bilo kakva pitanja koja su se odnosila na Kajtazijeve notorne laži o Jasenovcu i klevete na račun Hrvatske koja ga hrani. Posljednjih godina sudovi s lakoćom odbacuju gotovo sve tužbe protiv ljevičarskih medija koji zagovaraju rušilačke pohode na katedralu, posmrtno ostatke svetaca nazivaju i uspoređuju sa smrdljivom govedinom, odbacuju sve prijave protiv Milorada Pupovca za pronevjeru novca, protiv bivšega predsjednika Stjepana Mesića nikada se nisu usudili pokrenuti postupak za ratno profiterstvo, i odavanje državnih tajna, novinar Pupovčevih *Novosti*, koji je sa srpskim koljačima slavodobitno ulazio u sravnjeni grad, oslobođen je za uvrede Vukovarcima koje je objavio pod naslovom „Jebo vas Vukovar“. Kada ljevičarska novinarka provali u dom glazbenika M. P. Thompsona ili objavi notorne laži o gospođi Željki Markić, policija ne reagira, sud ju verbalnim akrobacijama pokušava osloboditi, a

predsjednik Vlade Andrej Plenković ima potrebu javno zaštititi. Skupina medija i novinara, među njima i *Hrvatski tjednik*, tužila je prije šest godina izdavače Biltena srpskih Novosti u kojemu su tužitelji prozvani kao fašisti, širitelji mržnje... Sud je odbacio neke od tih prijava, a neke odgađa do zastare, mijenjaju se u tim predmetima sudci i očito se boje zamjeriti Plenkoviću, Pupovcu...

Tu više nema nikakve slučajnosti. Pravosuđe i MUP su po nalogu izdajničke politike oduzeto i pretvoreno u sredstva brutalne odmazde prema hrvatskom narodu, prema hrvatskim braniteljima i hrvatskim novinarima. Logično je pitanje kako je moguće da postoje sutkinje poput Mirjane Horvat koje presuđuju u korist četničkih apologeta i srpskih agresora, kakvim to indoktrinacijskim metodama netko može biti bačen na dno i doživjeti poraz kao čovjek, kao Hrvat i kao sudac do te mjere da mu mržnja prema vlastitome narodu i državi bude mjerilo postupanja. Nisu prvi, naravno, krivci sudci ispranoga mozga, nisu prvi krivci ni odnarođeni političari nakon 2000. godine, prvi i pravi krivci za ovo potonuće Hrvatske oni su koji su u svome političkome sljepilu takve doveli na vlast i omogućili im izdaju, ne zamarajući se što tako Hrvatsku vode u budućnost u kojoj će opet njihova djeca ili djeca njihove djece krvlju se boriti se za ideale, jednom već ostvarene, a onda u kvislinškome konformizmu predane u ruke neprijateljima.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2013.

**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**ZAVRŠNI TEKST: 1000. BROJ „HRVATSKOG
TJEDNIKA“
(PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED,
19.)**

**„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“
(Siniša Glavašević, studeni 1991.)**

**„Pustite da prvo prođu Hrvati“
(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)**

Moj doprinos obilježavanju 1000. broj *Hrvatskog tjednika*, bez konkurencije najčitanijeg i jedinog neovisnog hrvatskog političkog tjednika bio je tekst:

DR. SC. DOMAGOJ VIDOVIĆ suradnik *Hrvatskog tjednika*
Vidim da je prilog dan iz tog teksta objavljen i na portalu narod.hr:
<https://narod.hr/kultura/dr-sc-vidovic-pet-stoljeca-pjesnistva-hrvata-u-crnoj-gori>

Na prvi pogled nekome se može učiniti neobičnim izbor mladog doktora znanosti kada je u redakciji „Hrvatskog tjednika“ puno izuzetnih Hrvata, a nekima od njih sam posvetio i knjige (Ivica Marijačić, Damir Pešorda, Josip Jović, Igor Vukič). Skup je blagoslovio don Anđelko Kaćunko o kojemu sam napisao knjigu, ali je i on bio moj koautor u dvije knjige.

Ali bilo je jasno da je taj dan bio vezan i za moju Ankicu, pa je iz reda suradnika bila samo dvojba između Vidovića, koji je rođen iste godine kao i moja najmlađa kćerka, koji iako nije iz Boke ima radove i o Boki – dakle slično mojoj Ankici – ili Nataša Božinović koja kao i Ankica

nije iz Boke ali joj je muž Bokelj. Sigurno bi meni itekako bilo drago da kao prilog dam npr.:

NATAŠA BOŽINOVIĆ: LJEVIČARIMA JE BITNO POKAZATI
DA JE ANTI ZDS STAV VAŽNIJI OD KOMEMORACIJA ZA
POGINULE BRANITELJE-

<https://narod.hr/hrvatska/natas-bozinovic-ljevicarima-je-bitno-pokazati-da-je-anti-zds-stav-vazniji-od-bilo-koje-komemoracije-za-poginule-branitelje>

Kako je ovo obilježavanje u vrijeme kada i „Hrvatskom tjedniku“ pripada dio zasluga za veličanstvenu ovogodišnju Kolonu sjećanja u Vukovara kada je vlast i veliki dio oporbe pokazalo svoje ne-hrvatstvo napadima na branitelje, posebno HOS-ovce i domovinski pozdrav ZDS možda je izbor trebao biti na gđu Božinović, ali vjerujem da se ona ne ljuti što je na Ankičin dan moj izbor pao na Domagoju.

Posebno i zbog onoga što su mnogi moji suradnici vidjeli u mojoj Ankici. Na primjer izv. prof. dr. sc. Julije Jakšetić je napisao:

Dragi Joško,

moja iskrena sućut za našu Ankicu.

Mislim da je svakom od nas jasno, od Vaše matematičke djece, da je Ankica bila naša majka. Da Nje nije bilo, teško bi taj projekt Vašeg davanja drugima zaživio...

Samo jednom sam ju vidio tužnu, neka sjeta ju je uhvatila, da je mogla i ona nešto više napraviti da je radila u povijesnoj struci. Ali to je bilo samo jednom, kako sam ja primijetio, ostalo je bilo davanje za Joška, cure i unuke a to je bilo davanje i za sve nas koji smo radili pod Vašom paskom jer ste onda imali slobodne ruke.

Draga Ankice, hvala za sve, vjerujem da će dragi Bog nagraditi borbenu slavonsku koja se nije štedjela u svojoj žrtvi.

Naravno, na tom obilježavanju su bili i Vukovarci. Među njima i dragi prijatelj Tomislav Josić, koji je na predstavljanju moje knjige "Vukovar i njegov Stožer" prije deset godina rekao:

– Kad smo počeli s radom, nisam ni sanjao da će netko pisati o nama. Bilo nas je tridesetak, sad nas je 690 tisuća. Stožer raste, a tako će biti i dalje. Nakon 22 godine uspjeli smo zainteresirati javnost za probleme u Vukovaru, no nitko ne može reći da nismo liberalni: sve te godine živjeli smo s ljudima koji su nas odvodili u logore, ubijali i silovali, ali sada smo rekli "dosta". Ne trebamo nikoga mrziti i vještati,

ali krivci moraju odgovarati. Žao nam je što govore da smo protiv nacionalnih manjina jer u Stožeru imamo i Srba, Mađara, Rusina i Nijemaca, ali na svoje ne damo. Nismo se dali '91. pa nećemo ni danas.

Da to nije rekao danas ponavljajući ono što govore današnje vlasti! Više od deset godina traje ta borba koja je dovela do tako veličanstvene Kolone – Kolone podrške omalovaženom hrvatskim braniteljima. U svim narodima se branitelji poštuju iznad svih, samo u zemljama gdje su na vlasti sluge svjetskih moćnika koji nisu sretni postojanjem tih država branitelji se ponižavaju na način kako to rade u RH. Čak ih na dan zahvalnosti njima i hapse, da ne spominjem puno toga još. Recimo samo da se u SAD-u nagrađuje film o njima u kojima se govori da su zaslužili Nobelovu nagradu za mir, a u RH se taj film nije nikada prikazao. Naravno u tom filmu tadašnji veleposlanik u RH govori o srpskoj agresiji na Hrvatsku kao o fašističkoj agresiji, pa kako se može prikazati u RH gdje najvažniji političar Pupovac (iliti Vučić), a 'mali od kužine' mu je Predsjednik Vlade RH.

A kada spominjem to obilježavanje tisućitog broja „Hrvatskog tjednika“ i ZDS evo i jedne fotografije na tu temu:

Da, na njoj su sa mnom trojica o kojima sam napisao knjige Josip Šimunić, Ivica Marijačić i dr. sc. Josip Stjepandić, a zaslužni su, svaki na svoj način, u obrani ZDS, a samim tim i obrani dostojanstva hrvatskih branitelja i cijelog hrvatskog naroda.

Naravno, bilo je još takvih na tom skupu. Spomenut ću još samo i dragog prijatelja Zvonimira Hodaka o kojemu sam napisao knjigu ali je, kao i dr. Stjepandić i on bio moj koautor.

Hodak, duhovit kakav jest, našalio se na moj račun kazavši da ga ja najviše citiram, pa ga zato puno i čitaju. Vjerojatno ga ja najviše i citiram, ali to je samo zato što su moji tekstovi zato bolji, pa ih možda ponetko i pročita.

Naravno, drage su mi njegove poruge na račun onih drugih, a posebno na račun onih koji za sebe kažu da su Hrvati. Takva je i najnovija kolumna:

HODAK: TRAJE HISTERIČAN LOV NA MLADE 'USTASE'

27/11/2023

Dražen Travaš je veteran fejsa. "Ljubimac" mu je Andrej. Ne AP nego Kramarić. Kad zaželi biti duhovit, uspijeva mu. Nakon mini pobjede protiv Armenije orjuna i jugo nostalgicari doživjeli su čitav niz probavnih smetnji, štucanja i mucanja, sve u stilu "da' bog sve izgubili".

*Indeks je opet jednom u svoj "indeks" upisao još jednu jedinicu. Haj'te drugovi opet u Kumrovec na popravnu nastavu! Najme, kaj! Zamislite, igrači i navijači su uz Thompsonovu pjesmu slavili plasman na Euro. Tu je indeksovcе dočekaо Dražen: "Ne, neg' su tribali uz ŠČ Let3, Vojka V. Baka Prase, TBF, Milu Kekina, Acu Lukasa, Aleksandru Prijević, Nedu Ukraden, Riblju Čorbu, Lepu Brenu, Rokeri s Moravu... Je**te turbofolk agonija međ' ZunZarama, Notj... Dabogdasvedobili..."*

Zašto im Thompson toliko smeta?

Navijači Armenije su ostali razočarani. Ne oni koji su došli na tekmu iz Gorski Karabaha nego ovi naši, odnosno vaši, koji ne bi stali u sto Arena. Kad počne "jugo-cajkada" u Areni nema poziva o tobožnjim

*podmetnutim bombama. Sad mir braćo, “pevaju naši”. Za sada su još uvijek bolji vaši nego naši. Thompson može popuniti samo avion kojim se repka vraća kući, a pulsku Arenu može popuniti samo ako pristane biti pred-pjevač Aci Lukas. Eto, takvi smo mi Hrvateki! **Imam pitanje za Hrvateke: Jel’ sisanje vesala zanimanje ili školovanje za to zanimanje?***

Naravno svi znamo zašto Thompson nije bio s nama na tom skupu. Tako smo izgubili prigodu da imamo fotografije i s njim i Šimunićem. Bolje je da ne spominjem knjige koje sam zbog ZDS i činjenice da je bio branitelj i HOS-ovac napisao o Thompsonu. Umjesto toga još jednom fotografija koja je bila draga mojoj Ankici, a dobili smo je od Thompsona:

U Vukovaru je pjevao moj dragi prijatelj Stanko Šarić, pa evo još jedne fotografije (obje su dane u mojoj knjizi MOJA ANKICA, a na slici su i moje kćerke):

Ali da nastavim s navoženjem dijelova Hodakovog teksta:

Evo sad imamo jednu tužnu vijest: “Srpska pravoslavna crkva u Hrvatskoj je pred stečajem, sudu moraju dostaviti popis imovine”. Tu

će se sud morati malo strpjeti. Za popis njihove imovine trebat će više godina. Toliko im je bar trebalo u Crnoj Gori, a RH je ipak malo veća. Para-politička crkva je ostala bez para. Presudom suda u Francuskoj, Srpska pravoslavna crkva osuđena je zbog niza zločina. A u Hrvatskoj? Status "quo vadis!", rekao bi moj nekadašnji narednik u JNA.

Zapravo se mislim je li ovo Hodakova reklama za moju 220. knjigu:

J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>

Knjiga je dana i na portalu HPC:

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

U nastavku svoje kolumne Hodak piše i o nekim drugim temama koje tako snažno opisuju to hrvatsko sluganstvo, pa ću takve dijelove ostaviti da pročitate izravno u njegovoj kolumni, a zadržat ću se samo na onome što piše o Koloni i „Hrvatskom tjedniku“:

Mesić okružen bivšim i sadašnjim udbašima

Nadalje, Ivanka Toma u Jutarnjem dramatično upozorava na desni ekstremizam: "Penava u vlasti znači veću toleranciju na neofašiste". Radikalna desnica, neofašisti, ustaše... i tako "korak za korakom" odosmo svi mi u zatvor. O Rezoluciji Vijeća Europe 1481 iz 2006. nitko ni muuu. Dana 8. studenog 2019. donesena je nova Rezolucija EU-a o potrebi međunarodne osude zločina fašista i komunista. O svemu tome naši "objektivni" mediji ni da bi zucnuli. Umjesto toga gledamo "tulum" s promocije memoara Stipe Mesića. Bivši i sadašnji udbaši u tamnim odjelima, nekadašnji šefovi OZN-e i UDB-e daju važne izjave za javnost. Bože, čovjeku se diže kosa na glavi kad vidi tko sve može u Hrvatskoj davati izjave i biti gostom u TV emisijama naših lijevih medija. Siguran sam da će se Mesićevi memoari odlično prodavati.

Oscar Wilde je rekao: "Najprodavanije knjige obično se lako i plitko čitaju. Mora da su ih isto tako lako i plitko napisali!"

Borba protiv "neofašista i radikalne desnice" se nastavlja. Ono što nije uspjelo od 1991. do 1995. u ratu nastavlja se s osvojenom

“medijskom falangom” i dobro ustrojenom petom kolonom. Uporno “dobivamo po nosu” kako nam tepa Roby u Jutarnjem. Tješi me samo ona stara lička: vrč ide po vodu dok se ne razbije...

Među navijačima ovih dana kruži pitalica: “Koje je marke policijski sat?.

Dok ovo pišem na fejsu mi stiže vijest iz centra “političke pornografije”. HND traži da se Hrvatski tjednik kazneno goni. Ni manje ni više. Telegram javlja za njih tu dobru vijest svim svojim dragim čitateljima. Uz Globus, Nacional, Pupijeve Novosti i slične tiskovine neuki Hrvateki se usuđuju kupovati, čitati i raspačavati Hrvatski tjednik. Drugovi, ipak, reda mora biti! Treba jasna i čvrsta poruka svima, a napose desničarima, što je poželjno, a što nije u Lijepoj njihovoj. Tako recimo Mauzolej Vukašina Šoškočanina u Borovu selu može, partizanski spomenici diljem “Lepe njihove” mogu, ulice i trgovi koji nose ime dragog druga Tita svakako, zvijezde petokrake još kako poželjno, udbaši u Saboru prihvatljivo, partizanske mirovine može...

Zaključimo da sve ono protiv čega smo se borili u Domovinskom ratu može, a ono za što smo se borili ne može. Pa nismo išli u rat da bi nakon njega crtali murale gradu Vukovaru i generalu Praljku.

A kad već Hodak spominje mog dragog prijatelja generala Praljka kome sam s Miroslavom Međimorecem posvetio četiri knjige evo najnovijih objava o njemu i srpskim slugama u RH:

MLADEN PAVKOVIĆ: ŠTO BI BILO KAD BI U ZAGREBU
PODIGLI SPOMENIK GENERALU PRALJKU?

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/mladen-pavkovic-sto-bi-bilo-kad-bi-u-zagrebu-podigli-spomenik-generalu-praljku>
i:

Tko normalan toliko godina nakon rata može doći na ideju da traži ratnu štetu od komšija. Ma hajte, molim vas! Očito su oni koji su, neakademske rečeno, “popušili” u Domovinskom ratu sada na čelu kolone. Traže obračun s pobjednicima, kazneno gonjenje Hrvatskog tjednika itd. Kad sam ih vidio na “akademiji” prilikom promocije Stipinih memoara učinilo mi se da sam vidio nešto slično “pobjedničkom smiješku”. Ili je to za sada tek lagani optimizam.

Kad znamo da je optimist obično loše obaviješteni pesimist, onda se oni mogu nadati još jednoj jugo-pušioni.

Mediji smiju biti lijevi ili ih treba ugasiti...

Rijetko idem na razne proslave, ali sam bio na svečanoj proslavi izlazenja 1000. broja Hrvatskog tjednika. U ovo vrijeme kad je tiraža svih pisanih medija više nego drastično pala, HT (koji izlazi samo u pisanoj formi) se uspio održati bez ikakve financijske pomoći države, gospodarstva i EU-projekata. Samo zahvaljujući svojoj brojnoj čitateljskoj publici.

Josip Jurčević - Laži Faktografa o Slobodanu Praljku
 Laži Faktografa o Slobodanu Praljku
 www.facebook.com

 Pogledajte ovu objavu na Facebooku
https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid02gegPKiFVcoX9g2J3DxR8CRC7Qm77QKvycNnQDngTiBdVArAnNJoDV59fKe9ZChrmI&id=1830709631&sfnsn=mo 12:23

Znači, jedini tjednik koji nije lijevo orijentiran zanimljiv je i kupuje ga toliki broj ljudi da neće propasti, osim ako ga vladajuće elite i njihovi

lijevi medijski i ini pomagači ne ukinu. Sukladno ljevičarskom shvaćanju demokracije da mediji smiju biti samo lijevi ili ih ne smije biti. Ma, kakvo drugačije mišljenje! Telegram bi kazneno gonio HT jer navodno širi šovinizam i nacionalizam pišući o temama bitnim za hrvatsku sadašnjicu i budućnost. Zato Pupijeve Novosti šire samo toleranciju, ljubav i milosrđe pa njih Vlada izdašno financira.

Tko zna, zna, a tko ne zna netko ga gura...

Javio mi se moj čitatelj Ante Ercegović iz Vodica. Razlog je histeričan lov na mlade "ustaše" zbog pjevanja pjesama kao što su "Korak za korakom...". Stvarno to je tako šovinistička pjesma da se naši antife smrznu od straha. Zato se na velika vrata uvodi svima dragi "verbalni delikt". Ante me pita, kad smo već kod pjevanja, što je s pjevačima kanibalskih budnica. Nisam odmah "skopčao", ali me podsjetio. "Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate..." Salata uz poklane Hrvate. Jel' to poezija ljudožerskog plemena Fore s Papue Nove Gvineje ili postoje neki evropski ljudožderi koji jedu ljudsko meso.

Podsjetio me i na 27. srpnja 1941. kad se u "herojskom" Srbu na raznju okretao svećenik Juraj Gospodnetić... Usput rečeno, znamenito pleme Fore iz Nove Gvineje je zbog svojih gastronomskih navika navuklo na sebe bolest sličnu "kravljem ludilu". Kasnije se utvrdilo da taj virus može biti čak i ljekovit. Ali... Tko bi to mogao znati u ona "gladna" vremena oko 18. studenoga 1991. Psihološku analizu te "istorijske pesme" nisu do sada obradili ni Branimir Pofuk, ni Ante Tomić, ni Bojan Glavašević, pa čak ni Let 3.... Možda su i ti "pevači", k'o Porfirije, samo otvarali usta. Tako to još danas vjeruje naše pravosuđe.

I opet se po tko zna koji puta mogu jedino zapitati: "Tko to tamo peva?" Dok se hrvatska mladež i djeca love i lifraju u zatvore, "sladokusci" ljetuju na našoj obali mirni i spokojni.

(...)....

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-traje-histerican-lov-na-mlade-ustase/>

Iako sam napisao knjigu i o Vjekoslavu Krsniku, njegov tekst ipak dajem kao prilog, kao i sličan tekst Stipa Mlinarića.

Josip Pečarić

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT, 2. (TEKST IVICE MARIJAČIĆA)

Gđa Dubravka komentira tekst o najvažnijem živućem Hrvatu:

Dubravka Kroata

Grmi, Marko, ušutkat se ne daj,
Hrvati su narod stare slave.
Domovini hvalospjeve redaj,
neka živi himna Čavoglave!

U tom tekstu sam pisao o himni naroda izloženih agresiji, a gđa Dubravka jednostavno kaže HIMNA ČAVOGLAVE.

Ja sam puno puta napisao kako oni u RH koji služe svjetskim moćnicima moraju podupirati laži o Stepincu, Jasenovcu i ZDS pa znamo da će oni nastaviti to i dalje raditi.

Zato je najbolje, kada je u pitanju Marko Perković Thompson, tj. NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT, to dati iz pera glavnog urednika „Hrvatskog tjednika“ Ivice Marijačića:

FENOMEN THOMPSON STO TISUĆA LJUDI NA TRIMA NASTUPIMA U DVAMA GRADOVIMA

*Nikakva učinka nemaju ni Plenkovićeva ni Milanovićeva kampanja;
masovni posjeti koncertima odgovor su Hrvata na njihov progon
hrvatstva*

Sada Plenković prvi put izjavljuje da mu je drag Thompson, ali istodobno zagovara progon posjetitelja njegova koncerta pokušavajući unijeti razdor između pjevača i njegove publike što samo pokazuje koliko je politički glup

Hrvatskome je narodu 'pukao film' da ga u vlastitoj državi i vlastiti političari, oblikovani na jugosrpskim lažima, kao i komunisti pola stoljeća u Jugoslaviji, permanentno sotoniziraju, prijete represijom i ideološki discipliniraju i to zbog pjevanja i isticanja nacionalnih, pa i ustaških pjesama i simbola, dok istodobno na sve načine amnestiraju i privilegiraju agresore i Pupovčeve Srbe

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Koncert Marka Perkovića Thompsona prošloga tjedna u Dugopolju vrijedio je svake žrtve jer je riječ o spektaklu u kojemu svi poklonici njegovih pjesama mogu uživati i za taj užitak kilometarske automobilske kolone i sati čekanja po nesnosnoj vrućini ne predstavljaju ljudima nikakav napor i nije cijena koju nisu spremni platiti da budu sudionici veličanstvenoga događaja. Glazbenik Marko Perković Thompson nakon dvogodišnje stanke vratio se na scenu i izazvao pravu euforiju ne samo u Dalmaciji, nego, čini se, u cijeloj Hrvatskoj. Sa svih strana zovu, mole i traže koncerte, ali Marko je već prije odlučio da će taj povratak biti postupan i ne tako brz.

Imotski i Dugopolje nisu tako daleko pa su neki skeptici pomislili da, ako je već na dvama nastupima u Imotskome privukao 50 tisuća ljudi, ne će biti takvoga interesa za Dugopolje. Stanje je bilo posve drukčije. Thompsonov nastup u Imotskome tek je pokrenuo euforiju ne samo u Dugopolju, nego u cijeloj Hrvatskoj. Marko je, prvo, odlučio pojaviti se kao gost na koncerti Dražena Zečića i Mate Bulića za Dan grada u Imotskome, početkom kolovoza. Kada su organizatori vidjeli da je njegovo ime pridonijelo rasprodanim ulaznicama, dogovorili su se da nastupi dva dana kasnije i samostalno. Ulaznice su za samostalni koncert rasprodane u nekoliko sati. Jedan događaj vuče drugi pa je tako Imotski doveo do toga da su koncert poželjeli i u Dugopolju, 16. kolovoza, samo tjedan dana nakon Imotskoga. U Dugopolju se tek dogodila euforija. Organizatori su, vidjevši da je interes masovan,

pustili za koncert na stadionu *Hrvatski vitezovi* oko 60 tisuća ulaznica, iznad svih planova i predviđanja. Naime, tribine i travnjak bili su časkom rasprodani te je priređena zona za posjetitelje u nastavku, za još jednu površinu travnjaka. U Dugopolju je bilo oko 50 tisuća posjetitelja. S obzirom na to da je u dvama nastupima u Imotskome Thompsona gledalo također 50 tisuća ljudi, može se reći kako je ovaj pjevač na trima nastupima u dvama manjim mjestima privukao sto tisuća ljudi, što nikada nikomu nije uspjelo u povijesti hrvatske glazbe.

Osim dvogodišnje stanke prouzročene bolešću sina, dodatnoj jagmi za ulaznicama pridonio je svakako novi nacionalni hit *Ako ne znaš šta je bilo* koji su zajedno stvorili Marko Perković Thompson i Nenad Ninčević s *Hrvatskim ružama*. Ova pjesma već postiže rekorde kao ni jedna nikada, za manje od nekoliko tjedana pogledalo ju je oko pet milijuna ljudi.

Publika je u zanosu na razini patriotske egzaltacije pjevala s pjevačem od početka do kraja, sve njegove pjesme i svaki stih u svakoj pjesmi. Na početku je pjevač pozdravio nepregledno mnoštvo okupljenih i poželio da to bude večer za pamćenje. Nema sumnje da to i jest bila večer za pamćenje, kao, uostalom, i mnogi njegovi koncerti. Tijekom izvođenja pjesme *Dolazak Hrvata* Marko Perković Thompson simbolički je zabio mač iz prijašnje turneje u zemlju. Ovaj najpopularniji hrvatski glazbenik pozvao je okupljene da poštuju simbole svih hrvatskih postrojba, da se nikoga ne boje te da se njima koriste i ističu ih ako imaju potrebu. Nakon toga uslijedila je pjesma *Bojna Čavoglave* uz legendarni pozdrav *Za dom spremni* i uz posebnu koreografiju. Podjednako je oduševljenje izazvala i pjesma *Kletva kralja Zvonimira*, zatim *E moj, narode, Maranatha* (u sklopu koje je krasnoslovio i msgr. Ivas, inače autor stihova), *Diva Grabovčeva...* Jedan od dojmljivih trenutaka bio je Markov nastup s Nenom Ninčevićem i *Hrvatskim ružama* u izvedbi novoga hita *Ako ne znaš šta je bilo*. Takvu manifestaciju pjesme i emocija teško je dočarati. A *Geni kameni* izazvali su neopisivu euforiju na stadionu kao i *Moj Ivane*, *Pukni puško*, *Anice, kninska kraljice* a na kraju i *Lijepa li si...*

Ipak, vrhunac je bila pjesma *Sine moj* koju je posvetio teško oboljelome sinu Anti za kojega je rekao da je večeras s nama i da je najzaslužniji za ovaj koncert. Publika je u početku skandirala Antino ime, a onda uglas otpjevala cijelu pjesmu s Markom. Njegov sin Ante

Mihael bio je u posebnome prostoru ponad pozornice uz budnu motrenje zdravstvenoga tima. Upravo je Ante zaželio da mu tata otpjeva pjesmu *Anice, kninska kraljice*.

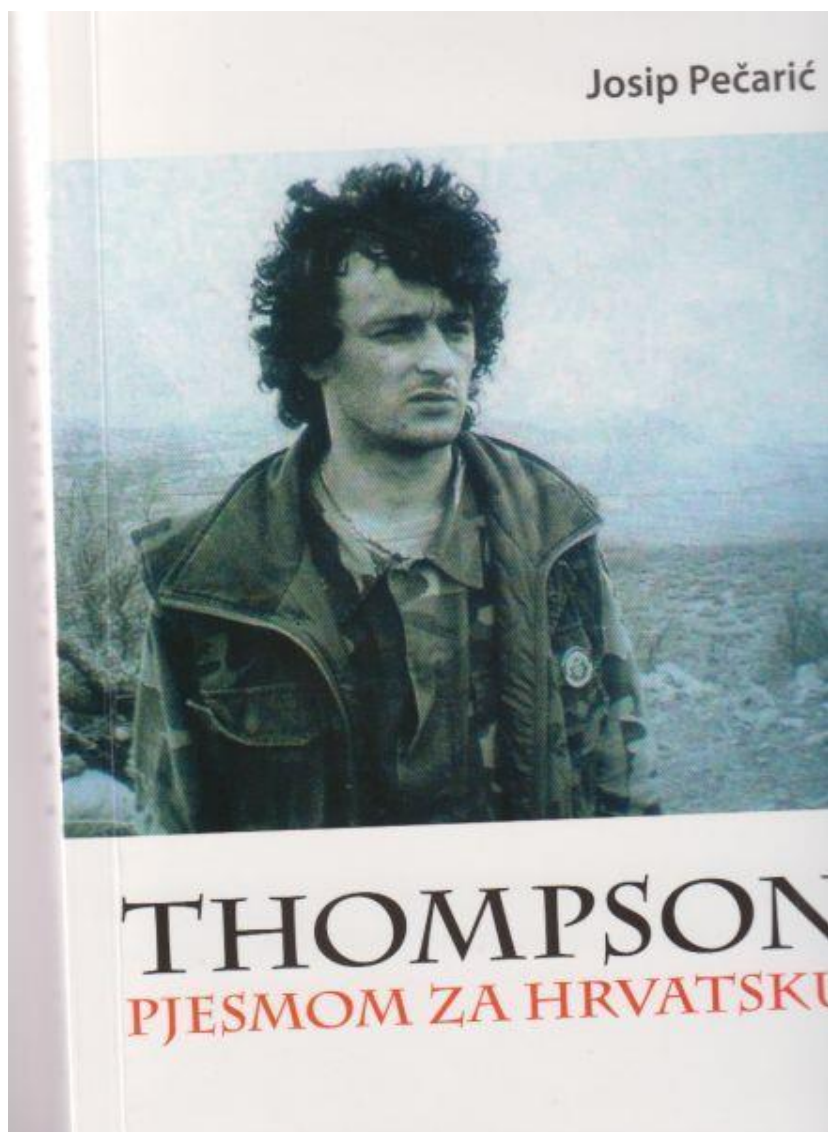
Za razliku od posljednjih koncerata, Marko Perković Thompson posegnuo je za pjesmama iz početne faze svoje karijere. Pokazalo se da ih publika poznaje jednako kao i novije te ih isto uglas može otpjevati s pjevačem. Pokazalo se i da je svaka Thompsonova pjesma bezvremenski hit.

I dok se sluša Marka Perkovića Thompsona i stotinu tisuća, uglavnom mladih s rukama podignutima uvis i odjevenih u crne majice, shvati se koliko su bijedni i uzaludni trudi i pokušaji Milanovića, Plenkovića i svih drugih iskompleksirani i politički neizgrađenih likova da uguše domoljublje, izvrnu povijest i izvrgnu hrvatsku mladost demonizaciji i represiji. Ovo je Hrvatska, a oni su anti Hrvatska. Njihova huškačka kampanja protiv Thompsona, mladih i općenito protiv hrvatstva nema apsolutno nikakvih učinaka, nego izaziva kontraefekt. Hrvatskome je narodu „pukao film“ da ga u vlastitoj državi i vlastiti političari, kao pola stoljeća u Jugoslaviji, permanentno sotoniziraju, prijete represijom i ideološki discipliniraju i to zbog pjevanja i isticanja nacionalnih, pa i ustaških pjesama i simbola, dok istodobno na sve načine amnestiraju i privilegiraju agresore i Pupovčeve Srbe. Zašto ljudi, uostalom, ne bi pjevali ustaške pjesme i isticali ustaške simbole ako to žele i ako ne pozivaju na mržnju, vrijeđanje i ugrozu bilo koga? Zar zato što jugoslavenski šovinisti, srpski četnici, hrvatski izdajnici i petokolonaši to zahtijevaju želeći na silu uspostaviti svoje povijesne laži kao istine?!

Sada Plenković prvi put izjavljuje da mu je drag Thompson, ali istodobno zagovara progon posjetitelja njegova koncerta pokušavajući unijeti razdor između pjevača i njegove publike što samo pokazuje koliko je politički glup.

Zbog sveta toga su Thompsonovi koncerti ne samo uživanje u pjesmama, ne samo emocionalno ispunjenje, nego i odgovor vlastodršcima da su, što se naroda, tiče, Thompson i njegove pjesme vrijednost, a da su oni obične ništarije.

„Hrvatski tjednik“, 22. 8. 2024.

JOSIP PEČARIĆ

26. srpnja ·

MOJI PRIJATELJI STANKO I MARKO

Koliko li domoljubnih pjesama imaju moji dragi prijatelji Stanko Šarić i Marko Perković Thompson. Zato mi je bilo drago vidjeti na portalu direktno.hr tri teksta o njima:

NIJE LAKO, ALI PREŽIVJELI SMO'

Što se zapravo dogodilo sa Zlatnim dukatima i Škorom: 'Ne znam je li se šalio ili to stvarno mislio'

<https://direktno.hr/.../sto-se-zapravo-dogodilo-sa.../>

PREMIJERA PJESME NA CMC TELEVIZIJI

Točno u podne miljenik Hrvata podigao temperaturu: Objavljen spot kojega su svi čekali

<https://direktno.hr/.../tocno-u-podne-miljenik-hrvata.../>

'NEMA ZABRANJENOG DIJELA'

Thompsonov tim reagirao na podmetanja o zabrani: 'Razlog znaju samo oni koji su to izmislili'

<https://direktno.hr/.../thompsonov-tim-reagirao-na.../>

Na mom facebooku najviše lajkova ima slika Ankičina slika s Markom i sa mnom. Sliku nam je poslao Marko a napravljena je na Svečanoj večeri Međunarodne konferencije „Mathematical inequalities and applications, Zagreb 2018.“ u povodu 70. obljetnice mog rođenja. S Draženom Žankom njih dvojica su bili moji posebni gosti.

Žanko nas se bio izgubio u trenutku kada smo se Ankica i ja slikali sa Stankom, Markom i našim kćerkama:

Kao i prva Markova i ova je danas u knjizi_

J. Pečarić, Moja Ankica, Zagreb, 2023. str. 667.

Posebno je zanimljivo da se s Markovim povratkom ponovo pojavila neistina oko ovaj put njegove najnovije pjesme. S Markovim povratkom poklopila se i nova 'priča' o ZDS i dubrovačkim gradonačelnikom.

Je li to povezano? Neke nove direktive gazda naših političara? Tko bi to znao.

Umjesto toga, evo mog izlaganja s Okruglog stola iz 2011 koje je objavljeno i u mojoj knjizi

HAJKA NA THOMPSONA iz 2012. kao prvi tekst u poglavlju „Thompson kao inspiracija“ jer je i danas Thompson naša inspiracija: Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (1/2)

Objavljeno: 12. svibnja 2011.

Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (1/2)

"Jučer gledam sliku naroda, baca cvijeće po herojima..."

Dozvolite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim, a posebno gospođu Ankicu Tuđman i obitelj Tuđman.

Za razliku od drugih sudionika ne mogu se zahvaliti organizatorima na pozivu za sudjelovanje na ovom Okruglom stolu. Naime, spadam među one ljude koje bi mogli definirati kao razočarane optimiste. A takvi su najopasniji za uspjeh onih stavova koje inače zastupaju. Zato sam prestao javno nastupati. Bolje se sam maknuti, nego da me vi maknete s govornice, zar ne? Međutim postoje neki "zločesti dečki" kojima ne mogu ništa odbiti. Oni, zapravo žele da me vi maknete s govornice.

Prvi od njih je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji me je pozvao na ovaj Okrugli stol. Drugi je Mate Kovačević koji je tražio da sakupim sve svoje tekstove o Sudu u Haagu. Tako će knjiga "Rasizam Suda u Haagu" biti promovirana početkom lipnja.

Ovaj Okrugli stol se naziva "Pamćenje i suverenost". Čini mi se da već sam naslov prve sekcije mog izlaganja puno govori o toj temi.

Za "dva dana" od "naroda nade" do naroda bez ponosa i dostojanstva Ivica Marijačić u "Hrvatskom listu" od 5. svibnja 2011. kaže:

"Velika prijevara i velika izdaja ostat će dugo mračna mrlja na savjesti svih onih koji su to dopustili. Je li narod svjestan jedne desetogodišnje izdajničke politike, je li se pokajao što je birao i održavao izdajnike na vlasti, je li taj narod svjestan i vlastite odgovornosti u tome smislu. Tko zna, ..."

Zapravo, kao da je Marijačić pogodio smisao moga predavanja čiji je naslov samo polovina jedne strofe pjesme Marka Perkovića Thompsona Kletva kralja Zvonimira:

Jučer gledam sliku naroda

baca cvijeće po herojima
a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škode

Zapravo je nevjerojatan fenomen takve promjene u jednom narodu, kako Thompson to simbolički kaže u dva dana: Od najponosnijih ljudi do onih koje se može gaziti kako god hoćeš i koji na izborima biraju one koji to svima omogućavaju a i sami ih gaze. Od onih koji se ponose svojim herojima, do onih koji najbolje među sobom prodaju za judine škode onima koji će im suditi tako da do kraja zgaze i posljednju trunku ponosa u njima samima.

Možemo li uopće reći da smo ljudi ako nemamo ponosa? Je li moguće da je najveća zasluga jedinog hrvatskog predsjednika akademika Franje Tuđmana što je od Hrvata načinio ljude? Pa dok je trajalo – trajalo je!

Još 1996. g. pisao sam:[1]

Da, očito je kako su hrvatski standardi mnogo viši od standarda europskih zemalja. Pa nama su ipak važniji ljudi nego ljudska prava. Nama je problem što je u Rusiji pobijeno onoliko mnogo ljudi, a ne ima li negdje ili nema smrtnu kaznu. Mi smatramo da se treba pridržavati svojih odluka i primjenjivati ih ravnopravno na sve. A ne recimo donositi silne rezolucije o tome da se neće priznati rezultati etničkog čišćenja. a onda prisiliti žrtve da to moraju učiniti. Naravno, u BiH. U Hrvatskoj je nešto sasvim drugo. Tamo se samovoljni odlazak Srba iz Hrvatske proglašava - etničkim čišćenjem.

Ponosan, kakvi smo tada skoro svi bili, završio sam taj tekst riječima: Dolazi vrijeme kada će, kao kod nas Hrvata, ljudi biti u prvom planu. I na to nas upozorava Sveti Otac. Kada srednjoeuropske vrijednosti postanu ideal imat ćemo drugačiju Europu i svijet. A to će biti tim prije što to shvate i sve srednjoeuropske zemlje. To će biti kad, npr., Njemačka shvati kako ne treba klečeći čekati da uđe u Savjet sigurnosti UN-a, već se treba okrenuti Srednjoj Europi. Kako treba pomoći u spriječavanju povratka ideologiziranih društava na ovim prostorima, i tako da primjer cijelom svijetu. Jedino takova jedinstvena Europa je i moguća. Nikakva drugačija. Europa u kojoj će ljudi biti važniji od ljudskih prava. Europa u kojoj će ljudska prava biti nešto što proizilazi samo po sebi iz ljubavi prema ljudima.

Nisam samo ja tako mislio. Više puta sam upozoravao kako je bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekavši[2] da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti? Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kaćunko:

«Evo sto sam ja doživio u Lurdu na tome vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: "Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe..." Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: "Da, da, mi zajedno..." ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: "Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe..." Itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješću pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.»

I Svetom ocu Ivanu Pavlu II. mi smo bili narod nade. To nam je i sam poručio kada je za svoj stoti posjet izabrao baš posjet narodu nade. A prva poruka, ona u Dubrovniku, bila mu je ona o slobodi.

A kao narod nade sigurno nismo dragi svjetskim moćnicima. Njima svakako ne odgovara svijet kakav bi želio naš Papa, sada već blaženik!

Zato sam još 1992. godine u Australiji upozoravao tamošnje Hrvate da će svjetski moćnici vidjevši da nisu uspjeli kroz velikosrpsku agresiju na Hrvatsku, preći na ono što je uvijek prolazilo kod našeg naroda: zavadi pa vladaj!

A pet godina kasnije govorio sam:[3]

Da, što znači to - rat je gotov. Kakav rat? Oružani jest gotov, ali u tom ratu znaš tko ti je neprijatelj. A danas je na djelu hladni, "prljavi" rat protiv Hrvatske. Jer upravo je to ono o čemu govori i Davor Stier. Rat u kome ne znaš s koje strane i tko će te napasti. Sada je potrebna sva hrvatska pamet za obranu hrvatske države. I jedinstvo. Pa najnoviji događaji u BiH su pokazali koliko je zaista prljav rat koji je uperen protiv hrvatskog naroda. Ono što nisu Srbi i Muslimani postigli u ratu, međunarodna zajednica im pokušava ostvariti "izbornim inženjeringom", i tako uništiti opstojnost Hrvata u BiH. U stvari ta vrsta rata protiv Hrvatske i Hrvatstva traje svo vrijeme.

Da se mnogo toga nije promijenilo s priznanjem Hrvatske u njihovoj politici, moglo se najbolje uočiti u Australiji te iste 1992. Sjeća li se još netko priče o Predsjednikovom avionu. Ona se prije mogla čuti u Australiji, nego u Hrvatskoj. Tamo su prije, nego u Hrvatskoj, počele priče o Predsjednikovoj kući. Sve sam lopovluk do lopovluka. Odmah se vidjelo i čemu te priče. Sve manje i manje novaca se skupljalo za pomoć Hrvatskoj. Mnogima je to bio i dobar izgovor da ne sudjeluju u prikupljanju pomoći za Hrvatsku. Ali na veliku žalost svih koji su vodili i vode dan danas specijalni rat protiv Hrvatske - nisu uspjeli spriječiti ni "Oluju", ni "Maestral", ni "Hrvatsko ljeto". Dapače, nisu znali sami razriješiti to što su zakuhali u BiH pa su to morali učiniti hrvatski vitezovi! A Australija je članica Commonwealtha! Jasno je da Englezi imaju itekako puno mogućnosti u "svojoj" državi laganije i jednostavnije raditi na razbijanju jedinstva među Hrvatima, nego što oni i njima slični to mogu u Hrvatskoj. Poznato je kako je UDBA imala mnogo svojih suradnika i među Hrvatima, a bila je itekako povezana s odgovarajućim organizacijama u zemljama koje su bile, i još uvijek jesu, protiv Hrvatske! Oni i danas djeluju i u Australiji i u Hrvatskoj. I dok se u Hrvatskoj zna što radi na primjer Soros, u Australiji su mogućnosti otkrivanja takvog subverzivnog djelovanja među našim ljudima mnogo teže. Pogrešno je takav utjecaj pripisivati

samo žutom tisku u Hrvatskoj. Pa i mnoge od tih tiskovina su izravno plaćene od istih nalogodavaca i sprovede njihove interese!

A na predavanju "Sramotni sud u Haagu" u Dubrovniku, 7. studenog 2002.:

Zato je pravo pitanje je li hrvatska vlada tijekom Domovinskog rata ili bar u vrijeme stvaranja Suda u Hagu mogla reći svjetskim moćnicima istinu. A to je da su oni suodgovorni u velikosrpskoj agresiji i genocidu na hrvatski narod. Pače, Srbi i njihova agresija su vjerojatno bili samo oružje u njihovim rukama u borbi za njihovo čedo – Jugoslaviju, a ta njihova borba traje do dana današnjeg. Oni nisu odustali od toga i kada je velikosrpski agresor poražen.

I danas, poslije presude generalima u Haagu, očito je da su svjetski moćnici, dakle oni koji nisu željeli i još uvijek je ne žele, u svemu uspjeli. Teže nego što su očekivali – ali uspjeli su! Uspjeli su toliko da nam se s pravom svi smiju i rugaju. (Zar zapravo nisu ruganje "pohvale" bivšeg američkog veleposlanika u Republici Hrvatskoj Petera W. Galbraitha što smo jedina zemlja u svijetu koja je izručila generale pobjedničke vojske da im se sudi.)

Kako je to moguće?

Tehnologija koju su u tome koristili svjetski moćnici odavno je poznata. Opisao je Sun Tzu. [4] U nizu svojih članaka, pa i na ovim okruglim stolovima, upozoravao sam na njegove riječi:

"Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrijednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate."

A ljudi koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije ima u Hrvatskoj puno. Na to su nas upozoravali i Šenoa i Matoš i Šegedin i Tuđman (Šenoa - tvrdeći da Hrvati znaju biti samo sluge, i Matoš - tvrdeći da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali narodi Europe zajedno, Šegedin je bio šokiran činjenicom da među Hrvatima ima tako mnogo pojedinaca koji strasno mrze svoj narod, a Tuđman govoreći o 20 posto onih koji ne vole Hrvatsku).

Međutim, izdajica ima svugdje, ali Hrvati im prepuštaju cijelu zemlju i sebe same na milost i nemilost. Među takvima biraju i predsjednike države. Zato sam i konstatirao da je akademik Franjo Tuđman jedini hrvatski predsjednik. Imamo još dva predsjednika RH, ali za njih se nipošto ne može koristiti pridjev "hrvatski"! Zato sam prilikom javnih nastupa volio reći kako su Englezi ukinuli smrtnu kaznu za sve zločine osim za zločin veleizdaje. A Hrvati takove biraju za predsjednike. Barem dva puta!

Zapravo, još sam te daleke 1992. godine upozoravao na nešto slično naše ljude u Australiji. Već na prvom susretu s nekim našim istaknutim ljudima u Melbourneu upozorio sam ih, kroz šalu, na nas - Hrvate iz domovine:

Znate, svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže. I sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. Onda odem pred ogledalo i pljunem u njega.

Takovih mojih nastupa sjeća se i gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga koji piše u Vjesniku od 22.veljače 1994.god.:

"Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj, Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgичnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu".

Nekoliko godina kasnije upozoravao sam ih kroz tzv. "Sindrom zoološkog vrta" (prilikom gostovanja na hrvatskim radio programima u Melbourneu, Adelaidu, Sydneyu):

Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam "sindromom zoološkog vrta". Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega, nije sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vjeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji.

A kroz pozive za povratak u domovinu vidljiva je moja bojazan da Hrvati u domovini neće sačuvati domovinu:

U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vaš udio kroz Vaš povratak je od izuzetne važnosti. Povratkom Vas, dakle ljudi neopterećenih "sindromom zoološkog vrta", i vašeg kapitala, sudbina Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: Vraćajte se!!

Međutim, čini se da je prva hvalevrijedna raščlamba o podjeli koja postoji u hrvatskom narodu, a zbog koje je moguće sve ovo što nam se događa, dana nedavno u tekstu akademika Pavla Pavličića.[5]

Južna I sjeverna Hrvatska

Zapravo o tekstu akademika Pavličića piše Domagoj Barić:[6]

Vijenčev tekstopisac najprije napominje da se hrvatski jug i sjever razlikuju u shvaćanju sebe, ali i svoga odnosa prema velikome svijetu. Pavličić potom zaključuje da se južna Hrvatska "sama sebi sviđa", dok sjeverna u to "baš nije sigurna", 'Južna je Hrvatska svagda spremna da se sa svijetom mjeri i uspoređuje, pa često i da zaključi kako je od toga svijeta bolja', piše on, dok je 'na sjeveru posve suprotno: polazi se od pretpostavke da je svijet bolji od nas, a ako nije baš, da je veći i jači, pa da zato moramo paziti da mu ugodimo i još više da mu ne idemo na živce' (možda bismo, s obzirom na raspoloživu izbornu i drugu empiriju, mogli rabiti i dvojstvo sjeverozapad-jugoistok?)

I tu je već Pavličić s ponašanja u (popularnoj) kulturi prešao na kulturu, društvo i povijest u cjelini. 'Južni je svjetonazor – da pojednostavimo stvari – aktivan, dok je sjevernjački pasivan', kaže on. Dok južni Hrvati prihvaćaju takav 'aktivan stav', sjeverni Hrvati sebe i svoju zemlju ne shvaćaju 'kao subject, nego kao objekt'.

Iz toga, kaže dalje, proizilazi i međusobno nerazumijevanje i čuđenje. 'Samopouzdanim južnjacima izgleda sjevernjačka rezerviranost kao mekuštvo i kukavičluk', piše Pavličić. 'Rezerviranim sjevernjacima izgleda južnjačko samopouzdanje kao bahatost. Ne treba govoriti da

je i jedno i drugo krivo'. Iako, dakle, autor i sam upozorava na opasnost od pojednostavljivanja, on se na kraju jasno opredjeljuje.

'A ipak kad bi se moralo birati, ja bih uvijek izabrao južnjački stav', zaključuje Pavličić, pisac koji je uvijek politiku tek potiho 'puštao u svoju butigu', ne ostavljajući pri tom nikad dvojbi o kakvoj je politici riječ. 'Ne samo zato što je (takav stav) dostojanstveniji i produktivniji, nego i zato što je u manjini: sjevernjaka ima više nego južnjaka, a i glavni grad nalazi se na sjeveru, pa cijela država pati od sjevernjačkih slabosti. A meni se čini da ovoj zemlji najviše nedostaje upravo samopouzdanje, upravo volja da se bude subject, a ne objekt'.

(...)

Istina, uvijek je – i u proteklome desetljeću hrvatskoga novoga potčinjavanja – bilo onih koji su, kao i Pavličić, rado priznavali: vi ste bolji Hrvati od nas. Tako je, recimo, akademik dr. Josip Pečarić, veliki hrvatski matematičar, 17. prosinca 2003. godine usred tog Zagreba od čijeg sjevernjaštva, prema Pavličiću, 'pati cijela država', na promociji svoje knjige 'Hercegovac iz Boke' sebe proglasio Hercegovcem, iako je porijeklom Bokelj. 'Volim Hrvatsku kao Hercegovci', uzviknuo je, 'jer više od toga nije moguće'.

Doista sam često pisao o Hercegovcima, pa otud i knjiga koju spominje Domagoj Barić. Međutim, još prije mene o Hercegovcima je knjigu napisao Joško Čelan. O toj knjizi govorio sam na predstavljanju u Zagrebu. [7]

Iz tog teksta izdvojit ću što je o Hercegovcima rekao veliki hrvatski književnik, akademik Slobodan Novak:[8]

A kad ste već spomenuli nedavni Finkielkrautov intervju u Hrvatskom obzoru, moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije o bijelim čarapama i vicevima, a sada dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih Lorgerica, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, luđaka, nadaleko zaudarajućih komunjara; ne čuvajte se bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina u Zagrebu, Splitu i Rijeci – nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi, i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju.

Zar se ove riječi akademika Novaka najbolje ne ocrtavaju na generalu Slobodanu Praljku, koji je u Haagu u obrani hrvatske države učinio više nego sve hrvatske vlasti od 2000-te naovamo? Prijetili su mu Sudom u Haagu još od 1995. godine, U kolovozu 2001. tijekom boravka u Australiji pročitao sam da mu ponovno prijete. Tada sam na tribini u Sydneyu rekao slijedeće:[9]

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozoravao na tu prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gore položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu "Za hrvatsku Hrvatsku" u Zagrebu promovirao uz prof. Dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman. Dok je bio živ nisu smjeli osuditi ni generala Blaškića, a kamo li Tuđmana. Pričali su svašta protiv njega i ovdje na australskoj TV. Tako su kolege upitale moju kćer o tome. Rekla mi je: "Ma koga oni optužuju. Naš Predsjednik je napisao više knjiga nego što su vaši političari u životu i pročitali." Tako će i generala Praljka danas optuživati oni koji mu nisu dostojni ni noge ljubiti. Ali u bordelima i rade samo takvi, zar ne?

General Praljak je napisao prvi predgovor mojoj knjizi "Sramotni sud u Haagu" (Zagreb, 2001.), a i vodio je samo predstavljanje knjige 31. siječnja u Zagrebu.

Tada sam rekao:

Umjesto da se general boji optužbi za navodne zločine jer uviđa kako je to sudstvo kojemu istina ništa ne znači, pa se nevine ljude osuđuje na drakonske kazne, tužitelji i suci boje se suočiti s generalom jer znaju koliko će ispasti glupi i smiješni.

Skupili su hrabrost tek 2004.

Domagoj Barić nam u svom tekstu poručuje:

Južni Hrvati su možda bolji od sjevernih, ali, na žalost, ne previše!

Da bi potvrdio svoju tezu Barić navodi niz pojedinaca - južnih Hrvata, koji po svome djelovanju ne spadaju u južne Hrvate kako ih opisuju

Pavličić. Zapravo ni ja, a vjerujem ni kolega Pavličić, nismo u našim stavovima mislili drugačije tj. kako se ono što govorimo odnosi na sve pripadnike onih dijelova našeg naroda o kojima smo afirmativno govorili. To je vidljivo i iz upozorenja koja sam davao australskim Hrvatima. Zapravo uvijek se takav govor odnosi na nešto što bi mogli nazvati kritičnom masom u nekom kolektivitetu.

Raščlambu akademika Pavličića, zapravo sam doživio kao sjajnu podjelu koja postoji u našem narodu. Čitajući ono što je govorio o Južnim Hrvatima izgledalo mi je doista kao da opisuje kako sam doživljavam sebe. Pri tome nisam uopće posumnjao da on isto misli i o sebi samom. U kriznim vremenima osobine koje imaju "južni Hrvati" su takve da se – iako manjina – nametnu "sjevernim Hrvatima". U miru je obrnuto. To zapravo opisuje Pavličić! Zato je moguće da danas u Hrvatskoj svugdje dominiraju oni koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije.

(Nastavlja se)

Akademik Josip Pečarić

[1] J. Pečarić, Jesu li važniji ljudi ili ljudska prava? Dom i Svijet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br 118, Večernji list (inozemno izdanje), 22. srpnja 1996.

[2] "Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.

[3] J. Pečarić, O (ne)jedinstvu Hrvata u Australiji, Dom i Svijet, Informativni prilog za iseljenike Večernjeg lista, 22. rujna 1997.

[4] Umijeće ratovanja je djelo koje je, prije dobrih dvije tisuće godina, sastavio tajanstveni kineski ratnik-filozof, Sun Tzu. To je u svijetu još i danas najprestižnija i najutjecajnija knjiga o strategiji.

[5] P.Pavličić, Klapa i bend, Vijenac Matice hrvatske, 2. prosinca 2010.

[6] D.Barić, Dalmatinci bolji Hrvati od Purgera? – Jedan mogući odgovor na poticaj akademika Pavla Pavličića i Josipa Pečarića, "Hrvatski list", 6. siječnja 2011.

[7] J.Pečarić, Hrvati u BiH i stranka / Kako-nam-je-bilo-dobro-pod-Srbima, Riječ na predstavljanju knjige Joška Čelana "Oklevetani narod" s predgovorom "Hercegovci žrtve apartheida" u izdanju ZIRAL-a iz Mostara, Hrvatsko Slovo od 22. prosinca 2000. Također: Nezavisna Država Hrvatska, Prosinac 2000.

[8] Hrvatsko slovo, 13. rujna 1996.

[9] Spremnost, hrvatski tjednik, 28. kolovoza 2001.
<https://www.hkv.hr/.../8335-izlaganje-akademika-josipa...>

Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (2/2)

• •

Objavljeno: 17. svibnja 2011.

Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a (2/2)

Dva predsjednika RH i pitanje ratnog zločina

Vjerojatno je za Sud u Haagu dovoljno samo reći što za njega misli Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. On je 4. svibnja 2011. na tribina HKV-a "Nasilje nad Hrvatskom" komentirajući presudu hrvatskim generalima ustvrdio da taj sud ne treba ni nazivati sudom.

S obzirom da je sudac Alphonse Orie praktično prepisao optužnicu glavnih haaških tužitelja Carle del Ponte i njenog nasljednika Sergea Brammertza, osvrnut ćemo se na nedavnu Brammertzovu izjavu. M. Barišić u "Vjesniku" od 22. travnja 2011. piše:

... glavni haaški tužitelj Serge Brammertz gostujući na konferenciji »Izazovi međunarodnih kaznenih istraga«, održanoj 20. travnja u Londonu, u organizaciji britanskoga Kraljevskog instituta za međunarodne odnose i Udruga za UN. »Oluja« je bila legitimna akcija oslobađanja okupiranog područja, jasno je kazao Brammertz koji je svoj istup počeo objašnjenjem o tome što je prethodilo toj hrvatskoj vojnoj operaciji.

Riječ je o hrvatskom teritoriju koji je nekoliko godina bio okupiran od lokalnih Srba potpomognutih Srbijom i Jugoslavenskom armijom, poručio je glavni haaški tužitelj dajući tako, za razliku od suca Alphonsea Oriea koji se time nije bavio u presudi, povijesni kontekst koji je prethodio toj hrvatskoj operaciji.

Brammertz je, očekivano, na spomenutom skupu ponovio i glavne teze tužiteljstva o udruženom zločinačkom pothvatu i zločinima za koje su hrvatski generali optuženi. Naglasio je i kako činjenica da je »Oluja« bila oslobodilačka operacija ne znači »da se u njezinu okviru mogu činiti zločini«. Ponovio je i kako presuda hrvatskim generalima

nije presuda protiv hrvatskoga naroda ili hrvatske države, nego protiv pojedinaca.

Jasno je da se konferencija na kojoj je mogao sudjelovati jedan Brammertz i jedino mogla održati u Velikoj Britaniji. Tamo ga sigurno nitko nije poučio onome što kaže profesor Horvatić:

"Onaj tko tvrdi da je u presudi Haaškoga suda 'Oluja' proglašena legitimnom, a da je riječ o pojedinačnoj odgovornosti, upada u *contradictio in adiecto*", rekao je, dodavši kako sintagma "zajednički zločinački pothvat" nema podlogu u međunarodnom pravu, nego konstrukcija koja ga je pretvorila u presudi u "politički pamflet". Presuda je, kako napominje, u suprotnosti i sa statutom suda koji govori o individualnoj odgovornosti.

Horvatić je ismijao tvrdnju "kolega" iz Haaga kako nisu sudili Hrvatskoj, a osudili su cijeli državni i vojni vrh – i žive i mrtve!

Vidimo kako Brammertz spominje nekakve zločine za koje su generali optuženi (zgodna konstrukcija jer ih se ne optužuje za zločine koje su počinili). Čak i ne spominje ratni zločin. Je li ga u Londonu netko upozorio ili je sam naučio ono na što već godinama upozorava umirovljeni sudac Ustavnog suda Milan Vuković:

Ratni zločin se definira u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.).

Odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

"ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države"!

Zapravo, sucima u Haagu, koji su dobili zadaću od svjetskih moćnika da osude Hrvatsku, jedino je ostala činjenica da je u tako velikoj operaciji, a pogotovo poslije nje, moralo biti i zločina poslije svih zvjerstava koje su okupatori počinili.

Na to su računali od samog početka. Zato u Statut Suda u Haagu nisu stavili Zločin protiv mira, tj. Zločin agresije iako je Generalna skupština Ujedinjenih naroda usvojila i objavila Deklaraciju o definiciji pojma 'Agresija', broj 3.314, od 14. prosinca 1974.

Zasto? Iz jednostavnog razloga što bi onda za ratni zločin mogli optužiti samo agresora. Ovako su mogli raditi što su htjeli i što je

rezultiralo da se danas za Sud u Haagu, kako reče professor Horvatić, ne može uopće reći da je sud!

Kako je dr. Milan Vuković još 1995. godine upozorio na to, tj. da treba praviti razliku između ratnog zločina (koji čine agresori) i zločina u ratu (onih koji prekorače samobranu) imamo slatne napade na njega od strane onih koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije ljude, odnosno pripadnika „vučjeg čopora“ kako ih je nazvao admiral Davor Domazet Lošo.[10]

Naravno, kako se od takovih jedino može očekivati oni nikada ne kažu što je doista Vuković rekao, već prvo lažno prikažu njegovu izjavu pa onda napadaju tu navodnu Vukovićevu izjavu. Kako se taj postupak ponavlja kroz svih ovih 16. godina to pokazuje kako su oni koji vuku konce na lutkama u Haagu svo vrijeme znali da je to jedina stvar na koju bi se na kraju mogli uhvatiti.

Zato i ovdje ponovimo što je dr. Vuković kao sudac Ustavnog suda napisao u svom Izdvojenom mišljenju u predmetu Branimir Glavaš («Narodne novine», 20, 19. veljače 2007.):

Smatram potrebnim istaknuti da je temeljni ratni zločin po međunarodnom pravu zločin agresije (Rimski Statut, Londonski Statut iz 1945., Kodeks protiv mira i sigurnosti čovječanstva, usvojen od Komisije za međunarodno pravo OUN 1996., Rezolucija br. 3314 Opće skupštine OUN od 14. prosinca 1974.). U svakom slučaju je trebalo imati u vidu odredbe Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.) kojima se "ratni zločin" definira ili određuje, ispunjenjem uvjeta: da postoji međunarodni "oružani sukob u kojem se narodi bore protiv kolonijalne dominacije i strane okupacije i protiv rasističkih režima, koristeći se pravom naroda na samoopredjeljenje, potvrđenim Poveljom Ujedinjenih naroda i Deklaracijom o principima međunarodnog prava". Protokol II. nešto detaljnije razrađuje te temeljne postavke.

Daljnji uvjet za postojanje kaznenog djela ratnog zločina su "kvalificirani oblici nasilja", opisani u članku 3a-d, Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata, od 12. kolovoza 1949. godine.

Međunarodno pravo, u pravilu, ne poznaje ratni zločin kod onoga koji se brani, jer obrambeni rat koji se vodi u granicama napadnute države

nije, u međunarodnom pravu, kvalificiran kao agresivni rat i nije ratni zločin, što jasno proizlazi iz odredbi članka 3. stavka 1. Protokola II., gdje se kaže:

"(citira dio koji smo gore naveli)"!

Nesporno je da je na Hrvatsku izvršena agresija Srbije, Crne Gore, Jugoslavenske Armije s oružanom pobunom dijela srpskog pučanstva u Republici Hrvatskoj. Tu činjenicu nedvojbeno registrira i utvrđuje Deklaracija o Domovinskom ratu od 13. listopada 2000. ("Narodne novine", broj 102/2000.).

U takvom ponašanju onih koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije ljude, odnosno pripadnike „vučjeg čopora“ treba ponovno podsjetiti i na uloge dva predsjednika RH.

Što se tiče Stjepana Mesića ovih dana je napisano jako puno o njegovoj veleizdaji. Zato ću ovdje podsjetiti samo na taj dio oko pitanja ratnog zločina i zločina u ratu. Ili kako je o tome Stjepan Mesić lažno svjedočio u Haagu.[11]

Tvrdim da je svatko sposoban počiniti zločine. Nema nacije, ili pripadnika nacije koji su izuzeti iz te mogućnosti. Samo Milan Vuković, sudac Vrhovnog suda Hrvatske, tvrdi da Hrvat ne može počiniti zločin. Mislim da je ta izjava indikativna za Vrhovni sud, njegovog člnika i psihozu u Hrvatskoj.

Interesantno je da se danas napada Mesić, a ne napada drugi Predsjednik RH Ivo Josipović. Naravno, on brani Mesića i haašku presudu, kako kaže dr. Zdravko Tomac “možda i zato što se i on boji odgovornosti jer je on pisao Račanu i Mesiću prijedlog rezolucije kojima se na milost i nemilost operacija Oluja ostavlja haaškome istražitelju”[12] Sjetimo se da je Josipović sveučilišni profesor na Pravnom fakultetu koji nas je svo ovo vrijeme učio da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost iako Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju! Čestitao je Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.

U Uvodu knjige Responsibility for war crimes : Croatian perspective - selected issues / Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicae Zagrabienensis), Josipović kaže:

“Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog

međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja...”

Zapravo, očito je njegovo stalno izjednačavanje zločina agresora i branitelja suprotno međunarodnom pravu. To je išlo tako daleko, da je za potrebe takvog izjednačavanja napisao i knjigu Ratni zločini - Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007.

U njoj se može vidjeti i ovo:

- Pojam agresije se u toj knjizi od 123 str. nijednom ne spominje
- Zločin protiv mira - 3 puta
- Od poznatih dokumenata iz međunarodnog prava (koje spominje dr. Vuković u svom Izdvojenom mišljenju u predmetu Branimir Glavaš) ovaj sveučilišni profesor u knjizi
- spominje Rimski Statut, a Londonski Statut iz 1945. – ne spominje.
- Josipović ne spominje ni Kodeks protiv mira i sigurnosti čovječanstva, što ga je prihvatila Komisije za međunarodno pravo OUN 1996.
- Ne spominje ni Rezoluciju br. 3314 Opće skupštine OUN od 14. prosinca 1974.
- Dopunski protokol uz Ženevsku konvenciju od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.) – spominje ali ne i dio koji je važan za obranu hrvatskih generala i same RH. Ponovimo taj dio:

"ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države"!

Naravno, to i ne čudi kada znamo da Josipović kao ne razumije razliku između agresije i obrane, između ratnog zločina i zločina u miru.

To je tako očito i iz priče kada je „na kavi“ primio mladu hrvatsku književnicu Ivanu Simić Bodrožić. Kao dijete je 1991. g. izbjegla iz Vukovara, otac joj je nestao:

Od nekih komšija koje su se noć nakon „oslobođenja“ tamo zatekle, čuli smo da je posljednji put viđen na Ovčari, a vjerujte, tko god se tamo zatekao, nije završio dobro.

Evo, iz njenog pera, kako je to izgledalo kod Josipovića:

„Kako je bilo u Vukovaru s predsjednikom Tadićem?“ pitam, to me stvarno zanima, a i tih sam dana silom prilika bila izvan zemlje.

„Ooo, sjajno je bilo!“ odgovara Josipović oduševljeno.

„A što je s tim dokumentima koje je donio? Moj otac je, naime, nestao na Ovčari pa me baš zanima...”

„A s tim? Pa ne znam, nisam ja to gledao.“ Točka.

„Aha.“ Točka.

(Kasnije se ispostavilo da se radi o rendgenskim snimcima i povijestima bolesti pacijenata vukovarske bolnice iz ‘89., ‘90. Valjda za slučaj ako je netko od tih pacijenata još živ, pa mu na sljedećoj kontroli zatreba. Inače, postoji divna fotografija primopredaje tog paketa važnog sadržaja. Zbilja povijesni trenutak.)

„Ali, on je pokazao baš pravu volju. Naravno, bilo je tu nekih, eto kako da kažem, kojima se to nije svidjelo, ali, znate kako je to...” kaže Josipović.

„Dobro, ljudi možda misle da prije formalne isprike još neki preduvjeti trebaju postojati. Ipak, to je prvi dolazak u Vukovar, pitanje nestalih, recimo... A i vezanje posjeta Paulin Dvoru i Vukovaru, nije to baš isto.“

Ovdje samo želim napomenuti kako sam to rekla jedino iz razloga što je napad na Vukovar bio dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulin Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj.

„Kako to mislite?“ trgne se Josipović. „Tamo su divljački ubijeni civili!“

„Znam da jesu, i žao mi je, samo...” Prekine me i nastavi sad već grmjeti.

„A znate li vi kako su ih ubijali?“

„Ne.“ Gotovo postićeno kažem.

„Stavljali su ih u burad i onda kotrljali niz neko brdo...” Ovdje ću vas poštediti detalja koje sam morala slušati, a kad je s tim završio nastavio je dalje.

„Ili zamislite da ste vi obitelj Zec.“ Kaže Predsjednik meni.

„Da vas netko tako odvede usred noći, i ta djeca, pa to je strašno!“ (Radi se o srpskoj obitelji mučki ubijenoj usred rata, u Zagrebu).

Kimam glavom i zamišljam, i zaista, to je užasno i strašno, ali ne znam zašto bih to sada zamišljala jer mojoj obitelji u ratu se dogodilo sve što se moglo, osim što nisu ubijeni baš svi članovi. I ponovno kažem:

„Žao mi je.“

Kad pokušam reći bilo što drugo osim toga, Predsjednik me prekine. Više ga baš i ne slušam, više mislim o tome koja sam ja budala. Povremeno se priblerem i onda ga vidim kako mi pokazuje press clippinge o sebi, nezadovoljan veličinom članka koji su dnevne novine posvetile njemu i njegovim povijesnim izjavama, u odnosu na veličinu članka koji su posvetile branitelju iz Vukovara koji je izjavio kako Tadić mora osuditi režim i od njega se ograditi.

Naravno, mlada književnica nije mogla ni pomisliti da Predsjedniku njene države nije ni najmanje stalo do njenog oca. Na njeno “Moj otac je, naime, nestao na Ovčari pa me baš zanima...” – Ni riječi! Zapravo, malo kasnije, joj je rekao nešto kao:

Što mi tu cmizdrite kad Vam nije pobijena cijela obitelj.

Da, zašt o bi njega zanimala sudbina njena oca. Pa on je Hrvat.

Mlada je, pa je povjerovala da on samo ne razumije ponajbolje o čemu se radi pa mu je htjela objasniti kako je napad na Vukovar bio dio službene politike tadašnje Jugoslavije, dok s Paulin Dvorom, gdje su ubijeni srpski civili, to nije bio slučaj.

Zapravo, pravo pitanje je kolika je Josipovićevo uloga u pisanju same presude. Sjećate li se kako je na završetku suđenja kada je svima bilo očito koliko su isprazne haaške optužnice u srazu s obranama hrvatskih generala Josipović izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Zapravo se nameće dojam kako i on misli kako je Hrvatska agresor i da su stoga i hrvatski ratnici izvršili ratni zločin. Možda kao pravnik Josipović i nije izravno pisao optužnicu, ali je ona pisana kao da jeste. A ako i nije, jedno je sigurno: danas svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj (oprostite mi ne mogu izgovoriti hrvatski mediji) o presudama u Haagu, tom zločinu prema generalima i cijelom hrvatskom narodu, samo ponavljaju Josipovićevo:

Zločini su se dogodili i za to netko treba odgovarati!

Treba li reći da misle na zločine koje su načili ili navodno načinili Hrvati!

Ili kako je to lijepo pokazao Josipović mladoj književnici Ivani Simić Bodrožić. Razgovor je počeo njegovim pitanjem:

„I, recite, koji je vaš problem?“

Kada je doznao da joj je otac nestao tamo na nekoj Ovčari, lijepo joj je objasnio da to ne može biti problem. Pa, pobogu, otac joj nije Srbin. Da, na koga je mislio Marko Perković Thompson kada u istoj pjesmi kaže:

Prodali su naše snove Judini sinovi
 suho zlato bacili u blato
 buđenje je bilo tako lijepo, možda prekasno
 i nevinom krvlju plaćeno
 Ej, umorna zemljo izmučena
 ima li još tko umrijeti za te
 Prodali su naše snove Judini sinovi
 suho zlato bacili u blato
 pred vratima tuđim opet za pravdu molimo
 težak sada križ mi nosimo
 Ej, umorna zemljo izmučena
 ima li još tko umrijeti za te

Ili da se narugamo, na način na koji je to nedavno učinio bivši americki veleposlanik u Hrvatskoj Peter Galbraith:

Kineski filozof Sun Tsu nije ni sanjao da će njegovo dijelo tek danas dobiti svoju ispravnu interpretaciju. On je govorio o najnižim i najodvratnijim ljudima kao o nečem lošem. Ali mi znamo da su takvi ljudi nešto najbolje moguće, zar ne? A oni koji su najistaknutiji ispred svih takovih u svijetu sigurno su oni najniži i najodvratniji u Hrvatskoj. Pa tko se drugi može pohvaliti s time da je jedini u povijesti, u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, izručio generale pobjedničke vojske da im sude i pri tome odigrao najznačajniju ulogu u njihovoj osudi!

Umjesto zaključka

Ali, činjenica je da su i zbog takvih svojih “zasluga” i Mesić i Josipović birani za predsjednike RH.

Zato ću završiti ovaj tekst nastavljajući s citiranjem Ivice Marijačića s početka ovog teksta:

ali sada u Splitu žele osuđenom Gotovini dati ulicu ili trg, baš kao što su, podsjeća Nenad Ivanković autor knjige “Što smo mu učinili”, i Atenjani nakon osude na smrt podigli spomenik Sokratu, a njegove tužitelje prognali. Gotovina i Markač su živi. Strašan će biti njihov susret s nezahvalnom Hrvatskom kojoj su dali slobodu, a ona njima

robiju, još strašniji sa svim ovim manjim ili većim izdajnicima. Ako su imalo ljudi, oni to u moralnom smislu ne bi smjeli preživjeti. Franz Kafka i njegov Jozef K. pomažu nam da pronademo nešto utješno: slava će nadživjeti Antu Gotovinu, sramota će nadživjeti Stjepana Mesića, Ivicu Račana i Ivu Sanadera kao i sve njihove stereotipne podanike.

Nadajmo se da će biti barem tako. Istina, Hrvate je nešto malo uznemirila presuda u Haagu, ali brzo su to zaboravili. (Zapravo, trajalo je to I doslovno – dva dana.) Dapače, i dalje im je najpopularnija osoba predsjednik Josipović.

S druge strane, Ivica Marijačić je nepravedan prema njemu kada ga nije stavio rame uz rame s Mesićem, Račanom i Sanaderom jer je on vjerojatno u presudi hrvatskim generalima odigrao ključnu ulogu. Podsjetimo se:

1. Od 1995. godine imamo stalne napade na one koji prave razliku između agresora i žrtve, tj, na one koje prave razliku između ratnog zločina i zločina u ratu.
2. Stručnjak za pitanje ratnog zločina s Pravnog fakulteta u Zagrebu je prof. dr. sc. Ivo Josipović, koji je ovakve poglede na kraju elaborirao u knjizi Ratni zločini - Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007, skrivajući od hrvatske javnosti sve ono što je u međunarodnom pravu u suprotnosti s željenim postavkama;
3. Josipović je autor Deklaracije o predaji nadležnosti Haaškome tužiteljstvu za Oluju i Bljesak. Time je napisana i opušnica i presuda generalima.
4. Suprotno pravnim normama tvrdio je da generali trebaju otići na Sud dokazati nevinost;
5. čestita Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.
6. na završetku suđenja Josipović je izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Kada to kaže na završetku suđenja nevinima – jasno je da želi njihovu osudu. Danas se svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj drže tog naputka!

Da, ostaje nam samo nadati se da će slava nadživjeti Antu Gotovinu, sramota će nadživjeti Stjepana Mesića, Ivicu Račana, Ivu Sanadera i Ivu Josipovića kao i sve njihove stereotipne podanike.

Akademik Josip Pečarić

[10] O najnovijem takovom napadu vidjeti tekst M. Vukovića: Idiotska teza Nacionalova novinara Zorana Ferića. Hrvatski list, 5. svibnja 2011.

[11] Predmet IT-95-14.A, Svjedočenje S. Mesića, 16. – 19. 3. 1998.

[12] Dr. Zdravko Tomac, Krivokletnik Mesić na čelu zločinačkog pothvata protiv Hrvatske! "Hrvatski list", 5. svibnja 2011.

<https://www.hkv.hr/.../8374-izlaganje-akademika-josipa...>

OVO JE HRVATSKA, A ONI SU ANTI HRVATSKA

MARIJAČIĆ: 50 TISUCA NA THOMPSONOVU KONCERTU U DUGOPOLJU

18 Kolovoz 2024

preuzeto s profila
Ivica Marijačić

.....
Istinska je privilegija bila večeras biti na koncertu Marka Perkovića Thompsona u Dugopolju. Na stadionu Hrvatski vitezovi i oko njega je više desetaka tisuća ljudi, po nekim procjenama i do 50 tisuća ljudi, u daleko najvećem broju mladih u crnim majicama.

U kilometarskim kolonama na svim pristupnim prometnicama Hrvati su tijekom popodneva pristizali u Dugopolje.

Publika je u transu pjevala sve Thompsonove pjesme na koncertu koji je počeo nešto iza 21 sat.

On je pozvao posjetitelje da ovo bude večer za pamćenje. Tijekom izvođenja pjesme Dolazak Hrvata Marko Perković Thompson simbolički je zabio mač iz prijašnje turneje u zemlju. Ovaj najpopularniji hrvatski glazbenik pozvao je okupljene da poštuju simbole svih hrvatskih postrojba te da se nikoga ne plaše koristiti ih i isticati ako imaju potrebu. Nakon toga uslijedila je pjesma Bojna Čavoglave uz legendarni pozdrav Za dom spremni, uz posebnu koreografiju. Podjednako oduševljenje je izazvala i pjesma Kletva kralja Zvonimira, zatim E moj, narode, Maranatha (u sklopu koje je recitirao i msgr. Ivas, inače autor stihova), Diva Grabovčeva... Možda je jedan od dojmljivih trenutaka bio Markov nastup s Nenom Ninčevićem i Hrvatskim ružama u izvedbi novoga hita Ako ne znaš što je bilo. Takvu manifestaciju pjesme i emocija teško je dočarati. A Geni kameni izazvali su ludnicu na stadionu kao i Moj Ivane, Pukni puško, a na kraju i Lijepa li si...

Pa ipak, vrhunac je bila pjesma Sine moj koju je posvetio teško oboljelome sinu Anti za kojega je rekao da je večeras s nama. Publika je u početku skandirala Antino ime, a onda uglas otpjevala cijelu pjesmu s Markom.

Ovo je doista jedan od Markovih spektakularnih nastupa za pamćenje. Dok slušate Marka Perkovića Thompsona i desetke tisuća mladih Hrvata s rukama podignutima uvis, shvatite koliko su bijedni i uzaludni trudi i pokušaji Milanovica, Plenkovića i svih drugih političkih ništarija da uguše domoljublje, izvrnu povijest i izvrgnu hrvatsku mladost demonizaciji i represiji. Ovo je Hrvatska, a oni su anti Hrvatska.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/40404-marijajacic-50-tisuca-na-thompsonovu-koncertu-u-dugopolju>

S LISTE 256 KOJI SU PODRŽALI TOMISLAVA JONJIĆA JE I:

78. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)

LIJEVOM NAŠOM

IMAO SAM ZANIMLJIV PRIJEDLOG ZA TUĐMANA I ŠUŠKA: REKLI SU MI DA POKUŠAM SAM

ZVONIMIR HODAK

Tko o čemu, ja ću opet malo o našoj hrvatskoj ljevici. Hrvatska ljevica je ponosna na svoju jugo tradiciju, svoj NOB, svoja dostignuća, svoje "napredne stavove", kako u pravilu tepa samoj sebi.

30.09.2024.

Ovih dana naletim na fejsu na tekst Ivana Kiša. Kao da sam sreo samog sebe, Kiš se kao opravdava pa kaže: "Ovaj sam tekst pronašao na bespućima interneta pa koga zanima. Sličnost sa stvarnim činjenicama je namjerna. Dakle, ljevica je izašla iz Sabora kad se je glasovalo o hrvatskoj neovisnosti. Ljevica je predala hrvatsko oružje JNA. Ljevica je glasala protiv zakona o hrvatskom jeziku. Ljevica je bila protiv Pelješkog mosta. Ljevica je bila protiv LNG terminala na Krku. Ljevica je lagala za dogovor Tuđmana i Miloševića. Ljevica je neprekidno optuživala Tuđmana i mnoštvo hrvatskih časnika i vojnika za ratne zločine. Ljevica je izvela privatizaciju najvažnijih državnih firmi. Ljevica je pokušala zaštititi udbaše prilikom izručenja Njemačkoj. Ljevica je vodila najneuspješnije hrvatske vlade.

Ljevica je, dok je bila na vlasti, devastirala hrvatsku vojsku i obavještajne službe. Ljevica je bila protiv modernizacije hrvatskog ratnog zrakoplovstva. Ljevica je željela privatizirati sve hrvatske autoceste. Ljevica je bila protiv uvođenja kune. Ljevici je smetalo prvo bijelo polje hrvatskog grba. Ljevica želi zabranu pozdrava ZDS. Ljevica inzistira na falsificiranoj komunističkoj hrvatskoj povijesti.

Ljevica uvijek traži zabranu Thompsonovih koncerata dok hrli na koncerte srpskih cajki. Ljevica je ateistička i anti kršćanska, podržava pobačaj, aktivni je promotor LGBTIQ+ agende. Ljevica desetljećima blati i lažno optužuje blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Ljevica neprekidno djeluje protiv katoličke Crkve, ustrajno napada većinu katoličkog svećenstva i vjernika.

Ljevica se protivi povratku hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka u domovinu. Ljevica ima monopol na hrvatsku kulturu. Ljevica dominantno upravlja hrvatskim medijima. Ljevica veliča Tita, jednog od najvećih zločinaca svjetske povijesti. Ljevica ima lijepih riječi za propalu tamnicu hrvatskog naroda - Jugoslaviju. Ljevica se redovno nabacuje blatom po vrhunskim hrvatskim sportašima. Ljevica radi sve ne bi li učvrstila veze sa zemljama 'regije', a na uštrb odnosa sa zapadom...". Autor se na kraju ispričava ako je nešto izostavio jer je toliko toga protuhrvatskog da je teško sve to zapamtiti. Potpisujem, ali koga zbog toga boli glava...

FOTO: HINA

Tuđman je i danas kost u grlu ljevičarima

Uglavnom, s tom i takvom ljevicom, koja nikada nije bila hrvatska niti će ikada biti, nebrojena i smotana hrvatska desnica priželjkuje suradnju! Takva tobožnja "desnica" u biti su tek otpali jugo komunistički otpadci, politički diletanti i bezglavi smušenjaci kako ih je nazivao hrvatski velikan i utemeljitelj hrvatske države dr. Franjo Tuđman. I da na kraju i zasolim, Franjo Tuđman i danas je kost u grlu razno raznim orjunašima i takvim ljevičarima. Toj i takvoj hrvatskoj "desnici" ne sviđaju novoizabrani saborski zastupnici pa se odmah "sele" na stranu na kojoj stoju Benčićka, Kekinica, Raukarica tako da se lijevo sinkronizirano kokodakanje može nastaviti s dodatnim snagama. Kad se neočekivano u saboru pojavi poneki intelektualac odmah započne lijevo kokodakanje, vrijeđanje i njegovo prozivanje.

Hrvatska ljevica je uvijek egzistirala na rubu izdaje. To je primijećeno još u vremenu Antuna Gustava Matoša koji je i sam o tome pisao i čudio se. Nova su vremena, a hrvatska ljevica još živi u neprežaljenoj Jugi. Misle da je njihova laž samo "prilagođena" istina. Kažu da istina uvijek ispliva na površinu. To je relativno točno. Jednom ispliva, ali ponekad kao lešina pluta po površini...

Sjeli su mu na račun. Računao je na to...

Neki ljevičari su nemoralni, a neki imaju dvostruki moral. Pljuni i zabrani, ili kako Dražen Travaš vidi Hrvoja Klasića ljevičarsku "istoriju" naše novije povijesti: "Evo nam još jednog stalnog gosta i ljubimca svih Zun Zara portala, televizija i gnojidbenih medija -našeg Klasića, defektnog imena i istog svjetonazora". Evo što nam Hrvojica predlaže: "Pod hitno bi trebalo zabraniti televizijsko i radio emitiranje hitova Miše Kovača, Olivera Dragojevića, Novih fosila, Parnog valjka, Azre i svih ostalih hrvatskih pjevača i bendova koji su, kao jugoslavenske zvijezde, nastupali po dvoranama od Vardara do Triglava".

To je, k'o bajagi, trebala biti vrhunska ironija našeg "istoričara". Više je ironije u tvrdnji "istoričara" Goldsteina da je Hitler slao u Jasenovac "drobilice za kosti" pa je to razlog zašto u Jasenovcu od 700.000 ubijenih nema ni jedne kosti. Komentar Mile Bucića: "Fakultet političkih nauka, tu se kote novinari". Klasić je jedan od onih koji voli ići do kraja, ali doći će vrijeme kad će morati platiti alimentaciju... Naime, kaj? Sve ovo što je iznio Ivan Kiš, Draže Travaš, Ivica Granić i drugi, uglavnom samo na fejsu, znaju i naši vrapci. Možeš ti jugofile deklasirati argumentima sto puta, ali oni su svoje stavove uklesali (kao u kamenu) kroz tisak, televiziju, radio, sve medije koje čvrsto drže u svojim rukama.

FOTO: HINA/Edvard Šušak

Prijedlog Tuđmanu i Šušku

Kada umre Buda Lončar, osvjedočeni partizanski egzekutor, organiziraju akademije, na kojima sve što je radio (ubijao, davio u moru, sredio embargo na kupnju oružja 1991.g. u UN-u) pretvaraju u nacionalne "zasluge". Politika je kao rijeka, nekog odnese, a nekog izbaci. Budu je izbacilo more za koje je bio tijesno vezan od tragične 1945.g. pa do smrti. Prema tome, može Kiš pisati, analizirati, osvjetljavati, ukazati itd, oni su uvijek spremni sve to prekriti svojim lažima iliti "prilagođenim" istinama. Dok je trajao Domovinski rat i dok su se branitelji, pa i HOS-vci, borili na Srđu s četnicima, "oni" su već točno znali tko će u mladoj hrvatskoj državi kontrolirati tisak, tko televiziju, tko radio... Tako nam se dogodilo: radio ne radio, slušaj radio! Kad sam jednom Tuđmanu i Šušku predložio da se pokrene jedan dnevnik desne, prohrvatske orijentacije, dobio sam odgovor "Pa hajte, pokrenite vi!".

Zato je ono što pišem u mojim kolumnama već godinama kao i mnogi drugi domoljubni kolumnisti samo sviranje onoj stvari... Koliko je već samo domoljubnih tema obrađeno u raznim kolumnama koje kruže fejsom. Međutim nikada nećete o tim istim temama i argumentima za njih čuti ni riječi u našim mainstream dnevnicima, tjednicima ili televizijskim programima. Vlada zavjet medijske šutnje o bitnim hrvatskim problemima kao i tišina o kandidaturi Tomislava Jonjića za Pantovčak. Da se kojim slučajem kandidirao Ante Tomić, Vedrana Rudan ili netko sličan o tome bi bružali svi mediji, a izašla bi i sabrana djela tih naših ljevičara. Nemam političkih ambicija pa se mogu samo zlobno smješkat. Jonjiću pak nije do smješkanja...

Dok smo mi imali svoje principe, oni su imali Gavrilu.

Trideset i prva je obljetnica operacije Džep 93. Operacije je to koje se Ivica Ivanišević iz Slobodanke i dan danas srami. Zločesti "krivousti" Tuđman je za par sati pretekao Bošnjake i Srbe da "realizuju" njihov dogovor po kojem bi 9. rujna Srbi osvojili Gospić, a Bošnjaci Mostar te, "molim lepo", izbili na more. I danas bi odjekivalo "Lepom njihovom" oj, Jugo, jugice! I ne bi Davoru Ivankoviću iz Večernjaka palo na pamet "nediplomatski" tvrditi kako: "Jugoslavija nije bila samo dobra glazba i jaka kulturna scena s kraja 80-tih. To je uljepšavanje povijesti države koja je bila diktatura nastala na groznom zločinu". Nesretni Davor ide čak i dalje pa piše: "Godine 1945. Titove ubojice pobile su više ljudi nego bombe u Hirošimi i Nagasakiju".

FOTO: Screenshot

Juga je i danas dobar biznis

I što sad? Od vremena kad su eksplodirale te dvije famozne, povijesne atomske bombe krajem 1945.g. poginulo je 130 tisuća ljudi. U isto vrijeme je na "ovim prostorima" bilo ubijeno 180 tisuća ljudi. Na njih nije bačena atomska bomba, oni nisu stradali u borbi, nisu svi ni bili ni vojnici. Bilo je i žena i djece. Pobijeni su bez suđenja, a njihova tijela zatrpana su po "Hudim jamama" diljem Hrvatske i Slovenije... Te zločine bez presedana organizirali su i realizirali Tito, Ranković, Kardelj i drugovi partizani iliti komunisti. Masovnih zločina kasnije više nije bilo, ali je "partija" nastavila "državne neprijatelje" likvidirati sve do kraja 1988. godine. I što dodati ovoj našoj povijesti zločina? Što o ovom misle "Gera i Pofuk" kao i ostali "pevači" oj Jugo, jugice...

Bijelo Dugme orilo se nedavno u Splitu. Vijorila se zastava SFRJ na ekranu. Ta država i danas je dobar "biznis" za Gorana Bregovića i istomišljenike. Mnogima je pjevanje "Oj Jugo, jugice" samo nekakva budalaština. Po takvima svatko ima demokratsko pravo biti budala. To poentira i Davor. Samo jedni za Čavoglave i ZDS idu sucima za prekršaje, dok drugi imaju demokratsko pravo pjevati Jugi i vijoriti jugo zastavu. Ma što tko pričao, Jugovići su opet na sceni i u modi. To su oni kojima su u Beogradu najbolji tulum. Nije onda ni čudno što zagrebačka zlatna mladež iz svojih vila pod Sljemenom vikendom hrli u "prestolnicu".

Stravičan je podatak da je dedek Kajbumščak bio ljudožder, a možda i srbožder. To je otkrio svijetu dedek Pantovčak na svjedočenju u Haagu.

Na pomolu je novi holokaust. Na vijest da je Izrael spreman napasti na Bliskom istoku skladišta oružja za masovno uništenje pametnim raketama "Uradi sam" koje same pronalaze cilj, u Izraelu je nastupila panika, a brojni Izraelci potražili su azil u Iranu....

Ivica Marijačić je u dilemi: "Ako je Radić napustio Penavu zbog, kako tvrdi, koalicije s HDZ-om, onda je najnormalnije očekivati kako će njegova stranka zauzeti najoštriji oporbeni odnos prema HDZ-u. Ali Radić ne isključuje mogućnost koalicije s HDZ-om, a još manje isključuje potporu HDZ-ovom predsjedničkom kandidatu Draganu Primorcu". Nitko ne može slijediti takve amplitude.

Zasut sam pozivima o utrci za Pantovčak: Izjasnio sam se glasno i jasno

U noćnom TV programu ima toliko horor filmova da je nemoguće pronaći film nakon kojeg je moguće zaspati.

Nevladinih udruga je preko devedest tisuća pa njihovom brojnom članstvu treba priznati status nacionalne manjine.

Nakon početka sukoba u Gazi, ratni reporteri iz Lijepe naše raštrkaše se po Bliskom istoku. Kad su oko njih počele eksplodirati bombe, na prve detonacije povukli su se na mirnije destinacije. Originalan je bio jedan koji je o ratu u Gazi izvještavao s Dugog rata.

Kažu da ako je žena varljiva pravda je u njenim rukama kvarljiva.

DIREKTNO.HR

Imao sam zanimljiv prijedlog za Tuđmana i Šuška: Rekli su mi da pokušam sam

Tko o čemu, ja ću opet malo o našoj hrvatskoj ljevici. Hrvatska ljevica je ponosna na svoju jugo tradiciju, svoj NOB, svoja dostignuća, svoje "napredne stavove", kako u pravilu tepa samoj sebi.

**HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ
THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**MARIJAČIĆ: AKO JUGOSRPSKI NAKOT NA
HTV-U BEZ POSLJEDICA MEDALJU
RUKOMETASA NAZOVE PROKLETOM,
ONDA JE TO ZNAK PONORA U KOJI JE
PLENKOVIĆ STRMOGLAVIO HRVATSKU!**

10 Veljača 2025

Cijeli taj jugosrpski nakot uvrijeđen je uspjehom hrvatskih rukometaša na Svjetskom prvesntvu i veličanstvenim dočekom s nastupom Marka Perkovića Perkovića u središtu Zagreba.

To da postoje pojedinci koji mrze sve hrvatsko i veličaju sve jugospsko, bilo je poznato i prije i nije u tomu nikakav problem.

Problem je što se njihovoj mržnji daje na važnosti pa im otvara prostor i jedna Hrvatska televizija. Ako je moguće da na Hrvatskoj televiziji taj jugoslavenski otpad od voditelja i dvoje gostiju medalju hrvatskih rukometaša nazove prokletom, onda nije problem u njihovoj poremećenosti, nego u svima onima u hijerarhiji HTV-a koji na takvo nabacivanje blata na Hrvatsku nisu reagirali, od glavnoga ravnatelja pa na niže.

No problem je, naravno, još i dublji jer u sređenoj državi, od čega je Hrvatska, na žalost, dijametralno suprotno daleko, ministrica kulture i predsjednik Vlade bi istoga dana najurili s HTV-a i takve voditelje, i takve goste, i takve urednike i samoga ravnatelja te im poručili jednostavno da izvole potražiti drugu državu koju će, za razliku od Hrvatske, voljeti ili bar podnositi.

Nevolja je, međutim, što i ministrica i predsjednik Vlade misle isto kao i oni, dakle kao i taj smrdljivi trojac, voditelj Šimleša i njegovih dvoje gostiju koji se prezivaju Rendeli i Grgić, dovedenih sa smetlišta antihrvatske povijesti.

<https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/42531-marijadic-ako-jugosrpski-nakot-na-htv-u-bez-posljedica-medalju-rukometasa-nazove-prokletom-onda-je-to-znak-ponora-u-koji-je-plenkovic-strmoglavio-hrvatsku?fbclid=IwY2xjawlZs1FleHRuA2FlbQIxMAABHeWQBgZNRGhMKYkvDYDEpUqMRBs6Kbe4zzKrLQi4weFiSCMnN6ukW a1YA aem gV-JpMP4M4s39OoT0OQzXg>

LIJEVOM NAŠOM

AKO NE ZNATE ŠTO JE BILO: NOVA GENERACIJA JE POKAZALA DA JE PROŠLO VRIJEME PARTIZANA

ZVONIMIR HODAK

Imperija uzvraća udarac, ili tako nekako, naziv je nekog starog filma. Zašto spominjem taj film? Pa zato jer smo jedan takav upravo odgledali. Srebro rukometaša, **Thompson** na trgu i dva puta pjeva neslužbenu himnu "Ako ne znaš šta je bilo"....

10.02.2025.

Bila je to opet jednom športska euforija i jedinstvo Hrvata u isto vrijeme... Ali sporadično se javljaju nezadovoljni. Naravno, tko bi drugi nego naši već dobro poznati jugofili i orjunaši. Evo jednog podnaslova u Večernjaku: "Hrvati u domoljubnom transu unatoč aferama i činjenici da smo prvaci europske inflacije". Zar bi, da nismo slavili naše pobjednike, inflacija bila manja? Ljupke su to poruke naših jugo-zombija. Međutim, psi laju, a karavana prolazi.

Milorad Pupovac kaže: "Ne možemo se naviknuti na suživot s ustaškim nasljeđem". Jedva se privikao na četničko nasljeđe, pa mu je valjda previše i na hrvatsko domoljublje. Već dan nakon slavlja iz skoro osamdesetak naših škola diljem Hrvatske stigle su odmah dojave o podmetnutom eksplozivu. Policija je imala posla cijeli dan kako bi utvrdila da su lažne. Ipak, cilj je postignut, strah roditelja i djece je potaknut. Znaju mrzitelji Hrvatske gdje smo najranjiviji – na djecu. Sumnjam da će to ostati izolirani slučaj. Thompson pjeva "Lijepa li si..." i tako provocira progresivne elite.

Kad je čuo da su ga proglasili fosilom, okamenio se...

Jakov Sedlar, poznat je po tome da voli snimati "nezgodne" filmove. Neki dan je predstavio u "Cinestaru" u Zagrebu zanimljiv dokumentarni film o slučaju "vojnog logora Lora" koji je svojedobno uzburkao strasti splitskih orjunaša. "Znatiželjni" Sedlar pokazao nam je kako je izgledao taj navodni "vojni logor" u kojem se mučilo naše JNA prijatelje, rezerviste i okupatore. Oni su porušili, popalili i poubijali stanovništvo na gotovo jednoj trećini Hrvatske (Vukovar, Ovčara, Škabrnja, Dubrovnik, Šibenik, Zadar...), a mi neke od njih "zarobili" i pripremili za njih "vojni logor" u koji smo ih poslagali k'o sardine. Drug koji je sve to započeo bio je **Mladen Bajić** o čemu se u filmu predočava njegova pisana naredba.

FOTO: Tomislav Krišto/CROPIX

'Zloglasni' logor od 24 kvadratna metra

Međutim, nakon Oluje taj isti, naš Mladen Bajić, napisao je optužnicu prema kojoj su oni koji su bili čuvari u tom vojnom "logoru" Lora postali ratni zločinci tako da dvojica još danas sjede u Lepoglavi. Sedlar je kamerom obišao "vojni logor" pa je vidljivo da se tzv. "logor" sastojao od četiri sobička, svaki od šest kvadratnih metara. Znači čitav taj navodni zloglasni "vojni logor", za kojeg su srpski

mediji i politika tvrdili kako je držao oko 7000 ljudi, u stvarnosti je imao je 24 kvadratna metara. Zatim slijedi naša uobičajena pravosudna senzacija. Prvi prvostupanjski sudac pok. **Lozina** i cijelo njegovo vijeće su jednoglasno, nakon duge i temeljite rasprave i ocjene svih dostupnih dokaza, oslobodili optužene Hrvate za navodni ratni zločin u Lori.

Kako se to nije svidjelo tadašnjoj politici, presuda je ukinuta povodom Bajićeve žalbe i predmet vraćen drugom sudskom vijeću koje je odradilo posao onako kako je politika naredila. Tako smo, zaslugom Sedlara, dobili još jedan povijesni dokument koji demaskira laži kojima se nastoji diskreditirati Domovinski rat. Naravno, nezadovoljna je orjuna i domaći izdajice. Thompson na Trgu bana Jelačića i demaskiranje navodnog "logora" Lora pokazalo se preteškim za želuce naših jugovića. Kažu u Hrvatskom tjedniku da su "rukometaši i Thompson na čistac izbacili najveće mrzitelje Hrvatske". Znamo mi njih već odavno jer su im otvoreni svi mediji, smiju nekažnjeno pljuvati po Hrvatskoj u ime neke apstraktne demokracije i tolerancije, a svaki pokušaj da se razotkriju njihove laži i povijesne krivotvorine nazivaju "revizionizmom". Tko je sad na pravoj strani povijesti? **Zoran Pusić** ili **Ivica Marijačić**...

Kad svedemo naše orjunaše na normalnu veličinu, jedva će se vidjeti.

Ivica Ivanišević je svima već dobro poznati jugoslavenčina iz Slobodne Dalmacije. Sad se, k'o fol, silno zabrinuo za **Jonjića** pa mu dijeli besplatne orjunaške savjete: "Gdje će Jonjić ako izgubi na izborima za ZG poteštata? Krenut će prema Dravogradu pa dokle stigne". Uredništvo "Slobodanke" je tu "političku bljezgariju" stavilo na naslovnu stranu! **Tihomir Dujmović** se pita: "Idemo li mi prema građanskom ratu?". Ofucani humor jednog Jugoslavena ne predstavlja "Rubikon". Pokolj u Bleiburgu plasirati kao ocvali humor tek je osobni debakl jednog potomka orjune - i ništa više. To što nijedna novinarska udruga nije na to reagirala govori sve o njima. Hrvatska im je ovih dana na dočeku rukometaša pokazala srednji prst.

Onima koji misle da sve imaju obično im nešto fali...

FOTO: Tomislav Krišto/CROPIX

Opravdavajuća isprika

Tibor Trstenjak rješava enigmju autora teksta "Ako ne znaš šta je bilo". Tibor je direktan pa kaže: "Znamo što je to g*vno radilo... i još neki bukači lišeni talenta i obraza...". Što je radio naš Tibor to nikog ne zanima. Ti "bukači" pokazali su nakon srebrne medalje koliko ih ima da bi se Tibor, **Ivanka Mijić** i ostali jugofili trebali zabrinuti. Nema više "Po šumama i gorama...". Na redu je nova generacija koja je ovih dana pokazala da je prošlo vrijeme partizana. Jel' tako družu Tibore...?

Rukometaši su svojim uspjesima demaskirali hrvatske institucije. Predsjednik države i predsjednik Vlade ostali su na margini. Pale su samo protokolarne čestitke i ništa više. Nije ni čudo kad nam se predsjednik Vlade ispričavao okorjelom jugofilu Zoranu Pusiću povodom njegovog javnog apela da se zabrani dolazak Thompsona na doček rukometaša. Plenkijev odgovor okorjelom jugofilu sliču na opravdavajuću ispriku. Nisam ja to htio nego Rukometni savez koji je organizator proslave. Svaki autentični hrvatski predsjednik Vlade ignorirao bi lijevog Pusića i njegovo cmizdrenje.

FOTO: Ivana Grgić/CROPIX

Međutim, Plenki mu je iskazao posebnu pažnju samom činjenicom da mu je javno odgovorio onako pitijevski. Koja smo mi država? Nakon ovog "herojskog" protesta Pusića jugo-nostalgicari se valjda sa sjetom prisjećaju Zoranovog pretka **Grge Anđelinovića** i njegovih krvavih ruku. Oni, čiju zabranu je ljevičar Pusić tražio od Plenkija, danas bi pomeli Zorana, Grgu i slične, i to u roku odmah. Zato, drugovi, probudite se! Uzalud vam trud svirači, za druge su dunje žute...

*Neka pevaljka pod imenom **Remi** ljuta je na Thompsona jer se kandidirao za "Doru". Moj prijatelj **Roman Binder**, dobronamjeran k'o što je inače, objavio je slike pevaljke s "tjentišta", digla tri prsta itd. Sad je sve jasno...*

*"Neka ostane Oltar domovine kao spomen na mrak Tuđmanova doba", uskliknuo je svojodobno Zvonko Mraković, pardon, **Zvonko Maković**, koji u mržnji spram sveg svetog i svijetlog, tjera m(r)ak na konac...*

Ako ne znate šta je bilo, prisjetite se Hrvata koji su godinama ležali u Haagu

Razveselio me elokventni odvjetnik iz Pule **Mijo Čulić**. Nazvao me zbog nekog predmeta. Nakon toga smo prešli na politiku. Mijo se tako

prisjetio svog služenja u JNA. Bio je na otoku Korčuli. Održavala se vojna vježba negdje davne 1975. ili tamo negdje. Bila je organizirana uvijek po istom partizanskom obrascu. Crveni su naši, a plavi neprijatelji. Čulića je dopalo da bude među plavima. Bio je srpanj, plus 40. Vojnici su bili žedni. Čulićevi su molili mještane za malo vode. Odgovor je bio: "Nema vode za fašiste". Korčulani su tada bili stvarno svjesni komunisti. Od tada Mijo nosi u srcu Korčulu...

Sudeći po crnim kronikama vozači nam sve više piju. Toliko da se ne zna tko pije, a tko plaća (kaznu).

Kako mene nikad nitko ne citira, na čemu sam zahvalan, citirat ću ja sam sebe: "Nizozemska je jedna ako ne i jedina zemlja na svijetu gdje je razina mora viša od razine kopna. Time da je Haaški sud ispod (bilo koje) razine".

Zadnji čavao u lijes tog ljevičarskog fol suda zabio je ovih dana **Donald Trump**. Demaskirajući njegov rad kao politički, a ne pravosudni, učinio je to kao izabrani predsjednik SAD-a i kao glavni financijer toga pseudo suda. Sličan sud je i nama dijelio pravdu i nakon Domovinskog rata.

Ako ne znate što je bilo, prisjetite se **Praljka, Gotovine, Markača** i ostalih Hrvata koji su godinama ležali u haškom zatvoru. Svi oni koji su na kraju bili oslobođeni nisu imali pravo na tzv. naknadu štete jer su se ljevičarski "sponzori" osigurali od plaćanja odštete za svoje pogrešne optužnice i suđenja. Kad kod nas u Zagorju tužiš i izgubiš sud, plaćaš onome koga si tužio, ali to ne vrijedi za ljevičarsku hoštaplersku internacionalu koja dominira Haagom.

Naime, kad je Hamas upao u Izrael i pobio više od 1200 ljudi na cesti, a odveo 350 taoca, Izrael je reagirao onako kako bi to učinila svaka ozbiljna država na svijetu. Taoce drži već treću godinu. Mnogi su ubijeni, a sad ih, zahvaljujući dogovorenom primirju, pušta na kapaljku. Međunarodni sud pravde u Haagu je, umjesto da podigne optužnice protiv Hamasovih terorista, optužio **Netanyahua**, izraelskog premijera, i zatražio njegovo uhićenje u svim državama članicama Suda. E, sad je Donald Trump suspendirao pravo svih djelatnika tog suda da dođu u SAD. Znači da više neće putovati na razne tribine i predavanja u Californiju i zgrtati lovu. Čiča miča, gotova je priča.

O čijim interesima bi Trump trebao voditi brigu?

U ovo kratko vrijeme od preuzimanja dužnosti predsjednika, Trump je povukao već nekoliko poteza koji razdiru crijeva ljevičarima ne samo u Americi nego u cijelom svijetu, pa tako, naravno, i kod nas. Stoga nas ne treba nimalo čuditi da se svaki dan u našim mainstream medijima pojavi nekoliko članaka i člančića u kojima bijesni i ogorčeni ljevičarski novinari bljuju vatru na Trumpa. Evo, samo primjera radi, spomenut ću **Viktora Ivančića** koji tvrdi kako je "Trump biznismen-predator, sajamski ekspert za cjenkanje koji je, spletom okolnosti, postao američki predsjednik". Ili **Željko Trkanjec** koji pokušava proširiti paniku na desnom spektru vjerujući da "Trump ne pokazuje nikakav interes graditi pakt s desnicom u EU". Thompson na trgu je kolac u srce našim jugofilima: Stara lijeva ikona zabranila bi Marka

FOTO: EPA/SHAWN THEW

I **Mirko Galić** je razočaran izborom Trumpa jer on navodno "vodi brigu jedino o američkim interesima". Pa o čijim bi trebao? Kineskim, afričkim ili možda našim? O našim interesima trebali bi voditi brigu naši političari. Bar onako zdušno kao što Trump vodi brigu o

američkim. Zato je i tako premoćno pobijedio na američkim izborima. Ljevičari to nazvaju nacionalističkim pristupom. Međutim, tek kad svaka država vodi brigu o vlastitim interesima moguće je istinsko i pravedno dogovaranje o onome što nam je svima zajedničko i za što doista vrijedi, ne samo iz političke kurtoazije ili korektnosti, ući u neki zajednički kompromis.

Sve smo rekli otvoreno, a onda su nas zatvorili.

https://direktno.hr/kolumne/ako-ne-znate-sto-je-bilo-nova-generacija-je-pokazala-da-je-proslo-vrijeme-partizana-364742/?fbclid=IwY2xjawIZaTRleHRuA2FlbQIxMQABHWQ-iGBA5ajGuvE-xdXdx3u_Pnrzb8b83pZzrzoLNANqjeS_nJGXEblfgA_aem_iYG-ukL8p0SpfA4hFCwXeA

MARIJAČIĆ: ZA SVE NJIH THOMPSON JE NEDOSTIŽNA GALAKSIJA!

30 Ožujak 2025

Iako je bio nominiran u nekoliko kategorija, glazbenik Marko Perković Thompson nije dobio na kraju ni jednoga Porina. Istoga dana dok su hrvatski estradnjaci dijelili te nagrade, Thompson je samo u šest sati prodao 130 tisuća ulaznica za veliki koncert na zagrebačkome Hipodromu. 5. srpnja ove godine. Dok ovo pišemo, broj prodanih ulaznica je vjerojatno daleko veći.

Tako je Bog poslao poruku njima i njemu. Njima kipići čiju su simoličnu vrijednost svojim politikantstvom i jalom bacili u blato, njemu narod. Njihove Porine već danas je svatko živ zaboravio, kao i većinu njihovih pjesama,. Thompson je ušao u legendu i u srce hrvatskoga naroda, njegove pjesme nadživjet će svoga autora i sve nas.

Kada su Efežani u staroj Grčkoj, pet stoljeća pr. Kr. protjerali njegova prijatelja jer nisu mogli podnijeti njegovu veličinu, Heraklit je rekao da njemu taj jedan, kad je najbolji, vrijedi više nego deset tisuća njih koji su ostali.

Svi oni zajedno okupljeni u Karlovcu na dodjeli nagrade Porin, dakle svi oni zajedno, ne mogu ni u godinu dana prodati ni deseti dio ulaznica koje je Thompson prodao za samo šest sati. Jednostavno, svi su oni jedno, a Thompson sa svojom glazbom je drugo, njima nedostižna galaksija. Zato mu, uostalom, i nisu htjeli dati nagradu.

https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/43120-marijacic-za-sve-njih-thompson-je-nedostizna-galaksija?fbclid=IwY2xjawJXPYpleHRuA2FlbQIxMAABHQxRjv3GAcEOfcK3-Ef5x22_mywpTl_mX7ikmYsEObhzf6qFRsqDMgtN0A_aem_eQA1O4OtI-QbM72rAT0_1A

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocku te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1.694, citata: 24.748, H-index: 55;

MathSciNet: publikacija: 1.382, citata: 7.257, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 844, citata: 8.436, H-index: 39;

WoS: publikacija: 843,

citata: 7.457, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

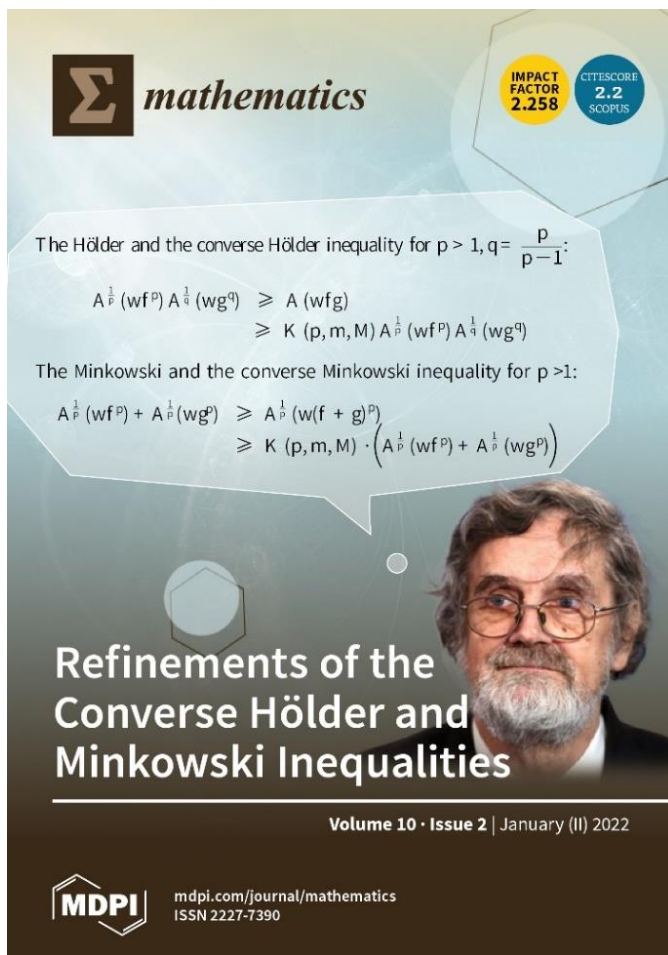
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202
<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>
Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 210 publicističkih knjiga.

Ožujak 2025.